

22140. II. C. g. 2

J E Z U S
N A Š U Č E N I K,

ali

V E N E C

katoljških molitev.

Poleg nemškiga.

*Z dovoljenjem visoko častitljiviga Ljubljanskiga
Skofijstva.*

V Ljubljani 1850.

V založbi in na prodaj per Leopoldu Krem-
žarji, bukvovezu in kupčevavcu z
bukvami.

Od molitve.

„Kjér je tvoj zaklad, tam je tudi tvoje sercé.“
Luk. 12.

Kdor hoče v duhu ko prav kristjan živéti, zmiram vesel in zadovoljin biti in enkrat v Gospodu umréti, mora večkrat in resnično moliti v iménu Jezusovim, t. j. po napeljevanji Jezusovim in v zaupanji v njegovo zasluženje. Kedar človek moli, govori z Bogam, s svojim očetam, in blagoslov ali žégen Božji mu je v obilnosti. „Prosíte,“ nas uči Jezus, „in prijeli bote.“ „Kdor torej ne prosi,“ pravi sveta Terezija, „tudi prijel ne bo.“ — In kdo nima kaj prositi? Mar nismo vsi réveži in ubožici? Prosimo tedaj brez prenehanja! — Ali nikar ne

moli razmišljeno; kedar moliš, misli, kar govore tvoje usta, zakaj drugači se ti bo molitev kmalo nadležna zdela, in ti malo koristila. — Tudi ne moli preveč z ustmi. Nar bolji molitev je molitev srcá. Vberi se torej pred molitvijo ter vprašaj se: „kaj hočem délati? s kom hočem zdaj govoriti? — in pokaj bom govoril z Bogam?“ Ne reci nikoli: nimam časa moliti. Čas, ki ga oberneš v molitev, ni nikdar zgubljen. — Bog ti ga bo s svojim žegnam obilno povernil. Na žegnu Božjim je pač vse ležeče. David je bil kralj poln skerbí in opravil, in vendar je čas imel, sedemkrat vsak dan Boga hvaliti, in ti bi li nič časa ne imel? — Zderži se nepotrebni ga in nekoristni ga govorjenja, in gotovo boš dobil dovelj časa za molitev. Ako se že zdaj ne boš večkrat z Bogam sprehajal, kako se boš pa enkrat zamogel vso večnost per njem veseliti? — Desi ne čutiš nobeni ga veselja per molitvi, je vendar ne opušaj, ampak

moli, ker je to tvoja dolžnost. Premagati sam sebe per molitvi, povikša zasluženje per Bogu. Z molitvijo se moraš učiti moliti. Nikar ne reci: molitev nič ne pomaga, saj se nič ne primoli. Ali ne primoli se zato nič, ker se ne moli v iménu Jezusovim; ker se prosi samó časnih in škodljivih rečí; ker se prosi s pregréšnim sercam; ker se prosi brez terdne vere; ker se ne prosi s polno resnobo; ker se prosi brez vdanosti v voljo Božjo. Če želiš uslišan biti, moli s čistim sercam; perzanesi iz serca svojim sovražnikam; — moli v zaupanji, moli v iménu Jezusovim. Ne moli zložno in zanikerno; zakaj spomni se, de si pred Božjim obličjem! — Ne sramuj se sklénjenih rok k Bogu povzdigniti — kolén pred nar Svetéjšim do tal pripogniti, — na persi terkati. Ne pozabi, de govoriš s svojim Stvarnikam, pred katerim se Kerubini in Serafini tresejo in trepetajo.

Od jutranje molitve.

Predolgo spanje umori dušo in telo. Kedaj vstati in spat iti, moraš, če je mogoče, odločen čas iméti; zakaj réd je duša vsih reči. Lêzi, če morešh, zgodaj, in vstani tudi zgodaj, akoravno se ti morde težko zdi; ker, če se tako premagaš, perneseš Gospodu lep jutranji dar. — De ti bo pa ložej vstati, spomni se tavžent družih, ki že davno čujejo, in morajo tako z velikim potam sebi in svojim služiti pičli živež. Ti, moj kristjan! služiš Gospodu, kateri večno plačuje, in tako premaganje večkrat že tukej preblago nadari.

Svoje perve misli oberni k Bogu in zaznamvaj se s svetim križem. Obleci se urno, in misli, de stojiš pred Bogam in svojim svetim angeljem varham, ter pripravi svoje serce za molitev. Kedar si oblečen in vmit, kušni bitko martro rekoč: **O Jezus**, ne pusti, de bi tvoja smertna bitkost bila zgubljena nad menoj.

— Potem opravi pred njo klečé svojo jutranjo molitev. — **1.** Pomisli, ali si morde kaj grešil ponoči. **2.** Zahvali Boga za varstvo v pretekli noči in za dar noviga dneva. **3.** Daruj Bogu v zjedinjenji z daritvijo svetiga križa ali z mašno daritvijo vse svoje misli, želje, beséde in dela, ter stori dobri sklep skorej takole: karkoli mislim, govorim, delam in terpím, vse Bogu v čast. — Vse iz ljubezni do Boga, — vse, ker Bog tako hoče. **4.** Skleni terdno, varovati se greha, v kteriga si tolikrat padel, ogibati se tedaj perložnosti k grehu — ali hudih tovaršij; vaditi se v čednosti, ktere ti je prej manjkalo in dopernašati dobre dela. **5.** Prosi Boga prav pobožno h temu njegoviga blagoslova ali žégna in pomoči, perporoči se prošnji svete matere Božje, svojiga angelja varha in svojiga svetiga patrona.

Ne opušaj nikoli svoje jutranje molitve; zakaj kdor dan z Bogam začne, ga bo tudi z Bogam končal. Toliko

časa dobiš lahko pred délam, de opraviš to imenitno dolžnost do svojiga narvečiga dobrotnika. Če imaš otroke ali posle, opominjaj jih resno, moliti redama in popolnoma jutranjo molitev, in nikdar ne terpi, debi oni samo kak očenaš požlabodrali. **K** molitvi jih perderžuj in ne pušaj jih k délu, prédenj ne zmolijo, zakaj kakor potrebuje njih telo zdraviga in zadostniga živeža, tako tudi in še bolj ga potrebuje njih duh, ki ima njih telo voditi. **K**ako lépa bi bila v keršanski družini skupna, glasna in pobožna jutranja molitev!

Zjutraj.

Prošnja, kedar per zbujejni narediš s. križ.

Žegnaj me † **Bog Oče**; varuj me † **danas Jezus Kristus**, razsvetli me † **danas sveti Duh!** — Bodi mi v pomoč, o moj **Gospod** in moj **Bog!** Po tvoji gnadi sim, kar sim. — Tebi bodi čast, hvala in slava, o presveta **Trojica**; od zdej vekomaj. **Amen.**

Molitev, kedar se oblačiš.

Obleci me, o Gospod! z oblačilam nedolžnosti, in čistosti duše in telesa, de bom enkrat vreden s tvojimi deviškimi dušami Tebi slediti, in slaviti tvojo brezmadežno ljubezen vekomaj. Amen.

Jutranja molitev.

Poglej, o ljubi Oče! na svojiga uboziga otroka, ki kleči pred križem tvojiga preljubiga Sina, in pošlji mi svojiga s. Duha, de bo danas posvetil moje misli, vžgal moje serce s tvojo ljubeznijo, vodil moje noge po tvoji sveti volji, ravnal moj jezik po tvoji zapovedi ljubezni ter moje oči obračal k tebi! — Odpusti mi vse grehe, s katerimi sim te včeraj ali današnje noč razžalil v mislih, željah ali kakorsibodi. Daj mi moč, o Bog! de jih danas več ne storim in ne zamudim nobene priložnosti, pokazati Tebi, kako neizrečeno te ljubim.

Posébni sklepi.

Danas se hočem . . . ogibati; to . . . družino béžati. Če spet ta greh . . . storim, si hočem koj naložiti to pokoro . . . Posebno pa hočem to bogumilo delo . . . storiti in se v tej čednosti . . . pridno vaditi.

Prošnja za svoje.

Usmili se danas, o Bog! mojiga očeta . . . moje matere . . . mojih bratov in sester, prijatlov in sovražnikov; vsih živih in mertvih; posebno pa pomagaj tem, ki so v tvoji službi, de služijo tebi s pravim veseljem, in dopolné s sveto goréčnostjo, kar jim boš koli veléval.

Téga te prosim po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Prošnja k prečisti Devici Marii.

Mati gnade! presveta Devica! ne zaverzi tudi ti moje prošnje, temuč

pomagaj danes in slednji dan meni, svojimu ubozimu otroku, perskerbi mi po svoji prošnji pravo ljubezen do deviške čistosti. — Dajte mi tudi vi, angelji in svetniki Božji, svojo pomoč, sosébnó pa ti, moj ljubi patron, de se danas in vsak čas odpovém svetu, in tako živím, kakor spoznam v vas, ki Boga od obličja vživáte in hvalíte ve-
komaj. Amen.

Oče naš.

Oče naš, kteri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danas naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas hudiga. Amen.

Češena si Marija.

Češena si Marija, gnade polna, Gospod je s tebój. Zegnana si med

ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas gréšnike, sadaj in ob naši smertni uri. Amen.

Apostoljska véra.

Verujem v Boga Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga, ediniga Gospoda našiga. Kteri je spočet od svétiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncjem Pilatom, križan bil, umerl in v grob položen. Dôli je šel pred pekel, trétji dan od mertvih vstal. Gôri je šel v nebésa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočniga. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve. — Verujem v svetiga Duha, sveto katoljško cerkev, gmajno svetnikov, odpušenje grehov, vstajenje mesá in večno življenje. Amen.

Potem moli: Češena si kraljica in pridjano molitev.

O Jezus! tebi živim; o Jezus!

tebi umerjem; o Jezus! tvoj hočem biti danas in vsak dan živ in mertev. Amen.

Tri Božje čednosti.

Vera, upanje in ljubezen.

Te tri čednosti se imenujejo zato Božje, ker je to, kar zadevajo, naravno Bog. One so jedro keršanskiga življenja in brez njih zveličanja ni mogoče. Treba jih je tedaj večkrat, ja vsak dan moliti, posebno pred svetim obhajilam, ob obletnici kersta in svete birme, v velicah skušnjavah, o smertni nevarnosti i. t. d. Pri bolnikih in umérajóčih naj se pridno molijo.

Djanje vére.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vi-

žlaš, kateri dobro poplačaš in hudo štrafaš. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svoje smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigovali in kar nam sveta Rimska katoljška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina, Jezusa Kristusa, v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja

gledati, ljubiti in brez konca vživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj **Bog**, ljubim te iz vsiga svojiga sercá čez vse, ker si nar večji dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vredin; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim iz celiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod!** bolj in bolj. **Ker** te tadaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadenem, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojiga stvarnika, odrešeni-ka in posvečevavca razserdil. **Žal**

mi je, de sim grešil, de sim tebe, vsi-
gamogočniga Gospoda, svojiga nar-
boljšiga Očeta, razžalil. Terdno sklén-
nem, vse grehe in vse hude prilož-
nosti zapustiti, storjene gréhe čezdalje
bolj obžaljevati in nikdar zoper tvojo
sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet
za svojiga otroka in dodeli mi gnado,
ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po
neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga
Sina, našiga Gospoda in Zveličarja
Jezusa Kristusa. Amen.

K angeljskimu češenju.

Zjutraj, opoldne in zvečer.

Skorej že 400 lét sem nas opo-
minjuje sveta cerkev z zvonjenjem (zju-
traj, opoldne in zvečer) včlovečenja Je-
zusa Kristusa. — Sin Božji je peršel
iz nebes na zemljo, naše mesó na-se
vzet in nas rešit s svojo smertjo, in
mi bi ne molili Besede, ki je meso
postala? Kaj bi bili mi brez Jezusa?

Brez tolažbe — brez upanja — brez ljubezni — brez molitve — brez cerkve — brez svetih zakramentov — brez zveličanja! — Presveta Devica Marija je po sporočenji arhangelja Gabriela dovolila k našimu zveličanju, mati Božja biti, in mi bi te ne počastili, ki jo je angelj počastil? — Kje so tisti pobožni časi, ko so kristjani pri zvo-njenji angeljskiga česčenja na ulicah obstali, ja tudi pokleknili in molili? In zdaj se sramujejo na ulicah križ narediti in glavo razkriti! — Molimo: Češena si Marija!

1. Angelj Gospodov je oznanil Mariji in je spočela od svetiga Duha. Češena si Marija i. t. d.

2. Glej dékla Gospodova sim, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija i. t. d.

3. In beséda je mesó postala in je med nami prebivala. Češena si Marija i. t. d.

V. Prosi za nas, o sveta Božja porodnica!

O. De deležni postanemo obljub Kristusovih.

Molitev.

Prosimo te, o Gospod! dodéli nam svojo gnado, de bi mi, ki smo po sporočenji angelja včlovečenje tvojiga Sina spoznali, po njegovim terpljenji in križi bili perpeljani k veličastvu vstajenja po ravno tistim Kristusu Gospodu našim. Amen. Čast bodi i. t. d.

Od premišljevanja

ali

notranje molitve.

Kdor hoče bolji in resničen kristjan biti, mora večkrat premišljevati Boga, to, kar je on razodel in kar je Jezus Kristus po svetim Duhu v katoljški cerkvi zapovedal verovati, svojo dušo in pokaj je tukaj — kam mu je iti — kaj ima iz njega postati in kako mu je

to postati, t. j. on mora duhovno pre-mišljevanje napraviti. Brez premišljevanja sicer človek lahko živi, alj le ko neumna žival in vse njega trudenje, mišljenje in nagnjenje se bo obrnilo k denarju, posésti, vživanju in složnosti, in v priprostim živinskim vživanju bo on zastonj iskal zadovoliti svoje po visokejšim hrepeneče sercé. — Zatorej naj vsak dobri kristjan sléherni dan saj četert ure (nar bolje je zjutraj) oberne v duhovno premišljevanje. Premišljevanje ni pretežko in ga lahko takole napraviš: Izvoli si v premišljevanje postavim kaj iz življenja in terpljenja Kristusoviga — presvete Device Marije — alj kakiga svetnika, kako dolžnost Božjo alj pa dolžnost svojiga stanu in vprašaj se po tem:

1. Kaj uči keršanska vera od tega?
2. Kako bi mogel po tem uku živeti? —
3. Kaj sim storil doslej?
4. Kako se čem po tem uku zgnado Božjo prihodnje obnašati?

Predenj premišljevatⁱ začneš, si misli prav živo Boga vsigavpričniga rekoč: Moj Bog in moj Gospod! ti si zdaj pri meni! Pusti me tudi zdaj vsiga pri tebi biti in ostati! Ti vidi, kar počenjam in veš, kar mislim. — Razsvetli me, de dobro spoznam, kaj bi imel premišljevatⁱ, in daj mi pomoč, de vestno speljem, kar s tvojo gnado najdem v tej resnici za svoje življenje. — Vtisni si saj eno reč alj izreko premišljevanja v glavo, ktere se večkrat v dnevu spomniti želiš, kakor namreč: Moj Bog je večin! On je vsigamogočin! In jest bi mar obupal? — Nektere pobožne duše si so take sklepe z malo besedami kam zapisovale. — De kdo tako premišljevanje napravi, mu ni treba učenimu biti. — Saj zna človek premišljevatⁱ svoje opravke, časne reči in nečimurnosti; zakaj bi ne znal tudi večnih resnic in dušne sreče? Pri premišljevanji niso visoke in lepe misli nar poglavitniši reč, temuč pobožni čutki in dobri

sklepi. Kolikor mirnejši in prostejši kdo premišljuje, toliko koristniši bo njegovo premišljevanje. Daj se svojimu spovedniku v tem podučiti in voditi. — Kdor vsakdan pol ure alj saj četert ure premišljuje, zamore vsak mesec polni odpustek zadobiti.

Zgled premišljevanja.

1. Samo en Bog je — in ta Bog je pravičin — resničin — vsigamogočin — nar dobrotljivši in vsigaveden.

2. Človek sam na sebi in sam iz sebe ni vstan družiga, kot grešiti; z Bogam pa zamore vse.

3. Pot v zveličanje je oska, in in prav malo jih gré po nji; pot v pogubljenje pa široka, in veliko jih gré po nji.

4. Dobro délo je vsako delo, ki dopade Bogu. K délu za večno življenje zaslužljivimu gre čvetero: 1. Posvečujoča delavna gnada; 2. dobri na-

men; 3. prosta volja, in 4. po zemeljsko življenje.

5. Sveto Pismo ne obseže vsiga, kar je Bog razodel, in ni dovelj umevno in po Božjim sklepu tudi ni imélo obséči vsiga, kar je Bog ljudem razodel.

6. Jezus Kristus je pravi Bog od vékomaj, je vzel v času nase človeško teló in dušo, in je že čez 1849 lét Bog in človek skupej in bo to večno ostal.

7. Zvunaj od Jezusa vstanovljène cerkve ni 1. nobene prave vere; 2. nobeniga s. Pisma; 3. nobeniga zagotovljeniga razodênja; 4. nobene gnade; 5. nobene resnice; 6. nobeniga sveličanja.

8. Sveti Duh uči vso resnico in da človeku vse gnade.

9. Sveti kerst je neogibno potreben slednjimu človeku, ki hoče večno zveličan biti.

10. Sveti zakrament birme vterdi čudama k očitnimu spoznanju katoljske vere in naloži kristjanam resne dolžnosti.

11. V presvetim zakramentu altarja je Jezus Kristus gotov, resničnin in bisteven, ko Bog in človek, z dušo in telesam.

12. Brez svete spovedi in sosebno brez svetiga obhajila je sizer neko živinsko, pa nikdar ne duhovno življenje.

13. Vsak kristjan mora angelje in svetnike častiti, ker so **1.** naši bratje; **2.** doveršeni udje naše prave cerkve; **3.** očišeni otroci Božji; **4.** naši priporočniki, **5.** ker jih Bog ukaže častiti.

14. Sveto Marijo častimo, **1.** ker je ona po pobožni misli svete cerkve brez izvirniga greha rojena in je brez greha živela; **2.** ker nas ona priserčno ljubi; **3.** ker jo je nam Jezus za mater dal; **4.** ker je ona mati našiga odrešenika; **5.** ker je nam že večkrat sosebne vidne gnade izprosila; **6.** ker je bila vedno česena, in **7.** ker ni bilo v novim zavetu še nobeniga svetnika, ki bi ne bil Marije otročje častil.

15. Pravo častenje Marije ne obstoji v lepih besedah, v mnozim zdi-

hovanji, ampak prav keršanske dela in čisto deviško življenje so ji nar ljubši česnje.

16. Na svetu živimo, de bi v posebnih okoljšinah storili, kar Bog hoče, in zato imamo večno življenje pričakovati.

17. Sleherni zamore postati svét, kdor le to resnično hoče, zakaj Bog deli slednjimu k temu potrebne gnade.

18. Reči: jest nočem svetnik postati, je ravno toliko, kakor se že zdaj pogubiti.

19. Poslednji dan ne bo naša večna sreča, alj nesreča odviséla od tega, kar so ljudje govorili ali govoré, ampak samo od tega, kar bo Jezus Kristus rekel.

20. Kdor meni, de je mogoče brez večkratne prijeme svetih zakramentov prav keršansko živeti, pokaže s tem, de ne pozna, ne sam sebe, ne Boga, ne tega, kar se keršansko življenje imenuje.

21. Le malo jih Boga ljubi in si-

cer zato, ker jih malo prav preišlje je Boga in se ljudje prereditko spomnijo, de brez Boga prav nič ne premorejo.

22. Lahko je cerkvene opravila zasramovati in jih zanemarjevati, če se ne pomisli na njih imenitne poméne.

23. Zgodovina ravná gnadi vere pot k resnici.

24. Kolikor večkrat človek misli na to, kako kratko je njegovo življenje, in če per drugih vidi, kako hitro so pozabljeni in kaj se s tem godi, kar so zapustili; toliko keršansko pametniši bo vredil svoje življenje.

25. Veliko jih malo dobrih dél dopernaša, ki pa veliko véjo; to pa nar večkrat izvira iz tega, ker se učé, de bi kot učeni slovéli, ne pa de bi po tem timveč pomagati zamogli svojimu bližnjimu.

26. Samo tista reja je godna in žegnana, per kateri rejenci časté Boga s sercam, ustmi in djanjem in se ga boje.

27. Kdor se hoče sleherne posvetne ljubezni znebiti, naj se večkrat

vpraša: Kaj mi neki da svet? kaj sim, če to imam? — kaj mi bo enkrat pomagalo, — če bom to imél? — koliko me bo stalo, to doseči — ohraniti in — potlej spet zapustiti?

28. Brez zatajenja samiga sebe ne smemo biti le en trenutek svojiga življenja.

29. Kdor svetnikov goreče ne počesuje, ni gotovo še nikoli resno premislil 1. kdo so bili, 2. kaj so storili, in 3. koliko jih je že po njih prošnjah nar čudnejši gnade prijelo.

Od duhovniga branja.

Premišljevanje se olajša z branjem tacih bukev, ki nas podučé od duhovnih reči, od Boga in od zveličanja naših duš. Kdor duhovne bukve počasi, s premišljevanjem bere, kar je bral, med časam nase obrazha; premišljevanje z branjem sklene. Branje duhovnih bukev jih je že veliko napeljalo k spoznanju svojih grehov, h

kesanju in vzadnje k svetimu življenju; ko s. Avguščina in s. Ignacija. — Kako lepa in koristna je bila šega starih keršanskih družin, ko je zvečer gospodar ali gospodinja svojim otrokam in poslam iz kacic svetih bukev kaj bral in se po tem čez to, kar je bilo braniga, z njimi pogovarjal! Kako lahko bi si vsak toliko časa vzel, da bi kake duhovne bukve prebiral, sosebno pa ob nedeljah in praznikih. — Ne veliko brati na enkrat, ampak brano v duhu dobro predelati in nase obračati, prinese neizrečeno korist. — Med vsimi bukvami so perve bukve s. Pismo. Ali s. Pismo je meč, ki se ga človek ali k svojimu pridu ali v svojo škodo zamore poslužiti. Ker je v njem veliko reči težko umljivih, jih je lahko razločiti v svoje pogubljenje. — Ako tedaj kdo hoče s. Pismo brati, mora biti vsaj z opombami in razlagami pri- skerbljeno, ki so jih vikši duhovni poterdili. Boljši je neučenim s. Pismo okrajšano brati, postavim: Zgodbe s.

Pisma stariga in noviga zakona od M. Ravnikarja. Petere bukve Mojzesa od Dr. Klančnika; kako življenje Jezusovo, berila ali listi in evangeliu v nedelje in praznike celiga leta in vse dni s. posta, natisnjene na Dunaji 1840. — Duhovne bukve se perporočé tele: Dvanajst bukev Tomaža Kempčana — Filoteja, zlate jabelka od Friderika Baraga in še več družih bukev s. Alfonza od Liguori i. t. d. Posebno naslednje bukve bi imele v vsaki hiši biti: Keršanski katekizem, evangelijske bukve, zlasti take, v kterih so lepi nauki, zlate jabelka. Tudi nekte re molitne bukve kakor: Jezus moje želje, štiri poslednje reči, s. križevi pot in druge keršanske berila se za duhovno branje svetjejo. De si pa nepravih bukev ne omisliš, vprašaj svojiga pobožniga spovednika za svet.

Povzdigovanje serca podnevu.

„Moje oči vedno v Gospoda gledajo.“

Psalm 24, 15.

Posebno koristne so tako imenovane streljne molitvice ali pobožni čutki in misli podnevu. One olajšajo in posveté delo in pokrepčajo duha. V skušnjavah so večkrat edina pomoč. Zlo bolnim so kaj potrebne in nadomesté druge molitve. Brez večkratnega dušniga povzdigovanja postane človek v opravkih življenja razmišljen, merzel, mlačen in posveten.

Te streljne molitvice ne potrebujejo veliko časa. Vse karkoli vidiš, slišiš in čutiš, ti da nar obilniši predmet h takimu povzdigovanju sercá, kakor: posamesne cvetlice in sadež na polji in v vertih — razne drevesa — zvezde — živali — ljudje, njih dela in navade, njih šege in posebnosti. Nar koristniši povzdigovanja serca pa so večkratno obujenje popolniga kesà ali grevenge in ponovljenje dobrih namenov

in enakoličnosti naše volje z voljo Božjo. Pervo je potrebno, de v stanu gnade ostanesh; sadnje de vse svoje dela storish zaslužljive in de si vedno v obličji Gospodovim. Zakaj delo ne postane dobro in pred Bogam zaslužljivo ne po hvali ljudi, ne po velikosti posvetnih plačil, temuč po gnadi Božji in dobrim namenu. Naj pijanec, nečistnik in brezbožnik zida siromašnice, naj opravlja po uri dolge molitve, podučuje cele srenje (občine), vendar dela vse brez lastniga zasluženja, ker mu manjka gnade Božje; čacti- in blagalakomen naj tavžente razdeli med uboge, svoje plačilo je vendar že prejel, če ni tega storil iz dobriega namena in gnade Božje! „Dobri namen,“ pravi sveti Alfonz, „spremeni vse tudi nar manjši déla v zlato.“ — „Kdor le svetu dela, ima svojiga plačila pričakovati od sveta.“

Obuditi v sebi pobožne čutila, poglej večkrat podnévu proti nebesam, na britko martro, ali pa na podobo matere Božje i. t. d. Tudi kedar ura

bije, te zamore to spomniti smertne ure
in večnosti. —

Kedar se zbudiš.

Moj Bog! moj Bog! k tebi se
zhudim zjutraj zgodej.

Kedar vstajaš.

Čas je vstati; v tvojim imenu, o
Jezus! jest vstanem.

Kedar se oblačiš.

Obleci me, o Gospod! s čistim
oblačilam nedolžnosti, ki sim ga pri
s. kerstu prejel, in daj mi ga čistiga
ohraniti, dokler Gospod k sodbi ne pride.

Dobra misel.

Posvečeno bodi tvoje imé ves čas
mojiga življenja! — Vse k tvoji časti,
o Gospod, vse iz ljubezni proti tebi!

V terpljenji.

Ako je mogoče, vzemi, o Go-
spod! to terpljenje od mene, alj ne

moja, temuč tvoja volja naj se zgodi. Zadet čem svoj križ in Jezusa nasledovati. Terpeči Jezus, pomagaj mi terpeti!

Spominj na Boga.

Bog me vidi, Bog me sliši, Bog je povsod.

Kedar ura bije.

Kako bi jest neki bil vstani delati hudobno v Božji pričujočnosti?

Pred molitvijo.

Gospod! odpri moje ustnice, in usta moje naj oznanjujejo tvojo čast.

Po molitvi.

Usliši, o Gospod! mojo molitev, in klicanje moje naj pride k tebi! Rane mojiga Zveličarja, tvojiga Sina, kličejo h tebi. Usliši me po Jezusu Kristusu.

Pred duhovnim branjem.

Govori, o Gospod! tvoj služabnik poslušá. Gospod! h komu mi je iti? Ti sam imaš besede življenja.

Po taistim.

Poterdi me, o **Gospod!** in oživi v meni, kar mi je tvoj **Duh** milostivo v serce vлил; daj mi moč, tvoje luči se deržati.

Kedar vglodaš kako cerkev.

Molim te, prekriti **Bog!** v podobi kruha.

Pred cerkvijo.

Hvaljen bodi **Jezus Kristus** vekomaj! **Amen.**

Pred križem.

Moje hudobije so te, **Zveličar!** prodale, izdale in na križ pribile. Ne pušti, de bi tvoje terpljenje in smertne težave bile na meni zgubljene, ampak naj mi v smerti služijo v tolažbo. Hvaljen bodi **Jezus Kristus** vekomaj!

Pred Marijno podobo.

Marija, skaži se moja mater! Oberni k meni svoje usmiljenje oči! **Spravi**

me s svojim Sinam, postavi me pred svojiga Sina!

V skušnjavah.

Raji čem umreti, o moj Bog! ko tebe več razžaliti. Oče ne pelji me v skušnjava! Jezus, ne zapusti me, ubožiga grešnika, Marija! pod tvojo pomoč in brambo jest pribežim!

Kedar greš memo merliča ali pokopališa.

Daj, o Gospod! vsim umeršim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! — Kar so ti, bom jest gotovo kmalo! — Kaj je človek? —

Kedar se slačiš.

Daj mi, o Gospod! stariga človeka z njegovimi grehi vred sleči, in jutri noviga obleči.

Kedar ležeš.

Kakor se zdaj vležem, tako bo tudi enkrat moje telo v grob položeno. — Morde ne vstanem nikdar več iz te postelje!

Predeňj zaspiš.

V tvoje roké, o Gospod! sročim svojo dušo in telo! Daj mi zdaj v miru počivati!

Kedar se ponoči prebudiš.

Koliko bolnikov zdaj čuje! Kolikanj terpé zdaj uboge duše v vica! — Kolikanj pogubljeni!

Molitev pri jedi.

„Ali jeste ali pijete, ali delate kaj družiga, storite vse v Božje počeseenje.“

1. Kor. 10, 31.

Ne sramuj se pred jedjo in po jedi moliti. Neumna živina gre k žretju, pa fe ne spomni Boga. Ne pozabi, o človek — o kristjan, Gospoda, čigar milostna roka te tako svesto redí! — Ne gospod, ne podložén, ne vsi cesarji in kralji sveta, ne vsi učeni naravoslovci, ne slavni zvezdogledci, nobeden ne zamore slabiga léta spremeniti v dobro in

rodovitno, ali napraviti le eno uro dežja ali solnca. To vse pa premore ta, kterimu je to hudobija, kar je v ceni per ljudéh. — Naj toraj brezbožni učeni še toliko kvasijo od tega, vzdajne morajo vendar reči: On je edini Gospod! ki nepotrebuje našiga sveta; naša odločba ga ne bo v vladanji sveta le količkaj ne motila. — Ali ni zahvalil tudi Kristus Boga za jéd in pél Bogu po sveti večerji zahvalne pesmi? — Ako ravno imaš jedí že na mizi, vendar moli, de ne škodjejo tvojimu telesu in tvoji duši, ampak koristijo. — Razveselj se med jedjo z nedolžnimi in pobožnimi pogovori, de dobi tudi tvoj duh nebeškiga živeža, kadar telo vživa.

Molitev pred jedjo.

Vsih oči čakajo tebe, o Gospod! in ti jim daš živeža o pravim času. Svojo milostno roko stegneš, in napolniš s svojim žegnam vse, kar živi. Amen. Oče naš i. t. d.

Gospod Bog, nebeški oče, blagoslovi ali žegnaj nas in vse svoje darí, ki jih bomo prijeli iz tvojih milostljivih rok, po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Molitev po jedi.

Zahvalimo te, Gospod, nebeški oče, ki si nas nasitil in napolnil s svojimi darovi, napolni naše serca s svojo gnado, de bomo v vsim dobrim čversto rasli in nikdar v nečast ne prišli pred tvojim obličjem. Amen. Oče naš i. t. d. Zahvalimo se ti Gospod, nebeški oče, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, za vse tvoje darove in dobrote, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Od večerne molitve.

Kakor si dan z molitvijo začél, ga tudi z molitvijo končaj. Zopet je en dan minil, in vernil se ne bo nikoli več. — Juteršjni dan je negotov. Še to noč zamore Bog tvojo dušo

od tebe terjati rekoč: **Daj odgovor od svojih misel, želj, besedi in dél. Ali si pripravljen? — Zatorej obrni 1) nekoliko trenutkov v molitev, predenj greš v posteljo, in narprej premisli vse, kar si prijel od Boga podnevu. — Spraševanja vesti ne opušaj noben dan. Brez spraševanja vesti se ne boš nikoli vstani prav spoznati. 2) Zahvali Boga za vse gnade in dobrote pretekli-ga dné. 3) Obudi popolni kes nad svojimi grehi. 4) Stori resni sklep, se poboljšati in priporoči se prošnji svete Device, svetiga angelja varha in vsih ljubih svetnikov. — Če si gospodar družine, poglej, ali so vsi tvoji podloshni domá in ali je vse v pravim redu, alj ne. Sakaj hišni oče bo mogel enkrat odgovor dati od vsih svojih podložnih in sizer gledé njih duše in telesa, in to ne kakimu nevednemu človeku, ampak vsigavedočimu, nar pravičnejšimu in nesprošljivimu fodniku! — Kako koristna bi bila skupna večerna molitev v družini! — Sleci se**

sramno in molčé, vzemi žegnane vode in pokropi se v imenu presvete Trojice.

Vsakdanje spraševanje vesti.

Kedaj sim danas vstal? — Kaj sim delal od časa svojiga vstajenja doslej? kaj sim govoril — želel — mislil? — S kom sim se danes pečal? — Kako sim se obnašal proti svojim starišem, in bratom, predstojnikom, podložnim in drugim ljudem? — Kako sim bil v cerkvi — na ulicah — domá? — In zakaj sim bil tak?

Večerna molitev.

Zopet me toži moja vest, de sim danes pred teboj, o Bog! velikrat grešil. Predobro spoznam, kako sim slab in kako kmalo so overšeni moji storjeni sklepi. — Obupati bi mi bilo mislečimu na svojo revnost, ko bi ne vedil, de si ti, o veliki Gospod in Bog! svojim skesanim otrokam miloserčen oče. Poglej na mojo voljo in ne zaverzi me spred svojiga obličja. Per-

zanesi mi zavoljo neskončniga zasluženja svojiga Sina, Jezusa Kristusa, kateri je tudi zame na križi umerl in obvari me to noč sléherniga greha. — Postavi svojiga s. angelja na mojo stran, ki naj brani in obvaruje mene, moje prijatle in sovražnike in sosebno té, katerih duše boš enkrat od mene terjal. — Dodeli vsim mertvim pravovernikam večni mir in pokoj; tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prošnja k Materi Božji.

Ti pa, presveta Devica Marija! prosi zame pri svojim ljubim Sinu, de me ne zapustí, ampak me vedno vrednejšiga stori, se tvojiga otroka imenovati in to biti. Amen. Oče naš — Češena — Verujem — Pod tvojo pomoč.

Jezus, Marija in Jožef! Vam zročim svoje serce in svojo dušo. — Jezus, Marija in Jožef! Pomagajte mi v zadnjim bojevanji. — Jezus, Marija in Jožef! z vami naj gre moja duša v miru. Amen.

Od poslušanja pridige.

Že v nar starejših časih je mogel vsak, ki je hotel per celi s. maši biti, tudi pridigo slišati, ker je bila pridiga med s. mašo koj po evangelji. Tudi zdaj se ne smé pridiga zamuditi, posebno o sedanjim času ne, ko je tudi med učenimi grozna nevednost v oziru na keršanski nauk. Mervico keršanskiga nauka, ki se so ga v mladosti naučili, silno kmalo pozabijo, če ga ne slišijo v pridigah ponavljati in razlagati. Koliko slabih spoved se opravi, ker človek ne vé, kaj gre k dobri spovedi! Kako nekeršansko rastejo taki otroci, katerih starši nimajo nobeniga praviga zaumena od keršanskiga življenja. — Koliko kristjanov je v cerkvi pri nar svetejših skrivnostih razmišljeno vprič-nih, ker ne vejo, kaj misliti in počenjati. Beseda Božja je luč, ki nam pravi pot razsvetljuje ter časne in večne brezdna odkriva; ona je oginj, ki naše ferza k dobrimu vname; zerkalo, ktero nam

kaže resnico in pové kaj smo, in kaj nam je biti; mazilo, ki ozdravi naše dušne rane. Pridiga je spreobernila s. Pelagijo, s. Janeza od Boga in še mnogo drugih. — Blagor jim, ki poslušajo besedo Božjo in jo ohranijo. Luk. 11, 28.

Neučenim kristjanam je posebno popoldanji keršanski nauk kaj koristen, ker se v njem razlagajo vse resnice vére po versti in prav razložno. Ne zamudi nikdar is praznih predsodkov keršanskiga nauka in ne meni, de je to le za majhne otroke in učence. Saj so to keršanski nauki in ne samo otročji nauki; kristjani so pač vsi katoljčanje in noben stan ne more vničiti nezbrisljiviga znaminja keršanstva. — Kako neodpustljivo je, če gospodarji in gospodinje, ki sami nikdar nobene pridige ne slišijo, tudi svojim učencam in poslam priložnost jemljejo, k pridigi in keršanskimu nauku iti, ker pravijo: „Gospodarju služiti gre pred Božjo službo.“ Ali s tem se sami obsodijo.

S tem govorjenjem zopervajo besedam vere: Verujem v Boga Očeta, vsigamogočniga stvarnika nebes in zemlje; besedam očenaša: Posvečeno bodi tvoje imé — Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji; besedam prvih treh Božjih zapoved: Jest sim Gospod, tvoj Bog — Veruj v eniga samiga Boga — Ne imenuj po nemarnim imena svojiga Boga — Posvečuj praznike. — O ko bi raji pomislili, de imajo Gospoda v nebesih, ki mu bojo enkrat odgovor dati mogli od svojih podložnih duš, ki so jih sunili v pogubljenje.

Ako hoče kdo, de mu bo pridiga k pridu, naj je ne poslušá iz kratkočasenja, ali ker ne vé, kaj boljiga početi, temuč de bi se naučil, Boga in tiste resnice, ki jih je razodel, bolje spoznati, in de bi bolj natanjko zvedil, kako mu je živeti, de doseže zveličanje. Pazi toraj pred vsim na vvod pridige in na razlago nje zapopadka, de boš vedil, od česa hoče pridigar govoriti. Ne iší pridigarja sicer lepih,

pa praznih besedi, ampak taciga, ki živo besedo Božjo priprosto in umevno razklada, in samo ko poslanec Božji govoriti hoče. Med pridigo ne misli na dom, in ne oziraj se po cerkvi, ampak le na to pazi, kar pridigar pravi. Vprašaj se: Ali si to pa to že vedil in storil? Kako boš to zdaj dopolnoval? Ko pa domu prideš, iši spolniti, kar si v cerkvi sklenil, in je po tvojih zadevah mogoče. — Kako lepa je bila šega, ko so v keršanskih družinah pred jedjo vselej evangeli brali in starši svoje otroke, gospodarji pa svoje posle pridige prašali, ktero so v cerkvi slišal. To je bil posebno pri s. Bernhardu, s. Ludevitu in družih začetek njih velike pobožnosti in popolnosti.

Molitev pred pridigo.

Ljubi Oče! dodéli mi svojiga Duha, de v resnici zamorem reči: Gospod! govori; glej, tvoj hlapec poslušá. V nemi oznanovavca svoje svete besede s svojo

gnado, de jo bo oznanil s tisto vrednostjo, vnetnostjo in močjo, ki vžge mlačne, preoberne neverne in grešnike in vterdi pobožne v njih svetih sklepih. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev po pridigi.

Veliko, o Bog, sim zaslišal, česar dozdej ali nisim spolnoval ali pa celo zanemarjeval. Živo spoznam, de se enkrat ne bom mogel zgovarjati, de nisim tega pa tega vedil; in te prosim, mi pomoči, de kolikor moje okoljsne pripusté, vse natanjko spolnim, kar je tvoj služabnik v tvojim imenu oznanil. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Od svete maše.

Sveta maša je pravi in nekervavi dar noviga zavéta. V tem se daruje Jezus Kristus po mašniku, ko Bog in

človek, z dušo in s telesam, s kervjo in z mesam svojimu nebeškemu Očetu v podobah kruha in vina, in sicer tako, kakor se je enkrat na križi za nas kervavo daroval. Daritev s. maše se od daritve na križi samo v temle razloči: Na križi je Kristus za nas res umerl in je s svojo kervavo smertjo pernesel večni dar sprave za naše grehe. Na altariji pak Jezus ne umerje res; (ker je od smerti vstal in živi večno per svojim Očetu); daruj se pa vendar res za nas nekervavo in nas opomni svoje smerti na križi, ktera se pri s. maši obhaja. Pri s. maši ne preлива Jezus več kervi, ne terpi bolečin, in se daruje samo v podobah kruha in vina. — Ker je Kristus za vse ljudi umerl, se sveta maša tudi za vse ljudi opravlja, za žive na zemlji, za uboge duše v vicah, za nevernike, malikovavce in grešnike. — Sveti mašni dar gre le samimu Bogu prinesti. Če se pa času ter času opravi s. maša k časti presvete Device Marije ali ka-

ciga družiga svetnika, se vendar le Bogu daruje in z njo zahvalimo Boga za gnade, ki jih je blagovolil svetnikom dodeliti.

Sveta maša ne koristi samo duhovnu, kateri jo opravlja, temuč vsim pravovernikom, sosebno tistim, za ktere se posebno moli, in kateri so je posebno pobožno vprični. Kristus sam moli za nas pri s. maši in kaže svoje rane nebeškemu Očetu. Koliko velikih gnad nam zamore torej s. maša pridobiti. Brez te daritve bi bilo že davno pod zlo prišlo grešno človeštvo. S. Frančišk Salezi jo imenuje dušo pobožnosti, osredje keršanske vere, na katero kažejo vse skrivnosti in zapovedi. Molitev, združena z tem svetim darom, zadobi neko prečudno moč; zakaj v nji je duša navdana z gnadami Boga, z ljubeznjivostjo njegoviga Duha in z močjo Jezusa Kristusa. — Skušaj torej, kolikor je mogoče, biti vsak dan pri s. maši, prinesiti Bogu z mašnikom vred zase in za vso cerkev daritev odre-

šenja. Ne reci: Jezus je povsod; tudi domá in kjersibodi ga zamorem moliti. Res, Jezus je povsod ko Bog; je li pa tudi ko človek povsod? In ravno njegova človeštvo je za nas terpelo in umerlo. To s. človeštvo, zedinjeno z Božjim bitjem, je vprično v cerkvi v podobah kruha in vina.

Ko bi ti kdo rekel: „Tamle na uni gori se Kristus za nas križati da;“ ali bi ti ne hitel h križu svojiga odrešenika? — In glej, pri s. maši se nam postavlja Jezusova smert na križi pred oči. Kedar tedaj pred altarjem stojiš, si misli, de stojiš z Marijo, Janezam in Magdaleno na Kalvarfki gori pod križem. Premišluj Jezusovo terpljenje in predenj premeni mašnik kruh in vino v meso in kri Jezusovo, in z vsem njegovim zasluženjem daruje nebeškemu Očetu, si misli: zdaj čem biti vpričo strašnih skrivnost, katerih se nebesa oveselé, uboge duše radujejo in peklo vstraši. — Pazi dobro na vse, kar mašnik dela, posebno na poglavitne

dele maše: evangeli, darovanje, povzdigovanje in obhajilo, in združi se vsiga v duhu z darujočim mašnikom.

Vstani pri evangeli, s tem pokazati, de si pripravljen, resnici vére povsod pričevanje dati.

Pri darovanji, kedar mašnik kruh in vino daruje, združi svojo daritev z daritvijo mašnika in daj se sam z dušo in s telefam Bogu v dar. —

Pri povzdigovanji moli Jezusa na kolenih in terkaj se s kefanim colnarjem na persi rekoč: Jezus! tebi samimu čem živeti. — O Gospod Jezus! jest te molim v podobah kruha in vina pričujočiga. — O Gospod Jezus, usmili se me.

Pri obhajilu mašnikovim se obhajaj v duhu, t. j. obudi goreče želje po Jezusu; žal ti mora biti, de ne moreš z duhovnam vred pokusiti nebeškiga kruha in skleni, si prav prizadjeti, večkrat v resnici obhajati se.

Po s. maši zahvali Boga, in ne hiti preveč iz cerkve, ako očes kedaj

priiti v nebeško kraljestvo. Nar ložej pa boš prav v duhu pri s. maši, če se od začetka do konca po tem ravnaš, kar mašnik bere in moli. Sosebno se varuj po zgledu nemarnih kristjanov, ki ne vejo, kaj delajo, priiti kedaj preposno k s. maši; tudi ne hodi iz cerkve, dokler mašnik ne odstopi, zakaj to bi bilo znaminje grozne nevednosti in nevere.

Molitve pri sv. maši.

I. Mašna molitev.

Molitve, kakor jih mašnik moli.

Kedar stopiš v cerkev, pokropi se z blagoslovljeno ali z žegnano vodo rekoč:

O ljubeznjivi Jezus! očisti me vsih mojih grehov, de stopim čist pred svojiga **Bogá**.

Ko prideš pred altar, kjer je sveto rešnje Telo zhranjeno, pripogni se z desnim kolenam do tal, terkni na svoje pers rekoč s ponižnostjo:

O Gospod Jezus! usmili se me, in odpusti mi vse, kar ti ne dopade, de bom zamogel z vrednostjo in pravo pobožnostjo s. maše vpričen biti.

Po tem poklekni rekoč:

Usmili se me o Bog! in prizanesi mi vse moje grehe, ne obračaj svojiga obličja od mene proč, usliši mojo molitev, in moje vpitje naj pride k tebi, pokaži mi svojo ljubezen in razsvitli me s svojim Duham, de ti zamorem razodeti vso svojo potrebo.

Molitev pred s. mašo.

O neskončno veliki, sveti Bog! jest ubogi človek se prikažem k tvojimu altarju, de bi neskončniga darú s. maše vpričen bil. Ta dar je edini tvoje nezmerne slave vréden, ker je tvoj edinorojeni, večni Sin, kateri se tukaj tebi daruje. Združen s tem popolnim namenam, s katerim se je tvoj preljubi Sin za nas daroval, ti pri-

nesem to s. mašo v počešenje tvojiga presvetiga imena, v zahvaljenje za vse prejete dobrote, v zadostenje za vse storjene grehe in v dosego vsih potrebnih gnad, in posebno teh (tu vzemi v misel kako posebno gnado ali milost, ki je hočeš danas Boga prositi), za pomoč in tolažbo teh, za ktere sim dolžan moliti, posebno pa teh živih in teh mertvih Pripravi, o Bog! moje serce, očisti mojiga duha, in zbrisi moje grehe, de bom po vrednim deležin té presvete daritve.

Ko mašnik zdolej pri stopnicah darilnika ali altarja začne s. mašo, stori križ, premisli ob kratkim svoje grehe, kesaj se jih ter prosi Boga njih odpušenja rekoč:

Se spovem Bogu vsigamogočnimu, sveti Marii vselej Devici, svetimu Michaelu arhangelju, svetimu Janezu kerstniku, svetima aposteljnima Petru in Pavlu, vsim Svetnikom in vam, bratje, de sim veliko pregrešil, z mislijo, z besedo in djanjem, moj dolg, moj dolg,

moj nar veči dolg. Zavoljo tega prosim Marijo vselej Devico, svetiga Mihaela arhangelja, svetiga Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla vse Svetnike in vas bratje, prosite zame per Bogu, Gospodu našim. Amen.

Usmili se me vsigamognčni Bog in odpusti mi moje grehe in pripelji me v večno življenje. Amen. — Vsigamogočni in vsmiljeni Gospod! dodeli mi odpušenje, odvezanje in perzanesenje vsih mojih grehov. Amen.

Vzemi, o Bog! po prošnji Marije in posebno teh svetnikov, katerih svetinje na altari počivajo — od moje duše vso krivico in pregrého, de smem s tvojim mašnikam zaupljivo klicati: Gospod, usmili se me! Kristus usmili se me! Gospod, usmili se me!

Pri glorii ali slavi moli angeljsko zahvalno pesem:

Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, kateri so dobri-ga duha! Hvalimo te, častimo te,

molimo te, povikšujemo te, zahvalimo se ti zavoljo tvoje velike časti, o Gospod Bog, nebeški kralj! **Bog Oče vsigamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Očeta!** ki odjemlješ grehe svetá! usmili se nas! **Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi naše prošnje! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si nar vikši, Jezus Kristus, s svetim Duham v časti Boga Očeta! Amen.**

Po gloriï ali slavi.

Vsigamogočni, večni Bog! usliši molitev svojiga ljudstva in ne obračaj zavoljo mojih grehov od mene proč svojiga svetiga obličja. **Usliši molitev svojiga služabnika, ki prosi za blagor tvojiga ljudstva in daj, de kar zaupljivo želim, od tvoje usmiljenosti primem po Jezusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.**

Po tem sledi list ali berilo, ki je po navadi
kaki košček iz pisem prerokov alj apo-
steljnov. Med njem lahko naslednje moliš:

O moj Bog! jest molim tvojiga
svetiga Duha, ki je po prerokih in
aposteljnih govoril in še zdaj zmiram
govori v s. cerkvi. **S** ponižnostjo spri-
mem vse nauke in svarjenja, ki mi jih
da s. cerkev po svojih mašnikih. **D**o-
deli mi gnado, o Bog! de spolnujem
vse nauke in svarjenja, in živim po
njih, po Jezusu Kristusu, Gospodu na-
šim. Amen.

Kedar mašnik s. evangeli bere, moli tole:

Božji Odrešenik! kako velika je
bila tvoja ljubezen, de si hotel sam ko
učenik na zemljo priti, nam pokazat
pot k nebesam. **Daj** mi gnado, de tiste
resnice, ki si jih pridigoval, ponižno
poslušam; razsvetli moj um, de jih
spoznam; vnemi moje sercé, de jih
ljubim in natanjko spolnim. **Dodeli** mi
svojo **Božjo** pomoč, de se nikoli ne
sramujem tvojiga svetiga evangelja,

temuč ga pričujem z besedo in djanjem.
Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Ko mašnik véro (kredo) moli, znaš apostoljsko véro moliti z razlago, ki je bila storjena v Konštantinoplu (Carigradu) sa krivoverstva voljo.

Verujem v eniga samiga **Boga** Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v eniga **Gospoda**, **Jezusa Kristusa**, **Sina Božjiga** edinorojeniga, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj; in je **Bog** od **Boga**, luč od luči, pravi **Bog** od praviga **Boga**, kateri je rojen in ne stvarjen, z Očetam vred eniga bitja, po katerim so stvarjene vse reči. **Kteri** je zavoljo nas človekov in zavoljo našiga zveličanja prišel is nebes, in po svetim Duhu iz **Marije Device** mesó nase vzel, ter je človek postal. **Kteri** je bil tudi križan za nas pod **Poncjem Pilatom**, je terpel, in je bil v grob položen. In je tretji dan vstal po pismih in je gori šel v nebesa in sedi na de-

snici Očeta, in bo spet prišel s častjo sodit žive in mertve: In njegoviga kraljestva ne bo konec. In v svetiga Duha Gospoda in Oživljavca, kateri se iz Očeta in Sina ishaja, kteriga z Očetam in Sinam ob enim molimo in častimo; kateri je po prerokih govoril. In eno sveto katoljško in apostoljško cerkev. Spoznam en kerst k odpušenju grehov. In čakam vstajenja mertvih in življenja prihodnje večnosti. Amen.

Darovanje (Offertori.)

Vzemi sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta prečisti dar, kteriga jest tvoj nevredni služabnik darujem tebi, svojimu živimu in pravimu Bogu za svoje neštete pregrehe, zamére in zanikernosti, tudi za vse pričijoče, in za vse verne kristjane, žive in mertve, de bo meni in njim k zveličanju v večno življenje. Ti pa, o sveti Duh, vsigamogočni večni Bog, žegnaj to daritev, ki se k časti tvojiga iména pripravlja.

Ko si mašnik na listni strani roke umiva,
moli:

Jest, ubogi grešnik, hočem svoje roke vmiti, in po tem vesel iti k tvojemu altarju, o Bog! tebe glasno slaviti in razodet tvoje čudeže. Jest ljubim, o Gospod! veličastvo tvojiga posvečeniga tempeljna in prijeten kraj, kjer v svoji slavi stanuješ, obvaruj me nagle smerti in ne kaznuj me s hudobnim, ki hodijo s pregrešnim sercam. Jest hočem v pravici živeti. Reši me in bodi mi milostiv, zakaj nikoli več nimajo moje noge tvojih pot zapustiti, in večno te čem po tem v tvoji cerkvi slaviti.

Vzemi toraj, o sveta Trojica! milostivo ta dar, per katerim se spomnim terpljenja in smerti, vstajenja in vnebohoda našiga Gospoda, Jezusa Kristusa, in otročje počastim sveto Trojico, v misel vzamem vse svetnike, in te prosim, de bo ta dar njim v čast in veselje, ki v nebesih za nas prosijo,

katere na zemlji spoštujemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mašnik se proti ljudem oberne rekoč: Orate fratres! (Molite bratje!) On želi, da bi vprični z njim molili, da sprejme Bog to daritev. S služabnikom odgovori:

Gospod naj to daritev vzame iz tvojih rok k slavi in hvali svojiga imena, k pridu našimu in vse svoje svete cerkve.

Predglasje (Praefatio.)

Moli z mašnikom naslednjo molitev:

Resnično se spodobi in je dolžnost, je prav in dobro, da tebi vselej in povsod hvalo dajemo. Sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog. Ker je po skrivnosti včlovečenja Besede očem naše duše nova luč tvoje časti prisvetila, da, ker Boga vidno spoznamo, bomo po njem pripeljani k ljubezni skrivnosti. In torej z angelji in z arhangelji, s troni in z gospostvi in z vso nebeško trumo pojemo pesem tvoje časti, re-

koč: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Hozana po višavah. Češen bodi, kdor pride v imenu Gospoda. Hozana na višavah.

Po tem moli:

Ponižno te prosim, o dobrotljivi Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, vzemi in posveti té ponudbe, te darove, to sveto neomadeževano daritev. Prinesem ti jih narprej za tvojo sveto katolijsko cerkev, de ji na celi zemlji mir dodeliš, jo varješ, v edinosti ohraniš in vižaš po vsim svetu. Pa tudi za tvojiga služabnika našiga papeža I., našiga škofa I., našiga cesarja I. in za vse, kateri se prave katolijske in apostoljske cerkve derže.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj se stori spomin živih, za ktere hočeš posebno darovati), in vsih pričijočih, katerih véro spoznaš in vidiš pobožnost, ki ti

za njih darujem, ali ti sami ta hvalni dar prinesó zase in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za svoje zveličanje in za zdravje telesa; in pred tabo večnim, živim in resničnim Bogam svoje obljube spolnujejo.

Častim, zedinjen z vsimi svetniki, spomin častitljive, vselej neomadeževane Device Marije, matere našiga Gospoda, Jezusa Kristusa, po tem tvojih svetih aposteljnov in mučencov (marternikov): Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Siksta, Kornelja, Ciprijana, Lavrencja, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damiana in vsih tvojih svetnikov. Dodeli mi po njih zasluženji in prošnji, de bom povsod s tvojo pomočjo obvarovan po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prosim te tedaj, o Gospod! vzemi milostivo ta dar, ki ti ga tvoj služabnik pernesem, in ki ga z menoj cela tvoja hiša pernese, in daj mi svoje

dni v tvojim miru preživeti; obvaruj me večniga pogubljenja, in stori, de bom med tvoje zvoljene štet, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Daj, o Bog, de bo ta dar v vsem blagoslovljen ali žegnan, posvečen, poterjen, resničen in tebi prijeten, de se bo v naše sveličanje premenil v telo in kri tvojiga ljubljeninga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

Pri povzdigovanji si misli prav živo Jezusa Kristusa vpričniga, ko je pri zadnji večerji kruh vzel in žegnal rekoč:

„To je moje telo, katero bo za vas darovano;“

in ko je čez kelih z vinam rekel:

„To je kelih moje kervi.

Ko mašnik presveto hostjo povzdigne, moli:

Jest verujem, o Jezus! de si tu v podobi kruha, ko Bog in človek zares vpričen; ponižno te molim svoji-

ga Gospoda in Boga. O Jezus, tebi čem živeti! O Jezus, tebi čem umreti! O Jezus, tvoj čem biti živ in mertev!

Pri povzdigovanji keliha mōli:

Jest verujem, o Jezus! de si ti sam, de je tvoja draga kri, ktero si nekdej ko spravnj dar za nas na križi prelil, v podobi vina v tem kelihu resnična in živa pričjoča. Molim te, o presveta kri mojiga Odrešenika! v mij in očisti me vsih grehov.

Po s. povzdigovanji moli z mašnikam:

Jest se spomnim, o Gospod! Kristusa, tvojiga Sina, Gospoda našiga, njegoviga presvetiga terpljenja, vstajenja od smerti, njegoviga častitljiviga vnebohoda, in darujem tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih darov in dobrot ta svēti, čisti, brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja in kelih neskončniga zveličanja.

Blagovoli poglédati na te dari z milostivim in ljubeznjivim obličjem, in

jih sprejmi, kakor si blagovolil sprejéti z dopadajenjem darí svojiga hlapca, pravičniga Abeljna, dar našiga očaka Abrahama in tisti svéti in čisti dar, ktéri-ga ti je tvoj vikši duhoven Melhizedek daroval.

Ponižno te prosim, vsigamogočni Bog! vkaži, de bojo ti darovi po tvojim svétim angelji perneseni na tvoj visok altar pred tvoje Božje veličastvo, de vsi, kteri smo tega altarja deležni in bomo zavžili presveto telo in kri tvojiga Sina, bomo po tistih napolnjeni z vsim nebeškim žegnam in gnado ravno tega Kristusa, Gospoda, našiga. Amen.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I., kteri so pred nami v večnost šli z znamnjem vére in v miru počivajo. (Tukaj se stori spomin za mertve, za ktere posebno moliti misliš.) Prosimo te, o Gospod! de té in vse, kteri so v Kristusu is sveta šli, v deželo ohlajenja, svetlobe in miru postaviš, po ravno tem Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, zaupajočim v tvoje neskončno usmiljenje, daj delež in tovarštvo s svojimi svetimi aposteljni in mučenci: s svetim Janezam in Štefanam, Matijem, Barnabam, Ignacijem, Aleksandram, Marcelinam, Petram; s sveto Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsimi svojimi svetniki; prosimo te, daj nam v njih družbo priti — ne zavoľo našiga zasluženja — ampak po svoji milosti, po Kristusu, Gospodu našim, po katerim ti, Gospod, vse te darí posvetiš, oživiš, požegnaš in nam dodeliš. — Po njem, z njim v njim se tebi Bogu, Očetu vsigamogočnemu, v edinosti svetiga Duha, godi vsa čast in hvala od vekomaj! Amen.

Pri Očenaši (Pater noster) moli z mašnikom očenaš; potem pa naslednjo molitev:

Reši me, te prosim, Gospod! od vsiga hudiga pretečeniga, pričijočiga in prihodnjiga, in po prošnji svete in ča-

stitljive vselej Device in Božje matere Marije, svetih aposteljnov Petra in Pavla, Andreja in vsih svetnikov, dodéli milostivo mir v naših dneh, de bomo s pomočjo tvoje dobrotljivosti vselej greha prosti, in vse zmote obvarovani, živeli; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, od vekoma do vekoma. Amen.

Ko mašnik s. hostjo zlomi in je en kosiček v kelih dene, reci z njim:

Ta smez svetiga telesa in kervi našiga Gospoda, Jezusa Kristusa, bodi meni, kateri sim je deležen, k večnimu življenju. Amen.

Pri Jagnje Božjim (Agnus Dei) terkni trikrat na svoje persi, in prosi Jezusa, nedolžno Jagnje Božje, odpušenja svojih grehov, rekoč trikrat:

O Jagnje Božje, katero grehe sveta odjemlješ, usmili se me!

Tretji krat pa reci namesti:

Usmili se me: Daj mi mir!

Potem moli naprej:

Gospod Jezus Kristus! kateri si svojim apostelnam rekel: **Mir vam zapustim; svoj mir vam dam;** ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve in dodeli ji milostljivo po svoji volji mir in edinost, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! Sin živiga Boga, kateri si po volji Očeta s svetim Duham vred s svojo smertjo svét k življenju obudil; reši me po svojim presvetim lelésu in kervi od vsih mojih grehov in vsiga hudiga. Dodeli, de bom tvoje zapovedi vselej zvesto dopolnil, in de se nikdar od tebe ne ločim, kateri z ravno tistim Bogam Očeta in s svetim Duham ko enaki Bog živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Če hočeš med s. mašo, ali pa konec nje obhajati biti, lahko z mašnikom moliš sledečo molitev:

O Gospod Jezus Kristus! nikar mi ne bodi k obsojenju in pogubljenju, de se jest, nevredni, prederzmem tvoje telo zavžiti, ampak bodi mi po svoji dobrotljivosti v brambo in ozdravljenje telesa; kateri živiš in kraljuješ s Očetam in svetim Duham enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. — Nebeški kruh bom vsel in imé Gospodovo klical.

Potem reci trikrat z mašnikom:

O Gospod! jest nisim vreden, de greš pod mojo streho; temuč reci le z besedo in osdravljena bo moja duša!

Vdari se pri tem pobožno trikrat na persi. — Ako se pa zares ne obhajaš, znaš duhovno obhajilo opraviti, kakor sledi:

Češenja vredni Jezus! terdno verjem, de si v presvetim zakramentu altarja bistevno vpričen. — Ljubim te čez vse. — Iz ljubezni do tebe se

kesam svojih grehov, in večno nočem več grešiti! — Moja duša hrepeni po tebi. — Ker te pa zdaj ne morem bistevno v zakramentu prejeti, pridi vsaj duhovno s svojo gnado v moje fercé. (Tukaj obudi gorečo željo, prejeti Jezusa v zakramentu.) Objamem te, o Jezus, ko res vpričniga! Združim se vsiga s teboj, in ne pusti, de bi se jest kedaj več od tebe ločil.

Po s. obhajilu moli:

Vsigamogočni, večni Bog, zahvalim se ti is vsiga svojiga serca za vse dodeljene gnade in dobrote, posebno pa zato, de si nam svojiga Sina v spravni dar, in njegovo telo in kri v hrano naših duš blagovolil dati. Stori milostljivo, de ne bom nikoli po nevrednim pri s. mašni daritvi, in té presvete jedi nikdar po nevrednim ne vživam; po tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri blagoslovu ali žegnu Mašnikovim moli:

Sveta Trojica! tebi bodi dopad-

ljiva ta slušba, ki sim jo opravil in dodeli, de bo dar, kteriga sim jest nevredni pred očmi tvojiga veličastva daroval, tebi prijeten, meni pa in vsim, za ktere sim ga daroval, po tvoji milosti k odpušenju grehov in k večnemu sveličanju; po **Kristusu**, **Gospodu našim**. Amen.

Pri zadnjim evangelji moli:

Kaj zamore mene, uboziga človeka bolj vneti k ljubezni do tebe, o **Jezus!** ko če pomislim to, kar si zame storil. **Ti** si od vekomaj pravi **Bog**. **Ti** si bil pri svojim **Očetu** in si z **Očeta**m in s svetim **Duham** vse stvaril, ohraniš in vižaš vse, nič ne obstoji brez tebe. **Ti**, večna beseda, si človek postal in prebival med ljudmi, tvoji te niso pa sprejeli. **V** tebi je življenje in ti si ta, ki razsvetljuje slednjiga človeka, kteri na ta svet pride. **Daj** mi tebi slediti, o **Edinorojeni Očeta!** de terdno in živo v té verujem in de bom opravičen, otrok **Božji** imenovan biti, de po tem tvoje veličastvo gledam, katero

je polno gnade in resnice, de edino pravo pot hodim, ki si jo nam pokazal in je nikoli ne zgrešim, temuč s pomočjo tvoje luči pobožno živim in enkrat srečno zaspim v Gospodu. Amen.

Molitev po sv. maši.

S priserčno zahvalo sprimem tvojiga mašnika od altarja, ko sim tebi, moj Gospod in Bog! sveto mašno daritev pernesel. Odpusti mi zavoljo svojiga Sina in njega zasluženja slednjo razmišljenost in mlačnost, ki sim se je med mašo kriviga storil. Žegnaj me s svojo mogočno roko, in ostani pri meni ves dan.

Obvaruj me vsih skušnjav, ki bi imele priti od mojiga mesá, od sveta ali od hudiča. Daj mi gnado terdne vére v tvojo vpričnost in vsigavednost, de bom v mislih, željah, besedah in djanjih vselej skerben, in de ne zgubim sadú nekervaviga dara. Pomagaj mi pri mojim delu, in stori, de moje sercé, med

tem de moje roke na zemlji delajo, z teboj v nebesih sklenjeno ostane, kjer te bo večno vživalo. Amen.

Jezus Nacarenski, kralj Judovski (J. N. R. J.), obvari me nagle in neprevidene smerti, vsih hudobnih misel †, besedi † in djanj †.

Bodi torej spoznano, ljubljeno in hvaljeno in česeno, slavljeno in povikševano vselej in povsod Božje sercé Jezusa in neomadeževano sercé Marije. Visoko hvaljen in poveličan bodi brez konca presveti zakrament. — Angelj Božji, ki si moj varh, kterimu me je nar Vikšiga ljubezen priporočila, razsvetli, varuj, vižaj in vodi me. Amen.

Materno sercé ljubezni! — Sveto, milo o sercé, — Prošnjo vsliši preponižno — Sprejmi grešnika želje. —

Tebe v duhu počastiti, — Te ljubiti presvestó, — Serčno moje to želenje — Vedno me vodilo bo. —

Mati Božja! hrepenenje — Moj'ga serca okrepčaj, — Ker zaupnost ga prepriča, — De me boš peljala v raj.

P o m é n

altarske priprave in mašnih oblačil.

1. Maziljeni darilnik ali altar pomeni: a) mizo zadnje s. večerje, b) trdnost altarskih kamnov (Portatilien) nas spomni nezmotnosti cerkve.
2. Altarski perti pomenijo perte, ki v nje zavrit je bil Odrešenik v grob položen.
3. Križ spomni na terpljenje Jezusovo in na zasluženje, ki ga je po svoji smerti na križi pridobil.
4. Svečniki in luči pomené pravo vero Jezusovo in čeznaravno luč vére, po kateri samo se s. mašna daritev pomeniti da.
5. Kelih je grob Gospodov.
6. Otirala (Purificatorien) pomenijo perte, s katerimi so bile kervave rane obrisane.
7. Božja skledica ali mizica (Patena) pomeni grobni kamen Odrešenika.
8. Pokrivalo (Palla) pomeni grobni pokrov in potno ruto Veronikino.
9. Kelihni pertiček pa zagrinjalo tempeljna.
10. Telesnik (Corporale) mertvaške perte, kamor se položi pri s. maši presveto rešnje Telo.
11. Kruh in vino sta perpravljena večerja Gospoda.

12. Mašnik je darovavec in pravi namestnik Gospodov.
13. Služabnik (Ministrans) pomeni ljudstvo.
14. Duhovska kapa in tonzura pomenita ternjevo krono Jezusovo.
15. Oplečnica (Humerale) pomeni pertič, ki so ž njim Kristusu oči zavesali.
16. Mašna srajca (Alba) spomni na belo oblačilo, ki je bil v njem Jezus pred kraljem Herodam zasramovan.
17. Pas, rokavnica in obravnica (Cingulum, manipel, stola) pomenijo vervi in vezi-
la, s katerimi so Jezusove roke, život in vrat zvezali, ko so ga peljali v Jeruzalem.
18. Mašna obleka (Casula) pomeni rudeči plajš, ki je bil Jezus v njem zapljevan.
19. Križ na njem pa pomeni križ, ki ga je Jezus na svojih ramah nesel, in ki je na njem izdihnil svojo dušo.

II. Mašna molitev

s premišljevanjem terpljenja Jezusa Kristusa.

Perpravljavna molitev.

Jezus Kristus! Sin živiga Boga!
 Iz neskončne ljubezni si prevzel od-

rešenje zgubljeniga človeštva, si prišel ko človek na svet, in bil svojimu nebeškemu Očetu pokoren do smerti na križi, oteti nas gréha in večniga savelženja.

De bi mi torej nikdar ne pozabili tvoje ljubezni in zmiraj vživali sad tvojiga smertniga darila, si postavil presveto mašno daritev. O daj mi z vso pobožnostjo vpričnimu biti tega častitljiviga mašniga dara, in de bi bila moja molitev prijetna pri Bogu, jo sdružim s češenjem vsih svetnikov, s molitvijo mašnika in vsih bogaboječih vernikov. Zedinjen s sveto katoliško cerkvijo Ti darujem, vsigamogočni Oče! v s. maši tvojiga Sina, svojiga Odrešenika, v povišanje tvojiga nebeškiga veličastva, v zahvalo za vse prejete dobrote in milosti, v poveseljenje in čast vsih svetnikov, v zadostenje za naše grehe, in ko prošni dar, de bi uslišal mojo prošnjo in ponižno klicanje vsih vernikov. Sosebno pa hočem, darovati to s. mašo za to dobro misel ... k tolažbi teh I. I. duš in v dosego teh ... gnad.

S sveto bogoljubnostjo te hočem zdaj, moj Sveličar! nasledovati na tvoji križevi poti, hočem s tvojo gnado, o Jezus! premišljevati tvoje terpljenje in tvojo smert, ktera se bo zdaj nekervavo obhajala.

(Duhoven perstopi. — Kristus gre s svojimi učenci na Oljsko goro.)

Preljubeznjivi Zveličar! Vedil si vse terpljenja, ki so imele čes tebe priti, in vendar si jim serčno naproti šel. To si storil iz ljubezni do mene, in jaz, nehvaležni otrok, bi se ne hotel iz ljubezni do tebe odpovedati grehu? — Ali, o Jezus, resnično čem zapustiti grešno življenje, ko bi me še tako težko stalo, ker si iz ljubesni do mene tolikim težavam nasproti šel.

Začetik s. maše.

(Mašnik moli zdolej pred darilnikom ali altarem. — Jezus potí kervavi pot na Oljski gori.)

Žalostna je bila tvoja duša do smerti, o Gospod! zakaj vidil si grehe

celiga sveta in večno kazin grešnikov; vedil si pak tudi nepopisljivo terpljenje, ki si ga imel za grehov del preštati, in de se jih potem že mnogo ne bo dalo spreoberniti in rešiti! —

To je storilo tvojo dušo žalostno; trikrat si prosil na Oljski gori in vsiga si se v dal v voljo večniga Očeta; grozne britkosti so ti posilile kri enako potu, in angelj iz nebes je mogel tebe, Sinu Božjiga, poterčiti. — Kesam se jih in studim svoje grehe, ki so ti toliko težavo napravili. Oče! za svojiga Sina voljo sprejmi me zopet milostno; in če mi pošlješ terpljenje in me stiskajo britkosti, ne prikrati mi svoje tolažbe in pomoči.

Mašnik poljubi ali kušne altar ter gre na listno stran. — Jezusa od Judeža izdaniga peljajo k Anasu.)

Ti si bil, o Jezus! tak dober krivčnimu in nehvaležnimu Judežu; pohlevno si dal svoje svete roke zvezati in se tako peljati k Anasu, kjer si pustil svoj

sveti obraz biti in zapljevati, zadostiti za mojo prevzetnost! — **S** tvojo gnado, o **Gospod!** hočem bi tiodslej vsim ljudem dober, in iz ljubezni do tebe pohleven v vsih zopernostih.

(Mašnik gre na sredo in moli: **Gospod** usmili se (**Kirje elejson**) in slavo (**Gloria**). — **Kristusa** peljejo k **Kajfatu**, kjer ga **Judje** zasramujejo in **Peter** zataji.

O Gospod! koliko britkost si preterpel tisto noč v ječi, ko si bil zapuščen od svojih učencov v oblasti neusmiljenih hlapcov! — **To** skrivno terpljenje si zavoljo mene prenašal; zakaj s svojimi grehi sim te večkrat zatajil memo **Petra**; kaj velikrat sim te zatajil z grešnimi mislimi, pohujšljivim govorjenjem in hudobnim djanjem. **Drugim** ljudem dopasti, sim grešil, in tebe zapustil! **Ali** nikoli več se nočem tebe, o **Zveličar!** sramovati, čem svobodno in očitno spoznati, de sim tvoj, ne pa svetov.

(Mašnik se oberne k ljudstvu rekoč: **Gospod z vami!** — **Kristus se oberne proti Petru, ga pogleda ter gane do kesanja.**)

Oberni svoje usmiljene oči tudi k meni, o Gospod! Grešil sim še več kot Peter, in želim iz vsiga serca objokovati svoje pregrehe in se poboljšati. Daj mi v to svojo gnado.

(Mašnik gre na listno stran in moli. — **Kristusa peljajo zvezaniga k Pilatu in ga krivo tožijo.**)

Ti, o Gospod! stopiš pred sodnji stol eniga človeka, preneseš krivo tožbo, de bi jest, ubogi grešnik, pred Božjim sodnjim stolam ne bil po pravični tožbi obsojen v večno kazin. Kedar bom mogel pred teboj, pravični Sodnik! dati odgovor od vsiga svojiga življenja, — bodi mi takrat milostljiv! — Dodeli mi tudi gnado, zdaj tako živeti, de se mi enkrat ne bo treba tresti. Zatorej hočem vsak dan misliti na svojo zadnjo uro, sosebno pa ob času skušnjave. Obvaruj me, o Gospod! nesrečne smerti,

in podari mi gnado, de se pred koncam svojiga življenja spovem s skesanim sercam vsih svojih grehov, in de, po tvoji kervi očišen od vsih madežev, pridem pred Božji sodnji stol. Dodeli tudi vsim, ki se zdaj iz svetá ločijo, svojo pomoč in tolažbo.

(Mašnik gre na sredo altarja, in bère na drugi strani s. evangeli. — Kristusa vlečejo od Pilata k Herodu, ki ga zasmehuje in zasramuje.)

V svojim življenji na zemlji, o Gospod! si nam s svojim svetim obnašanjem in nebeškim naukam pokazal, kako naj Bogu prijetno živimo. Samo dobro si delal, in vendar so te z zasramovanjem in zaničevanjem vlekli po mestu od eniga sodnika k drugimu; v sramoto so te oblekli v belo oblačilo. — Vsi so te gerdili in zasmehovali, pa voljno si molčal k tem neizrečenim krivicam. Ali bi ne imel tudi jest iz ljubescni do tebe in zavoljo pravice sramote terpeti, de zamorem tvoj pravi

učenec biti? — S tvojo gnado, o Gospod! hočem vse to prihodnje storiti; koj danes čem iz ljubezni proti tebi biti pokoren in prav pohleven, ko se mi kaj soperniga prigodi.

(Mašnik moli na sredi in se po tem zopet k ljudstvu oberne. — Kristusa peljajo nazaj k Pilatu, in ga krivičnišiga štejejo memo razbojnika.)

Zahvalim se ti, ljubeznjivi Zveličar, za toliko stopinj, ki si jih zame storil. Iz hvaležnosti ti čem tudi vse stopinje posvetiti, in daj mi gnado, da vse iz ljubezni proti tebi storim. Zahvalim te tudi za poterpežljivost, s katero si prestal krivo toženje in zopernosti, posebno pa tisto sramoto, da so te šteli krivičnejšiga od razbojnika in tolovaja. Tudi jest sim ti to krivico mnogokrat storil; večkrat sim kaj družiga bolj ljubil in iskal, kot tebe, raji na kaj družiga mislil, kot na té. Odslej pa moraš ti moja nar ljubši misel biti; ne pusti, da bi kaj družiga na svetu bolj

čislal kakor tebe, ki si moj Gospod in moj Bog, moje nar večí dobro. Kaj bi mi pomagalo, ko bi tudi cel svet dobil, tebe pa ne ljubil, ki sim te iz vsiga serza dolžan ljubiti!

Darovanje.

(Mašnik razgerne kelih, ter kruh in vino daruje. — Kristusa slečejo, ga k stebru pervežejo, neusmiljeno bičajo in s ternjem venčajo ali kronajo.)

Vsigamogočni Oče v nebesih! ki si za nas dal svojiga Sina, de je s svojim britkim terpljenjem in smertjo zadostil Božji pravici za naše grehe; sprejmi milostivo ta dar, kateri se bo kmalo spremenil v presveti dar telesa in kervi tvojiga Sina.

Pogumno si šlo, Jagnje Božje! smerti naproti; voljno si prestalo slednjo bolečino, de bi mi, ubozi grešniki, bili rešeni večniga terpljenja, ki smo ga s svojimi grehi zaslužili. Privezan k stebru si stal priklonjen, in neusmiljeno bičan si prelival svojo drago kri. Tvo-

jih kervavih ran je brez števila! Resnično, ti si nosil naše grehe in prevzel vse naše bolečine. Ves ranjen si bil zasramovan; z nečloveško togoto so hlapci tolkli na tvojo ternjevo krono, ki so ti jo na glavo poloshili, de fo se nje bodala v tvojo sveto glavo sabodle in se je curkama vderla kri po tvojim častitljivim obrazu. — Ah! in vsi-ga tega terpljenja je moj greh kriv! O prosim te, obvaruj me sleherniga greha!

(Mašnik si roke umiva. — Pilat spozna Zve-
ličarja za nedolžniga.)

Ti si, o Jezus! svet in nedolžen — jaz pa krivičen. To kasin sim jest zaslužil in ti jo zame terpiš! Terpiš jo namesti mene tako, kakor bi jo bil jest sam terpel. Ne daj temu terpljenju biti na meni zgubljenimu. Operi nas čisto s svojo kervjo, de prelepo oblačilo duše, ki smo ga pri s. kerstu prijeli, pokrije našo nagoto.

(Mašnik reče ljudem: Molite bratje! — Pilat pokaže Jezusa ljudstvu.)

Molim te, o Bog! v tvojih neizvedljivih sklepih; tvoj Sin je terpel ko Bog in človek za naše grehe. Vse ranjeno in kervavo je bilo njegovo sveto telo, razbito, zapljevano in kervavo je bilo njegovo sveto obličje in ternjeva krona na glavi. O kolika hudobija! In vendar je postal on zmagovavec smerti in pekla! Tukaj in tam čemo tebe, Zveličar! slaviti.

(Mašnik moli ali poje predglasje. — Kristusa obsodijo v smert.)

Vsigamogočni, večni Bog! iz vsiga serca se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ki si mi jih skasal, posebno pa za tvojiga Sina Jezusa, po katerim si nam vse gnade dodelil. Hvaljen bodi, o Zveličar! za tvojo neskončno ljubezen, s katero si tako poterpežljivo zaslišal smertno sodbo, de bi mi, ubogi grešniki, ne slišali pogubivniga obsojenja, če bomo po tvoji zapovedi

živeli. — Zapiši, o Gospod! po svojim Duhu svojo besedo v mojo dušo, in daj mi moč, vselej po nji živeti, de bom enkrat spušen v družbo vsih tvojih svetnikov, ki v večnim zveličanji tvojo neskončno ljubezen povišujejo ter pojejo: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot! Ves svet je poln tvojiga veličastva!

Med tiho mašo.

(Mašnik moli Canon. — Jezus nêse svoj težki križ na Kalvarsko goro.)

Vsigamogočni Bog, Gospod nebeški Oče! ne glej na naše grehe, temuč na svojiga Sina, ki je bil ko pravo velikonočno jagnje peljan v smert. Globoko se kesaje svojih grehov, premišlujem, o Jezus! kako voljno si zadel križ na svoje razmesarjene rame, in se podal na goro terpljenja. Brez vstavljenja si nesel zame križ, in jest nočem iz ljubezni do tebe nositi svojiga križa. Kaj je moje terpljenje v

primiri s tvojim težavnim terpljenjem? — Rad čem prenesti terpljenje, ki sim ga že davno zaslužil, in tebe nasledovati. Vse čem prestati iz ljubezni proti tebi, ker si zame tolikanj terpel. Res, nobena druga pot ne pelja v nebesa, ko pot križa in terpljenja. Poterdi me toraj, o Bog! Brez tebe ne zamorem nič, s teboj pa vse; ker ti si moj Gospod in moj Bog!

Žegnaj me, o moj Bog! žegnaj moje sorodne in vse ljudi; posebno pa žegnaj I. I., za ktere sim dolžan moliti, ali sim obljubil; podari vsim gnado, pobožno živeti in srečno umreti.

Sveto povzdigovanje.

(Mašnik posveti kruh in vino. — Jezusa Kristusa na križ pribivajo.)

Kristus Jezus! Po neizrekljivih bolečinah, ki si jih prestal na Kalvarski gori, ko so te silama slekli, in s tem vnovič tergali tvoje rane, ko so tvoje

roke in noge z debelimi železnimi žebli na križ perbili, po tvoji dragi kervi, ki si jo pri tem prelil, te prosim: **Odpusti nam naše grehe. V té zaupamo, Božji Odrešenik!**

(Mašnik povzdigne hostijo v počesenje. — Kristusa dvignejo na križi.)

O Jezus! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim iz vsiga serca. Tebe molim v nar globokejši ponižnosti, ker si tu resnično vpričen, in se daruješ svojimu nebeškemu Očetu nekervavo ravno tako, kakor si se v svoji kervi na križi daroval za nas, grešnike.

(Mašnik povzdigne kelih. — Veliko kervi teče iz ran Jezusovih.)

O Jezus! tebi živim, iz ljubezni do tebe terpim in umerjem, tvoj čem biti živ in mertev. Tebe molim v ponižnosti. To je res tvoja kri, ki si jo na križi prelil. Ne daj svoji kervi nam, ubozim grešnikom, brezkoristni biti.

Sprejmi, o nebeški Oče! ta prečisti in presveti dar, svojiga Sina, našiga Odrešenika, v svojo čast, v povišanje svojiga iména in v blagor vsih ljudi.

Po svetim povzdigovanji.

(Mašnik moli tiho. — Kristus visi tri ure polne bolečin na križi.)

Jagnje Božje! Jezus Kristus! resnični Bog in človek skupej! Ti se daruješ zdaj na altarji svojimu nebeškemu Očetu za nas, kakor si enkrat na križi visel, vtolažiti večno pravičnost za naše grehe. Visel si tri ure v nar večih bolečinah, v pohujšanje ljudstva, in terpel si nar britkejši smertne težave za nas grešnike. O Gospod, kako zamorem tvojo ljubezen poverniti? kako se ti zadostno zahvaliti? Glej, s teboj se darujem tvojimu nebeškemu Očetu.

Zavoljo tvoje ljubezni te prosim, usmili se posebno téh, kateri so nar bližej smerti, in daj vsim umeršim biti deležnim sadu svojiga presvétiga maš-

niga dara. Usmili se tudi teh I. I. in zapušenih duš v vica; vzemi jih iz njih terpljenja k sebi v nebesa. Nam pa, dodeli, o Gospod, gnado, zdaj tako živeti, de nas ne bojo enkrat tvoje rane zatožile.

Kako se mi je sramovati, če premislím tvoje rane! Roke in noge si pustil prebosti, alj jest sim tako otožin v molitvi in dobrih delih! pri nečimurnih in grešnih rečeh pa so moje roke kaj marljive; nogam nisim zanašal, ko sim hodil za minljivostmi ali celo za grehi; kako okoren pa sim v spolnovanji svojih dolžnost! Terpel si, de so tvoje obličje okervavili in zapljevali, zadostiti za mojo prevzetnost, in prestati kazen za napčno rabo mojih ust, oči in ušes.

Poln bolečin in ran je bil tvoj život, narblagejši Zveličar! in vender je bilo terpljenje tvoje duše še veliko večí; zakaj hotel si terpeti za vse grešne misli in želje moje duše. O kolikokrat sim v nemarnost obračal svojo pamet, svoj um, in svojo voljo v nečimurnost

in pregrešnost? Ali odslej hočem dušo in telo sveto ohraniti. Zatoraj ti darujem vse moči duše in telesa. Pridno hočem čuti, moliti in delati, de bom lenobe in mehkužnosti obvarovan. Daj mi gnado, de bom slednje strasti prost in de ne bo gospodovalo telo čes dušo. Tebi, o Bog! perporočim telo in dušo.

(Mašnik moli Oče naš. — Kristus govori sedem besedi.)

Še na križi, o Jesus! si prosil za svoje sovražnike; iz ljubezni proti tebi perzanesem vsim, kateri so me razžalili. Dodeli mi spokorno serce, in vzemi enkrat tudi mene v svoj nebeški raj. — Brambi tvoje ljubeznjive matere se sročim, kakor si ji Janeza priporočil. — Po svoji smertni britkosti reši me ob uri smerti slednje britkosti. — Po svoji vroči žeji, prosim, obudi v moji duši vročo žejo in živo željo, vse iz ljubezni proti tebi storiti terpeti. — Tvojo Božjo voljo hrepenim vselej tako spolniti, kakor si ti spolnil voljo

nebeškiga Očeta. **S** teboj, o Gospod! želim ob uri svoje smerti reči: **O**če, v tvoje roke sročim svojo dušo! **Dopolnjeno je!**

(Mašnik razdeli hostijo. — Kristus umerje na križi in doverši odrešivni dar.)

Nebesa in zemlja se tresejo pri tvoji smerti, o Jezus! odrešil si ljudstva večne britkosti, raztergal na križi dolžno pismo naših grehov. **S** svojo smertjo si nam zadobil večno življenje; nas grešnike, ki bi bili brez otetve pogubljeni, si s svojo kervjo rešil grehov in večne smerti. Slavite, angelji in vsi rodovi, neskončno ljubezen Gospoda, našiga **Odrešenika!**

(Mašnik terka na svoje persi rekoč: Jagnje Božje i. t. d. — Velike se jih spreoberne pri smerti Gospodovi.)

Res je, ti si edinorojeni Sin večniga Očeta! Ti si Jagnje Božje, ki grehe odjemlje in sleherniga otme, kateri se oteti hoče. Poglej, o Gospod! na-

me, ubosiga grešnika; tudi jest verujem v te; želim po tvoji smerti rešen biti; obljubim ti, tako živeti, kakor hočeš. Alj bi ne imel is ljubezni do tebe storiti vsiga, ki si umerl zame, in pustil svoje serce prebosti? Rad čem vse zapustiti zavoljo tebe. Dodeli mi serce polno ljubezni do tebe, de me nič od tebe ne loči. Spreoberni vse, ki še v grehah žive, spreoberni nas vse k pravimu kesanju in ne daj pri ničemur sadu svoje smerti pod zlo iti, ki si nas s svojo kervjo odkupil.

Sveto obhajilo.

(Mašnik se obhaja. — Kritsusa v grob polože.)

O de bi bili tudi moji grehi, z vsimi njih hudobnimi nagnjenji — s starim človekam vred za vedno zakopani, de bi jest zamogel s čistim sercam, polnim ljubezni, prijeti svojiga Zveličarja! O kako blagor je bilo pervim kristjanam, ki so bili vsak dan vredni, pristopiti k s. obhajilu! Stori

tudi mene, o Jezus! vredniga, ker pač nič dobriga na sebi ne vidim; popolnoma sim nevreden, de bi ti k meni prišel, ali reci le besedico in ozdravljena bo moja duša. Ti si moje življenje, moja ljubezen, o Gospod! Pridi in perpravi si v mojim sercu vredno prebivališe, de bom ves tvoj, in ne več jest živim, temuč ti živiš v meni. Dodeli mi, predenj se iz sveta ločim, veliko gnado, sprejeti tebe v svetim obhajilu, de, združen s teboj, zamorem priti k tvojimu nebeškemu Očetu.

(Mašnik moli zadnje molitve. — Kritsus vstavši od mertvih se prikaže svojim učencam, ter ostane še 40 dni na zemlji.)

Potem ko si bil očake in vse pobožne pretekliga časa vpeljal v večno življenje, si veličastno vstal iz groba, se prikazal svojim učencam in jih učil. Ostani tudi pri meni, o Jezus! s svojim ukam in svojo tolažbo; na tebi, o zmagovavec pekla in smerti, je vse moje upanje! Po tvojim klicu bom tudi

jest enkrat vstal iz groba, prijet večno plačilo ali kazin. Kako zaupno bojo takrat pobožni pritekli k tebi in se obveselili, priti v družbo vsih svetih, v nebesa, kjer se svojim večno kažeš v svoji slavi! Alj se mi ni že zdaj k dobrim perdružiti?

(Mašnik blagoslovi vernike in bere poslednji evangeli. — Kristus gre v nebesa in pošlje s. Duha.)

Na ravno tisti gori, kjer si neizrečeno veliko terpel, si stal, Božji Zveličar! v sredi svojih. Okrog tebe so bili združeni tvoji sveti aposteljni, tvoja deviška mati, vsi učenci in pobožne žene; ko dober oče si se ž njimi poslovil, jih tolažil in jim svoj blagoslov (žegen) podaril. — O presrečni pogled! blagoslovivši vse vprične si se dvignil gori v nebesa. Blagoslovi tudi mene, o Gospod! daj mi tu in tam štetimu biti med zvoljene, kedar bom iz sveta, iz te solzne doline k tebi poklican.

Predobri Jezus! Ti nisi svojih za-

pustil ubozih sirot na zemlji; ostal si pri njih s svojo gnado, in poslal si jim s. Duha, tolažnika, učenika nebeškiga, ki jih je razsvetlil in poterdil, kateri še zmiram tvojo cerkev vodi in varje. Tudi mene je s. Duh pri kerstu posvetil v tempelj Božji; ali oh! tako velikrat sim se dal v hudo zapeljati! Usmili se me, o Gospod! pošlji mi s. Duha, naj položi v moje serce oginj ljubezni, de bo po tem svetim plamenu izgnano iz njega slednje grešno nagnjenje in vsa hudobija. Ta ljubezen me vodi, de bo vse moje življenje stanovitna služba Božja. Obvari me, o Gospod! lenobe in zanikernosti. — Molitev, čujenje, trenje mesá in delavno življenje bodi moje edino veselje!

K tvoji časti, o Gospod! želim živeti in umreti. Zatorej ti darujem vse svoje djanje in nehanje. Zegnaj me po tem s. darilu, de spolnim svoje sklepe. Danas se hočem sosebno v tej čednosti vaditi (p. r. v pridnosti, radodarnosti, voljni pokornosti, v molčanji ali poter-

pežljivosti), ter se varno ogibati tega greha — de bom tebi, presveti Oče! prijeten postal po Jezusu, Odrešeniku svojim!

Presveta Devica! sveti angelj varh, vsi svetniki Božji! prosite zame zdaj in ob smertni uri, de umerjem v Gospodu. Amen.

III. Kratka mašna molitev,

kedar želiš prijeti sveto
obhajilo.

(Večidel iz nar. lepših cerkvenih pesem
zložena.)

Povzdigovanje duha pred s. mašo.

Gospoda vidit' če želimo, proti nebu kviško se ozrimo; tam On se kaže, o kristjan! S svetlobo rajsko ves obdan.

V nebeški vid'mo ga lepavi, s svetlobo obdaniga na višavi; časti njegove konca ni, na večno zmiram se bliši.

On je, ki Judam gospoduje, neverniki kam zapoveduje, obljubljen Abrahamu že, de bi ljudi odrešil vse.

Preroki so Ga prerokvali, Ga pripodobno popisvali; sam Bog oznani nam Sinu; Posluš in vero dajte mu.

(Kedar mašnik zdolej pred altarjem moli.)

Po tvojim ljubeznjivim vabljenji, o Jezus! se zderznem danas stopiti v tvojo s. hišo, tebe, resnični kruh in edina dušna hrana! ponižno prijet. Ko bi vendar bilo moje ubogo serce tako čisto in ozaljšano, kot je bilo serce tvojih zvestih služabnikov, kateri so se tolikrat od ljubezni do tebe svetili! O Jezus! tvoja Božja luč me vpelji v svetišče do sedeža tvoje Božje gnade, de vidim in okusim, kako ljubeznjiv si ti, moj Bog in življenje moje duše!

S pravim dušnim strahom mislim na to, o Zveličar! kar me tvoja s. cerkev uči od tega zakramenta, ki se mu hočem bližati. Če ga po nevrednim primem, ne vžijem angeljskiga kruha k svojimu pokrepčanju, ampak k svojimu pogubljenju! Pomnoži in oživi torej v meni vero, de si ti, o Jezus! v podo-

bah kruha, ktere vidim, ko Bog in človek, z dušo in telesam, s kervjo in mesam, ves, resnično in bistevno vpričen.

Kolikor bolj me ta vera oživljuje, toliko več si bom prizadeval, pripraviti se k tvojimu milostljivimu prihodu; toliko globokejši bom čutil kès ali grevengo čez svoje storjene grehe, ker sim razžalil tebe, o ljubezni vredni Bog! svojiga draziga Jezusa, ki me je iz gole ljubezni stvaril, s svojo prečastito kervjo odrešil in se je mene tolikrat usmilil; ki z Očetam in z Duham živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kirje.

Usmili se, Oče usmiljenja! usmili se me, Sin Boga nebeškiga! in obleci me, o sveti Duh! s svatovskim oblačilam, de bom vstani k večerji ljubezni vreden pristopiti, kjer je pripravil Bog Oče svojiga preljubiga Sina meso in kri svojim zvestim otrokam v jéd.

Slava ali gloria, list in evangeli.

1. O Jezus, o sladak spomin! veselje serčnih globočin, čez med pa in sladčice vse njegova vpričnost sladka je.

2. Ni moč zapeti lepšiga, ne slišati prijetnišiga; sladkejši misli tudi ni, ko Jezus, rešnik vsih ljudi.

3. Spokornim Jezus upanje, usmiljen prosijočim te; kak dober tem, k' te išejo! oh! kaj še tem, k' te najdejo!

4. Naš jezik je ne dopove, tud čerka ne, sladkosti té; le kdor si skuzi, vé in zna, kaj je ljubiti Jezusa.

5. O Jezus, vernih serc sladkost! živ vir in pameti svetlost! napolniš z radostjo sercé, presežeš vsih ljudi želje.

6. Lepota, Jezus, angeljska! V ušesih pesem miljena, u ustih si prečudin med, u sercih si nebeška jed.

7. Še lačni so, ki te jedo, še žeja jih, ki te pijo; si ne želé nič ljubšiga, ko tebe mil'ga Jezusa.

8. O Jezus sladki, moje vse! ti moje duše upanje! te išejo solzne oči, moj duh po tebi hrepeni.

9. Ostani, o Gospod, pri nas, čez nas razsvetli svoj obras; preženi nam duhá temò, in nas napolni z milostjo.

10. O mili Jezus, čutim naj močno ljubezin tvojo zdaj, pripelji me v nebeško slast, v obličje gledat tvojo čast.

11. Veselje bodi, Jezus, nam, ki boš plačilo naše tam; ti bodi naše slave vir, zveličanje, nebeški mir. Amen.

Véra ali Credo.

1. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubiti te želim. Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti, zmotam pa serce zapreti; sej iz rok ljubezini tvoje je prišlo življenje moje. Véro, upanje povikšaj, de v ljubezini ves gorim.

2. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubiti te želim. Če tud cel svet v zmote zajde, v tebi se resnica najde; teb' ni skrit'ga, Bog presveti, brez skerbi ti smem verjeti. Véro, upanje povikšaj, de v ljubezini ves gorim.

3. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubiti te želim. Tri pešone so v skrivnosti, le en Bog v svoj svetosti; v bistvu so moči enake, čudne dela so od vsake. Véro, upanje povikšaj, de v ljubezini ves gorim.

4. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubiti te želim. V tebe, Oče na višavah, bom zaupal v težavah; tvoja roka me podpera, če me svet, pekel zatera. Véro, upanje povikšaj, de v ljubezini ves gorim.

5. Živo verjem, terdno upam, serčno

ljubit' te želim. Jezus tvoje odrešenje naj me varje v pogubljenje; je nebesa odklenilo, upanje nam uterdilo. Vero, upanje povikšaj, de v ljubezni ves gorim.

6. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubit' te želim. Ti me, sveti Duh, podpe-raj, strah v sercu mi zateraj, de vterjen ne poganem, živ ud Jezusov ostanem. Vero, upanje povikšaj, de v ljubezni ves gorim.

7. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubit' te želim. V tebi, Bog, se veseliti, tebe vekomaj častiti, v dobrih delih hočem rasti, tebi v vsih rečeh dopasti. Vero, upanje povikšaj, de v ljubezni ves gorim.

8. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubit' te želim. Tebi hočem zvest ostati, svet naj žuga, me končati, le do tebe čem hiteti, in z veselim sercam peti: Ljubi Oče! tebe ljubim, tebe ljubit' hrepenim.

9. Živo verjem, terdno upam, serčno ljubit' te želim. Kedar ura mi odbije in me tamni grob zakrije, ko trohljvost žvot raz-dere, naj se v mojim sercu bere: Ljubi Oče, tebe ljubim, tebe ljubit' hrepenim.

Darovanje.

1. Vedno molim te, o Jezus! smerti ki si me otel, torej hvalo, slavo večno tebi ljubimu bom pel.

2. Vsega tebi se darujem, le po tebi hrepenim, in zediniti se s tabo v večnim raji jaz želim.

3. Kar sovražiš, to sovražim, moj izgled si Jezus ti, kar ti ljubiš, to jaz ljubim, bod' veselje Jezus mi.

4. Zmote ino goljufije tega sveta čem bežat'; proč od mene bodi, kar bi me vtegnilo zapeljat'.

5. Jezus, moj tolažnik mili! tebi vdano je serce; ti si moja draga nada, ki spolnuje mi želje.

6. Ti samoreš zadostiti hrepenenju mojimu; vse kar sim in kar posedem, vse pernesem Jezusu.

7. Tam veselje bode rajsko, gledati le Jezusa, kjer uživati pobožnim u popolnosti se da.

M o l i t e v.

Reši me, moj Bog, od vsih mojih grehov, in stori me popolnoma vredniga, pristopiti h tvoji misi. Saj ljubim lepoto tvoje posvečene hiše, in sim za terdno sklenil, vse dni svojiga življenja prebivati v nji brez grehov, de bom zmiram vredneji gnade, ki jo je

tvoj Sin v podobo bruha prikri, kteri s teboj in svetim Duham ko pravi Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Dodeli mi, o Bog! gnado, de bom vselej s polno vero, z odkritim sercam in čisto vestjo prijel tvoje meso in tvojo kri, de ne bodeš primoran, mene kot taciga zavreči, kteri tvojiga mesa in tvoje kervi ni razložil od navadnje jedi, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Predglasje.

(Iz latinskiga.)

1. Jezik, poj skrivnost častito, hvali Jezusa Telo, sveto rešnjo kri prelito, ki je svet odkupljen z njo, ker je s smertjo grozovito rešil Jezus vso zemljo.

2. Od Marije, čiste Dvice, nam je grešnim rojen bil, hodil, oznanval resnice, pot nebeško je učil; iz ljubezni za ovčice čudno sebe sam daril.

3. Zadnji večer prečastiti, preden sam v terpljenje gre, vse zapovdi dopolniti, še z učenci jagnje jé; da se sam'ga sebe vžiti čudno iz lastne roke.

4. Z kruha on, Meso, Beseda, res meso z besedo stri, ino vino konc obeda spreobrne v svojo kri; kar oko nad tem ne vgloda, živa véra nas uči.

5. Zakrament nar več' svetosti počastimo iz serzá; varvajmo nove skrivnosti, stara šega ne velja. Naj počutkam v njih slabosti terdna véra vidit' da.

6. Bod' Bogu Očetu hvala, tudi častimo Sinu, kterga kri nas je oprala, slava Duhu svetimu; večna čast se bo dajala svetmu, trojnemu Bogu.

M o l i t e v.

Poterdi, o Bog! čedalje bolj moje upanje, in pomagaj mi, de nikdar ne omagujem v prepričanji, de bom v presvetim zakramentu altarja s tvojim preljubim Sinam, Jezusam Kristusam zares nar ožje sklenjen, in de on v meni toliko časa resnično in bistevno ostane, dokler podobe ne bojo povžite, in de me njegova posebna gnada ne sapusti, dokler se kaciga veliciga greha ne storim kriviga. Daj mi zaupljivo pričakati, de Jezus Kristus posveču-

joče gnade v meni ne samo ohrani, temuč jo tudi pomnoži, slednje nagnjenje k hudobnemu vgasí, in v meni obudi sveto veselje nad tvojimi besedami in rečmi; odpustljive grehe prizanese, mojo dušo pokrepča in v meni stanovitno upanje uterdi in ohrani, de bom sodnjiga dne od njega slavno zburjen. Tega te prosim po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Po povsdigovanji.

1. Beseda večna in povsotna je odredila revne nas, kazala nam je pot edino, je bila nam budiven glas.

2. Izdan je bil, On — k' je Beseda — nebeškiga Boga edini Sin, ki v živež večno nasitivni zapustil sebe je v spomin.

3. Brat rojen nam je bil ponižen, krepivna jed njegovo je telo, pretil je kri in nas odrešil, plačilo večno On nam bo.

4. O dar, ki milost preobilno deliš skesanim grešnikom, obudi v nas vir terdne vére, užgi v nas ljubezni plam.

5. O Oče, Sin in Duh presveti! vam čast in slava vekomaj, nam milost pak in odpušenje, po smerti vsim nebeški raj.

M o l i t e v.

Vžgi v meni, o Gospod! ogenj svoje ljubezni, daj mi popolnoma spoznati v Jezusu svojiga Odrešenika, svojiga nar večiga dobrotnika, svojiga ediniga prijatla, svojiga očeta, svojiga tolažnika, svoje vse. Vtisni terpljenje, ki ga je tvoj Sin iz ljubezni do mene prestal, prav živo v moje sercé. Daj mi svet in vse, kar je na njem, popolnoma pozabiti; daj mi od zdaj samo Jagnje Božje gledati, ki odjemlje grehe svetá. Dodeli mi pravo ponižnost, de s serzam in ustmi klicati morem: **O Gospod!** jest I. (tu imenuj svoje kerstno imé) nisim vredin, de greš pod mojo streho, temuč reci le besedo in ozdravljena bo moja duša. Vlij v moje serce pohlevnost, poterpežljivost, sveto modrost, popolno vdanje v tvojo sv. voljo, de brez prederznosti reči zamorem: **O Jezus** — moj Jezus! pridi k meni, ubozimu grešniku in ostani pri meni.

Po s. obhajilu.

Duša Kristusova me posveti — telo Gospodovo me nasiti — draga kri Kristusova me napoji — voda s. rane Kristusove me očisti. — Skrijem se v tvoje rane, o mili Jezus! usliši me — ne daj mi se od tebe ločiti — pred hudimi sovražniki varuj me — v moji smertni uri kliči me — in postavi me zraven sebe, de te s tvojimi angelji večno hvaliti zamorem. Amen.

Po blagoslovu ali shegnu.

1. Sveto rešnje Jezusa Telo! v sveti Zakrament postavljeno, v hrano dušno vsem ljudem pripravljeno, ki sladkost in moč ima, nam življenje večno da, hvaljeno, češeno bude naj! Ljubljeno in moljeno na vekomaj!

2. Vsemogočni, večni Bog je to! Angelji pred njim trepečajo, in pred njega tron na tla se mečejo; vsi svetniki ga časte, s strahom vsi nad njim sterme; molijo Gospoda vse stvari; oh, molimo ga ponižno tudi mi.

3. Ljubeznjivi Jezus naš je to! na kolena predinj padimo, vedno ga častiti zdaj se vadimo; vsi prosimo vsmiljenja iz serza ponižniga, de nam da mogočni žegen svoj, de nazadnje pelje nas v nebo seboj.

*Občutljeji pred Jezusam v presve-
tim rešnjim Telesu.*

(Poleg s. Alojzja Goncaga.)

1. Na lesu križa vidim Te viseti, pre-
drago kri za me prelit'; kako Ti čem to
poverniti, kako Te vredno počastit'.

2. Podoba krušna Te zakriva, o kralj
vesolnjiga sveta! v podobi tej se nam zavžiti
ljubezen Tvoja vsim podá!

3. Ko bi za tvoje se ljubesen še tol'ko-
krat jaz daroval, poverniti Ti ne zamorem,
kar Ti nam revnim si podal.

4. Prihodnjič moje hrepenenje po Tebi
le naj vedno bo, le Tebe, o Gospod! ljubiti
jaz hočem zmiram prezvesto.

5. Tud' tebe ljubil bom, Marija o čista
ti brez madeža! ki s preblaga dodelila Od-
rešenika nam svetá.

6. Otmi me is skušnjav nevarnih, po-
moč mi bodi ljuba ti; tega te prosim po
tvôm Sinu, po njega ranah in kervi. Amen.

Od svetiga zakramen- ta pokore.

Človeku, ki je po svetim kerstu grešil, je usmiljeni Bog studenc gnade odperl, v katerim se zamore vmiti s kervjo Kristusovo, — ta studenc je s. zakrament pokore. — Zakaj po svojim vstajenji od smerti je rekel Jezus Aposteljnám: „Prejmite svetiga Duha; katerim bote grehe odpustili, so jim odpušeni; in katerim jih bote zaderžali, so jim zaderžani.“ Kolikošna tolažba sa nas, slabe stvari! Ker smo tako nesrečni bili, prelepo oblačilo kerstne nedolžnosti omadeževati; pojdimo k naslednikam Aposteljnóv, h škofam in mašnikam, in spovejmo se namesti Bogu njim skesaním sercam vsih grehov, de bomo od njih odvezani. Čimu bi se neki spovednice ogibali, v kateri bojo vsi grehi z večnimi kaznimi ali štrafingami vred pri-zaneseni? — Zakaj bi se bali, človeku

spovedati se, ker se nismo bali pred Bogom grešiti? spovedati se človeku, ki je poln usmiljenja, ker je tudi sam večkrat primoran na svoje grešno serce terkati klicaje: **O Bog, bodi mi, ubozimu grešniku milostiv!**

Ne odlašaj nikoli svete spovedi, zlasti če si kak smertni greh storil. Kako bi ti zamogel v takim stanu odložiti spoved do velike noči? Spovej se nar menj slednjo četert leta. Kolikrat očedimo svoje stanovanje! Kolikrat operemo svojo obleko! — Ne hodi zdaj h temu zdaj k unimu duhovnu, marveč zvoli si z Božjo pomočjo svojiga spovednika, ki je pobožen, umen, milosten in natanjčin. Časti ga ko angelja, ki ti ga je Bog poslal, odpri mu z vsim zaupanjem svoje serzé in predaj mu svojo dušo v ponižni pokornosti. Ne spreminjaj spovednika, če ni- maš h temu prav posebnih vzrokov.

Na dobrim spovedniku je veliko ležeče; pa vendar je nar več še na tem ležeče, de je tisti, ki se spo-

veduje, res spokoren. — Toraj pazi na tele nauke, in premišljuj jih večkrat.

H keršanski pokori gre to petero :
 1) De grehe spoznaš, sprašuj svojo vest. 2) Moraš želeti, de bi jih ne bil storil, in žal ti ima biti, de si jih kriv; kesati se jih moraš. 3) Terdno skleni, nič več ne grešiti, t. j. napravi terdin sklep. 4) Spovej se jih namesti Bogu mašniku, de zadobiš odvezo. 5) Bodi pripravljen toliko storiti, kolikor Bog terja, t. j. moraš zadostiti.

Svoje vesti ne sprašuj še le takrat, kedar imaš k spovednici poklek-niti, temuč poprejšnji večer natanjko. Kliči h temu važnemu opravi-lu — po kterim se narvečkrat, kes ali grevenga, sklep, spoved in zadostenje ravná — s. Duha, naj te razsvitli, de vse grehe spoznaš. Potem se vprašaj: Kedaj sim se zadnjikrat spovedal? Ali sim pokoro zadnje spovedi opravil? — Po tem znaš po dvojni viži praševati svojo vest. Vprašaj se: Kaj sim po svoji po-

slednji spovedi počenjal doma — na ulicah — v cerkvi? kaj sim govoril — želel — mislil? — Ktero dobro delo sim opustil? — Kako sim se obnašal proti svojim predstojnikom — starišem — učenicam — gospodam — podložnim in meni enakim? Zakaj? — kolikokrat (v enim letu, mescu, tednu in v enim dnevu) sim se tako obnašal? — Ali pa tudi po deset Božjih zapovedih. Kako naj se to zgodi, boš v naslednjim zgledu spraševanja vesti vidil. Povej tudi okoljšine, ktere greh povekšajo ali pomanjšajo; p. r. od staršev kaj hudiga govoriti, je veči greh, kakor od družih ljudi. Sosebno pa obudi resničn kes nad svojimi grehi. Brez kesanja ni odpušanja. Veliko spovedi nizh ne velja zavoljo pomanjkanja kesà. Zatoraj prosi Boga gnade praviga kesanja, desiravno se samo majhnih grehov zaveš. Potem pomisli: Koga si z grehi razžalil — kaj si s tem zgubil, — svojiga Boga — svojiga Očeta, ki te je iz ljubezni

stvaril, ohrani in po očetovsko zate skerbí. Kaj ti pomaga, če ves svet posedeš, ako si zgubil Boga? Boga, ki te je po svoji podobi stvaril? — Spokorne dela si tudi sam lahko naložiš, p. r. pritergati si kaj pri jedi in pijači, ogniti se veselic, vaditi se v molčanji, deliti milodare, obiskati bolnike, z veseljem oskerbljevati zoperne opravila, bolj zgodaj vstati, kasneje spat iti, neslastne jedi uživati i. t. d.

Z g l e d

spraševanja vesti.

1. Zapoved: Jest sim Gospod, tvoj Bog; veruj v eniga samiga Boga.

Kedaj sim bil zadnjikrat pri spovedi? — Je li bila ta spoved veljavna? — Ali sim natanjko opravil pokoro zadnje spovedi? — in zakaj ne?

Ali sim se naučil nar potrebnih resnic s. vére? — Ali sim se

rad učil s. vere? — Sim bil li zmiraj zamerkljiv pri uku vére v cerkvi — šoli ali doma? — in zakaj ne? — Ali se nisim nikoli (zjutraj, opoldne ali zvečer) sramoval moliti, alj spodobno častiti Boga doma, — v cerkvi alj na ulicah? — zakaj in kolikrat? — Ali nisim nikoli redil v sebi dvomov zoper s. véro alj je zaničeval? — Ali nisim nikdar černil pobožnih ljudi? — Ali nisim nikoli prebiral kacih bukev (tako zvanih romanov), ki so bile v njih vér-ske resnice zasramovane alj zanikerno pretresene? — ktere — zakaj in kolikrat?

Sim bil morde obupljiv v boleznih alj kaki drugi nadlogi? in ali nisim godernjal čez Boga? — kolikrat? — Ali nisim bil obupljiv, če so bili moji stariši, bratje, sestre alj sorodniki delj časa bolni, in če se je jim kaka nesreča pripetila? — Sim li vselej Boga pomoči prosil, in ga tudi vselej zahvalil, če mi je pomagal? — Ali sim vselej to storil, česar me je moja vest opomnila? — kolikokrat in zakaj ne? —

Ali sim večkrat na Boga mislil, zlasti če mi je bil kako veliko veselje naklonil. — Ali sim rad in pobožno Boga molil? — in pokaj ne? — Ali nisim nikdar opustil svoje jutranje in večerne molitve — zakaj in kolikrat? — Sim li vsaj slednji mesec molil tri Božje čednosti: vero, upanje in ljubezen? — zakaj ne? — Ali sim bil kteripot razmišljen v cerkvi, per s. maši, pri pridigi alj pri popoldanji Božji službi? — Ali nisim s tem celò družih zapeleval k grehu? — zakaj, kolikrat? — Alj nisim nikoli grešil misleč: Bog je nar usmiljeniši, saj mi bo grehe zopet odpustil? — kolikokrat? — Ali se nisim nikdar brez potrebe podal v kako dušno alj telesno nevarnost misleč: Bog mi bo že pomagal? — kolikokrat? — Ali se nisim nikoli posluževal vražnih pomočkov, de bi bil zvedil prihodnost? — zdravje ali premoženje ohranil? — Nisim li bil nikdar neveren? — Ali nisim rekel: vse eno je, v kateri véri koli kdo živi, saj

vsaka zveliča? — zakaj — kolikrat — komu? — Ali mi ni pri tem na misel prišlo, de s tem tajim Boga in njegovo modrost, in de s tem izgovorim ne odpustljivo preklinjanje Boga? —

2. Zapoved: Ne imenuj po nemarnim Božjiga iména.

Ali nisim nikoli Boga tolikanj pozabil, de bi bil od njega, od vére ali cerkvenih opravil lahkomišljeno ali zaničljivo govoril? — Ali se nisim nikoli mudil in zaderževal pri Boga preklinjajočih mislih? — kolikokrat? — Ali nisim nikdar hudiga želel umeršim? — Ali nisim nikoli pervolil, če je kdo iz nevednosti — nemarnosti — brezbožnosti alj hudobije nespodobno govoril od Bogá — od Jezusa — od s. Duha — svetnikov — s. vére in nje pobožnih obrédov? — Ali se nisim nikoli s svetimi rečmi in božjimi resnicami norčeval? — Ali nisim nikdar Boga klical v pričevanje? — kedaj in kolikokrat? — Nisim li nikoli

česa Bogu obljubil in po tem tega ne spolnil? — kolikrat? — zakaj ne? — Ali nisim nikoli po nemarnim zgovoril imena Boga ali Jezusoviga? — sim li navajen to večkrat storiti? — Ali nisim morde nerad poslušal besede Božje v pridigah ali v keršanskim nauku? — kolikrat in zakaj ne? — Ali nisim neki tega, kar sim v pridigah ali v spovednici slišal, domá — na ulicah — v kerčmi krivo razlagal? — smešniga storil in s tem družih clo ob véro ali ob bogaboječost pripravil? — kolikrat? — zakaj? — Ali sim iskal dano pohujšanje popraviti? — Ali sim večkrat kaj iz ljubezni do Boga storil? — Ali nisim iskal pri svojih délih samo hvale ljudi? — Nisim li nikdar v terpljenji čes Boga godernjal? —

3. Zapoved: Posvečuj praznike.

1. in 2. Cerkevna zapoved: Posvečuj zapovedane praznike in bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spođobno pobožnostjo pri s. maši.

Ali sim bil vsako nedeljo in praz-

nik pri s. maši, pridigi alj popoldanj-
skim keršanskim nauku, ves, rad in
pobožno, ker bi se to bilo lahko zgo-
dilo? — kolikrat in zakaj ne? — Ali
nisim koga od tega odvrčal? — Ali
nisim ob svetih dnévih kakiga gréha
storil? — kteriga? — kolikokrat in za-
kaj? — Ali sim ob teh dnéh prebiral
evangeli in kake druge duhovne bu-
kve, p. r. katehizem, življenje svet-
nikov i. t. n.? — in zakaj ne? — Sim
li take dni, ker sim vendar utegnil,
obiskal kaciga bolnika, pomagal ubo-
zimu, podučil nevedniga, potolažil ža-
lostniga ali doprinesel kako drugo duš-
no ali telesno délo usmiljenja, ker
sim pač zamogel? — zakaj in kolikrat
ne? — Ali sim se o tacih dnéh več-
krat vprašal, kaj sim vendar za dušo
koristniga storil? — zakaj pa ne?

4. Zapoved: Spoštuj očéta in mater, de boš
dolgo živel in de ti bo dobro šlo na
zemlji.

Ali sim svojim staršem in tem,
kteri jih nadomestujejo (rednikam, uče-

nikam, duhovnim in posvetnim pred-
 stojnikom) zavoljo Boga skazoval spo-
 doбно pokoršino? — jim želel vse do-
 bro — tudi tačas, ko so me svarili —
 od njih dobro govoril — in zanje vsak
 čas, kakor gré, molil? — kolikrat in
 zakaj ne? — Nisim li nikoli zaničeval
 svojih starišev — zasramoval — jim
 gerdih imen dajal — jih zasmehoval —
 in želel njih kmalne smerti — jih za-
 pustil — jim kaj odvzel ali kake škode
 ne naredil? — kolikrat in zakaj? —
 Ali nisim kedaj dražil svojih bratov ali
 sester — jih jezil — pretepal — grajal
 — se ž njim prepiral — jih nikoli k
 hudobnimu ne zapeljal? — kolikokrat
 in zakaj? — Ali se sim zmiram spošt-
 ljivo vedel proti svojim učencem in
 rednikom? — mar jim nisim bil nehva-
 ležen in nepokoren? — Ali nisim bil
 med ukam prostovoljno tak razmišljen,
 de jih sem razserdil? — kolikokrat? —
 Ali nisim pri njih zapazenih napak z
 veseljem družim pravil? — zakaj in
 kolikrat? — Sim li tudi zanje molil?

— Ali sim vselej pridno in prav zdeloval svoje naloge? — kolikrat in zakaj ne?

(Ali redim po kersansko svoje otroke? — Jih pošiljam redno v šolo? — Ali ne gledam bolj na njih minljivo umerjoče telo, ko na njih neumerjočo dušo? — in sakaj?)

Ali nisim nikoli s služabniki gerdoravnaval? — Ali jih nisim nikoli nalaš z delam prekladal? — od njih slabo govoril in jim škodoval? — Ali nisim bil preveč terdoserčen proti njim, in ali jim nisim nikoli dal preveč dela in premalo plačila? — Ali sim pazil na njih zadržanje? sim li gledal, ali grejo v cerkev, ali se večkrat spovejo in obhajajo? — Ali sim zmiram govoril od mašnikov s spodobnim spoštovanjem in zanje molil? — Kako sim se obnašal proti posvetnim predstojnikom? —

5. Zapeved: Ne ubijaj.

Ali nisim bil nezmeren v jedi in pijači — in alj nisim morde zapeljal

druzih k nečimernosti? — kolikokrat? — Ali nisim neprevidno letal, skakal, igral, in si s tem morde škodoval? — Ali se nisim nikdar jezil? — zakaj in kolikokrat? — Ali nisim družih rad dražil? — koga? — kolikrat in zakaj? — Ali nisim koga čertil? — kako dolgo? — zakaj in kolikokrat? — Nisim li prilike iskal, se maševati? — kolikokrat? — zakaj in nad kom? — Ali se nisim nikdar storil kriviga ptujih grehov? — kako in kolikrat? (Poglej devet ptujih grehov.) — Ali se nisim nikoli bahal s svojimi prednostmi in pri tem drugih zaničeval? — Ali se nisim nikoli obnašal nečimerno? — s svojimi oblačili? — s svojim životam — svojimi vednostmi? — Ali nisim bil samogladen? — kolikrat? — Ali se nisim hvalil s svojimi dobrimi deli? — kolikokrat? — Ali nisim koga nalaš razžalil? — zakaj in kolikrat? — Ali nisim bral napčnih bukev, moji stariši ali učeniki pa niso od tega nič vedili alj vediti smeli? — Nisim li nikdar opu-

stil dobriga zgleda dajati, kjer bi bil to lahko storil? — zakaj in kolikokrat?

6. Zapoved: Ne prešeštuj.

9. Zapoved: Ne želi svojiga bližnjiga žene.

Ali nisim nikdar želel in mislil kaj nečistiga in nepošteniga (česar bi se imel pred poštenimi in bogaboječimi ljudmi sramovati)? — Ali nisim kaj vidil, bral in poslušal, kar obudi skušnjava k nečistosti? — Nisim li kaj opustil, ohraniti čistost serca in telesa? — Ali se nisim nikoli veselil nespodobnih reči? — Ali se sim sramno oblačil in slačil? — Ali nisim bil nepošten v obleki? — Ali nisim prebiral taci bukev, ktere so v meni nečiste misli obudile? — Ali se nisim delj časa zadrževal v taci misli? — Sim jih li pri spovedi zamolčal? — Ali se nisim nalaš grehov nečistosti tako zvito spovedoval, de sim spovednika prekanil? — kolikrat?

7. Zapoved: Ne kradi.

10. Zapoved: Ne želi svojiga bližnjiga blaga.

Ali nisim svojiga in drugih premoženja pokazil ali poškodoval? — kaj nejudeniga prideržal? — Sim li kaj ukra del? — koliko? — kolikrat? — in zakaj? — Ali nisim tujih bukev in oblašil poškodoval? — Ali nisim koga goljufal? — kolikokrat? — Sim li narejeno škodo povernil? — ali sim jo saj povračati začel? — zakaj ne? — Ali nisim koga zavidil? — Ali nisim bil nikoli škodoželjin? — kolikrat? — Ali nisim bil zanikern pri svojim djanji? — ne len? — Ali nisim draziga časa po nemarnim potroševal? — ali sim tega večkrat vaje? — Nisim li nikdar zmikoval? — Ali nisim bil morebiti lakomin, in ali nisim nejevoljno ubogim milodare podelil ali celo odrekel? — Ali sim dušne in telesne dela usmiljenja natanjko opravljal? —

8. Zapoved: Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga.

Ali nisim nikoli lagal? — koli-

krat? — zakaj in komu? — Ali nisim nikoli brez vzroka od družih hudiga mislil alj govoril? — zakaj? — kólikrat? — in kaj je iz tega vstalo? — Nisim li nekoli opustil družih časti varovati, ko mi je h temu priložnost bila? — Ali nisim nikoli grehov in napčenost družih ljudi razglaševal? — jih takim pripovedoval, kateri jih niso potrebovali vediti? — Ali nisim koga zaničeval? — koga? — in sakaj? — Ali nisim odveč iskal pozemeljskih dobrot? — denarja — časti in slave iz vsiga serca želel? — kako dolgo? — ali sim zdaj modreji postal? — Ali nisim bil nikoli blagolakomen? — Ali nisim ljubil bolj denarja in časniga posestva memo Boga? — Ali nisim nikoli koga natolcaval? — ne zavidil zavoljo dohovne oblasti alj dušnih gnad? — Ali nisim bil nikoli preotožen pri Božji službi? — Ali nisim nikoli do lepiga opominjevanja oterpnjeniga sercá imel? — Ali nisim bil lahkomišeljno v nepokornosti terdovraten? —

Cerkvene zapovedi.

Ali sim se od cerkve zapovodani post, adventni in kvaterni čas, štiridesdanjski post in ob petkih in sabotah tako zaderžal, kakor cerkev zapove? — Ali sim se ob adventnim in postnim času ogibal šumečih vesellic, plesov in iger? —

Ali sim večkrat na to mislil, de moram umreti — de bom sojen od vsigavedniga sodnika — in de me po tem alj strašin pekel alj pa osrečljive nebesa čakajo? — Ali sim resno vprašal: zakaj me je Bog stvaril? — Ali sim vsak dan zvečer vest spraševal? — zakaj ne? — Kteri greh sim nar večkrat storil po poslednji spovedi? — Sim se li po zadnji spovedi kaj poboljšal? — in zakaj ne? — Kje — kedaj — in s kom — in zakaj sim nar večkrat grešil? — Kako se morem poboljšati? — In kaj čem prihodnje storiti? —

Kdor po tako napravljenim spra-

ševanji vesti v resnici reči zamore: Saj ne vém, česa bi se imel spovedati! saj nič ne vem! zakaj bi se mogel spovedovati? ker nič slabiga ne storim i. t. d; taciga gre bolj objokovati in milovati, ko umirajočiga, kteri se zdraviga meni, med tem ko njegovi že najemajo zanj pogrebce in kterimu že zvoni mertvaški zvon. — **O** kristjan! pomisli: Bog ni kakor človek, ki samo to sodi, kar mu oči kažejo, temuč on je Bog, kteri vé misli, in pretehta serce in njega nar skriveji nagibe; kteri dodeli zveličanje le tem, ki vse njegove postave, kakor jih Jezus Kristus razlaga v katoliški cerkvi, s mislimi, željami, besedami in deli radi, natanjko in vselej is ljubezni do njega spolnujejo.

Spovedne molitve.

Pred spraševanjem vesti.

Misli si, de je ta spoved, ki se

za njo hočeš pripraviti, zadnja v tvojim življenji. Prosi Boga, de bi svoje grehe tako spoznal in obžaljeval, kakor bi si to ob smertni uri iz vsiga serca vošil.

O moj Bog! ki razsvitljuješ vse ljudi, kateri pridejo na ta svét, razsvitli tudi moje sercé, de vse grehe, s kterimi sim te razžalil, prav spoznam, se jih resnično kesam in odkritoserčno spovem. Ne pusti, de bi me svojo ljubnost oslepila. Daj mi vse mnoge in velike prestopke — tudi tuje grehe tako natanjko spoznati, kakor jih bom ob smertni uri in pred tvojo oestro sodbo, o Bog! spoznal. — Sveti Duh, razsvitli me! Mati Božja, prosi zame, uboziga grešnika!

Zdaj sprašuj svojo vest. — Tisti, ki se redko spovedujejo, morajo več časa v to oberniti; njim utegne zgornji zgled spraševanja vesti kaj dobro vstreči. Tisti pa, ki se večkrat spovejo, in ki jih je skerb pobožniga življenja, naj nikar ne sprašujejo preboječe

svoje vesti, temuč naj obudé v sebi odkritoserčni kes ali grevengo zavoljo svoje mnoge slabosti.

Po spraševanji vesti.

Misli si, de stojiš pred Jezusam, ravno ko na križi visi ter kliče: „Oče, odpusti jim; ker ne vejo, kaj delajo!“ in moli:

Vsigamogočni, večni sodnik živih in mertvih! kateri vse vidiš in veš, kaj je skritiga v mojim sercu; ali se smem priderzniti, pred tebe stopiti, ki sim ti postal tak nezvest, ki sim te zaničeval? Ali kaj mi je storiti? Kam zamorem pred teboj bežati? Kam se skriti? H komu čem iti, ko si neskončno dobrotljiv in usmiljen? Ne zaverzi me, uboziga grešnika; zakaj iz serca mi je žal, de sim razserdil tebe, svojiga ljubeznjiviga Boga, nar veči in neskončno dobroto, ki jo iz serca ljubim. Za terdno sklenem, s tvojo gnado poboljšati svoje življenje, in rajši vse,

tudi smert terpeti, ko tebe, svojiga Boga, nar veči dobroto, z enim greham več žaliti. Daj mi gnado, spolniti ta moj sklep; tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Odrešenika, Jezusa Kristusa.

Pojdi ponižno in sramno v spovednico, poklekni, zaznamvaj se z znamenjem svetiga križa rekoč: V imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen. Prosim duhovni oče! za sveti žegen, de se svojih grehov prav in čisto spovem. (Potem se stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le): Jez, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsigamogočnemu, Marii materi Božji, vsim ljubim svetnikom in njim, častitljivimu mašniku, Božjemu namestniku, de sim po zadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pove čas zadnje spovedi) velikrat in obilno grešil v mislih, z besedami in z djanjem, posebno pa se obtožim, de sim i. t. d. (Zdaj povej svoje grehe.)

Molitev po s. spovedi.

Ti in vsi moji grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto z njimi razžalil. Terno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim jih duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Med tem, ko te spovednik odvezujejo, terkaj s kesanim sercam na svoje grešne persi rekoč: **Bog Oče**, bodi meni, ubogimu grešniku, milostiv! **Bog Sin**, usmili se moje grešne duše! **Bog sveti Duh**, prizanesi mi moje grehe, in dodeli mi pravi pokoj! Amen.

Obujenje kesà ali grevenge.

Hvali Gospoda, moja duša, in vse, kar je v meni, povišuj njegovo s. Ime! Ne pozabi njegovih dobrot!

Ti, moj Zveličar! si danas s svojo kervjo očistil mojo dušo, in mi odpušenje večne kazni ali štrafenge, gnado Božjo in mir vesti podaril. Zahvalim se za vse. Upam enkrat v nebesa priti, tam tvoje usmiljenje večno slaviti. Moj Bog! ker sim doslej tolikrat grešil, se čem saj prihodnje varovati greha, de te zopet ne razžalim. — Od danas zana-prej čem resno poboljšati svoje življenje in se zlasti tega greha ali te priložnosti k grehu skerbno ogi-bati in teh pripomočkov se po-slušiti.

Ne pripusti, o Bog! de bi jez gnade odpušenja svojih grehov kedaj pozabil. Tvoja ljubezen in prijaznost, mir in tolažba dobre vesti naj mi bo ljubši memo vsega, kar me utegne v greh pahnuti. Rad bom prenašal razno terpljenje tega življenja, zadostiti za svoje pregrehe; čuti in moliti hočem, de nikdar več v skušnjavo ne padem. Nič, nič me ne sme več ločiti od tebe, o Bog! — O Jezus! ki si me z od-

vezo spovednika po presveti kervi očistil, dodeli mi svoj božji žegen ali blagoslov, de pojdem v miru in nič več ne grešim. Amen.

Sklep resničniga poboljšanja svojiga življenja pred križem Jezusovim.

Jezus, Sin živiga Boga in Zveličar svetá! Premišljevanje tvojiga terpljenja in tvoje neskončne ljubezni do mene obudi v mojim sercu hvaležne občutke proti tebi. Kako bi neki mogel še prihodnje podveržen biti terdovratnosti — ošabnosti — posvetnosti — nemarnosti — sladnosti — jezi — lenobi, če tebe na križi pogledam, štejem tvoje mnoge rane, ki si jih zavoljo mene prijel, če pomislim na besede, s katerimi si svojo bolečino izgovoril, in ker si zavoljo mene mogel terpeti; — in če verh vsiga tega premislim, kako nečloveško si bil za grehov delterpinčen? —

Objokan, s pravo bolečino in občutkam praviga kesanja moram obstati, de sim, kar živim, storil marsikako neumnost, dopernesel marsikako pregrešno délo, in se kriviga storil marsikaciga greha! — **O Bog!** o **Zveličar** in moj **Jezus!** koliko reči moram objokovati! — **Kako** nehvaležno — kako gerdo sim se obnašal proti tebi, o večna ljubezin in križani **Jezus!**

Odpusti mi, o moj **Zveličar!** kar je storjeniga; h tebi, k banderu tvojiga križa se čem verniti, in svojiga poboljšanja nič več ne odlašati. **Zdi** se mi, ko de bi me ti z glasam usmiljenja in ljubezni klical: „**O** človeški otrok! glej! kako sim te ljubil, kako sim kri in življenje zate dal! — **Za-**voljo tebe sim postal tak reven, zavoljo tebe sim umerl, de bi ti živel! **Ne** bodi dalj časa nehvaležin proti meni; peljati te čem v svoje zveličanje; ne letaj delj prostovoljno v svoje pogubljenje. **Pripravljen** sim, ti odpustiti, ali verni se k meni, pridi k svojimu

Bogu, kateri te nar bolj ljubi! **Otrok**, pridi k svojimu **Očetu!** — pridi k svojimu **Odrešeniku** — priteci v moje razpéte roke — hočem te pokrepčati, k svoji stranski rani te hočem pritisniti, in ti svoje ljubezni polno serce pokazati! **Pridi in ne obotavljaj se!**“ — tako govoriš, o moj terpeči **Zveličar!** k mojimu serzu! **Glej, moj Odrešenik!** tukaj sim; nič več te ne zapustim; jest objamem tvoj križ; večno sim tvoj; sprejmi me milostljivo, in ne dovoli, de bi jest kedaj od tebe ločen bil. **Amen.**

Kratke litanije

k uterjenju dobrih sklepov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

De bi mi nikoli v molitvi raztreseni ne bili, prosimo te, usliši nas, o **Gospod!**

De bi mi nikoli obupljivi ne bili,
 De bi mi nikoli čez Boga nepo-
 terpežljivi ne godernjali,
 De bi mi nikoli pregrešniga požele-
 nja ne redili,
 De bi mi nikoli sveta in njegovih
 dobrot bolj ne čislali kakor tebe,
 De bi mi nikoli preveč ne govorili,
 De bi mi nikoli od drugih hudiga
 ne govorili,
 De bi mi nikogar ne obrekovali,
 De bi mi nikoli tebe, o Bog! ne
 preklinjali,
 De bi mi nikoli drugih v greh ne
 zapeljali,
 De bi mi nikoli proti tvoji sveti vo-
 lji ne ravnali,
 De bi mi nikoli dobriga ne opustili,
 Sleherne lahkomišelnosti,
 Sleherne terdovratnosti,
 Sleherne nečimernosti,
 Sleherne sladkosnednosti,
 Sleherne brezmišelnosti,
 Sleherne krivičnosti,
 Sleherne brezbožnosti,

prosimo te, usliši nas, o Gospod!

obvaruj nas, o
Gospod!

Sleherne nemarnosti v veri,	} Gospod!	obvaruj nas, o
Sleherne nečistosti,		
Sleherne jeze,		
Sleherne nevošljivosti,		
Sleherne nezmernosti,		
Sleherne lenobe,		
Sleherne oterpnjenosti vesti,		
Sleherne strasti dopadajenja,		
Jezus, dobri postir,	} usmili se nas!	
Jezus, prava tolažba grešnikov,		
Jezus, pravi zdravnik duš,		
Jezus, gotovo upanje spokornikov,		
Jezus, večna podpora nedolžnosti,		
Jezus, stanovitna hrana lačnih pravi-		
vice,		
Jezus, sladko plačilo pogumnih voj-		
skovavcov,		
Jezus, edino pribežališe spreob-		
njenih,		
Jezus, vsigamogočni srednik,		
Jezus, nar sladkejši, ne sapusti nas!		
V skušnjavah mesá, ne zapusti nas,		
o Gospod!		
V vojskovanji s svetam, z brezbož-		

nimi in njih zaničevanjem, ne zapusti nas, o Gospod!

V premagovanji hudiča in njegovih služabnikov, ne zapusti nas, o Gospod!

Ob času notranje merzlobe, ne zapusti nas, o Gospod!

Ob času notranjiga zapušenja, ne zapusti nas, o Gospod!

V skušnjavah zoper vero v tvojo besedo, zoper upanje v tvojo obljubo in zoper ljubezen do tebe, ne zapusti nas, o Gospod!

Kedar bomo od svojiga spovednika spraševani, ne zapusti nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! i. t. d.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Oče naš — Češena si Marija — Verujem.

Od svetiga obhajila.

„Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj.“

Jan. 6, 51.

Presveti zakrament rešnjiga Telesa je Jezus poslednji večer pred svojim terpljenjem postavil, ko je vzel kruh v svoje svete roke rekoč: „To je moje telo,“ in kelih z vinom rekoč: „To je moja kri.“ S temi vsigamogočnimi besedami, ktere tudi mašnik per s. maši v Jezusovim imenu izgovori, se kruh in vino spremenita v pravo meso in pravo kri Jezusa Kristusa. — **O Kristjan!** veseli se tega veliciga čudeža! Jezus je per nas! Vedno prebiva med nami v svetim tabernakeljnu, kakor Bog in človek. Mizo nam je perpravil, per kateri nas nasiti s svojim vlastnim mesam in svojo vlastno kervjo! **O sladka dušna hrana!** zakaj te zdaj kristjani tako redko vživajo? Slednji dan jejo in pijejo za telo, za dušo pak samo o veliki noči! **O merzlota,** o nehvaleznost! Ali tako Kristusu lju-

bezen povračujejo? Ti praviš: Jest nisim vreden, tolikrat k mizi Gospodovi pristopiti. — Saj nihče ni vreden; ali pokaj ne išeš se toliko vredniga storiti, kolikor je človeku mogoče? Bodeš li močnejši postal, če od tega nebeškiga kruha poredkama ješ? Ali boš bolj vnet, če se ogibaš ognja božje ljubezni? Glej, prvi kristjani so se v nekterih krajih vsak dan obhajali, saj slednjo nedeljo. Kako žalofno je, če se sam mašnik pri s. maši obhajati mora! Kako rad bi on vsim vpričnim nebeške hrane podelil. — Pristopi tedaj večkrat k mizi Gospodovi, saj o večih praznikih, in v kratkim boš dobro napredoval v bogoljubji. — Pripravi se pa vsakkrat dobro, ker kdor nevredno ta kruh jé, si sodbo jé; jed ostrupeni tistimu, ki ima kak smertni greh na sebi. — Očisti tedaj poprej svojo vest s sveto spovedjo od smertnih grehov, in obudi pred svetim obhajilam popolnoma kes. Ponaavlaj te besede ponižno: Zdaj primem Jezusa, svojiga Gospoda in Boga, svo-

jiga **Odrešenika** in **Sodnika**! Nikar ne hodi s sovraštvam v sercu k večerji ljubezni. — Kedar mašnik pokaže sveto hostijo, moli svojiga **Gospoda** in **Boga**, ponižaj se pred njim v prahu ter reci poln česjenja: „Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho, temuč reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.“

Šosebno tisti večer pred s. obhajilam se pripravljaj z molitvijo, z branjem kacic dobrih bukev (postavim, dvanajst bukev **Tomaza Kempčana**) in s premišljevanjem. Tudi moraš od polnoči teš biti, t. j. nič ne jesti, ne piti, tudi vode ne. Obhajilni dan vstani bolj zgodej, kakor sicer, in serčno željo po **Jezusu** obudi. Pojdi z veseljem v cerkev, zakaj **Jezus** se hoče s teboj skleniti. Koj po obhajilu se globoko prikloni, moli **Boga** v svojim sercu, in ne hiti koj od altarja. Tudi se ne posluži berž molitnih bukev, ampak svoje serce naj govori z **Jezusam**. — **Dragi** ča s koj po s. obhajilu dobro oberni; za-

kaj takrat ti ne bo Jezus nič odrek-
kel, česar ga boš v svoje zveličanje
prosil. Prosi ga zlasti pomoči zoper
svojo poglavitno strast ali nagnjenje.
Moli tudi za spreobrnjenje nevernikov
in grešnikov in za uboge duše. Varuj
se dne s. obhajila razmišljen biti, ali
kojiskati posvetniga razveseljenja; tvoje
veselje bodi z Jezusom govoriti, ki si
ga prijel, in klicati: Ne sapusti me,
o Gospod! — Jezus, nar sladkejši!

Zdihljeji pred s. obhajilam.

Bog svitlosti in veličastva! sveti,
močni, neumerjoči Bog! Ali ti hočeš
k meni priti? Ti, kteriga nebesa ne mo-
rejo obseči, se hočeš v moje tesno serce
vseliti? O kralj nebes in zemlje! Vsi-
gamogočni! Neizrekljivi, Neskončni!
Kaj je človek, de se ga spomniš? Kaj
sim sosebno jest, de me obišeš? Sami
angelji in nebeške moči niso nič memo
tebe; jez pa bi se upal, tebi, o veliki
Bog! se bližati? Ako bi bil tudi tako

svet, kakor je bil sveti Janez Kerstnik, bi vendar ne bil take gnade vreden; kako zaslužim zdaj, ki sim tako ubog grešnik, tebe, nar svetejšiga prejeti? Še to bi bila meni revnimu prevelika gnada, če bi me le pred svojimi nogami terpel, in če bi mi pustil drobtinice od tvoje mize poberati. Sadaj me pa še k sebi povabiš, me posadiš k svoji mizi med svoje otroke in me hočeš nasititi s svojim vlastnim mesam, in napojiti s svojo vlastno kervjo? Še vreden nisim, de se mene spomniš in na mene misliš, in v moje serce hočeš priti? O Gospod! nisim vreden, nisim vreden!

M o l i t e v.

Sveti Bog! Ti hočeš k meni priti in me s svojim telesam nasititi, ki te je sveti Duh spočel, in presveta Devica Marija rodila; ki si na križi umerl in tretji dan od smerti vstal in se zdaj v nebesih veličastno svetiš. O moj Bog!

nebésa te ne obsežejo, in priti hočeš ti k ubozi stvari — k meni? — Ko bi imel svetost Janeza Kerstnika, bi jez vender ne bil vreden, de greš pod mojo streho. — Torej pridem poln straha in trepetanja, poln kesanja in bolečin, z vso težo svojih grehov, in jo položim k tvojim nogam. Vniči vse moje hudobije, o moj Zveličar! kteriga tukaj ljubezen proti meni prikriva v podobi kruha in vina; kteri si tukaj ko Bog in človek, z dušo in telesam, vpričin. Očisti, o Gospod! mojo dušo slednjiga greha in slednjiga nagnjenja k grehu. Potem pridi k meni z vsimi svojimi gnadami, napolni me z dobrotami, ki si mi jih obljubil, de večno živim in ostani za vedno v meni; pridi kmalo!

Potlej reci pobožno: Jagnje Božje, ki grehe od sveta odjemlješ; usmili se me in bodi mi, ubogimu grešniku, milostivo! V zadnje reci trikrat posebno pazljivo z mašnikam: o Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho, temuč

reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša! — Pred prijemo s. obhajila znaš moliti obhajilne pesmi I. in II.; Pridi molit, o kristjan. — Litanije od terpljenja in imena Jezusoviga; ali pa pesmi III. maše.

Po svetim obhajilu.

Zdaj ga posedem, po katerim je moja duša hrepenela. — Jezusa, svojiga Gospoda in svojiga Boga! — O Jezus ostani pri meni, in ne zapusti me uboziga. — Ostani pri meni, o Jagnje Božje! vsiga se ti čem podati in samo tebi živeti; zakaj brez tebe nimam na zemlji ne veselja, ne tolažbe, ne pokoja, in če me ti zapustiš, kaj bo z menoj? — Zatorej ostani pri meni, o Sin Božji! stori, de terdno in živo vse za res imam, kar po s. cerkvi verovati veliš; de zmiram zaupljivo pričakujem, kar si obljubil, in tebe, nar veči dobroto, čedalje bolj ljubim; stori me modrejšiga, zmernejšiga, pra-

vičnišiga in serčnejiga na svojih svetih potih. Uči me svet in njega dobro vedno bolj in bolj spoznati in zaničevati. Daj mi vsak dan bolj spoznati, de človeku nič ne pomaga, ako ves svet dobi, na svoji duši pa škodo terpi. Kaži mi vedno, kar je edino potrebno. Tudi za svoje starše, perjate, dobrotnike in sovražnike, za nevernike in grešnike prosim v tem premenitnim trenutku, ki ti prebivaš v meni. Uči jih tvoje pota poznati, vodi jih vse z svojo rokó po poti nedolžnosti, spoznanja in očitniga kesà. Zlasti pak ob času skušnjave spomni na vse, de oko ni vidilo, uho ni slišalo, tudi človeško serce ni občutilo, kar je Bog tem pripravil, ki ga ljubijo. —

Prošnje po s. obhajilu ali tudi pred s. rešnjim Telesam.

Glej, ob ti uri pridem h tebi;
 Ko ubožie k bogatimu,
 Ko slab k močnimu,
 Ko zapušen k pomagavcu,
 Ko otrok k svojimu očetu.

Daj mi torej, česar te prosim,
 Podaj mi, česar potrebujem,
 Dodeli mi, kar mi je dobro in koristno,
 Vkaži vse, kar hočeš,
 Bodi danes in dokler živim,
 Moj Bog, ki mi pomaga,
 Moja bramba, v katero zaupam,
 Moja luč na vsih potih.

Bog Sin, Jesus Krizte, bodi moj Zveličar!
 Tvoje včlovečenje bodi moje veselje,
 Tvoj nauk moje razsvitljenje,
 Tvoje življenje moj zgled,
 Tvoje terpljenje moje odrešenje,
 Tvoja poterpežljivost moj poduk,
 Tvoje zaničevanje moja čast,
 Tvoja nedolžnost moje posvečenje,
 Tvoja pokora moja pravičnost,
 Tvoja smert moje življenje,
 Tvoje vstajenje moja tolažba,
 Tvoj vnebohod moje upanje,
 Tvoja zadnja sodba moj vhod v nebesa.

Daj mi biti: Čistimu v mislih,
 Pravičnimu v besedah,
 Molčočimu v govorjenji,
 Zvestimu v djanji,
 Sramožljivimu v vedenji,
 Pametnimu v zaderžanji,
 Zmernimu v veseljenji,

Modrimu v obnašanji,
 Pridnimu v opravilih,
 Srečnimu v prizadevanji,
 Umnimu in pravičnimu v vsem.

Oberni moje serce k usmiljenosti, de
 Zapušenih ne zaveržem,
 Zmotenim svetjem,
 Nevedne podučim,
 Za maloletne govorim,
 Ubozim pomagam,
 Slabe krepčam,
 Lačne nasitim,
 Padše vzdignem,
 Zaterte branim,
 Revne podpiram,
 Žlostne tolažim,
 In vsim dobro skažem.

Stori v meni, de se spravim, in
 Ljubim svoje sovražnike,
 Jih blagoslovim, ki me kolnejo,
 Dobro storim tem, ki me sovražijo,
 Molim zanje, ki me žalijo,
 Jim odpustim, kateri me zasramujejo.

Sploh daj mi se proti vsem ljudém tako ob-
 našati, kakor moram:
 Častitljivo proti duhovnam,
 Mirljivo proti bližnjim,

Ponižno proti visokim,
 Prijazno proti nizkim,
 Postréžno proti enakim,
 Hvaležno proti dobrotnikam,
 Odkritoserčno proti prijatlam,
 Veselo proti veselim,
 Žalostno proti žalostnim.

Dě bo moja ljubezen popolnoma, in živim z
 vsacim v miru.

Ker je pa nevarno na svetu, vodi me v dru-
 šinah, de vse hudobno bežim,
 K pobožnim se pridružim,
 Dobre posnémam,
 Vsim koristim.

In de bom vsak čas pravi kristjan in poko-
 ren otrok Božji,

Ohrani, kar si mi dal,
 Vterdi mojo pamet,
 Pomnoži moje moči,
 Podpiraj moje ude,
 Daj mi življenje, dokler tebi dopade.

Kedar jém, blagoslovi me,
 Kedar spim, čuj nad menoj,
 Kedar vstanem, zdrami me,
 Kedar ven grem, vodi me,
 Kedar potujem, sprimi me,
 Kedar sim domá, varuj me,

Kadar se postaram, podpiraj me
In reci svojimu angelju zmiram in
povsod biti na moji strani.

Blagruj ali žegnaj tudi moje délo in moje
premoženje, de vselej toliko posedem,
kolikor potrebujem,

Svoje usta nasititi,
Svoje telo obleči,
Svoje preskerbeti,
V nadlogi si pomagati,
Svojim bližnjim vstreči,
Uboge podpirati,
In tvojo čast razširiti.

V zadnje, če zbolim, bodi moj zdravnik,
Če bolečine terpim, olahkaj jih,
Če zdravil potrebujem, blagoslovi jih,
Če je moji duši koristno, daj me ozdraviti;
če pa ne, dodéli mi vdajenje v tvojo
voljo in srečno smert.

Varuj tudi, o močni, vsigamogočni Bog!
našo deržavno vlado in daj vsim kra-
ljem in knezam, oblastim in svetovavcam
Pobožnost Davidovo,
Modrost Salomonovo,
Pogumnost Samsonovo.

Dodeli vsim gospodarjem in gospodinjam dobre
služabnike, vism služabnikom pa dodeli

Zdrave ude,
 Čuječe oči,
 Pokorne ušesa,
 Voljno serce,
 Molčeče usta,
 Sveste roke in zadovoljno dušo.

Sploh naj ti bojo vsi ljudje perporočeni, in
 slehernimu daj, česar potrebuje,
 Preživi uboge,
 Nasiti lačne,
 Napoji žejne,
 Obleci nage,
 Brani pregnane,
 Otmi vjete,
 Tolaži žalostne,
 Postrezi bolnim,
 Obvari zdrave,
 Zredi otroke,
 Vižaj mladost,
 Nosi stare,
 Pomagaj malolétnim,
 Oskérbi sirote,
 Brani vdove,
 Pokrepčaj slabe,
 Reši preganjane,
 Čuj nad spijočimi,
 In pokaži svoje čudeže na vseh
 krajih.

Sosebno naj ti bojo, o ljubi Bog! perporo-
čeni vsi moji I. I. Obvaruj jih vsega slega
in dodeli jim vse dobro,

Vizaj jih s svojim svetim Duham,
Blagoslovi moje dobrotnike,
Brani moje perjatle,
Odpusti mojim sovražnikom,
Prizanesi mojim preganjavcam,
Spreoberni moje saničevavce,
Razsvetli moje nevošljivce,
In zedini nas vse v večnim življenji.

Usmili se, moj dobrotljivi, usmiljeni Bog!
vseh pravovernih duš v vicah,

Polajšaj njih bolečine,
Odpusti njih grehe,
Spolni njih željo.

Dodeli dušam mojih starišev, bratov,
sester, perjatlov in dobrotnikov večni mir,
in ne prikrati jim tolikanj zaželeniga po-
gleda svojiga Božjiga obličja.

Bodi milostiv vsim pravovernim dušam
in odreši jih kmali po svojim neskončnim
usmiljenji od vsiga hudiga. Amen.

Oče naš — Češena si Marija.

Splošna molitev po svetim obhajilu.

Moj Bog, ponižno te molim, ko
svojiga Boga, Gospoda in Stvarnika,

in se ti zahvalim ko svojimu stanovitnemu dobrotniku; h tebi kličem, k svojimu edinimu in nar boljšimu branivcu.

Vodi me, o Bog! s svojo modrostjo, obvaruj me s svojo pravičnostjo sleherniga hudiga, tolaži me s svojo usmiljenostjo in brani me s svojo vsigamogočnostjo.

Tebi darujem vse svoje misli, želje, djanja in nehanja, vse svoje perjetne in težavne dni, daj de prihodnje na te mislim, od tebe govorim in zavoljo tebe vse poterpežljivo prenesem.

Gospod! jest čem, kar ti češ, ker ti hočeš, kakor ti hočeš in dokler ti hočeš.

Razsvitli moj um, nagni mojo voljo, očisti moje telo, posveti mojo dušo.

Pomagaj mi storjene grehe spokoriti, skušnjave vžugati, zatreti strasti in vaditi se v čednostih po zgledu tvojiga draziga Sina.

Navdaj moje serce z ljubeznijo do svoje dobrote, s studam proti grehu, z gorečnostjo za svojo čast, s pravo lju-

beznijo do bližnjiga, in s pravim so-
vraštvam proti svetu.

Stori me pokorniga mojim pred-
stojnikom, ljubeznjiviga mojim podlož-
nim, zvestiga mojim prijatlam in sprav-
ljiviga z mojimi sovražniki.

Ostani pri meni, de vničim ošabnost
s ponižnostjo, sladnost z zatajenjem,
zavidljivost z ljubeznijo, jezo s krot-
kostjo, lakomnost z milodari, zaniker-
nost z gorečnostjo.

Daj mi, o Bog! biti modrimu v
djanji, pogumnimu v nevarnostih, po-
terpežljivimu v terpljenji, ponižnimu v
sreči in obilnosti, ne malodušnimu v
siromašini, ne obupljivimu v boleznih
in de tebe ne pozabim v sdravji.

Dodeli mi svojo gnado, o Oče!
de bom zbran v molitvi, in pobožin
v cerkvi, odkritoserčnin pri spovedi,
véren pri s. obhajilu in priden pri spra-
ševanji vesti.

Pokaži mi ničlôbo sveta in nje-
goviga veseljenja, veličastvo večniga
stanovanja, kratkost življenja, terpež

večnosti, napčnost človeških sodb in nesprošljivost svoje sodbe.

Spomni me, de bom vedno k smerti perpravljen, de se bojim tvoje sodbe, in enkrat srečno zaspím v imenu Jezusa, Marije in Jožefa.

Od odpustka.

Po odpustkih ne bojo katoljškimu kristjanu prizaneseni ne grehi, ne večne kazni, ampak take časne kazni ali štrafenge, ki jih je še po tem terpeti imel, ko so mu bili grehi in večne kazni pri spovedi od mašnika, namestnika Božjiga, odpušene. K zadobljenju odpustka je narprej treba praviga duha pokore. Brez duha pokore se noben odpustek ne zadobi.

Kdor zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoni, moli angeljsko češenje s kesanim serzam in klečé, dobi 100 dneven odpustek, in kdor se verh tega kterisibodi dan v mescu prav spové,

in vredno obhaja, razširjenja katoliške cerkve, satrenja krivih vér, in edinosti keršanskih oblast prosi, zadobi polni odpustek. (Benedikt XIII. 1724.) — Kdor o petkih, kedar v spomin smerti Jezusove zvoni, klečé in pobožno moli 5 Oče našev in Čéšena si Marij in pri tem Boga prosi spreobrnjenja grešnikov, zadobi 100 dnevni odpustek. (Benedikt XIV. 1740.)

Kolikokrat imé Jezusa ali Marije pobožno in zaupljivo izgovoriš, zadobiš 25 dnevni odpustek. Kdor se v tem pridno vadi, in ob smertni uri saj v sercu ta imena kliče, zadobi popolni odpustik. (Benedikt XIV. 1743.)

Kdor slednji dan tri božje čednosti: vero, upanje in ljubezen, pobožno obudi, dobi vsak dan popolnoma odpustik; in kdor se verh tega sleherni mesec spové, obhaja in navadnje odpustkine molitve zmoli, zadobi vsak krat popolen odpustek, kakor tudi ob smertni uri. Ta odpustik se lahko tudi terpečim dušam v vicah nakloni.

Kdor molitve križeviga pota v cerkvi alj doma opravi, in pri vsakim štacionu Kristusovo terpljenje premišljuje, zasluži ravno tiste odpustke, kateri so bili pobožnim romarjem v Jeruzalem dodeljeni. Tudi se primorejo ti odpustki dušam v vicah v korist obrniti. (Klement XII. 1731, in Benedikt XIV. 1741.) — Tisti papež je za vsakrat 100 dnevni odpustik za praznik angelja varha in smertno uro, in en popolni odpustik podelil vsim, ki vsak dan zjutraj in zvečer k svetimu angelju varhu molijo: Moj angelj! po Božji dobrotljivosti sim zročén tvojimu varstvu; razsvitli, brani in vodi me enkrat v smerti, zdaj v življenji. Amen.

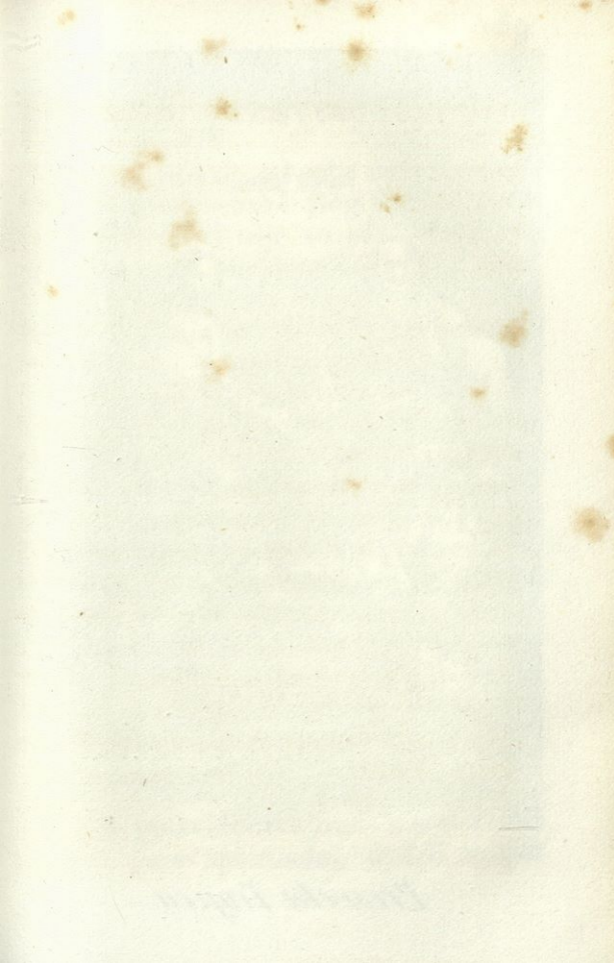
Kdor se posluži lepiga pozdravljenja: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ z odgovoram: „Amen vse večne čase!“ zadobi 50 dnevni odpustek. — Tudi se pridobé odpustki v osminah praznikov presvetiga imena Jezusoviga in Marije, potem v Leopoldinski bratovšini in v bratovšini serca Jezusoviga, in še po

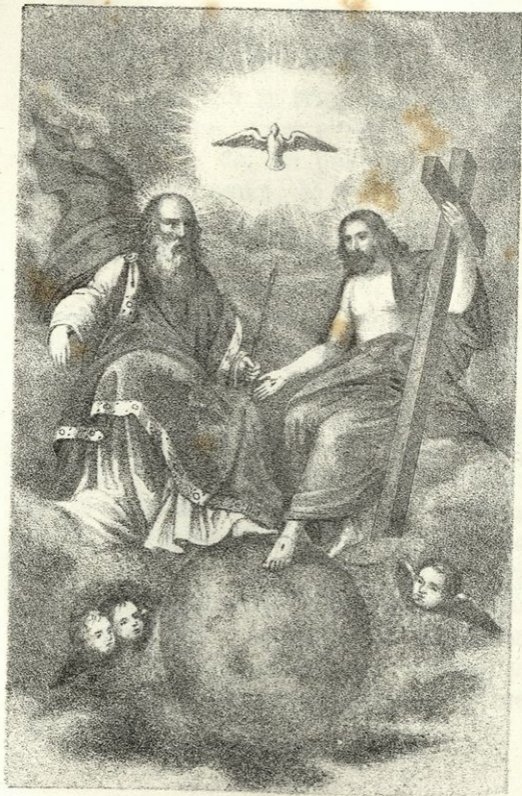
mnogoterim. — Potlej vsi tisti, kateri učé in store, de hodijo otroci, hlapci, dekcle alj kdorsibodi h keršanskimu nauku, zadobé odpustek od 200 dni; učetelji, kolikorkrat peljajo svoje učence h keršanskimu uku, 7 letni odpustek; hišni gospodarji, kolikorkrat podučujejo svoje otroke, posle in hišnike v keršanskim nauku, zadobe 100 dnevni odpustek. (Pavl V. Papež Constit. ex credito pastoralis XII. 1730. 15. listopada poterdili.) — Navadnja misel, ki se pri zadobljenji odpustka imeti mora, je: moliti za razširjenje katoliške cerkve, za zateranje nejevere in krivo-verstva, za mir in edinost keršanskih oblastnikov.

Molitev za odpustek.

Vsigamogočni, večni Bog! razjasni moj um, de visoko ceno odpustkov tvoje cerkve prav spoznam in umem, de mi ne bojo odpušeni ne grehi, ne večne kazni, ampak, če se v stanu

posvečujoče gnade znajdem, samo tiste kazni, ki mi jih je tvoja pravičnost ali na tem ali na unim svetu v pokoritev odločila. Ne daj mi pozabiti, de bom le potem odpustka, ki ga je tvoja cerkev v tvojim imenu obljubila, deležin postal, če sim v tvoji gnadi; dodeli mi praviga duha pokore, odkritoserčno željo, tebi popolnoma zadostiti, in natanjko spolniti vse pogoje, ki jih tvoja sveta nevesta tem naloži, kateri hočejo zadobiti odpustek! Očisti toraj, o Bog, zmiram bolj in bolj moje serce, vžgi v meni oginj svoje ljubesni in navdaj me s pravim duham pokore, ostani pri meni, de z veseljem vse spolnim, kar tvoja cerkev v imenu tvojiga Sina terja od tega, kterimu hoče ona iz neskončniga zaklada njegoviga in iz zasluženja vsih tvojih svetnikov tolikanj obilno podeliti; tega te prosim, o moj Bog! Amen.

L'arte di Giovanni Battista Lamperti.

Presieta Trojica.

Častenje presvete Trojice.

Bog je sam od sebe nar popolniši bitje v treh osebah, Bog Oče, Sin in sveti Duh in ti trije so eno. — Oče je sam od sebe nar popolniši bitje, Sin je od Očeta rojen od vekomaj, in s. Duh se izhaja od Očeta in Sina od vekomaj.

Trojedini Bog je vse stvaril v nebesih in na zemlji, ohrani in vlada vse; brez vednosti in volje Božje se nič ne zgodi. Vse vodi in viža nar modreji previdnost. Spoznaj svojo vero v trojediniga Boga, kolikorkrat narediš s. križ. — Svojiga godu nikdar ne posabi, de si keršen v imenu Očeta, Sina in s. Duha. — Sosebno moli trojediniga Boga v praznik presvete Trojize in sploh slednjo nedeljo, ki je v čast presvete Trojice posvečena.

M o l i t e v.

O presveta Trojica! ktero v luči prave vere spoznamo, dodeli svojim

služabnikom gnado očitniga spoznanja svojiga neskončniga gospostva, otročjo zvestobo do svoje svete cerkve in živo vdajenje v svojo sveto voljo, de hvalimo danes in vse dni Očeta, Sina in svetiga Duha vekomaj. Amen.

Od angeljskiga rožniga kranca.

Angeljski roženkranc se moli v čast presvete Trojice in v počešenje presvetiga rešnjiga Telesa. Moli se prvič vera in potem Očenaš in češena si Marija; potem se ponavlja tridesetkrat angeljsko hvalno petje: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot, ves svet je poln njegoviga veličastva! Čast bodi Očetu, Sinu in svetimu Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Kedar se to angeljsko petje desetkrat reče, se moli očenaš in češena si Marija, tako de se vse v tri dele razdeli.

*M o l i t e v**pred rožnim krancam.*

Bog Oče v nebesih, usmili se nas!
 — Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!
 — Bog sveti Duh, usmili se nas!
 — Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!
 — Vsigamogočni, večni, neizrekljivi Bog! Oče, Sin in sveti Duh! nerazdeljiva edina Trojica! nar vikši Gospod nebes in zemlje, pred katerim vsi Kerubini in Serafini, in vse moči angeljev s strahom in trepetam stojé: če pomislimo tvoje Božje veličastvo in svojo ničlôbo, se nam je po pravici ustrašiti. Zakaj, o moj Bog! kaj smo li družiga, kakor stvari k hudimu nagnjene? In mi bi tebe, Kralja vsih kraljev, večniga Boga, nar veči dobroto ogovarjali in z vsimi angelji molili? Pademo tedaj pred-te, ubozi grešniki pred svojiga sodnika, kakor dolžni podložniki pred svojiga stvarnika. Poglej serca svojih služabnikov in služabnic, s katerimi bi te radi hvalili in povikše-

vali, kakor te hvalijo in povikšujejo vsi angelji in svetniki v nebesih. Ti pak, o presveta Devica in mati Božja, Marija, in vi, vsi svetniki Božji, nam pomagajte, svojiga velikiga Boga in Gospoda moliti, de bomo enkrat z vami deležni njegove svitlosti in veselja v nebesih! Amen.

M o l i t e v

po rožnim krancu.

Hvalimo Očeta in Sina in svetiga Duha! — Hvalimo in povikšujemo ga vse večne čase! — Vsigamogočni, večni Bog! kateri si dal svojim služabnikom gnado, z lučjo prave vere spoznati veličastvo večne Trojice, in v nji edinost svoje večne nature moliti; dodeli, de smo po terdnosti te vere vselej v vsih zopernostih poterjeni.

Usmili se tudi, presveta Trojica! svojiga služabnika našiga cesarja I. vse katoljske cerkve in vsih svojih služabnikov in služabnic. Vslíši njih prošnje, odpusti jim vsim njih grehe, stegni

svojo Božjo roko, de jih varješ in zveličaš. Po našim Gospodu, Jezusu Kristusu, svojim edinim Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k svetimu Duhu,

tačas, ko hočeš s. birmo prijeti, alj se prijeme s. birme spomniti imaš.

Sveti Duh, pravi Bog! ki v pravi cerkvi vero Jezusovo ohraniš čisto in in nekaljeno, gnade Božje deliš, ki razsvitliš nevedne in zmotene, podpiraš slabotne, in vnameš njih voljo za Boga in njih dušni blagor, razjasni me, o svéti Duh! de smiram bolj spoznam resnico stanovitno in sveto. Ohrani me v pravi edino sveličavni veri, vterdi me v keršanskim upanji in vžgi v meni oginj svoje večne ljubezni. Daj mi ob časih skušnjav moč, de zmagavno sopervam vabljenju k grehu, hudobnemu zgledu ljudi in svojim grešnim nagibam,

in de svojo dušo slednjiga greha obvarujem. Bodi, o Božji Duh, moja tolažba ob uri terpljenja, moje upanje ob uri smerti. Kakor katoljški kristjan hočem živeti, kakor apostoljški kristjan hočem umreti, tvoje svete svarjenja hočem slušati, tvoj blagi svēt čem spolniti, in tako delati s tvojo gnado, dokler ne gledam od obličja do obličja Jezusa Kristusa, ki s teboj in z Očetam ko enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Od presvetiga rešnjiga Telesa.

Sveto rešnje Telo pridno obiskovati in častiti, je ravno tako velika dolžnost katoljškiga kristjana, kakor veliko k pobožnosti pomaga. Če imaš kje kakšniga dobriga prijatla, ga večkrat obišeš na njegovim domu, de se z njim pogovarjaš in kratek čas imaš. In svojiga nar boljšiga prijatla, svojiga

nar ljubeznjivšiga Očeta, svoje nar več
 dobrote, bi ne obiskoval? Ali bi ti pred
 Božjim sedežem smelo dolgočasno biti?
 O koliko časa so svetniki pred svetim
 rešnjim Telesam doprinesli? Kolikrat
 so vstali ponoči, de so v svetišèe šli!
 Tam sedi Bog na sedeši svojiga usmi-
 ljenja, tam deli gnade verh gnad. Ob-
 iši tedaj večkrat presveto rešnje Telo,
 poklekni in istresi svoje serce pred Je-
 zusam, obtoži mu svojo potrebo, prosi
 ga, česar potrebuješ na duši in telesu.
 Hodi pridno k popoldanjimu žegnu ali k
 večernici, in če v mestu stanuješ, o-
 pravi pobožno štirideseturno molitev.
 Sprimluj presveto rešnje Telo k bolniku.
 Ne hodi memo cerkve, de bi vsaj s
 kratko molitvijo presvetiga rešnjiga Te-
 lesa ne počastil. Oberni času ter času
 tudi doma svoje oči proti hiši Boga in
 povikšuj v sercu skritiga Boga v sve-
 tim tabernakeljnu. — Priditi, moli-
 mo! Od tega govori s. Liguori v svo-
 jim obiskanji svetiga rešnjiga Telesa
 kaj lepo: Res je, de vsliši Bog

na vsakim kraji našo molitev, kakor je obljubil: **Prositate in vam se bo dalo. Mat. 7, 7.** — ali dobro vtemeljen je uk, de Jezus svoje gnade v tem zakramentu veliko obilniši delí tem, ki ga tukaj obišejo, in, kakor s. Henrik Suzo pravi, usliši on tukaj veliko poprej našo molitev, kot kjè drugjè. Kje so pač svete duše blageji in velikodušniši sklepe storile, ko pri nogah Jezusovih v presvetim zakramentu? in kdo ve, ali se ne bote enkrat tudi vi tam namenili, Bogu se ven in ven podati? Jest saj — nadeljuje svetnik — in jest se spoznam iz hvaležnost zavezaniga, to v pričujočih bukvicah na znanje dati; temu desi z veliko merzloto in mnogimi nepopolnostmi ponovljenimu obiskovanju presvetiga rešnjiga Telesa se serčno zahvalim, de se zdaj znajdem zunej sveta, v katerim sim v svojo nesrečo do šest in dvajsetiga leta živel. Pač blagor vam! če se poprej, ko jest svetu odtegnete in se vse darujete tistimu velikimu Gospodu, kateri

se je dal vsiga za vas. Zopet rečem: Blagor vam! ne le v prihodnjim, ampak tudi v zadnjim življenji. Verjemite mi, vse na svetu je nečimurno, Veselice, glediša, igre, družbe, sprehodi — to so poveseljenja tega sveta, ali poveseljenja polne nar grenkejiga žolča in polne bodečiga ternja. Verjemite mu, ki je to poskušal in sdaj neisrečeno obžaljuje. Za gotovo imejte, de Jezus Kristus dušo, ki se le količkaj zbrana pred presvetim zakramentu mudi, bolj potolažiti vé, kakor utegne ona od vživanja vsih veselic in sladnost sveta pričakovati. O kolika sladkost je, nekoliko časa z živo vero in pohlevno pobožnostjo prenesti pred altarjem, in se zanesljivo pogovarjati z Jezusam, kateri je tukaj vpričen, de vsliši našo molitev! Njemu razodeti svojo nadlogo in potrebo, ko prijatelj prijatlu, v kteriga upanje stavi; prositi ga njegove gnade, ljubezni in večne sreče; verh tega vsiga pa, o kak prijetni raj veselje! pečati se s tem, obuditi občutke

ljubezni do Zveličarja, ki na altarji stane, in svojiga Očeta za nas prosi, ki od ljubezni do nas gori; ker ga je samo ljubezen h ti pričujočnosti pripravila, ktera stori de on skrit in od nehvaležnih ljudi čerten tu ostati blagovoli! Ali čimu več besedi: „Okusite in glejte!“

M o l i t e v.

„Mojo dušo žeja po močnim, živim Bogu; kedaj bom prišel in se prikazal pred obličje Božje?“ Ps. 41.

Tvoja ljubezin, o Jezus! do mene, uboziga grešnika, te je iz nebes doli potegnila, in te obdala s podobo kruha in vina, združiti te nar ožje z mano.

Pridi, moj dobri Jezus! pridi, moja nar večí dobrota, k meni in potegni me s svojo ljubeznjivo gnado k sebi, de na nič družiga ne mislim, kot na tvojo ljubezen, nič družiga ne želim kot tebe, svojo nar večí dobroto, od nič družiga ne govorim, ko od tvoje ljubezni,

in nič družiga ne storim, kot kar tebi dopade. Zedini me ne razdružljivo s seboj, de svet in kar mi on ponuja, v resnici spoznam in zaničujem, de si le ti moje življenje, ker potem je smert moj dobiček, de h tebi pridem, kteri-ga mi véra ko nar vikši in ljubeznivši dobroto kaže, ktera bodi hvaljena od vekomaj do vekomaj. Amen.

Od duhovniga obhajila.

Duhovno obhajilo obstoji po nauku sv. Tomaža od Akvina v goreči želji, prijeti Jezusa v svetim zakramentu altarja. Gledé duhovniga obhajila je paziti na to, kar sveti Tridentinski cerkveni zbor uči, de je temu, de se hrepenenje po s. obhajilu dvigne do popolnosti duhovniga obhajila, sosebno potrebno, de izvira ono iz žive, ljubezni polne vere. Treba je namreč, de je ta, ki to željo ima, tudi v stanu gnade Božje; de se v duhu zamore z Jezusam zediniti, in zadobiti

pravo korist, ktera pride iz tega sedenjenja; zakaj ta, kateri se takrat vedoma znajde v kakim smertnim grehu, bi se ne samo zastonj v tem ne vadil, temuč bila bi tudi želja, sprejeti Jezusa v takim stanu, velika pregreha in božji rop. Ko bi pa kdo z tem pogojem to željo imel, če je v stanu gnade Božje, bi bilo to po vsi resnici dobro in hvale vredno; pa duhovno obhajilo bi vendar to ne bilo, ker se to ne da drugači doseči, ko v stanu gnade Božje, brez ktere se ni nadjati koristi iz s. obhajila; zatorej se ima vselej poprej obuditi popolnoma kes ali grevenga in žaljevanje.

Molitev pri duhovnim obhajilu.

Moj Jezus! terdno verujem, de si v presvetim zakramentu pričijoč; — ljubim te čez vse! — Iz ljubezni do tebe se kesam vsih svojih grehov; vekomaj nočem več grešiti! — V svoji duši te želim vpričniga imeti. — — Ker mi pa zdaj ni privoljeno, bistevno te prejeti,

pridi vsaj s svojo gnado v moje sercé! — — Objamem te, o Jezus! ko že res vpričniga, in se združim vsiga s teboj; — Ne pusti, de bi se jest kedaj več od tebe ločil! —

Kristusovo terpljenje.

Kako ostuden je greh, nar bolj iz tega vidimo, ker je Sin Božji zavoljo njega take bolečine mogel terpeti. Zato je premišljevanje Kristusoviga terpljenja že veliko grešnikov spreobrnilo in v svetnike spremenilo. Poglejte vendar križaniga Jezusa, kako svoje roke na križi steguje, de bi vse grešnike k sebi potegnul! Poglejte glavo s ternjem kronano, roke in noge prebodene, telo s šibami razmesarjeno — oh! kdo je Gospoda Jezusa Kristusa tako terpinčil ali martral? — To smo mi grešniki storili. O padimo tadaj z grešnico Magdaleno pod križ, in

kušujmo s kesanim sercam noge svojiga **Zveličarja!** Mešajmo svoje solze s kervjo križaniga **Jezusa**, de speremo svoj dolg, svoj velik dolg. **Ne** obupajmo, ako smo še tako zlo grešili; zakaj križani **Jezus** nam je sprava naših grehov. — **O** kristjani! premišluj te pridno **Kristusovo** terpljenje! **Križ** je učenik svetosti. **Pred** križem so klečali svetniki cele ure, alj kaj rečem, cele ure, — cele noči so prečuli v objemanji križane ljubezni. — **Tukaj** pred križem so se naučili vsih čednost, kakor v zerkalu, tukaj so zvedili skrivnosti vsiga svetá. **Križ** je bil molitne bukve svetnikov, knjižnica cerkvenih učencov, škit mučencov, moč in zdravje vsih pobožnih. **Kako** žalostno je, de se današnji dan v kristjanskih hišah tako redko podoba križaniga **Kristusa** vidi. — **Cerkev** nas v četertkih svečer **Kristusove** smertne britkosti, in o petkih njegove smerti z zvonjenjem opominja. **Ne** pozabimo takrat moliti! — **Koliko**

kristjanov je z velikimi težavami romalo v sveto deželo, de so vse kraje obiskali, kjer je Jezus živel, terpel in umerl! Namesto tega romanja je pozneje rajnki Leonard od Portu Mavricio obiskovanje križeviga pota razširil, kteriga je več papežev poterdilo, ki so z njim odpustke podelili, kterih so se pobožni romarji vdeležili. Hodi pogostama v cerkev, kjer se sveti križovi pot moli; hodi pa tudi po poti poterpežljivosti za Kristusam, de ga boš enkrat na poti veličastva zamogel slediti.

Sveti križevi pot.

Perpravlj enje.

Pridi in premišljuj resno grenko terpljenje in strašno smert svojiga Zveličarja, ter oznanuj njegovo smert.

Ako boš resno in globoko v svojim sercu občutil terpljenje svojiga Odrešenika, boš gotovo spoznal, de ni bolečine njegovi enake, de je nas on ljubil

z večno ljubeznijo, in je zares Jagnje Božje, ki odjemlje grehe svetá. — Sačel boš ljubiti tega, ki je tebe do smerti ljubil, kesal se boš svojih grehov, in stanovitno zaupal vanj, ki svojimu preljubimu Sinu ni prizanesel, ampak ga je dal, de bi mi zveličani bili. Cerkveni blagoslov boš prijel, odpustke zadobil, ki jih ona z to v svojim duhu opravljeno pobožnostjo veže, terpeče duše boš potolažil ter jim pomagal. Zatorej ne opotavljaljaj se, nastopiti z Božjo pomočjo in priprošnje njegovih svetnikov gnade polni križevi pot svojiga Jezusa, kušni hvaležno in častito kervave stopinje, tolaži, zdrami in pokrepčaj se s pogledam na križ in na njem zadobljeno zasluženje.

M o l i t e v.

Oče naš, ki si v nebesih, brez kteriga ne zamorem nič dobriga, poglej me, ki prosim pod križem tvojiga Sina usmiljenja, razsvitli me, de prav spoznam terpljenje tvojiga preljubiga Sina, pomagaj mi, de njegov bolečin polni

križevi pot preišlujem s priserčnim žaljevanjem, in si zadnji trenutek njegoviga svetiga življenja vzamem globoko v serce, navdaj me s pravim duham pokore, de zadobim odpustke tvoje cerkve, mertve tolašim in jim pomagam in de po tem potu pridem h tvojimu Sinu, ki s teboj in s svetim Duham večno živi in kraljuje. Amen.

I. Štacion.

Pilat obsodi Jezusa v smert.

Molimo te, o Gospod Jezus! in slavimo te; zakaj s svojim terpljenjem in svojo smertjo na križi si svet odrešil.

Nedolžni Jezus, pravi Sin Boga, je od pregrešniga človeka ko hudodelnik spraševan, in v sramotno in strašno smert na križi obsojen. — On molči in pripusti svojimu Očetu, njega nedolžnost braniti! — O človek spomni že svojih grehov — uči se od Jezusa poterpežljivo terpeti krivico, in sodbo ljudi iz ljubezni do Boga voljno prenesti.

M o l i t e v.

Usmiljeni Jezus, daj mi, ubozimu grešniku, gnado, de slednjo sovražno sodbo iz serca preženem, de mi ne boš enkrat primoran reči: Glej, kar si ljudem storil, si meni storil. Pomagaj mi, o Jezus! iz ljubezni do tebe in po tvojim zgledu s poterpežljivostjo prestatl vse krive sodbe sveta, in obvaruj me strašne sodbe večniga pogubljenja. Amen.

Križani Jezus! usmili se me. — Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

Dušam vsih mertvih vernikov daj, o Bog! po svoji usmiljenosti v miru počivati. Amen.

II. Štacion.

Jezus vzame težki križ na svoje ranjene rame.

Molimo te i. t. d. (kakor gori.)

Voljno in molčé vzame Jezus po smertni sodbi težki križ, na katerim mu je umreti, na svoje s šibami ranjene

rame; pokojno gre z njim na Kalvarsko goro, ko pohlevno jagnje v mesnico; on gre, ker njegov nebeški Oče hoče. **O** človek! nosi križ, ki ti ga je tvoj Oče naložil, poterpežljivo in ljubezni proti Jezusu, — vdaj se z veseljem v Božjo voljo, de ga nosiš ko grešnik, de boš enkrat šel za Jezusam v njegovo kraljestvo.

M o l i t e v.

O moj nebeški Odrešenik! meni grešniku daš zgled svoje svete pohlevnosti, in pokažeš, kako naj vse, kar mi moji neprijatli naložé, veselo nosim in ljubezni do tebe. Daj mi gnado, de vse svoje terpljenja in križe pogumno objamem, in ko tvoj zvesti učenec tebi ne le na Kalvarsko goro, temuč tudi enkrat v nebesa sledim.

Križani Jezus! i. t. d. Oče nač. Češena si. Čast bodi i. t. d.

III. Štacion.

Jezus Kristus pade pod težkim križem.

Molimo te i. t. d.

Težko breme križa, ali prav za prav naši grehi, tlačijo Zveličarja tlikanj, de pod križem obnemore in na tla pade. On ne obupa, se ne pritoži, temveč zaupa vanj, ki ga je poslal. Pomisli, o kristjan, kolikokrat si že v grehe nazaj padel! Kako si bil obupljiv, ko si padel! Prosi svojiga Jezusa gnade, de zamoreš resnično vstati in kot on, s serčnostjo sveto voljo Božjo dopolniti.

M o l i t e v.

Daj, o Jezus! meni, ubozimu grešniku, svoj križ tako ljubiti, kakor si ga ti ljubil, in dodeli mi moč, de nikdar popolnoma ne obnemorem, ampak spet vstanem, in iz ljubezni do tebe vse veselo prenesem, de bi vselej s tvojim zgledam in tvojo gnado potolažen

zamogel, tebe svojiga Boga in Gospo-
da, veselo hvaliti in poviševati. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš.
Češena si. Čast bodi i. t. d.

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno mater in svojiga
učenca Janeza.

Molimo te i. t. d.

Presveta Devica sreča svojiga
preljubeznjiviga, edinorojeniga Sina,
kteriga je toliko let s priserčno skerbjo
redila; ona ga vidi s križem obloženiga
— od hudobnih ljudi obdaniga, od sle-
herniga prijatla zapušeniga. Kako
je bilo takrat njeno materno serce pre-
sunjeno! Jezus vidi svojo žalostno
mater, in je ni vstani tolažiti. Vzemi
si grenke solze matere Božje globoko
k sercu in prosi po nji usmiljenja.

M o l i t e v.

Obudi v meni, o dobri Jezus!
živo bolečino čez vse moje grehe, in

pusti me, uboziga grešnika, se terpljenja tvoje matere Marije vdeležiti, de greh, ki je vzrok ali uržah tvojiga terpljenja in smerti, ko nar veči hudo, do smerti studim in bežim. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

V. Štacion.

Simon iz Cirene je prisiljen Kristusov križ nositi.

Molimo te i. t. d.

Poglej trudniga delavca, — on se brani — persiljen vzame Kristusov križ. S perviga ga z nevoljo nese, — potem z vdajenjem in vzadnje z veseljem. Kmalo po tem pe-lje tudi svoja sina po križevim potu. Vzemi, o kristjan! voljno svoj križ, desiravno se v začetku tvoja natura vstavlja, vzemi ga z Jezusam in nikoli ne sam — bodi njegov učenec — zataji se sam sebe in nasleduj ga, njegovo breme naj ti bo sladko in njegova teža lahka.

M o l i t e v.

O terpeči Jezus! pomagaj mi, de bom iz ljubezni do tebe prostovoljno in ne prisiljen vselej pripravljen, nositi križ, kteriga mi Božja modrost naloži, kakor — kjer — kedar — in kakor dolgo ti hočeš, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

VI. Štacion.

Sveta Veronika Jezusu obraz obriše.

Molimo te i. t. d.

Usmiljena Veronika hoče svojimu učniku še enkrat službo ljubezni skazati, in mu pot k smerti po moči olajšati. Brez strahú pred množico počasti Boga, se trudama skoz sirovo trumo zrije, in obriše s pertam Jezusov obraz. Ko plačilo te usmiljenosti ji da v spominj podobo svojiga svetiga obraza. Tako poverne Jezus vsako delo ljubezni. Bodi marljiv v djanji, ne boj se nikoli

ljudi, kjer gre za Božjo čast in njegovo sveto voljo, in misli vedno na Boga, ki vse vidi in sliši.

M o l i t e v.

Dodeli mi, o ljubeznjivi plačevavec! gnado žive vere, in vtisni globoko v mojo dušo svoje sveto obličje, de te vselej v terpečih obmiljujem, te zagledam v zapušenih, te spoznam v preganjanih, jim vsim pomagam, in de po tem takim zmiram podobniši tebi prihajam in se enkrat zedinim s teboj, ki z Očetam in s svetim Duham ve-komaj živiš. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

VII. Štacion.

Jezus drugi pot pade.

Molimo te i. t. d.

Jezus sam ne more z Simonam iz Cirene priti na Kalvarsko goro. Tako slab je on zavoljo nas postal, de že

drugi pot pade. — Tolikanj ga je tlačil grešni dolg ljudi! Ne nakladaj, o kristjan! novih grehov na njegov križ, ampak pomagaj mu tudi ti s pravo dušno gorečnostjo in delavno ljubeznijo nositi pretežko breme križa.

M o l i t e v.

O Bog! ki si žalostne in grešnike odrešil in poživil po terpljenji svojiga Sina, daj mi priserčno ljubezen do mojiga terpečiga Zveličarja, de bom, od svojih grehov vedno bolj osvobojen, vsak čas le dobre dela dopernašal in enkrat večni mir dosegel. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

VIII. Štacion.

Jeruzalemske žene obmiljujejo in objokujejo Jezusa.

Molimo te i. t. d.

Kako je mogel pogled Zveličarja

na potu v smert za nas grešnike, presuniti človeško serce, če so že njegovi sovražniki ganjeni bili do milovanja in solz! Jokaj, o kristjan! nad seboj in svojimi grehi in premisli, kaj ti je pričakovati od Božje pravice, ki je svojiga preljubiga Sina zavoljo nas tolikanj udarila.

M o l i t e v.

O nar boljši in usmiljeni Jezus! daj mi vedno pomljivimu biti tvojiga terpljenja, de svoje grehe vsak čas objokujem, in de imam priserčno sočutje s svojimi terpečimi bližnjimi. Usmili se me, in dodeli mi gnado, de zares jamem svoje življenje boljšati. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

IX. Štacion.

Jezus tretjokrat pade.

Molimo te i. t. d.

Še enkrat je padel ljubeznjivi Jezus

pri Kalvarski gori. Ves zdelan se komaj zamore malo spočiti. Njegovi sovražniki z noviga ž njim po nečloveško ravnajo. Daritev še ni pernesena, in svet ne odrešen. Svoje poslednje moči on zbere, in hoče dokončati križevi pot, ker njegov nebeški Oče tako hoče.

O kristjan! vzemi si dobro k sercu, kolikokrat je padel Jezus zavoljo tebe. Ne počivaj, ampak vojskuj se pogumno, dokler ne skončaš, kar Bog hoče.

M o l i t e v.

Strašne so tvoje sodbe, o Bog, neizvedljiva je tvoja modrost in neskončna tvoja ljubezen! — Kaži jih vedno mojim očém, de po moči bežim greh, in padši ne obupam, ampak zanese se na tvojo neskončno usmiljenost, spet vstanem in vedno mislim, de si ti, o Bog! moj usmiljeni Oče, de je tvoj preljubi Šin moj Odrešenik, in de sim tvoj otrok, ki hoče do konca svojiga življenja spolnovati tvojo voljo. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš.
Češena si. Čast bodi i. t. d.

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu dajo žolca piti.

Molimo te i. t. d.

Komej je prišel Jezus na Kalvarsko goro, mu vzamejo križ, potepeljivimu Zveličarju potegnejo oblačila iz života, in nar Sveteji ogleduje svojo mertvaško posteljo in strašno perpravo terpljenja. Nazadnje mu podajo vina z žolčem zmešaniga. Tukaj pokori on, o kristjan! tvojo nečimernost, tvojo lakomnost in tvojo sladnost.

M o l i t e v.

Daj mi, o Gospod! spoznati ničlôbo vsih dobrot in časti tega sveta, de bom v duhu zares ubog postal, spomni me večkrat moje mertvaške postelje in svoje strašne sodbe, de mi ves svet nič ne pomaga, če na svoji duši škodo terpim. Obvaruj me poželenja

oči in sleherne sladnosti, de bom tukaj
in tamkaj s svojim Zveličarjem živel.
Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš.
Češena si. Čast bodi i. t. d.

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijejo.

Molimo te i. t. d.

Poglej z Marijo, svojo materjo in
z Magdaleno svojiga Zveličarja, kako
na sirovim križi visi. Njegove roke so
razpete in z žeblji prederte; njegove
noge silama na križ perbite. On ne toži
in ne žaljuje, temuč moli za svoje so-
vražnike, ki ne vejo, kaj delajo. Pre-
misli, o človek! njegovo bolečino, kedar
si bolan in v terpljenji, premisli, kaj
in kako je terpel Jezus!

M o l i t e v.

Križani Jezus, usmili se me, in
vtisni svojo bolečino globoko v moje
serce, de ne bom ob uri terpljenja in

smerti nikdar godernjal in tožil, ampak de bom vselej gledal na tvoje svete rane in razpete roke, veselo klicaje: Posvečeno bodi, Oče, samo tvoje ime in tvoja volja naj se sгоди kakor v nebesih, tako tudi na meni, ubozim grešniku. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

XII. Štazion.

Jezus na križi umerje.

Molimo te i. t. d.

Potem ko je bil Jezus na križ perbit, so ga dvignili. Njegove razpete roke so pripravljene, vsoljni svet objeti in žegnati. On kliče na ves glas: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Dopolnjeno je! in nagne svojo umerajočo glavo ter sročí svojiga duha svojimu nebeškemu Očetu.

O kristjan! poglej resno na križ, spominik svojiga dolga, spominik Božje pravice in spominik ljubezni

edinorojeniga Sina! Njegova smert je naše življenje! —

M o l i t e v.

Utisni, o Oče! svojiga Sina smertno težavo v moje serze, de brez nehanja prevdarim dobro, kolike vrednosti je moja duša, ki je za njo tvoj dragi Sin umerl, in de se prihodnjic v ničemur družim ne hvalim, ko v Jezusu, in sicer v Jezusu križanim, in de ob uri smerti svojo dušo sročim v tvoje očetovske roke. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

XIII. Štacion.

Jezusovo telo z križa snamejo.

Molimo te i. t. d.

Po Jezusovi smerti snamejo njegovi učenci in perjatli njegovo telo s križa in ga položé v naročje žalostne matere. Njen Sin je postal naša lastnina. Njegov Oče je po nje-

govi smerti naš oče, njegova mati naša mati, njegovo zasluženje naše zasluženje. Njegovo veličastvo naše veličastvo. Marija vidi vse rane svojiga ljubeznjiviga Sina. Tako nehá vsako z Bogom prestano terpljenje. Bodi močno, moje serce — terpi in prestani, dokler te srečen konec k Jezusu in Marii ne pripelje!

M o l i t e v.

Jezus! Sin živiga Boga, usmili se me; uterdi me po svojih svetih peterih ranah, razsvitli me, de te z novimi grehi ne križam več. Žalostna Mati Jezusova! podpiraj mojo molitev pri svojim križanim Jezusu, de bi, slednjiga greha prost, večno življenje dosegel. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš. Češena si. Čast bodi i. t. d.

XIV. Štacion.

Jezusovo telo v grob položé.

Molimo te i. t. d.

Sprimi še h koncu učence Jezusove in prijatle, viditi, s kako skerbljivostjo perpravljajo Jezusu nov grob; prevdari sveto častitljivost, s katero zavijejo predragi zaklad v perte in ga v grob položijo. Čas, denarje in posvetno čast so pripravljeni dati, de bi svojimu ljubljenu učeniku skazali zadnjo službo. To zamore le goreča ljubezen. Perpravi svoje serce, de bo čisto, neoskrunjeno in vselej vredno, sprejeti svojiga Zveličarja.

M o l i t e v.

O ljubeznjivi Odrešenik človeštva! usmili se me, uboziga grešnika, ki se vsih svojih grehov iz serza kesam, in nadomesti s svojim svetim terpljenjem in zasluženjem, česar mi manjka, in daj mi svoje življenje tako peljati, de bom enkrat hrepenel po smertni uri, ktera me za večno s teboj sklene, kjer bom potlej počival v miru, in tebe hvalil in slavil. Amen.

Križani Jezus! i. t. d. Oče naš.
Češena si. Čast bodi i. t. d.

5 Oče našev. Čast bodi i. t. d. (kterih zadnji očenaš se moli na misel cerkve).

S k l e p.

Sadaj si se zopet vdala svojimu Zveličarju, o keršanska duša! Reci z ljubezni polnim, zvestim sercam: **Go-**spod! vsa sim tvoja, in ti si ves moj! Ne pusti se več od reči svetá vjeti. Tvoj Zveličar je zate umerl, živi torej hvaležno zanj. Ne loči se nikdar od svojiga **Odrešenika**. Je ni daritve našiga odrešenja, memo daritve **Jeszuove**. Ohrani skerbno ta zaklad, on bodi tvoja pomoč v življenji, tvoja tolažba v smerti in unstran groba tvoje plačilo.

Molitev s križem v rokah.

V čast svetih peterih ran **Jezusovih**.

Tukaj vidim les križa, na katerim je moj **Odrešenik** visel; tukaj vidim veliciga duhovna, ki nas spravi z raz-

serdenim Očetam. S kakšnim zaupanjem se smem, o Jezus! k sedežu tvoje gnade bližati! Naj bojo moji grehi kakorsibodi velici, ti mi jih odpustiš, ako te tega skesan prosim. Ti si Jagnje Božje, ki odjemlje grehe svetá. Spodobno kušnem tvoje roke, ki so me stvarile, branile in žegnale. — Kušnem tvoje roke, s katerimi si me zmošteniga tako dolgo iskal. — Jest kušnem tvojo sveto stran, ki si jo pustil prebosti, de zamorem v tvoje ljubezni polno serce pogledati. Molim te, o Jezus! in te slavim, zakaj s svojim svetim križem si odrešil svet. Moj Bog! moj Odrešenik! bodi mi, ubozimu grešniku, milostiv. V tvoje na križi razpete roke zročim svojo dušo. Amen.

Litanije

*od terpljenja in smerti Jezusa
Kristusa.*

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin vsiga sveta rešni Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sami Bog,
 Jezus, kateri si ponižno v Jeruzalem šel,
 Jezus, kateri si svojim učencam noge umival,
 Jezus, kateri nam kakor živi kruh moč daješ,
 Jezus, kateri nas s svojo sveto kervjo razsvitljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov prodan,
 Jezus, na svoji duši do smerti žalosten,
 Jezus, kateri si v vertu Getzemanu kervav pot potil,
 Jezus, na oljski gori od angeljev poterjen,
 Jezus, od Judeža Škarjota zdan,
 Jezus, z vermi in verigami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,

usmili se nas!

Jezus, pred Anaza in Kajfeža po-
 stavljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu zdan,
 Jezus, pri Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belim oblačilu zaničevan,
 Jezus, menj kakor razbojnik Ba-
 raba čislan,
 Jezus, neusmiljeno bičan in raztepen,
 Jezus, v škerlatast plajš saničljivo
 oblečen,
 Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljevan,
 Jezus, s terstam po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judam v oblast dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno Jagnje k
 smerti peljan,
 Jezus, na gori Kalvarii do naziga
 slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ
 pribit,

usmili se nas !

Jezus, kateri si na križi sa sovraž-
 nike prosil,
 Jezus, na križi od Judov zani-
 čevan,
 Jezus, od leviga hudodelnika na
 križi preklinjan,
 Jezus, kateri si desnemu hudodelniku,
 ki se je spreobernal, sveti raj ob-
 ljubil,
 Jezus, kateri si na križi svojo žalost-
 no mater učencu Janezu zročil,
 Jezus, na križi z jesiham in žol-
 čem napojen,
 Jezus, kateri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jezus, svojimu nebeškemu Očetu
 do smerti pokoren,
 Jezus, kateri si na križi svojo dušo
 v roke svojiga nebeškiga Očeta
 zročil,
 Jezus, kateri si na križi z nagnje-
 no glavo umerl,
 Jezus, na križi s sulico v serce
 preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,

usmili se nas !

Jezus, v tančico zaviti, usmili se nas!
 Jezus, v nov grob položen, usmili se nas!
 Jezus, kateri si očake iz tamnic rešil,
 usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, zanesi nam o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Molitev o velikim petku.

Poglej, o moj Bog! na to svojo družino, za katero se je naš Gospod, Jezus Kristus, brez pomislika v roke grešnikov voljno dal, in je terpljenje križa prestal; ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Premišljevanje ob četertkih,

kedar v spominj Kristusove smertne britkosti
zvoni.

Gospod Jezus se je začel na Oljski gori tresti, žalosten rekoč: „Moja duša je žalostna do smerti! — Čujte in molite, de v skušnjavo ne padete.“ In je padel na svoj obraz trikrat rekoč: „Moj Oče! če je mogoče, vzemi ta kelih terpljenja od mene, ali ne kakor jest čem, temuč kakor ti češ!“ In njegov kervav pot je curkama na zemljo padal, in angelj iz nebes se mu je prikazal in ga tolažil.

M o l i t e v.

O Jezus! ki si za nas kervav pot potil, pomagaj nam čuti in moliti, de nikoli ne pademo v skušnjavo, ampak bomo slednjiga zlega rešeni. Amen.

Premišljevanje ob petkih,

kedar v spominj Kristusove smerti zvoni.

Ko je bil Gospod Jezus križan, je stopila od šeste do devete ure ve-

lika tema po vsi zemlji. Ob deveti uri je z velikim glasam klical: „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo.“ In je glavo nagnil in svojo dušo izdihnil.

M o l i t e v.

Zahvalimo te, o Gospod Jezus, de si za nas na križi umerl, in te prosimo, vtisni svojo bolečino globoko v naše serca, de ne bo tvoje terpljenje in smert na nami zgubljena, ampak bo tolažba v naši smerti. Amen.

Pet Oče našev. Češena si i. t. d. in molitev za odpustek.

Častenje Marije,

presvete Device.

Kdor časti Šina, časti tudi mater. Kdor Jezusa resnično časti, časti tudi Marijo, mater Božjo ko to, ki je polna gnad, s katero je Gospod, ktera je bila češena med ženami. Od

tega pove s. Alfonzi od Ligvori toliko lepiga, de ti ga ne morem zamolčati in sicer: Kar vtiče obiskanje presvete Device, je znan in sploh poterjen nauk s. Bernarda: Bog ne deli gnad, kakor po rokah Marije. Zatorej pričuje P. Svarec: Misel katoljske cerkve je, de ni prošnja Marije samo koristna, temuč tudi nekako potrebna, zadobiti gnade. Dovelj je opomniti, de s. cerkev naslednje besede s. Pisma pripisuje Mariji, kakor de bi bile iz njenih ust zgovorene: „Pridite vsi k meni, v meni je upanje življenja in čednosti. Blagor mu, kdor posluša mene, in vsak dan čuje pri mojih vratih; zakaj ko bo menenašel, mu bo ob enim tudi življenje in večno zveličanje v delež.“ Po pravici terja katoljska cerkev, de bi vsi Marijo imenovali svoje splošno upanje in jo pozdravljali: „Naše upanje, bodi češeno.“

„Zatorej,“ pravi s. Bernhard, ki za Bogam Marijo imenuje podporo svoj-

ga upanja, „išimo po Marii gnad;“ — „zakaj ako prosimo teh brez priprošnje Marije, se zderznemo brez perutnic leteti!“ pravi s. Anzelm, „in nič bi ne sprosil.“

V nekih bukvah s. Anriema je od veliko gnad brati, ki jih je presveta mati podelila tém, ki so jo v svojih cerkvah ali podobšinah pridno obiskovali. Med drugimi se tudi od gnad peroveduje, ki jih je ona pri tacim obiskovanji podarila rajnkimu Albertu Magnu, opatu Rupertu, P. Frančišku Svarezu, kterim je posebno dar razsvitljeniga uma in visoke učenosti pri-skerbela, po kterih so potlej po vsi cerkvi dokaj sloveli. Temu so pridjane bogaboječimu mladenču Janezu Berhmanu iz družbe Jezusove skazane dobre in gnade, ki je bil navajen vsak dan obiskati Marijo in jo prositi gnade, se vsi ljubezni do svetá odpovedati in nobene stvari zunaj presvete Device ne ljubiti. Pod podobšino svoje mile matere Marije je naslednje napisal: „Ne

bom prej miroval, dokler priserčne ljubezni do Marije, svoje matere, ne zadobim.“ — Nazadnje se opomne, kako miloserčno se je Marija skazala s. Bernardinu od Siene, ki jo je, še dečik, vsak dan obiskoval v neki kapelici blizo mestnih vrat rekoč: „Ta brezmadežna presveta Devica mi je serce vzela; zatorej jo imenujem svojo ljubico, ter rečem, de ne morem nič drugiga storiti, kakor jo obiskovati in pozdravljovati.“ S tem je zadobil gnado, de je zamogel zapustiti svet in postati toliki svetnik in apostelj laške dežele.

Zato bodite, pobožne duše! marljive, svojimu vsakdanjimu premišljevanju presvetiga rešnjiga Telesa perdružiti serčno pozdravljenje češene matere Božje, in če bote to storile s pravim zupanjem in pravo ljubeznijo, nadjajte se od te mogočne in hvaležne žene velikih gnad, zakaj „vajena je,“ pravi Andrej Kreta, „velike dobrote sprosile temu, kteri ji le malo službo opravi.“

M o l i t e v.

Presveta in neomadežena Devica, moja nar ljubši mati Marija! h tebi, materi svojiga odrešenika, kraljici svetá, srednici, upanju in nadi grešnikov, jest ubogi perbežim danes. Pred tabo, o velika kraljica, se z globokim spoštovanjem priklonem, in te zahvalim za toliko meni dosihdob dodeljenih dobrot, sosebno de si me od zavoljo mojih grehov tolikanj zasluženiga pekla otela. Tebe ljubim, o ljubeznjiva Žena! in iz ljubezni proti tebi za terdno sklenem, vselej tebi služiti in po moči pomagati, de bi tudi od družih ljubljena bila. Vse svoje upanje, vso svojo srečo stavim za Bogam v tebe. — Vzemi me za svojiga služabnika, in sprejmi me tudi pod svojo brambo, o usmiljena mati! — Ker zamoreš pri Bogu vse, reši me tudi vsih skušnjav, ali daj mi saj potrebno pomoč, de jih do konca svojiga življenja zmagujem. Želim si od tebe resnične ljubezni do Jezusa. Po svoji

mogočni priprošnji in brambi se nadjam srečne smerti. Moja nar ljubši mati! pri tvoji ljubezni do Jezusa te prosim, ostani vselej pri meni, zlasti pa zadnji čas mojiga življenja. — Ne zapusti me, dokler me v nebesih ne vidiš srečniga, kjer bom vstani, zraven Boga tebe poviševati in ti večno hvalo péti. — Tako upam, tako naj se zgodi!

Marijni rožnikranc.

Rože, iz katerih pobožni kristjani Marii venec ali krancelj spletajo, so večkrat po versti ponovljena „Češena si Marija“ v kateri se po besedi „Jezus“ razni izreki postavljajo, kateri življenje, terpljenje in poveličanje Kristusa in Marije zadevajo. Ti postavljeni vmesni izreki se imenujejo skrivnosti. Začne se rožnikranc z: Verujem v Boga Očeta, potem se moli en Očenaš in Češena si Marija petdesetkrat. Po vsaki deseti Češena si Marii se moli Očenaš, s katerim se rožnikranc v pet razstavkov razdeli; skrivnosti, ki se v razne raz-

stavke za besedo: Jezus — devajo,
so tele:

Skrivnosti

1. v veselim delu.

Ob pondelkih in četrtekih.

(Od adventa do pepelnice vsak dan.)

1. Kteriga si devica spočela.
2. Kteriga si devica v obiskanji Eli-
zabete nosila.
3. Kteriga si devica rodila.
4. Kteriga si devica v tempeljnu da-
rovala.
5. Kteriga si devica v tempeljnu našla.

2. v žalostnim delu.

Ob torkih in petkih.

(V postu vsak dan.)

1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas gajžlan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesel.
5. Kteri je za nas križan bil.

3. v častitim delu.

Ob sredah, sabotah in nedeljah.

(O velikonočnim času vsak dan.)

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je svetiga Duha poslal.
4. Kteri te je v nebesa vzel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

M o l i t e v.

O Bog! ki si naše perbežališe in pomoč, sprejmi milostno bogaboječo prošnjo in klicanje svoje cerkve; ki si ji to častenje opravljati rekel, dodeli nam po svoji usmiljenosti, de gotovo dosežemo, česar te z živo vero prosimo, po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vsi trije rožnikranci imajo 150 Češena si Marij, kteri se zato Marijni psaltar imenujejo, ker ima Davidov psaltar 150 psalmov alj duhovnih pe-

sem. Ne sramuj se, rožniga kranca ali paternoštra v roko vzeti in nanj moliti, zakaj veliko visokoučenih ga moli. Ne domišljuj se odveč prebrisaniga, temuč bodi ponižen otrok, in pleti ljubi Devici saj ob nje praznikih ta lepi venec, de te bo enkrat tudi ona po priprošnji svojiga Sina obdala z vencam nebeške slave.

Zahvaljenje po ročnim kranču,

ki se ga zjutraj moli.

Zahvalimo te, vsigamogočni Bog! za vse tvoje dobrote, ki si jih nam skazal, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. O. Amen.

O Devica Marija, nar vredneji mati Božja, sprejmi ta rožni kranc, ki smo ga Bogu in tebi v čast molili. Per-nesi to molitev pred sedež Narvišiga v blagor katoljške cerkve; za mir in edinost keršanskih oblastnikov; za žive in mertve; za bolne in zdrave; za vjete in žalostne in za nas, svoje služabnike in služabnice. Prosi za nas, o nebeška

kraljica! de bi enkrat po terpljenji tega sveta mi vsi s teboj in z vsimi zvoljenimi v nebeški domovini srečno živeli in se brez konca veselili.

Marija, presveta Devica, s svojim božjim Sinom brani in blagoslovi ali žegnaj nas vse! Nagle in neprevidene smerti obvaruj nas Bog Oče †, Bog Sin † in Bog sveti Duh. Hvaljeno bodi ime Gospoda našiga, Jezusa Kristusa, in ime presvete Device Marije. — Sveti Štefan in vsi svetniki Božji naj bojo zmiram in večno hvaljeni. O. Amen.

Zahvaljenje po rožnim krancu,

ki se ga zvečer moli.

Zahvalimo te, vsigamogočni Bog! za vse tvoje dobrote, ki si jih nam skazal, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vsigamogočni, večni Bog, ki si ljudem pripomočnik zveličanja in gnado večniga življenja dodelil, prosimo te,

daj nam, svojim služabnikom in služabnicam, gnado, uterdi duše, ktere si stvaril, de bojo ob smertni uri brez madeža greha vredne postale, pred svojiga stvarnika pripeljane biti.

Gospod Jezus Kristus! prosim te per britkosti tvojiga terpljenja, ki si ga na lesu križa iz ljubezni do nas prestal, zlasti ko se je tvoja presveta duša iz tvojiga česeniga telesa ločila, usmili se moje duše in vsih danas umerajočih, in pelji jih v večno življenje.

O Marija, ki si pod križem Jezusa, svojiga umerajočiga Sina, naša in vsih umerajočih mati postala, prosimo te pri tvoji materni ljubezni in skerbi, pri tvojih prelitih solzah, skaži se nam in vsim danes pojemajočim milostivo mater in ljubezni polno srednico pri Bogu, de bi enkrat po tem minljivim življenji s teboj in z vsimi svetniki večni mir vživali.

O. Amen.

Marija, presveta Devica, i. t. d.
(kakor zgorej.)

M o l i t e v.

O Bog! usliši molitev svojih služabnikov in služabnic, de bomo po priprošnji presvete Device Marije obvarovani perhodnjih skušnjav, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

O. Amen.

Molímo torej pobožno rožnikrancv spomin in čast svete matere Božje, in združimo svojo molitev z molitvijo svete cerkve, de bo vsigamogočni Bog po priprošnji Marije ohranil rimsko-katoliško cérkev, keršanskim oblastnikom dodelil mir in edinost, ter branil duhovno in posvetno gosposko. Sosebno pa hočemo častivcov, dobrotnikov in branivcov te pobožnosti, bodisi živih ali mertvih, spomniti v svoji molitvi.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Častenje svetih angeljev.

Angelji so čisti duhovi, t. j. bitja, ki imajo bolj popolnoma um in voljo

memo človeka, telesa pa ne. S. Pavl imenuje te nebeške duhove Kerubine, Serafine, Trone, Gosposke, Moči, Oblasti, Vojvodstva, Arhangelje in Angelje. Devet korov angeljev je tadaj, po redu njih posebnih lastnost in služb. Bog jih je stvaril, de ga časté, ljubijo, molijo, mu služijo in sosebno pa, de ljudje varijejo. Vsi angelji niso bili Bogu pokorni; nepokorne angelje je Bog v pekkel zaverigel; in imenujejo se hudi duhovi ali hudiči.

Vsak kristjan ima svojiga angelja varha, ki ga opominja, podučuje, svari, tolaži, in na duši in na telesu varje. — Ne pozabi noben dan klicati svojiga svetiga angelja varha, zlasti zjutraj in zvečer; slušaj ga, kar ti v serce daje, ker njegov glas je Božji glas. Časti tudi svetiga angelja Mihaela (29. Kimovca); zakaj on je varh vse cerkve, kateri nam posebno v smertni uri pomaga, zoper svojiga hudiga sovražnika se vojskovati in ga premagati.

*M o l i t e v**k svetimu arhangelju Mihaelu.*

(29. Kimovca.)

Slavni knéz, s. arhangelj Mihael! spomni se nas tukaj in povsod, in prosi vedno za nas pri Sinu Božjim. Ker hočem brez konca pred obličjem angeljev poviševati svojiga Gospoda, njega moliti v njegovim svetim tempelju, in slaviti njegovo imé; bodi moj varh v življenji, moj spremljevalec v smerti in enkrat veselje mojiga serca, če bom tako srečin, hvaliti in slaviti s teboj Očeta, Sina in svetiga Duha, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v čast svetih angeljev.

O Bog! kateri po svoji neizrekljivi modrosti in previdnosti pošiljaš svete angelje, de nas varjejo, prosimo te, dodeli nam gnado, de bi se zdaj na zemlji njih brambe, in enkrat v nebesih njih družbe veselili vekomaj. Amen.

Molitev k svetimu angelju varhu.

Sveti angelj, moj zvesti prijatelj in tovarš na potu tega življenja, od nebeškiga Očeta meni za varha poslan! zahvalim se ti za vso ljubezen in skerbno-
nost, z katero nad mojo dušo čuješ. Kličem in prosim te, prosi za mene pred sedežem Božjim. Obvaruj me vsih dušnih in telesnih nevarnost; brani me soper sovražnike mojiga življenja; sprosi mi gnado, de vedno v strahu in v pričujočnosti Božji hodim; stori me pazljiviga in previdniga, de v nikakoršim greh ne dovolim. Pomagaj mi vse skušnjave premagati, daj mi moč v vsih križih in težavah, posebno v zadnjim vojskovanji s smertjo in pelji mojo dušo k Bogu; njenimu začetku in koncu. Amen.

Častenje svetnikov Božjih.

Poglej, o kristjan! v nebesa in premišljuj nešteto množico svetnikov od vsih narodov in časov in rodov, s krono

svetosti na glavi in z vencam premage v roki, ker so na zemlji veliko žalosti prestali, v nedolžnosti živeli in se oestro pokorili. Zdaj uživajo plačilo svojiga terpljenja — večno sveličanje! Povej sam: Ali niso vredne nebesa, zanje kaj prestati? Vzemi si tedaj svetnike v zgled; slabi človeki so bili, kakor ti. Ravnaj z Božjo gnado, kakor svetniki, in tako čast zamoreš doseči: Zvôli si posebno nektere zmed svetnikov v zgled, kateri se tvojimu stanu podajo, in posnemaj jih. Beri večkrat življenje svetnikov, de spoznaš, koliko so si prizadeli in kako malo si ti prizadeneš. — Prosi svetnike tudi, de zate per Bogu prosijo, zakaj oni zamorejo veliko v nebesih. Zvoli si svoje patrone, to je, varhe. Tudi njih podobe časti in njih svete telesa ali druge ostanjke od njih. Zakaj od tacih zveličanih duš, ki jih sam Bog tolikanj časti, imamo tudi mi vse spominje ravno tako častiti, kakor je naša sveta cerkev vsak čas zapovedala, in so to storili naši predniki.

*M o l i t e v**v dan svetiga Vincencja mučenca.*

(22. Prosenca.)

Pogumno in slavno si ti, o sveti Vincenci, premagal svet in z veseljem si dal svoje življenje za Jezusa. Ne pozabi mojih slabost, in prosi za mene, de se tudi jest po tvojim zgledu vojskujem, svojo vero do konca zvesto ohranim, in se enkrat, s častitim imenom zmagavca venčan, med zvoljenimi veselim vekoma. Amen.

*M o l i t e v**v dan svetiga aposteljna Matija.*

(24. Svečana.)

Prosi za mene, o sveti Matija! de mi Bog gnado da, svoj sveti poklic zmiram bolj spoznati, po svojim spoznanji zmiraj pridnejši delati, de bom enkrat v število teh vzet, ki pred Božjim sedežem večno hvalé Očeta, Sina in svetiga Duha. Amen.

Častenje svetiga Jožefa.

(19. Sušza.)

Sveti Jožef je bil ženin Marije in rednik Jezusa Kristusa. On je vidil svojiga Zveličarja, kteriga so preroki veliko pred prerokovali, ležati v hlevčiku; on je bežal z Marijo in detetam, Jezusam, po povelji Božjim v Egipt; on je iskal z Marijo tri dni Jezusa. Jezus, kralj vsih kraljev, mu je bil podložin in pokorin. Kolika čast, kolika gnada za človeka! Časti ga torej z otročjim zaupanjem. Misli na njegovo čast — njegovo veselo pokoršino — na njegovo vdajenje v voljo Božjo v vsih njegovih revšinah in težavah. Napravi sklepe za vse življenje in prosi ga njegove priprošnje tim več, ker je nam Gospod, kakor s. Terezija terdi, dal po skušnjah zvediti, de on v nebesih slednjo prošnjo s. Jožefa usliši. — Nobeniga teh, kteri spoštujejo tega svetnika, ne poznam, ki bi ga ne bila vidila vedno bolj in bolj napredovati v čed-

nostih. Po ljubezni Božji vošim, de bi slehern, kateri tega ne verjame, na sebi poskusil.

Litanije k svetimu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Āriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče v nebesih, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Sveta Trojica en sami Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, nevesta svetiga Jožefa, prosi za nas!

Sveti Jožef, ženin Device Marije,

Ti oskerbni in rednik Jezusa,

Ti po pričevanji s. Duha pravični mož,

Ti zvesti in skerbni gospodar,

Ti varh Device Marije,

Ti zvesti spremljevalec Device Ma-

rije,

Ti posebni pomočnik umerajočih,

Ti zgled deviške čistosti,

prosi za nas, o s. Jožef!

Ti zgled keršanske pohlevnosti,
 Ti zgled ljubezni Boga in bližnjiga,
 Ti v Božjih skrivnostih od s. Duha,
 razsvitljeni mož,
 Ki si včlovečenje večne Besede po
 Božjim razodenji zaslužal,
 Ki si z Marijo Devico iz pokoršine
 potoval v Betlehem,
 Ti pobožni častivec v hlevu rojeni-
 ga Odrešenika,
 Ki si kri novorojeniga božjiga deteta
 pri njegovim obrezovanji tak bo-
 gaboječe častil,
 Ki si s Marijo božje dete v tem-
 peljnu daroval,
 Ki si po svarjenji angelja z detetam
 in njega materjo v Egipt bežal,
 Ki si po smerti Heroda božje dete
 in njegovo deviško mater Marijo
 spet v Izraelsko deželo pripeljal,
 Ki si z Marijo zgubljeniga Jezusa
 tri dni žalosten iskal,
 Ki si ga v Jeruzalemu v tempeljnu
 sred učnikov z veseljem zopet
 našel,

prosi za nas, o sveti Jožef!

Ki si očetovsko oblast imel čez
 Gospoda vsih gospodov,
 Ki si v evangelji s častjo imeno-
 van mož Marije, od ktere je ro-
 jen Kristus,
 O ti naš srednik,
 V vsih naših potrebah,
 V vsih naših zadevah,
 Ob uri smerti,
 Po svoji zvesti priprošnji,
 Po svojim nar čistejim poročenji,
 Po svoji očetovski skerbi in zve-
 stobi,
 Po svojim prestanim trudu in djanji,
 Mi, tvoji revni zročenci,
 De nas svojimu rejencu Jezusu in
 svoji nevesti Marii priporočiš,
 De vsim devicam in zakonskim spo-
 dobno čistost sprosiš,
 De vsim duhovnim in posvetnim zbo-
 ram pravo ljubezen in edinost od
 Boga zadobiš,
 De vsim vladarjem gnado sprosiš,
 svoje otroke in podložne v strahu
 božjim srediti in ohraniti,

prosi za nas,
o s. Ježefi!

Jožefi!

prosimo te, usliši nas!

De tem, kateri te serčno ljubijo in
častijo, posebno ljubezen in de-
broto dodeliš,

De pri vsih v svojim imenu zbranih
rejencih z očetovsko pomočjo o-
staneš,

De vsim, ki te tvoje priprošnje
prosijo, zvesto pomagaš,

De nam z Jezuzam in Marijo v na-
ših smertnih težavah na pomoč
perhitiš,

De umerših keršanskih duš ne za-
pustiš,

O nar čistejši ženin Marije,

O zvesti rednik Jezusa,

O sveti Jožef,

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
sveta; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
sveta; usmili se nas, o Gospod!

Jezu Kriste, sliši nas!

Jezu Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

prosimo te, usliši nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

M o l i t e v.

O usmiljeni Bog! ki si uboziga tesarja, svetiga Jožefa, zvolil za ženinina presvete device in za rednika svojiga preljubiga Sina, dodeli mi po njegovi priprošnji čistost duše, in obvaruj moje telo slednjiga madeža. Uči me po njegovim zgledu tebi vselej pokornigabiti, in v té zaupati. Samo tvoja volja, o Oče! naj se zgodi. Vse boš v moje dobro obrnil, desi ne vidim izida. Pomagaj mi, de se v svojih terpljenjih, svoji revšini in nadlogi zmiram obnašam s pogumam. Ohrani me samo v svoji ljubezni in daj mi po terpljenji tega sveta nebeško veselje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

God svete Eleonore.

(21. Svečana.)

Dodeli mi, o Bog, po priprošnji

svoje zveste služabnice, s. Eleonore, gnado, svet z njega dobrotami tako spoznati, ne kakor se mi on vidi, ampak kakor je v resnici. Daj mi nepremagljivo moč, nikdar ne natore in njeniga vabljenja, temuč pot tvoje gnade slediti. Oberni moje misli večkrat na zgled svete Eleonore, ki je bila čista v mislih, previdna v sodbi, neomadeževana v poželenji, ljubesnjiva v govorjenji, pasljiva na tvojo voljo, in nikdar ne na nečimurno sodbo ljudi; de bom tudi jest enkrat gledal z njo tvoje očetovsko obličje, in se veselil s vsimi, kateri so tebi v tvojim Sinu s svetim Duham vselej zvesto služili. Amen.

V dan svetiga Viktorina.

(23. Sušca.)

Prosi za me, o sveti zmagovavec, de v življenji vselej zmagam, in v smerti ne obnemorem. Kliči Boga, kedar sim skušan, vojskuj se s menoj, kedar sim slab, podpiraj me, če

padem, bodi mi v pomoč, če me nevarnost obhaja; sprosi mi sveto ljubezen, če omerzujem, de ne bom imel svojiga imena v svojo sramoto, temuč v čast Boga in v tvoje veselje, ki se pri Bogu raduješ. Amen.

Častenje svetiga Vincencja Fererja.

(5. Maliga travna.)

Čuden je Gospod v svojih svetnikih. Od tega pričuje delavno življenje s. Vincencja Fererja, ki je bil rojen 20. Prosenca 1350 v Valencii. Po njegovi prošnji je Bog neštete čudeže storil, slasti pri nespokornih in terdovratnih grešnikih. Umerl je 5. maliga travna 1419 v Venni.

Njegove poglobitve čednosti so bile: globoka ponižnost, brezmadežna nedolžnost, živa vera in goreča ljubesen proti Jezusu, ki jih je po stanovitnim premišljevanji terpljenja Jezusa Kristusa zadobil. Njegove zadnje besede

so bile: „V pravi veri in pravi cerkvi hočem živeti in umreti. V tvoje roke, o Gospod! sročim svojo dušo.“ — Časti tega čudapolniga svetnika iz vsiga serca, in kmalo se boš prepričal njegove mogožne priprošnje.

M o l i t e v.

O sveti Vincenci! delavni brambovec časti Božje, neustrašeni branivec prave vere, sprosi mi pri Bogu sveto ljubezen, terdno upanje, resno studenje vsiga greha in posebno gnado svete vnetosti za Božjo reč. Tvoja sveta vnetost naj vžge vsak čas moje merzlo serce, tvoje čisto življenje bodi moj zgled, de svoje življenje tako vredim, de bom enkrat vreden spoznan, s teboj Boga vekomaj hvaliti in slaviti. Amen.

V praznik svetiga Julja.

(12. Malotravna.)

Radost navdaja moje serce, o s. Juli! če nate mislim, ki si svet pre-

magal in si nebesa pridobil. Tvoje življenje bodi moj zgled, tvoje terpljenje moja tolažba in tvoja ljubezen do Boga naj me k delu primakne. Pomagaj mi s svojo prošnjo premagati slednjo skušnjava, in ostani pri meni, de ravno tako serčno končam, kot ti, in de mi ne bo enkrat tvoje s. ime v moje pogubljenje, temuč v moje veselje. Amen.

Molitev o godu svetiga Jurja.

(24. Malotravna.)

Pomagaj mi, o sveti Juri, kedar se mi je s svetam, s seboj in s hudičem vojskovati, podpiraj me, kedar mi serce vpadati jame, in sprosi mi gnado, de bom tvojiga keršanskiga viteštva vedno pomirljiv, in po tvojim sgledu svojiga duha h tistimu povsdignem, kateri odreši slabe in zapušene, kakor si bil ti moder v življenji, pravičen v djanji, smeren v vživanji, pogumen v ljubesni, in de si po tem takim tisto krono privojskujem, ki zdaj tvojo glavo zaljša, ki trojediniga Boga večno hvališ. Amen.

Ob godu s. Katarine od Siene.

(30. Malotravna.)

Med svetnike, katerih priprošnje so še posebno mogočne, se šteje s. Katarina od Siene. Rojena je bila v Sieni 1346 in umerla je leta 1400. Služila in ljubila je ona Jezusa iz vse duše.

M o l i t e v.

Sveta mati Katarina! terdno zapaje v tvojo ljubezen, kličem h tebi, de bi moje slabo serze zročila svojimu nebeškemu ženinu, naj ga on, kakor enkrat tvoje deviško serce, milostljivo sprejme, in jest s teboj v resnici vekomaj klicati samorem: **Moj Bog** in moje vse! Amen.

Molitev v dan svete Zofije.

(15. Velkotravna.)

Kako srečin je človek, ki ga ti, o Bog, podučiš! kdor tebe spozna in kteriga si poslal, Jezusa Kristusa. Gi-

njen od tega hrepenenja, kličem h tebi, o sveta **Zofija!** sprosi mi od **Boga** tisto modrost, ktera te je učila **Bogu** perjetno živeti in potolasheno umreti. Ne zaverzi mojiga skesaniga vpitja, in ne pozabi, de sim od svetiga kersta sem tvoji prošnji in brambi zročena, ki sim po tvojim imenu imenovana; de bom tim gotovši rešena grešnih nagibov, in vneta od ognja **Božje** ljubezni, bom samo **Boga** ljubila in tisto kraljestvo dosegla, v katerim gledaš trojediniga **Boga** od obličja do obličja. Amen.

Praznik s. Janeza Nepomučana.

(16. Velkotravna.)

Dodeli mi o **Bog!** v življenji in smerti svojiga s. **Janeza** moč prave vere in svetost s. spovedi prav spoznati. Daj mi gnado, po zgledu tvoje kronane kervave priče, svojiga jezika se le v tvojo čast, v svoje zveličanje in v korist bližnjiga prav posluževati,

de bomo enkrat tem prišteti, ki niso po jeziku padli. Tega te prosim, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

V praznik s. Antona od Padue.

(13. Rožnika.)

Ozri se, danas, o Bog! na ljubeznjivo priprošnjo in gorečo ljubezen svojiga zvestiga služabnika, Antona, in daj mi v njegovim življenji zaničevanje sveta in zvestost svoje besede razumeti, de ne bom po ničemur od tebe, o Bog! odstranjen, timveč se zaupljivo h tebi obrnem, in po zgledu s. Antona na zemlji ubozimu Jezusu sledim, de se bom enkrat njegoviga neminljiviga veličastva zamogel vdeležiti. Amen.

V dan s. Adolfa, škofa.

(18. Rožnika.)

Močni vojšak vere, in krepki brambovec prave cerkve, ki si zdaj pred Božjim sedežem, ozaljšan s krono pravičnosti, prosi zame, o sveti Adolf,

de tudi jest minljivosti ne ljubim, ampak večniga išem, nikdar ne pozabim, de preidejo nebesa in zemlja, beseda Božja pa večno ostane, in de bi jest po tem takim, kakor ti, po Božji gnadi do konca s pravo vero in neomajljivim upanjem previden, se enkrat v družbi svetnikov večno veselil po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Češenje svetiga Alojzja.

(24. Rožnika.)

Sveti Alojzi je iz knežke hiše **Goncage**, v **Kastiljoni 1568 9.** sušca rojen, in umerl je z rožnimkrancam in bitko martro v roci v letu **1591** rekoč: „Gospod! v tvoje roke zročim svojo dušo.“ — Posnemaj njegovo grozno ljubezen do čistosti, katero je zadobil po stanovitni molitvi, pridnim obiskovanji s. rešnjiga **Telesa**, in posebnim češenji presvete **Devic Marije** in svojiga svetiga angelja varha. Vprašaj se večkrat s svetim Alojzjem: „Kaj mi pomaga to ali uno k večnimu življenju?“

Litanije

od angeljskiga mladenča Alojzja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče v nebesih,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sami **Bog**,

Sveta Marija,

Sveta Devica vsih devic,

Sveti Alojzi, angeljski mladenč, proši
za nas!

O sveti Alojzi, zvesti spolnovavec
svèta Marije!

Ti zerkalo nedolžnosti in čistosti,

Ti zgled sramožljivosti in častitosti,

Ti živa podoba prave pobožnosti
in bogaboječosti,

Ti blagor vsih bolnih,

Ti svetovavec vsih dvomečih,

Ti strah pekla,

usmili se nas!

sprosi nam čisto serce!

Ti veliki dobrotnik,
 Ti lepota mladosti,
 Ti skriti svetnik,
 Ti nedolžni spokornik,
 Ti svetu neznani mučenec,
 Ti dragi biser družbe Jezusove,
 De tvoj zgled pridno posnemamo,
 De vsim zapeljivostim pekla krepko
 zopervamo, in jih serčno pre-
 magamo,
 De vse nečimurnosti, veselja in časti
 sveta stanovitno zaničujemo,
 De se vsaciga razžaljenja Boga po-
 polnoma ogibamo,
 De vse svoje grehe s pravo pokoro
 objokujemo in zbrisemo,
 De udpušenje svojih grehov s pri-
 zanesenjem zaslužene kazni od
 Boga zadobimo,
 De v veri, upanji in ljubezni vedno
 rastemo,
 De zveličanja svojih duš s pravo
 vnetostjo išemo,
 De gnade prave pobožnosti in bo-
 gaboječosti zadobimo,

sprosi nam či-
 sto serce!

prosi za nas, o sveti Alojzi!

- De bomo vsih nadlog telesa in duše
refheni,
- De po vrednim vživanji svetih za-
kramentov v gnadi Božji hre-
penimo,
- De po tem življenji v veselje več-
niga življenja pojdemo,
- De po svoji smerti s tabo in z
vsimi zvoljenimi večno živimo in
se v Bogu veselimo,
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, zanesi nam, o gospod!
- Jagnje Božje ki grehe sveta odjem-
lješ, usliši nas, o Gospod!
- Jagnje Božhje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Gospod!
- Kriste sliši nas!
- Kriste usliši nas!
- Gospod usmili se nas!
- Oče naš. — Češena si.
- M. Prosi za nas, o sveti Alojzi!
- Lj. De vredni postanemo obljub Kri-
stusovih.

prosi za nas, o s. Alojzi!

M o l i t e v.

O ti ljubček čistih, nedolžnih duš, ki si angeljskiga mladenča Alojzja od njegove nježne mladosti sem s posebno čistostjo serca oblagodaril; dodeli tudi nam gnado, lepo obleko nedolžnosti brez madeža ohraniti, čistost serca više ceniti memo vsih minljivih zakladov tega sveta, in se z vso močjo v zaupanji v močno priprošnjo s. Alojzja truditi, tvoji deviški materi Marii zmiraj podobniši postati, de te bomo po tem s kraljico devic vekomaj slaviti zamogli; tega te prosimo po ženinu deviških duš, Gospodu našim, Jezusu Kristusu. Amen.

Praznik s. Petra, ki so ga v Rimu križali, in s. Pavla, ki so ga v Rimu ob glavo déli.

(29. Rožnika.)

Daj nam, o Bog! današnji dan, ki je bil po voljni smerti tvojih svetih aposteljnov, Petra in Pavla, posvečen, — terdni sklep storiti, se nikoli in ni-

kjer ne sramovati, pravo rimsko-katoljšo vero, za katero je njuna kri têkla, svobodno in očitno spoznati, de enkrat od tvojiga Sina tam tisto plačilo primemo, ki si ga tem obljubil, kateri apostoljsko umerjejo, kjer on, vedna glava svoje cerkve, s teboj živi in kraljuje. Amen.

*God svete spokornice Marije
Magdalene.*

(22. Maloserpana.)

Ta svetnica je bila velika grešnica, pa tudi velika spokornica. 30 let je objokovala svoje grešno življenje, nar pravičnišimu Bogu popolnoma zadostiti. V grehah jih mnogo nji sledi — malo pa v pokori! — Zakaj? ker jih malo Boga tako pozna in ljubi, kakor ga je ona poznala in ljubila!

M o l i t e v.

O usmiljeni Bog! daj mi pravo spoznanje vsih mojih grehov, in go-

rečo ljubezen do tebe. Uči me strašni stan grešnika prav umeti. Pomagaj mi še začasama grehe objokovati in tvoji spokorni služabnici Magdaleni enako poti pokore nikdar ne zapustiti, de bom enkrat delež plačila imeti zamogel, ki si ga tem obljubil, ki ostanejo do konca v tvoji ljubezni, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v praznik svete Ane.

(26. Maloserpana.)

O sveta mati Ana! tvoja ljubezen me žene, se danas h tebi obrniti, de v tvojo mogočno priprošnjo kličem. Ti si mati nebeške kraljice, sprosi mi otročje sercé, in očitno ljubézen do Jezusa. Zroči danas moje slabo sercé svoji ljubljeni hčeri, de ga ona vselej čistiga ohrani; bodi mi v pomoč v vsaki skušnjavi, okrepi me v življenji, ne zapusti me v smerti, de bom po tem s teboj in tvojo hčerjo Jezusa hvalil od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v dan svetiga Ignacija.

(31. Maloserpana.)

Sprosi mi, o sveti oče Ignaci! pravo ljubezen do Jezusa, de iz vsiga serca druziga ne išem, kot Jezusa, in sizer Jezusa križaniga, de se bom z njim, od Boga Očeta in svetiga Duha čislán, večno veseliti zamogel. Amen.

V praznik svetiga Dominika.

(4. Velkoserpana.)

Visok je bil tvoj poklic, o sveti Dominik! k Bogu si imel zmotene pripeljati in nevednim pravo luč pokazati. Marija je bila tvoja mati in vodnica po tvojih apostoljskih potih. O pelji tudi mene k nebeški kraljici, de tudi jest po njeni mogočni prošnji resnico spoznam, boguperjetno dopernašam, in z otročjo priproščino svoje časti ne išem in nič druziga ne želim, ko de bi bilo imé Boga vekomaj češeno. Amen.

God svete Klare.

(12. Velkoserpana.)

Zgodaj si spoznala, o sveta Klara, ničlôbo svetá in njegoviga poveseljenja, z neutrudeno marljivostjo, brez miru in pokoja si iskala Jezusa in njegove večne ljubezni, ker si vedila, de zamore samo on in njegova ljubezen zadovoliti tvoje serce. O sveta Klara, prosi za me Boga, ki sim tvoje imenitno imé pri s. kerstu prijela, de bi vedno imela tvoj častiti zgled pred očmi, in de bi tvoj nebeški ženin, Jezus Kristus, tudi meni bil veselje v živiljenji, moja tolažba v smerti, in enkrat moje plačilo, kjer ga bom večno ljubiti primogla. Amen.

V dan svetiga Ludvika.

(25. Velkoserpana.)

Ljubeznjivo se mi zdí, o s. Ludvik! tvoje živiljenje na zemlji; resna je bila tvoja skerb za tvoj dušni blagor. Pomagaj mi danas, moje serce h tebi po-

vzdigniti, o veliki kralj! de bom pot, ki si ga hodil, prav umel, svet v veri premagal, se greha bolj bal memo smerti, in de vselej pogumno dostanem, dokler me sveti angelj po povelji Božjim s teboj za večno ne združi, de se tvojiga veličanstva vdeležim. Amen.

V praznik svete Ide.

(14. Kimoveca.)

Dodeli mi, o Bog! po priprošnji svoje zveste služabnize, svete Ide, tisto gnado, ki je potrebujem, svoje nagnenja popolnoma spoznati in berzdati, in tako, nebeške želje vžgan, nič več si ne vošiti, kot biti pri tebi, de bom zamogel tvoje usmiljenje vekomaj poviševati. Amen.

Molitev ob godu s. Franciška od Asisi.

(4. Kozoperska.)

O sveti Francišk! pomagaj mi v duhu resnično ubozimu biti, de bom kmalo zamogel iz vsiga serca, s teboj klicati:

Moj Bog in moje vse, in enkrat po
tvojim zgledu zapustiti to dolino solz.
Pomagaj mi, iz ljubezni do Boga, s po-
svećenim srcem in iz prostiga nagiba
storiti veliko dobriga, enkrat iti v ne-
beško kraljestvo, in s teboj gospostvo
posesti, kteriga so nebesa in zemlja
polne. Amen.

Litanije

v praznik svete Terezije.

(15. Kozoperska.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta kraljica devic,

Sveta Terezija,

Mnogoobdarjena devica,

Zvoljena nevesta Jezusa Kri-
stusa,

Ljubljena hči nebeške kraljice,

Ti veselje posvetljenih devic,

Milostna lepota svojiga réda,

Učenica praviga duha,

sprosi nam bogaljubno
serce!

Žarkapolna luč svetá,
 Blagi zgled nedolžnosti,
 Zeraf plameče ljubezni božje,
 Prečudna zmagovavka nature,
 Močna gospodovavka duha časa,
 Zaupna rešenica nedolžnosti,
 Pogumna oznanovavka častibožje,
 Resna premišljevavka sveta,
 Sveta ljubica samote,
 Slava svoje domovine,
 Mučenka svetiga hrenjenja, sprosi nam
 bogaljubno serce!

sprosi nam bogaljubno
 serce!

Skaži se nam, o sveta Terezija, lju-
 beznjivo mater.

De ne grešimo, prosimo te, o sveta
 mati Terezija, prosi za nas!

De svojiga poklica ne pozabimo,

De ne bomo od hudiča zape-
 ljani,

De ne bomo leni v notranjim
 življenji,

De naše serca ne oterpnó,

Mi slabi grešniki, prosimo te,
 usliši nas,

De sveti cerkvi mir in pokoj spro-

prosi za nas, o sveta
 mati Terezija!

siš, prosimo te, prosi za nas, o sveta mati Terezija!

De Boga čez vse ljubimo in do konca dostanemo, prosimo te, prosi za nas, o sveta mati Terezija!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Gospod!

i. t. d. i. t. d.

Kriste usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Oče naš. — Češena si.

M o l i t e v.

Usliši nas, o Jezus! ki v praznik tvoje deviške neveste, svete Terezije, h tebi kličemo, in dodeli nam ravno tisto otročjo ljubezen, z katero si njo oblagodaril; daj nam po njenim zgledu tvojo sveto voljo resnično spoznati, natanjko spolniti in s teboj sklenjenim, od tvoje neskončne ljubezni neprestrašeno pričevati v življenji in v smerti, ki z Očeta in s svetim Duham večno živiš. Amen.

Godovanje vsih svetnikov.

(1. Listopada.)

Ta praznik se obhaja, Boga za tiste gnade zahvaliti, ki jih je tem svetnikom dodelil, katerih spomin se posebej v letu ne praznuje, in katerih imena se še ne poznajo. Prosi svetnike njih priprošnje, in skleni terdno, njih zgled posnemati. Moli litanije v čast vsih svetnikov.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni
Bog,

Sin, vsiga svetá rešni Bog,

Sveti Duh resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

usmili se nas!

S. Marija,
 S. mati Božja,
 S. devic devica,
 S. Mihael,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,

} za nas Boga
 prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti Očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevž,

S. Simon,

} za nas Boga
 prosi!

S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

} za nas Boga prositi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,
 S. Lavrenc,
 S. Vincenc,

} za nas Boga prositi!

S. Fabian in Sebastjan,
 S. Janez in Pavl,
 S. Kozma in Damian,
 S. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga prosita!

Vsi sveti mučenci, za nas Boga prosite!

S. Silvester,
 S. Gregor,
 S. Ambrož,
 S. Avguštin,
 S. Hieronim,

} za nas Boga prositi!

S. Martin, }
 S. Miklavž, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, }
 S. Bernard, } za nas Boga prosi!
 S. Dominik, }
 S. Frančišk, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
 prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas
 Boga prosite!

S. Marija Magdalena, }
 S. Agata, }
 S. Lucija, } za nas Boga
 S. Neža, } prosi!
 S. Cecilia, }
 S. Katarina, }
 S. Anastazia, }

Vse svete device in vdove, za nas
 Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
 Boga prosite!

Bodi nam milostiv, zanesi nam o Gospod!

Bodi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidne smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od večne smerti,

Po skrivnosti svojiga svetiga včlo-
večenja,

Po svojim prihodu,

Po svojim rojstvu,

Po svojim kerstu in svetim postu,

Po svojim križi in svojim terpljenji,

Po svoji smerti in svojim pokopu,

Po svojim svetim vstajenji,

Po svojim čudnim vnebohodu,

Po prihodu tolažnika svetiga Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

De nam saneseš, } prosimo te, sliši nas!

reši nas, o Gospod!

De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastni-
 kam mir in pravo enodušnost dariš,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 De duše naše, in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov od večniga po-
 gubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teči mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bojo, kateri mi
strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi
hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravi-
jo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in
radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sim revež in sromak, o Bog, hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik! Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in svetimu Duhu.

Kakor je bila v začetku, zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v té zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod, močan turn,

O. Pred sovražnikom;

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za svojiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj sveti.

V. Naj v miru počivajo,

O. Amen.

- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.
 O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te
 zaupajo, moj Bog!
 V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svojiga
 svetišča.
 O. In varuj jih iz Siona.
 V. Gospod! usliši mojo molitev;
 O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molitve *).

1. Za odpušenje grehov.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej, in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse svoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o **Bog!** našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

*) Te in sledeče molitve samo mašnik na glas moli.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od kazinj, ktere za-nje zaslužimo. O Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

2. Za papeža.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika I., našiga papeža, in vōdi ga po potu večniga sveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel in z vso močjo storil.

3. Za mir.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične déla, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

4. Za čisto serce.

O Bog! vžgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

5. Za mertve.

O Bog! stvarnik in odrešenik vsih vérnih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

6. Pred delam.

Sačni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

7. Sa žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmi-

liš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz tega sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo; po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., de tvojo zmagavno moč spozna in časti, de bo pod tvojim varstvom vselej mogočen; kakor je po tvoji volji cesar postal. Po Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev sa cesarico.

Usmili se, o nar usmiljeniši Bog,

naše cesarice, in obderži jo vselej v svoji gnadi! Dodeli ji živo vero in vselej delavno ljubezen. Obvaruj jo vsih nevarnost telesa in duše, de bo njena časna in minljiva krona spremenjena v krono večne zmage, ki jo je **Bog** tem obljubil, ki so dobro vojsko vere do konca pogumno vojskovali, in na zemlji samo tebi čast skazali, ki si od angeljev in svetnikov vekomaj slavljen in hvaljen. **Amen.**

Molitev za splošne zadeve vsiga keršanstva.

Vsigamogočni, večni Bog! Gospod, nebeški **Oče!** poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. **Usmili se vsih vernih kristjanov,** za ktere se je tvoj edinorojeni **Sin,** naš **Gospod in Zveličar, Jezus Kristus,** v roke grešnikom voljno dal, in svojo drago kri na križi prelil. **Po tem Gospodu Jezusu odverni od nas, milostivi Oče!** zaslužene šibe pričijoče in prihodnje nevarnosti, škodljive punte, vojske, dragino, bolezni in žalostne

in revne čase. Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovne in posvetne gosposke, de vse storé, kar je k tvoji božji časti, k našimu sveličanju, in kar sploh v mir in blagor keršanstva služi. Daj nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vse razdertve in ločitve. — Vodi naše serca k pravi pokori in pravimu poboljšanju življenja; vžgi v nas oginj svoje ljubezni. Napolni nas z gorečimi željami po vsem, kar je prav, de bomo ko pokorni otroci v življenji in smerti tebi prijetni in dopadljivi. — Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, sa vse žalostne in revne kristjane, sa žive in mertve. — Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo, naše opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi zvoljenimi doseči, de te bomo v večnim življenji in sveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojim Sinu,

Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Za splošne potrebe pet Oče našev in pet Češena si Marij.

(Potem se da sveti blagoslov.)

M o l i t e v.

Tresem se, o Gospod! če na svojo slabost in revnost pogledam, in verh tega še na mnoge sovražnike mislim, ki mi jih je premagati, de nebeško kraljestvo k sebi potegnem. Skoraj nemogoča bi se mi zmaga zdela, ako bi veliciga števila teh pred sabo ne vidil, kateri ravno tako slabi človeki ko jaz, so ta svet srečno premagali in se zdaj svoje polne zmage pred tvojim sedežem vekomaj veselé. Ne pustime ob času obupanja svojih razsvetljenih bratov pozabiti, temuč spomni me ob času hude skušnjave besedi svojiga zvestiga služabnika: če so ti pa ti samogli, zakaj bi ne bil tudi jest vstani? De se bom, zaupaje v njih mogočne

prošnje, s pogumam vojskoval, dokler po dokončanim teku pri njih veselji deleža nimam in večno ne živim; tega te prosim po **Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Prevdarki vsih duš dan.

(2. Listopada.)

Strašin dan bo dan plačila, zemlja se bo v prah zdrobila, priča **David** in **Sibila**. — **Grozin** strah bo svet obdajal, kadar bo sodnik prihajal, k ojstri sodbi človek vstajal. — **Jela** bo trobenta peti, mertvim po grobeh grometi, k sodbi priti jim veleti. — **Smert** natura bo stermela, kadar bode stvar ož'vela, k božjimu sodniku h'tela. — **Bukve** bodo pernese-ne, dela bode bral storjene, dobre vse in nepoštene. — **Bo** sodnik tedaj se vsedil, vse, karkolj je kdo naredil, celi svet bo takrat svedil. — **Revež**, kam se čem podati? **Kje** prijatla tam iskati? **Komaj** dobrim bo obstati. — **Kralj** nezmerne visokosti! rešiš svoje brez vred-

nosti, reši v moji me slabosti. — Spomni se, o Jezus mili! de so zame te vporili, prosim, tisti dan se usmili! — Trudin hotel si hoditi, zame svojo kri preliti; daj k zveličanju to biti. — Daj se imeti pomočnika, naših duš odrešenika, predenj vidmo te sodnika. — De sim kriv, to sam spričujem, sam pred sabo se sramujem, pa zanesi, Bog! zdihujem. — Rane grešnice zacelil, tolovaja si zveselil; meni upanje dodelil. — Nisim vredin odpušenja, vendar, Bog, pomilovanja! varuj ognja me jokanja! — Med ovce me den' ovčico, reši zmed kozlov srotizo, in pokliči na desnizo. — Ko zaveržene preklete pahnil v ogenj boš ujete, dêni me takrat med svete. — Sliši prošnjo, Bog! pohlevno, dušo glej pobito, revno; skerbi zame stvar nevkrečno. — Dan jokanja, polin straha, ko bo človek vstal iz praha! — Naj mu njega hudobije milost tvoja, Bog, omije; daj jim Jezus, naš pastir, večni pokoj, večni mir. Amen.

Resne besede, ki so nekiga cer-

kveniga glavarja pripravile k pravimu spoznanju resnosti življenja in k jasnemu umenju njegoviga previsociga poklica. Kdor jih s pazljivostjo in premislikam bere, in glasu svoje vesti pri tem ne sa- nemari, bo gotovo njih neizrečeno moč poskusil.

V čast sv. Karola Boromeja.

(4. Listopada.)

O sveti Karol Boromej! resnični služabnik Boga, sprosi mi pri Bogu pravo gorečnost duše, sveto modrost in sosebno gnado, do kenca stanovitno delati, de bom zamogel Boga s teboj večno hvaliti. Amen.

Praznik svetiga Leopolda.

(15. Listopada.)

Ta svetnik je v našim cesarstvu pa- tron tako imenovane Leopoldinske bra- tovšine, ktere bratje ubogim oznano- vavcam prave vere v Ameriki poma- gajo, in vsak mesec popolnoma odpustek

zadobiti zamorejo, če razun majhniga daru en mesec vsak dan en Očenaš in eno češena si Marijo s pristavkam: „Sveti Leopold! prosi za nas!“ molijo in če sveto spoved in obhajilo opravijo; — ravno tako v dan svetiga Leopolda in čistiga spočetja Marije.

M o l i t e v.

Sveti Leopold! kateri si nekdam svojo ljubo domačijo v modrosti in v Božjim strahu vladal, in jo zdaj v nebesih s svojimi prošnjami varješ: požegnaj našiga cesarja rodovino in varuj jo pred vsimi sovražniki; požegnaj tudi vse cesarske dežele in ohrani sveto vero v njih, kakor tudi terdno zvestost do cesarja, de se bodo prave sreče veselile zdaj in vekomaj. Amen.

Keršansko praznovanje nedelj.

Nedelja je od časov Aposteljnov v spomin vstajenja Jezusa Kristusa na-

mesti sabote za praznik postavljena. Pomisli ta dan, kako si pretekli teden doperné sel; ne opravljaj brez potrebe in postavniga privoljenja nobeniga hlapčevskega déla! ne daj se od do- in popoldanje Božje službe prideržati; poslušaj pridigo in prebiraj evangeli ali kake druge duhovne bukve; obudi tri Božje čednosti: vero, upanje in ljubezen, in ne pozabi besed: „Kaj pomaga človeku, če tudi ves svet dobi, na svoji duši pa škodo terpi?“ Obiskuj rad bolnike, podučuj nevedne in dopernašaj druge dobre dela, in misli večpotov, de čas, ki ga Bogu in svojimu bližnjimu posvetiš, nikakor zgubljen ni.

Molitev v saboto.

Razsvitli me, o Gospod! de konec tedna natanjko spoznam, koliko sim zavoljo ljudi, in kako malo iz ljubezni do tebe storil. Daj mi gnado, de se umeti navadim, kako hitro čas mine, in kako malo mi pomaga, če me tudi vsi ljudje hvalijo, če pa tebi ne do-

padem. Odpusti mi vse, kar sim ta teden iz lenobe zamudil v svojim opravilu, pomagaj mi dobro, ki sim ga opustil, zopet nadomestiti, de bom enkrat vreden spoznan, s tvojimi svetimi služabniki iti v večno življenje. Amen.

Molitev v nedeljo.

Požegnaj, o Jezus! danas mojo dobro voljo, de v prihodnjim tednu zboljšam, kar sim zamudil; ostani pri meni, de nikdar ne posabim, de v svojih predstojnikih tebi služim, in de te oni namestujejo; pomози mi, de bo moje serce, med tem ko moje roke delajo, samo tebe poviševalo in jest tako svoje predstojnike vedno podpiram, in de se tvoj (tvoja) služabnik (služabnica) s teboj, tvojim Sinam in svetim Duham vdeležim veličastva, ktero si tem pripravil, ki te odkritoserčno ljubijo. Amen.

Advent.

Beseda Advent poméni prihod Je-

zusa Kristusa. Šterji adventni tedni nas opomnijo 4000 let, ktere so ljudje rojstva Zveličarja čakali. — S kakošnim hrepenenjem so sveti Očaki in preroki obljubljeniga odrešenika pričakovali in so rekli: „Vé, nebesa, ga rosite, ti ga nam dežuj oblak!“ — Obudi tudi ti željo po Jezusu, de se ti v sercu rodi in v tebi sačne živeti. Posti se v sapovedanih postnih dneih; zakaj advent je čas pokore. Uči se premagovati sebe in pertergovati si, de boš o Božiči novorojenimu Zveličarju tudi kaj darovati in v rojstni dar pernesti samogel. Varuj se bolj skerbno grehov; zakaj Jezus pusti samo čistiga k svojim jaslam. — Moli več, posebno v čast presvete Device, kakor nji v čast tudi cerkev v adventu zornje maše bere. Kolikor bolj se perpraviš k prazniku Kristusoviga rojstva, tolko veči bodo tudi gnade, ktere boš prejel.

M o l i t e v.

Razsvitli, o Gospod! mojiga duha,

de dobro spoznam, kako zlo si svet ljubil, ker si svojiga edinorojeniga Sina nanj poslal, — uterdi mojo slabo voljo, de se storjenih grehov resno kesam, sadanje resnično studim, se prihodnjih skerbno varjem, de bom za rojstni dan tvojiga Sina vredno pripravljen, vsih tistih gnad deležen postati, ki si jih obljubil tem, kateri so dobre volje; tega te prosim po zasluženji tvojiga preljubiga Sina, svojiga odrešenika. Amen.

Kvaterni dnevi.

Ti dnevi se imenujejo tako, ker se slednje leto šterikrat vernejo. Te dni je cerkev zato postavila, de bi se ob njih, v kterih so bili duhovni posvečeni, prosilo dobrih, pobožnih mašnikov. Prosi tudi ti ob teh dneh, de bi Bog prave duhovne poklical v svojo službo in pridruži svoji molitvi post, zakaj na pobožnih, vnetih duhovnih je veliko ležeže.

Molitev za bogaboječe mašnike.

O Bog! kateri si, ohraniti in razširiti svojo cerkev, mašništvo postavil, te prosimo, daj nam vredne duhovne. Gospod žetve, ti veš, kolika je žetev, in kako malo je delavcov. Pošlji k nji delavcov. Ne daj nobenimu njih nepoklicanemu doseči duhovstva. Uri in popravlaj jih sam s svojo gnado, ki jih zvoliš v tako imenitno službo cerkve. Uči jih že sdaj z veseljem premišljevati tvojo sveto besedo, se vedno bolj in bolj navzeti duha tvoje svete saporved. Daj jim enkrat samo tvoj uk oznanovati; daj jim čednost z vednostjo zediniti; navdaj jih z ljubeznijo do tvoje cerkve; stori, de nevtrudeno delajo v tvojim nogradu; napolni jih z modro in stanovitno gorečnostjo; daj jim pohlevnost, milodušnost in milost do zmotenih in slabotnih; daj, de bojo z besedo, djanjem in molitvijo svoji čedi koristili. Tega te prosimo po nar višim pastirji tvojih duš, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Red molitev ob kvaterni molitni uri.

1) Tri Božje čednosti: Vera, upanje in ljubezen. 2) Molitev pred rožnim krancam presvete Trojice, z rožnim krancam s. Trojice, in molitvijo po rožnim krancu. 3) Litanije vsih svetnikov. 4) Molitev za dobre mašnike. 5) Molitev za deželne poglavarje. 6) Molitev za splošne zadeve keršanstva. 7) Litanije presvete Devize Marije. 8) Pod tvojo pomoč (izvzemši obé zadnje molitvi). 9) Češena si kraljica s pridetimi molitvami. 10) Če utegneš, 5 Ozhe našev. Verujem. Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

B o ž i č.

Božični praznik je nar veselši praznik. Ta praznik je postavljen, de se spomnimo, de se je druga oseba Božja včlovečila, nas s svojo smertjo na križi odrešiti in večno zveličati. Reci o tem dnevu:

„Beseda je meso postala in je med nami prebivala,“ klečé s posebno pobožnostjo. Moli tudi s nekoliko premišljevanjem angeljsko česenje, potem božične pesmi: „Kar je že dolgo želel svét,“ i. t. d.; in „Poglejte čudo se godi!“ i. t. d. Beri tri evangelií, ki se današnji dan pri sveti maši bero. Praznuj praznik ko katoliški kristjan. — Vprašaj se: Kaj bi bili ljudje brez Jezusa, kaj so z Jezusom? Daj rad vbogajme iz ljubezni do novorojeniga Zveličarja, zakaj Kristus je zavoljo nas ubog postal. — Napravi dobre sklepe.

M o l i t e v.

Solze veselja posilijo moje serce, o Bog! če danas pazljivo premišlujem, kar je tvoja ljubezen, nas odrešiti, storila. S sveto radostjo kličem danas: Čast bodi tebi na višavah, zakaj ti sam si nar vikši, sam svet, sam ljubezni vreden. Z otročjo priprošino hočem svojiga novorojeniga Zveličarja, tvojiga preljubiga Sina, moliti, pri jaslicah hočem

tvojo ljubezen premišljevat, svoje serce s sveto ljubeznijo vžgati in z odkritoserčnim sklepam zapustiti ubogi hlevček, slediti tvojemu Sinu z živo vero, terdnim upanjem in z delavno ljubeznijo, in vselej po njegovim svetim zgledu se obnašati; de bom enkrat v stani z njim večno ljubiti, kjer on z tabo in s svetim Duham kraljuje vekomaj. Amen.

Poslednji dan léta.

Misli na preteklo léto, poklekni v cerkvi ali doma pred križ, ter vprašaj se resno: Kakšno terpljenje — kakšno veselje sim v preteklim létu prejel od Boga? — kako sim ga sprejel? Kaj sim v tem času storil za večnost? — Kako bom novo léto začel? Moj kristjan, kako kratko je léto, če ga pri koncu premisliš! kako kratko je vse naše življenje v permeri z večnostjo! Kaj je 100 lét proti večnosti? — Moli zahvalno pesem: „Hvala bod' Gospod Bogu!“ — kakor tudi zahvalne molitve

ne opašaj. Če imaš Filotejo od sv. Franciška Salesija, znaš brati peti del in sicer prvih osim poglavij in premišljevanje na pokopališi.

M o l i t e v.

Sposnam, o Bog! pozebno konec pretekliga léta, de si obilno razodel svojo dobroto nad menoj, nevrednim grešnikom. Odpusti mi, o usmiljeni Bog! zavoljo svojiga Sina vse moje pregrehe, s katerimi sim te to léto razžalil, in dodeli mi gnado, de nedomestljivo ceno časniga življenja, ki tako hitro mine, in tvojo ljubezen do mene prav spoznam, tvoje dobrote v resnici čislam, sebi zročeno premoženje obračam tako, de bom enkrat pred tabo in Sinam z veseljem odgovor dajati samogel, in se tudi v tebi večno veseliti.

Novoletni dan.

Ta dan je bil Kristus po postavi obrezan in Jezus imenovan. Novo léto

sačni v imenu Jezusovim. Skleni, celo léto tako živeti, de bo tvoje življenje Jezusa hvalilo.

M o l i t e v.

S teboj in v tvojim imenu, o Jezus! začnem to léto. Daj, de mi bo léto zveličanja. Bodi mi, o Jezus! kar tvoje imé pravi, pomočnik, odrešenik in Zveličar. Bodi moja terdnost, kedar me slabost nahaja, moj pomočnik, kedar terpim, in moj zveličar, kedar umerjem — moja nar večí dobrota, moje eno in vse. Zato v novim létu ponovim sveto zavezo: Ako živim, tebi živim; ako umerjem, tebi umerjem; tvoj, o Jezus! sim zdaj in večno. Amen.

Razglašenje Gospodovo,

ali

praznik svetih treh kraljev,

Kasparja, Melhiorja in Baltazarja.

Ta dan nam v spomin kliče, de je bilo rojstvo Jezusa Kristusa nazna-

njeno trem modrim iz jutrove dežele, in de so trije modri v Betlehem prišli, Jezusa Kristusa, ko Boga in človeka, svojiga Gospoda in kralja, molili, in mu kadila, mire in zlata v dar prinesli. Pomisli čudni poklic nevernikov k pravi veri! Kolikrat te je že Bog razsvetlil in poklical, in ga nisi slušal? Kaj prineseš Jezusu v dar? kadila molitve, mire poterpežljivost, — zlata ljubezni.

M o l i t e v.

O Bog! ki si svojiga edinorojeniga Sina, Jezusa Kristusa, danas razodel nevernikom po svitli zvezdi, dodeli nam gnado, de bomo tistiga Jezusa Kristusa, kteriga v veri spoznamo in molimo, enkrat od obličja do obličja gledali in brez konca vživali. Tega te prosimo po ravno tistim Jezusu Kristusu, kteri s teboj in svetim Duham živi in kraljuje, od vekomaj do vekomaj. Amen.

*V praznik presvetiga imena
Jezusoviga.*

Litanije

od imena Jezusoviga.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Jezus, Sin živiga Boga,

Jezus, nar mogočniši,

Jezus, nar močnejši,

Jezus, nar popolnamši,

Jezus, nar častitljivši,

Jezus, nar čudniši,

Jezus, nar veseliši,

Jezus, nar ljubeznjivši,

Jezus, čisteji kakor solnce,

Jezus, lepši kakor luna,

usmili se nas!

Jezus, svitlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, nar ponižnejši,
 Jezus, nar ubožnejši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežljivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj miru,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, lepota pobožniga saderžanja,
 Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše perbežališe,
 Jezus, oče ubozih,
 Jezus, tolažba žalostnih,
 Jezus, žlahtni kamen,
 Jezus, bramba popolnomasti,
 Jezus, dober pastir ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,

usmili se nas!

Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, vižar aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučencov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona svetnikov,
 Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od prelomljenja svojih zapoved,
 Od nevarnosti vsiga hudiga,
 Po skrivnosti svojiga svetiga včlo-
 večanja,
 Po svojim prihodu,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojim obrezovanji,
 Po svojih bolečinah,
 Po svojim bičanji,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Po svoji smerti in svojim pokopu,
 Po svojim svetim vstajenji,
 Po svojim čudnim vnebohodu,
 Po svoji nebeški časti,
 Po svoji nar ljubeznjivši materi,
 Po prošnji vsih svojih svetnikov,

reši nas, o Je-
 zus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usmili se nas, o Jezus!

Jezus sliši nas!

Jezus usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

M o l i t e v.

Kako ljubeznjivo je, o Bog! in
 sladko imé tvojiga preljubiga Sina, pred
 katerim se pekel s svojim derhalam trese,
 in kteriga se serca svetnikov brez konca
 veselé! Očisti tudi moje ubogo serce,

de bo vendar enkrat okusilo in spoznalo, kako sladko je imé **Jezus**, kakšni oginji ono večkrat v nedolžnih srcih vžgè, kako močno orožje je ono vselej bilo in je zoper sleherniga sovražnika zveličanja, in slednjo skušnjava; de bo tudi meni v delež, kar vsi dosežejo, kateri to imé na zemlji pobožno časté, kateri so sladkosti svetih tolažb v tem življenji prejeli in zdaj zadobé neskončno in blago poveseljenje v nebesih, po tistim **Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Sveti postni čas.

Postni čas je sveti čas, in katolijski kristjani so ga že v prvih dobah kershanstva praznovali z deli ljubezni. Postni čas terpi 40 dni. V tem času se imaš vsaciga šumečiga veseljenja zderžati in vsake razmišljenosti ogibati; resno pomisli čez sam sebe in pokaj si na svetu. Odgovarjaj si, o kristjan, v postu na naslednje vprašanja: Čim si na svetu? Kaj si dosihmal

storil za dolgo — brezkončno večnost? Kako mi je, ko kristjanu, živeti? Kaj čem prihodje delati? Beri sleherni dan nekaj iz terpljenja Jezusoviga in dnevne evangeli; moli večkrat sveti križevi pot in žalostni del rožniga kranca; pertergaj si marsikako veselje in jed, ter perpravljaj se s posebno pobožnostjo k vredni perjetvi velikonočne spovedi in obhajila.

M o l i t e v.

Dodeli mi, o Bog! gnado, de v tem svetim postnim času dobro prevdarim, pokaj me je, uboziga grešnika, tvoja ljubezen stvarila in de se resno sprašujem, kako sim doslej živel. Daj mi svoje grehe prav spoznati, se jih resnično kesati ter popolnoma spovedati. Vtisni terpljenje in smert svojiga preljubiga Sina globoko v moje serce, de resno začnem, tebe ljubiti, in potlej, dobro pripravljen, pravo meso in pravo kri tvojiga Sina po vrednim primem, s tvojo gnado do konca dostanem in

enkrat umerjem v upanji, tebe od obličja do obličja gledati in večno uživati. Amen.

Cvetna nedelja.

Ob tem dnevu se oijkne vejice blagoslove ali žegnajo, in praznični obhod po cerkvi obhaja, spomniti nas slovesniga vhoda Jezusoviga v Jeruzalem. Bodi s ponižnostjo in pobožnostjo per tej slovesnosti.

M o l i t e v.

Vsgamogočni, večni Bog! ki si našiga Zveličarja po njegovim včlovečenji in terpljenji dal človeštvu v sgled ponižnosti in poterpežljivosti; daj nam gnado, de njegovo ponižnost in poterpežljivost resnično posnemamo. Amen.

Premišljevanje

v velikim tednu,

sosebno pa ob velikim petku pred križem.

Moj otrok, kaj ti je neki tvoj Zve-

ličar hudiga storil? Povej, s čim te je kdaj razžalil? Koliko muko mu napraviš s svojimi grehi? Kolikrat ga perbiješ na križ, kateri te tako milo ljubi? —

S svojo smertjo te je od vsih grehov odrešil; on te je spremljeval po vsih tvojih potih. Redil te je s svojim mesam in svojo kervjo, in ti mu toliko dobroto povračuješ z nehvaležnostjo. Kaj ti je verh vsiga tega še storiti zamogel? Zate je skerbel in te s svojo gnado obiskal; hotel je, de bi ti enkrat počival na njegovi strani, alj ti si ga s žolčem in vriskam napojil. Pokaral jih je, ki so tebe stiskali. Varoval te je s tvojimi prijatli vred; in ti tergaš njegovo oblačilo, ga bičaš ali gajžlaš, in predaš ali zročiš lahkomiseljno njegovim sovražnikom. On te je poklical k večnimu zveličanju, blagruje dela tvojih rok, ti pa ga venčaš ali kronaš s ternjem in obkladaš s pregrehami, in hočeš, de z noviga konča svoje življenje na križi.

Moj otrok! kaj ti je neki tvoj Je-

zus hudiga storil? — Spoznaj svoje grehe, svojo nehvaležnost, njegovo ljubezen, in spreoberni se zares k Gospodu, svojimu Bogu. Objokuj tukaj pred križem svoje življenje, svojo slepoto, kliči, če utegneš, kliči usmiljenje. — Še je čas — saturej ne odlašaj.

Prošnje pred križem.

Pred križem spoznam:

Svojo ničlobo in tvoje gospostvo —

Jest nisim nič in ti si vse,

Jest sim reven, in ti si usmiljen,

Jest sim grešnik, in ti si milostiv,

Jest sim ubog, in ti si milodušen,

Jest sim slab, in ti si močen.

Čudne so tvoje dela,

Strašno je tvoje žuganje,

Resnične so tvoje besede,

Zveste so tvoje obljube.

Ozaljšaj me, o Jezus! z vsim, kar tebi dopade.

Stori me stanovitniga v veri,

Radostniga v upanji,

Voljniga v ponižnosti,

Pridniga v molitvi,

Vnetiga v ljubezni,

Marljiviga v pokoršini,
 Otročjiga v strahu,
 Daj, de vedno išem, kar je zgorej.

Molitev ob velikonočni nedelji.

O Bog! ki si ta dan po vstajenji svojiga edinorojeniga Sina odklenil vrata v nebeško življenje, daj nam pobožne sklepe in obljube, ki jih je tvoja milostljiva gnada v nas obudila, po svoji stanovitni pomoči speljevati. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

V dan svetiga Marka.

Ta dan je cerkveni obhod ali procesija, odvernjenja raznih nesreč in deželnih nadlog od Boga prositi. V letu 580 je reka Tibera veliko povodinj naredila, po kateri so hude bolezni prišle. Zato so papež Gregor, Veliki z imenam, ta dan molitve in pokore postavili. Moli ta dan litanije vsih svetnikov, obudi kès čez svoje grehe in prosi odvernjenja vsih časnih in večnih zlegov.

M o l i t e v.

Nebeški Oče! oči tvojih otrok gledajo na tebe, de jim daš živeža o pravim času. Dobrotljivi Bog! v tebi je vse naše upanje. Ti nam daš vsakdanji kruh; svojo milo roko stegneš in vse je polno tvojiga blagoslova. Kar noben človek ne more dati, ti samoreš, Vsiggamogočni! Daj nam tedaj, prosimo te, vlažne rose, rodovitniga dežja, topliga solnca o pravim času. Odverni po svoji milostni modrosti vsako nevarnost od našiga polja in od naših vinogradov, de nam dajo obilno sadu. Kar nam boš dal, hočemo zadovoljni in zmirni uživati, svojim bratom milostivo podeliti in se s ponižnim življenjem tebi hvaležne skazati. Amen.

Molitev za dež.

Ozri se, o Bog! na svoje koperneče otroke, ki v té kličejo za vsakdanjski kruh. Pošlji rodovitniga dežja, stegni svojo milo roko, de bojo naše

polja blagoslovljene ali žegnane in obilno sadu dajo o pravim času. Odpusti pa nam tudi naše krivice, de bomo s toliko večjim zaupanjem klicali tvojo dobrotljivost in usmiljenost. Radi hočemo po tvoji zapovedi od svojiga blagodara podeliti svojim sobratam in potem nahanjeni in združeni slaviti tvoje ime, ki si svoje otroke uslišal, kterimu gre hvala in slava in češenje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za suho vreme.

V tvojih rokah, o Vsigamogočni, Gospod nebes in zemlje, sta dež in solnce. Ti ukažeš in se zgodi; ti hočeš, in je; zatorej se mi, ubogi grešniki, h tebi obrnemo, naj bi ti od nas odvernili deževno vreme, in nas razveselil z milim solnzam. Ne glej na naše mnoge grehe, s kterimi smo to kazin, pod ktero zdihujemo, zaslužili, temuč na rane preljubeznjiviga Sina, in usliši našo ponižno molitev, de od tvoje

dobrotljivosti primemo obilno, česar za dušo in telo potrebujemo, de bomo vstani tebi pokojniga serca služiti, in te v duhu in resnici brez posvetnih nadlog večno moliti. Amen.

Križev teden.

Križev teden je ravno zato postavljen, kot prošni obhod v dan svetiga Marka. Še pred več sto leti so bili trije dnevi pred Kristusovim vnebohodam k molitvi posebno odločeni. Moli slednji dan litanije vsih svetnikov in prosi za rodovitnost polj in obudi čez svoje grehe resničen kes ali grevengo. V zadnje moli molitev v dan s. Marka.

Kristusov vnebohod.

Kristus je šel v nebesa. Glej, kakor aposteljni, z očmi ljubezni in hrepenenja za njim. Nebesa so tvoj dom, nebesa so tvoja prava domačija. Kristus je šel pred teboj, ti tam mesto pripraviti. O kako lepe so nebesa! Glej, de

si jih zaslužiš. Nebesa silo terpe, in
 kateri si silo delajo, jih na-se potegnejo.
 Odtergaj svoje serce od posvetnih reči,
 in iši, kar je gori, kjer Kristus sedi
 na desnici Očeta.

M o l i t e v.

Slavni premagovavec greha, smerti
 in pekla! vidim te danes s častjo v ne-
 besa iti, ktere si z zasluženjem svojiga
 terpljenja in svoje smerti grešnim lju-
 dem zopet odperl. S oljske gore se v
 prebivališe večniga veselja vzdigneš;
 s tiste gore, na kateri si smertne brit-
 kosti terpel in kervav pot potil. Kako
 lepo z svojim zgledam učiš, de samo
 terpljenje in križa pot v nebesa pelje.
 Pred menoj si šel, za teboj hočem ho-
 diti in se nobeniga truda, nobene zo-
 pernosti ne bati, de nebeško veselje
 dosežem. Zdaj že hočem v duhu po
 nebesih hoditi in to želeti, kar je gori,
 kjer ti, Gospod Jezus Kristus, na des-
 nici Očeta sediš, živiš in kraljuješ ve-
 komaj. Amen.

Binkoštni praznik.

Binkuštni praznik je posebno za to postavljen, opomniti nas, de je ta dan sveti duh vidno čez aposteljne prišel, in svoje gnade jim podelil. Misli o tem dnevu, de je sveti Duh tretja Božja oseba, in de nam Jezus Kristus vse gnade po svetim Duhu dari. Če si že birman, moli slednje leto tudi drugo molitev k svetimu Duhu.

M o l i t e v.

O Bog! ki si današnji dan serca vernikov po razsvitljenji svetiga Duha podučil, dodeli tudi nam gnado, de v tistim Duhu, kar je prav, umemo, spolnujemo in se njegove tolažbe nadjamo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vsigamogočni, večni Bog! ti si nas, svoje služabnike, v svetim kerstu prerodil; ti si nam vse naše grehe odpustil! o obudi sedaj v nas svojiga sve-

tiga Duha, tolažnika, z njegovimi sedmerimi gnadami!

Duha modrosti in razumnosti; duha praviga svèta in moči; duha vednosti in pobožnosti.

Navdaj nas z duham bogaboječnosti in zaznamovaj nas, usmiljeni Bog, z znamenjem križa Jezusa Kristusa za večno življenje. Amen.

O Bog, vterdi nas z masilam svečičanja — v imenu Očeta, Sinu in svetiga Duha. Amen.

Prošnja do svetiga Duha.

Pridi, sveti Duh, razširit svojo svitlobo čez temno serce človeka; o Božji Duh! preženi našo noč. — Pridi, o ljubezni polni oče ubozih! pridi, o delivec nar dražjih dobrot! pridi, o luč, razsvetlit naše serca! — Močna to-tolažba stiskanih, čistih duš, v katerih prebivaš, o sladki in mili gost! — Ti umiruješ nas pri težkim delu; ti pošiljaš hlad v hudi vročini; otiraš solze v te-

žavnim terpljenji. — O luč! o preblagi studenec vsiga razveseljenja! pridi in razsvetli vernih serca, napolni in prešini jih vun in vun. — Brez pomoči gnade Božje ni nobene vrednosti v človeku, ni družiga ko slabost. V hudobije ga nagnjenje vleče. — Operi naše duše od madežev greha; namoči našo suhoto s roso svoje gnade, ozdravi rane, ki jih je greh storil. — Vkloni terde serca pod jarm postave; ogri mlačne serca s ognjem pobožnosti, pripelji zgubljene nasaj na pot v nebesa. — Daj svojimu ljudstvu, ki v te veruje, tvojo dobroto spozna in terdno v te zaupa, daj mu zaklade svojih sedmerih gnad. — Daj, de si s čednostjo zasluženja pridobivamo, tek svojiga življenja po sreči dokončamo, in se večno s teboj v nebesih veselimo. Amen.

*Praznik presvetiga rešnjiga
Telesa.*

Ta praznik se v vsi katoliški cerkvi od leta 1264 ta dan slovesno praz-

nuje. Ta dan pokaže cerkev pred celim svetom svobodno in očitno, de terdno in nedvomljivo veruje, de je Jezus Kristus v presvetim rešnjim Telesu, ko Bog in človek, z dušo in s telesam, s kervjo in mesam živ, tudi v eni podobi pričijoč. Praznuj ta praznik pobožno, in obudi svojo vero v resnično in bistveno vpričnost Jezusa Kristusa v presvetim zakramentu altarja. Vprašaj se večkrat: za koga voljo se ta praznik tako slovesno praznuje? — Beri ta dan s pazljivostjo pesem: „Pridi molit, o kristjan!“ — „Živo verjem, terdno upam,“ — in „Hvala bod' Gospod Bogu!“ — in litanije presvetiga zakramenta.

Molitev pred cerkvenim obhodam.

Danes, o Gospod! je veliki dan, de se nebesa in zemlja združé, hvalliti in poviševati tvojiga Sina pod podobo kruha. Vterdi tudi mojo vero v pravo, resnično in bistveno vpričnost Jezusa, mojiga Odrešenika, v podobi kruha, de nič družiga ne spoznam ko

pravo Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlje; de z živim upam na svoje slabo serce terkam in kličem: **O Gospod!** o Jezus! sin Davidov, usmili se me: reci le z besedo, in ozdravljena bo moja uboga duša; in de z gorečo ljubeznijo s Kerubini in Zerafini in z vsimi zveličanimi Duhovi brez nehajanja kličem: Češen bodi Jezus Kristus v presvetim zakramentu. Amen.

Litanije

od presvetiga rešnjiga Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče v nebesih,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Sveta Marija, mati božjiga usmiljenja,

usmili se nas!

Kruh angeljev,
 Živi kruh, ki je iz nebes doli prišel,
 Kruh, ki človeško serce h do-
 brimu spodbode,
 Sad drevesa življenja,
 Studenec gnad,
 Čisti, brezmadežni, stanovitni dar,
 Skriti Bog in Zveličar,
 Bog z nami,
 Zaklad vernikov,
 Hrana bogoljubnih duš,
 Sprava grešnikov,
 Tolažba žalostnih,
 Jed pravice lačnih,
 Popotnica v Gospodu umerajočih,
 Zastava prihodnjiga zveličanja,
 Krona zvoljenih,
 Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!
 Nevredne prejeme svoje presvete
 kervi in svojiga mesa,
 Slednjiga oskrunjenja te presvete
 skrivnosti,
 Slednjiga poželenja mesa,
 Poželenja oči,

usmili se nas!

pomnoži našo vero!

obvaruj nas, o
Gospod!

Nepuha življenja, obvaruj nas, o Gospod!

Slednjiga vabljenja k grehu, obvaruj nas, o Gospod!

Po želji, s katero si hotel s svojimi učenci veliko noč praznovati,

Po globoki ponižnosti, s katero si pred postavljenjem tega presvetiga zakramenta svojim učencam nogé umil,

Po preserčni ljubezni, s katero si ta zakrament v večer pred svojim terpljenjem postavil,

Po svojim svetim mesam in svoji sveti kervi, ki si jo nam v tem svetim zakramentu v hrano dal,

Mi, ubozi grešniki,

De vero in česenje do tega presvetiga zakramenta v nas poterdíš in obderziš,

De nas s pravo pobožnostjo do te presvete skrivnosti napolniš,

De močne želje po večkratnim oživanji tega presvetiga zakramenta v nas obudiš,

usmili se nas, o Gospod! prosimo te, usliši nas!

De tega presvetiga zakramenta brez
 poprejšnjiga skerbniiga spraševa-
 nja vesti in pripravljenja nikdar
 ne vživamo,
 De po zavžitji tega presvetiga za-
 kramenta ti, o Jezus! v nas in
 mi v tebe ostanemo,
 De po moči tega presvetiga za-
 kramenta ne živimo več svetu,
 temuč samo tebi,
 De s tem kruham pokrepčani ta
 svet zapustimo,
 De po vživanji tega presvetiga
 rešnjiga Telesa večno živimo.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usmili se nas, o Gospod!

Jezu Kriste, sliši nas!

Jezu Kriste, usliši nas!

prosimo te, usliši nas!

M o l i t e v.

O Bog, ki si nam v tem prečud-

nim zakramentu spominj svojiga terpljenja zapustil; daj, de sad tvojiga odrešenja nad sabo občutimo, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam, v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Cerkveno blagoslovljenje ali žegnanje.

(Tretja nedelja Kozoperska.)

Cerkveno blagoslovljenje ali žegnanje se je že v starim zakonu praznovalo. V novim zavetu se že od nekdanj cerkve kaj slovesno blagoslovijo, in sleherno leto se spomne te slovesnosti. Misli ta dan na ljubezen Boga, s katero si je med nami stanovanje zvolil, kjer hoče našo molitev uslišati in nam svoje gnade deliti. — Spomni se veliko gnad, ki si jih v hiši Božji prijel in jih še prijemaš. Tukaj zaslišiš besedo Božjo; tukaj si vpričen daritve s. maše; tukaj zadobiš odpušenje grehov; tukaj vživaš Jezusovo kri in meso. — Kesaj

se iz vsiga serca, de nisi teh nešteti
gnad prav potreboval. — Stopi s po-
nižnostjo v cerkev, kjer je živi Bog,
Jezus Kristus, pričijoč, ne samo ko Bog,
temuč tudi ko človek. — Spomni se,
de je tudi tvoje telo tempelj Boga, in
vari se, s kakim greham ga oskruniti.
— Kako si prijete gnade obračal? —
Kaj boš prihodnje počel? —

M o l i t e v.

V tvojo hišo, o Bog, se prika-
žem danas, zahvalit se tebi za vse
gnade in dobrote, s kterimi me je tvoja
ljubezen tukaj osrečila. Tukaj, o lju-
beznjivi Oče! si večkrat mojimu sercu
govoril; tukaj si mojimu slabimu duhu
dodelil večkrat novo moč in tolažbo;
tu sim zaslišal večkrat tvojo sveto be-
sedo; tukaj si mi tolikrat dovolil svo-
jiga preljubiga Sina počastiti; tukaj si
mi po svojim namestniku moje mnoge
in velike grehe odpušal. Tukaj smem,
revna stvar, tebi, svojimu vsigamo-
gočnimu Stvarniku, darovati tvojiga

Sina v podobah kruha in vina, z njegovimi na križi pridobljenimi zasluženji vred, in tu sem sim večkrat po neverdnim pristopil: ali ti me nisi zaverigel, še mi ponujaš svoje usmiljenosti! Oče, spoznam tvojo ljubezen! in svojo nehvaležnost; daj mi potrebno moč, vse spolniti, kar spoznam, in za terdno skleniti, se gnad tvoje ljubezni zmiram vrednejšiga delati, de bom enkrat sprejet v kraljestvo, kjer te tvoji zvesti služabniki gledajo od obličja do obličja in brez konca uživajo; tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Marijni prazniki.

Praznik čistiga spočetja Marije.

(8. Grudna.)

Premišluj večkrat visoko čistost, po kateri je Marija nad vse človeške otroke povzdignjena, in je že od svojiga spočetja sem predmet posebne lju-

bezni presvete Trojice postala. Skaži ji svoje veselje nad njenimi zadobljenimi prednostmi, ter zahvali zato priserčno svojiga Boga. Posti se poprejšnji dan, kakor je zapovedano. Ako si storil obljubo čistosti, ponovi jo ta praznik; kliči osim dni po tem večkrat Marijo v angeljskim češenji; moli v čast presvete Device, alj vsaj v čast njeniga čistiga spočetja, in opomni tudi druge h temu, govoreč s njimi od tega praznika. Prosi Marijo priprošnje, de bi ti po nedolžnim, spokornim življenji postal vreden, češeni sad njeniga svetiga telesa v nebesih vekomaj gledati.

M o l i t e v.

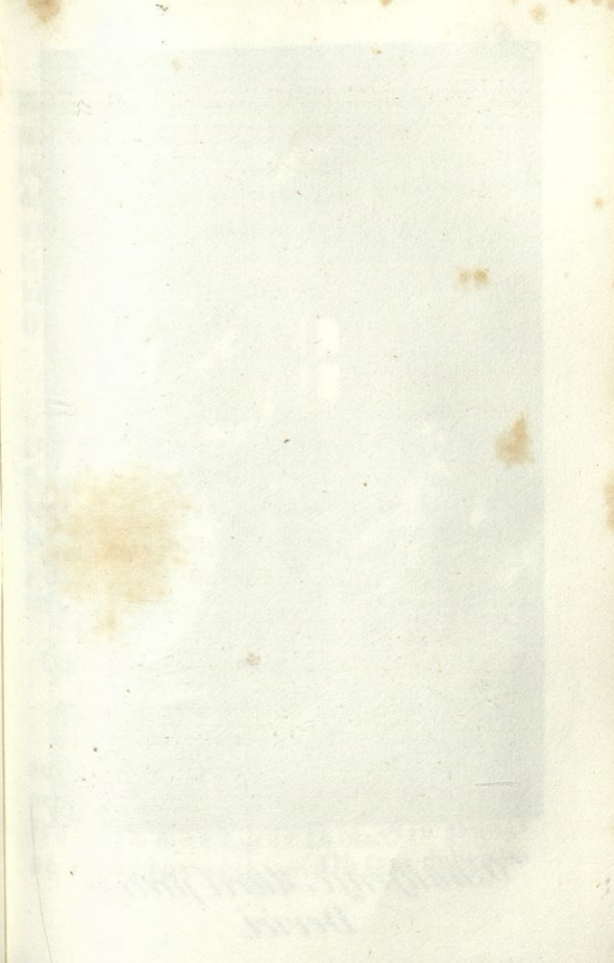
H tebi, o neomadeževana Devica! perbežališe grešnikov, se danas obernem; usliši, o kraljica devic! svojiga služabnika klicanje. Sprejmi milostno vse zapušene, sprosi grešnikom odpusjenje grehov, pridi nesrečnim na pomoč, potolaži malodušne, uterdi slabotne, prosi za ljudstvo, pomagaj mašnikam,

ne pozabi, svojiga spola, ohrani me na lepim potu nedolžnosti, daj vsim svojo pomoč občutiti, kateri praznik tvojiga čistiga spočetja z dobro voljo in s čistim srcem obhajajo. Amen.

Svečnica.

(2. Svečana.)

Spomin očišenja Marije je bil svetim očetam in vsim kristjanam že od nekdanj svet. Ta praznik je Sergi povišal s cerkvenim obhodam ali procesijo, ki se ta dan s posvečenimi svečami obhaja. Cerkev nas spomne ta praznik očišenja Marije in darovanja deteta Jezusa. Prosi danes Boga gnade, vse njegove zapovedi natanjko spolnovati ter daruj mu sam sebe in svoje; skleni za terdno posebno v tem času, se varovati vsaciga greha zoper zmernost v jedi in pijači ter ne oskruniti čistosti; ker drugači bi serce Jezusovo in Marijko z mečem prebodel. Oberni nekoliko od svojiga denarja v čast Boga in

Lith. u. ged. v. H. Lampel

*Oznanjenje Marii prečisti
Devici.*

Marije ali pa v podporo ubozih; stori tudi marsikaj dobriga, česar nisi ravno posebno dolžan. Ne zamudi nobeniga dela iz strahu pred ljudem. Pusti po uku Jezusovim svojo luč svetiti ljudem, de bojo tvoje dobre dela vidili in nebeškiga Očeta slavili.

M o l i t e v.

Vsigamogočni, večni Bog! ponižno prosimo tvoje veličastvo, de bi, kakor ti je bil danas tvoj edinorojeni Sin, ko pravi človek, v tempeljnu darovan, tudi naše čiste serca milostivo sprejel, po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Oznanjenja Devici Marii god.

(25. Sušca.)

To je tisti srečni dan, po katerim so očaki hrepeneli, po katerim je ves svet tako dolgo zdihoval. Danes je Beseda meso postala, Sin Božji se je včlovečil. — Ob tem dnevu so

se že pred veliko stoletji spomnjevali oznanjenja Marii kakor tudi s tem tako osko zedinjeniga včlovečenja Jezusa Kristusa. Ta praznik ti zapove pomisliti: Kaj je en sam greh pred Bogom, in kolike vrednosti je neumerjoča duša pred Božjim obličjem.

M o l i t e v.

O Bog! ki si hotel, de tvoj Sin po oznanjenji angeljskim sprejme meso iz telesa presvete Device, usliši naše ponižne prošnje, de bo nam, ki jo resnično spoznamo porodnico Božjo, po njeni prošnji pomagano; po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Velika Gospodnica
ali god vnebovzetja Marije
device.

(15. Velikoserpana.)

Ta dan ima nas opomniti, de je

Jezus svojo mater v nebesa vzel. — Misli s pobožnostjo na veselje Marije in vsih svetnikov. Prosi Marijo, naj bi ona za nas prosila, de se bojo v nas obudile nebeške želje. Moli častiti del rožniga kranca. Premisli besede: Za veliko reči skerbiš, ali le eno je potrebno; Marija si je nar boljši del zvolila, ki ji ne bo odvset.

M o l i t e v.

O Bog! ki si presveto Devico za mater svojiga Sina zvolil, in jo danes s posebno častjo obdal, dodeli nam gnado, de se njeniga svetiga življenja pervadimo; po tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Mala Gospodnica

ali god rojstva Marije device.

(S. Kimovca.)

Ta dan se spomni za vse ljudi kaj veseliga trenutja, ko je bila Marija rojena. Zahvali Boga za mnoge dobrote,

ki jih je po Marii vsimu človeštvu dal. Perporoči se Marii, de bi zate pri Bogu prosila posebne pomoči, de svojo kerstno obljubo natanjko spolnujesh.

M o l i t e v.

O Bog! ki si hotel iz ljubezni svet seboj spraviti, daj, de bi mi, ki s svetim veseljem praznujemo rojstvo Marije, presvete device in matere Jezusa Kristusa, po njeni prošnji zveličanje dosegli, ki ga je nam njen Božji Sin s svojo kervjo zaslužil; po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Praznik imena presvete Device Marije.

Ob tem dnevu in naslednjih osmih dneh se, kakor v praznik imena Jezusoviga, po vsih avstrijanskih pokrajnah popolen odpustek podelí tem, ki se svojih grehov skesani in popolnoma spo-vejo, vredno obhajajo, k peti maši

pridejo in svojo molitev po vodilih cerkve pobožno opravijo.

M o l i t e v.

Prosimo te, vsigamogočni Bog, pomagaj, de bi tvoji verniki, ki pod imenam in brambo presvete Device Marije živé, po njeni prošnji bili vsi-ga zlega rešeni, in bi v nebeško veselje prišli; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Litanije

od presvetiga serca Jezusoviga.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliži nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče v nebesih, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog,
 Serce Jezusa, Sina večniga Boga,
 Serce Jezusa, tempelj večniga Boga,
 Serce Jezusa, ki objameš vse bo-
 gastvo modrosti in vednosti Božje,
 Serce Jezusa, nad katerim nebeski
 Oče dopadajenje ima,
 Serce Jezusa, neusahljivi studenec
 dobrotljivosti,
 Serce Jezusa, shramba božjih gnad,
 Serce Jezusa, po katerim smo z
 Bogam spravljani,
 Serce Jezusa, vir obilnih milost
 božjih,
 Serce Jezusa, v katerim božja lju-
 bezen živo tli,
 Serce Jezusa, radost večniga
 Očeta,
 Serce Jezusa, slavni tempelj sve-
 tiga Duha,
 Serce Jezusa, sedež njegovih pre-
 blagih občutkov,
 Serce Jezusa, polno večne usmi-
 ljenosti,
 Serce Jezusa, polno milodušnosti,

Serce Jezusa, želja devic,
 Serce Jezusa, polno ponižnosti,
 Serce Jezusa, ogledalo zvestosti,
 Serce Jezusa, od bolečin prešinjeno,
 Serce Jezusa, globoko ranjeno,
 Serce Jezusa, z grehi svetá oblo-
 ženo,
 Serce Jezusa, naš up in naša to-
 lažba,
 Serce Jezusa, sedež vsih čednosti,
 Serce Jezusa, prebivališe čistosti,
 Serce Jezusa, sladkost častivcov
 Boga,
 Serce Jezusa, stanovanje prave po-
 božnosti,
 Serce Jezusa, perbežališe grešnikov,
 Serce Jezusa, tolažba revnih,
 Serce Jezusa, hrana stiskanih,
 Serce Jezusa, zdravilo bolnih,
 Serce Jezusa, tolažba umerajočih,
 Serce Jezusa, večno poveseljenje
 zvoljenih,
 Serce Jezusa, veselje angeljev,
 Serce Jezusa, moč aposteljnov,
 Serce Jezusa, pomozh mučencov,

usmili se nas!

Serce Jezusa, luč spovednikov,
 Serce Jezusa, spolnitev želj vsih
 svetnikov,
 O Božje serce,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Oče naš i. t. d.

usmili se
nas!

M o l i t e v.

Vsigamogočni, usmiljeni Bog! pro-
 simo te, poglej ljubezni polno serce
 svojiga Sina, nad katerim imaš dopa-
 denje in zavoljo tega ljubezni polniga
 serca odpusti nam naše grehe, zbrisi
 kazni, ktere smo z njimi zaslužili, vlij
 svojo ljubezen v naše merzle zerca,
 ohrani in ozdravi jih in stori jih sedež
 svoje ljubezni. Amen.

Molitev k svetimu sercu Marije.

Po blagimi prednostmi svojiga sladkiga serca pridobi mi, o mila mati Božja in moja mati Marija, pravo in stanovitno pobožnost do presvetiga serca Jezusoviga, svojiga Sina, de bojo moje misli in nagnjenja v njega obrnjene, de vse svoje dolžnosti natanjko spolnim in veseliga serca vselej, posebno pa danes, Jezusa slušam in služim, ter tebe, o ljubeznjiva mati! razveselim. O presladko serce Jezusa, daj de te vedno bolj in bolj ljubim! Amen.

Lavretanske litanije*v čast presvete device Marije.*

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!**Kriste, usmili se nas!****Gospod, usmili se nas!****Kriste, sliši nas!****Kriste usliši nas!**

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sami Bog,
 Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,

usmili
nas!

za nas Boga pros!

Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučencov,
 Kraljica sposnovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, zanesi nam, o Gospod!

za nas Boga pros!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste sliši nas!

Kriste usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

K sveti devici, materi Marii.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o
sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših
prošinj v naših potrebah, temuč reši nas
od vsih nevarnost. O častitljiva in že-
gnana devica; naša gospa; naša sred-
nica; naša besednica. S svojim Sinom
nas spravi, svojimu Sinu nas perporoči,
svojimu Sinu nas zroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

M o l i t e v.

Svojo milost, prosimo, Gospod!
v naše serca vlij, de, ki smo po an-
geljevim oznanjenji včlovečenje Kristusa,

tvojiga Sina, spoznali, po njega terpljenji in križi častljivo vstajenje dosežemo. Po tistem Kristusu, Gospodu našim.

O. Amen.

V. Prosi za nas, o sveti Jožef!

O. De bomo deležni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

Prosimo te, o Gospod! naj nam zasluženje ženina tvoje presvete porodnice na pomoč pride, de bo nam po njegovi prošnji dodeljeno, česar naše moči ne morejo doseči, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

Češena si Kraljica.

Češena si Kraljica! Mati milosti, življenja sladkost in upanje naše, bodi češena! H tebi vpijemo zapušeni otroci Eve; h tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tadjaj, naša pomočnica! svoje milostive

oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa: o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi sa nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in od večne smerti rešeni. Po tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

(Potem se moli molitev za deželnega poglavarja, sa splošne zadeve kersanstva, potlej pet Oče našev in pet Češena si Marij za vsoljne potrebe; nazadnje se pa žegen da.)

Od deviškiga stanu.

Zveličar povzdiguje visoko de-

viški stan, in sklene svoj hvalni govor od brezzakonskiga stanu z naslednjimi besedami: Ali vsi ne umejo te besede, namreč ne v zakon stopiti, zunaj kterim je dano. Kdor more umeti, naj umé! Deviški stan je posvečen po zgledu Zveličarja, po nedolžnosti Kraljice devic, po vojskovanji čistih ženinov Jezusa Kristusa, po veliko oblagodarjenih mladenčih in devicah, ki so rajše strašno smert prestali, ko de bi angeljsko čistost le količkanj oskrunili. Ne pozabi nikdar, de zamoreš ta težavni stan samo v — po — in z Bogom dostojno spolniti! Zatorej stori sklep pred deviškim Zveličarjem v presvetim rešnjim Telesu.

M o l i t e v.

Vžgi v meni, o Jezus! močno željo, čistost svoje duše in svojiga serca vselej brez madeža ohraniti, pomagaj mi, de se vsake perložnosti, nedolžnost le količkanj oskruniti, skerbno varjem, de deviško lepoto iz ljubezni do

tebe više cenim, memo vsih dobrot tega življenja, de bi enkrat perštet bil tistim modrim devicam, katerih življenje je bil **Kristus**, in katerih smert je bila dobiček, ker jih je ona z **Jezusam**, milim ženinam deviških duš nerazdružljivo zedinila, ki z **Očetam** in svetim duham enaki **Bog** živi in kraljuje. Amen.

Od zakonskiga stanu.

Ako se ne čutiš k samskimu stanu poklicaniga in meniš po svoji natori v zakonu ložej in gotovši zveličan postati, obrni se z volečim **Eliacarjem** k **Bogu**, naj bi on tvojo volitev vodil. Ne zvoli si denarjev in premoženja, ne napihnjene učenosti in zapeljivih lepot, temuč zvoli **Bogu** vdano serce, ki družiga ne želi ko zveličanje, zakaj vse se ložej nadomesti, ali nikdar ne serce, ki **Boga** ljubi in časti. Ako zvoliš z **Bogam** po tem napeljevanji, dobiš zvesto, pridno in varčno pomočnico, z eno besedo, po tem imaš vse,

česar v zakonu potrebuješ. Skleni zavezo s. zakona v Kristusu in v cerkvi. V zakonu pa nikoli ne pozabi, de je on težek stan. Težek zavoljo dolžnosti moža in žene; strašen zavoljo odgovornosti v večnosti.

Ponovi večkrat svojo moč v perjetvi s. zakramentov pokore in altarja. Poročniga dne stori sklep, ta dan, dokler živiš, s prijemo svetih zakramentov posvečevati, ter zakonsko zvestost in ljubezen ponavljati.

Molitev zakonskih.

Težke so, o Bog! moje dolžnosti, veliko terjaš od mene! Torej pridem h tebi, vsigamogočni Oče, ter te prosim: Dodeli mi gnado, de po duhu Kristusa in cerkve v svojim zakonskim stanu mislim, želim, govorim in delam, svoje zakonske dolžnosti vestno spolnujem, svoje otroke po tvoji sveti volji redim, svoje podložne s keršansko ljubeznijo spomnujem na svoje očetovsko serce

in po tem takim svoj težavni stan z veseljem prenašam, dokler posvečene zaveze s smertjo ne rešiš, po svojim usmiljenji nas sprejeti v večno stanovanje; tega te prosim po tvojim Sinu, Jezusu Kristusu, ki s teboj in svetim Duham enaki Bog, živi in kraljuje, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev staršev za otroke.

Vsigamogočni Bog! ki si pravi oče mojih otrok, pomagaj mi, po tvoji sveti volji jih zrediti; daj de jih tebe poznati navadim in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal, de ne bodo na svetu družiga iskali, ko pravice tvoje in kraljestva tvojiga, in po tem jih bom s pokojnim sercam zapustil, ker vem, de jim boš vse drugo dodal, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev otrok za starše.

Nebeški Oče! ti hočeš, naj ča-

stim svoje stariše, navdaj me z ljubeznijo in pokoršino do njih. Poverni jim vse dobro, kar so mi skazali, in še več; daj jim dolgo v svoji gnadi živeti, z blagam obogateti in vzadnje vzemi jih k sebi v nebesa; tega te prosim po **Jezusu Kristusu. Amen.**

Molitev ubozih sirot.

Oče moj! proč so moji nar dražji! Nič več jih na zemlji ne vidim! Obupati bi mi bilo, ako bi ne vedila, de si ti oče vsih ubozih sirot. Bodi mi torej oče vse dni mojiga življenja. Daj mi vedno po potu gnade hoditi in obvaruj me vsih nevarnost duše in telesa, spominjaj me svarjenja in podučjenja mojiga očeta (moje matere), de se enkrat nadjati zamorem, s teboj, svojim očetam, za vedno združena biti, in vekomaj živeti. Amen.

Molitev za škofa.

Jezus, pastir in škof naših duš!

prosimo te za škofa svoje škofije, de ga s svojim duham napolniš, z vsimi čednostmi dobriga pastirja ozaljšaš in mu zveste sodelavce perdružiš, de z njimi nevtrudama v tvojo čast dela, sebi in nam, svojim ovčicam, pa večno sve-ličanje doseže. Amen.

Molitev za spovednika.

Vsigamogočni, večni Bog! poglej doli na svojiga otroka, ki v ponižnosti pred té poklekne. Iz globočine serca se ti zahvalim, de si moji duši zvestiga in gorečiga pastirja dal, ki mi v tvojim imenu pomoč pernese, če me dolg mojih pregreh od tebe loči; ki me vodi po poti zveličanja in me tolaži, če me grehov teža tlači. Pač nikdar mu nisim vstani poverniti, kar je on meni storil in še dela. Bodi torej ti, večni, veliki duhoven! bodi ti njegov plačevavec, daj mu svoj žegen, ki ga svet ne more dati. Žegnaj ga, kadar v molitvi svoje serce h tebi povzdiguje,

žegnaj ga, kadar na altarji presveto daritev opravlja, žegnaj ga, kedar tvojo sveto besedo oznanuje, žegnaj ga, kedar bolne ali umerajoče tolaži in pripravlja za pot v tvoje kraljestvo; sobno pa žegnaj ga, kedar nas, uboge grešnike, namesti tebe, sodi, zdravi in uči ter nam grehe odpuša. Pusti vse, o usmiljeni Jezus! ki se njemu razodenejo, svoj veliki, svoj preveliki dolg spoznati, daj jim solze praviga kesanja, poterdi jih v njih sklepah, prihodnje vse rajši, tudi življenje zgubiti, kakor tebe, o Bog! s kakim greham več razžaliti; odpri njih usta, ako jim sramožljivost in strah, ali hudičeva zvižaja pri sveti spovedi ustnice zakleni, daj jim dobro voljo in moč, tebi v poniznosti in zvestosti zadostiti. — Daj nam vzadnje vsim hoditi po potu pokore in križa, kteriga nas svoj služabnik uči. Usliši, o dobri pastir, ki si nas s svojo kervjo odkupil, usliši to mojo ponižno prošnjo, de te bomo enkrat vsi večno gledali in vživali, ki živiš in kra-

ljuješ z Bogom Očetam v edinosti svetiga Duha Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen. Češena si Marija.

Molitev ubožica.

Moj Bog! ubog sim sicer, ali obupati vendar nočem. Desi reven sim bogat dovolj, ker si ti moj oče, stvarnik in oskerbnik, jez pa sim tvoj otrok. Daj mi v vsih terpljenjih in zopernostih vedno misliti: Moj oče mi je to dal, njegovo ime bodi češeno in njegova volja naj se zgodi, kakor v nebesih tako na zemlji. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zaupanje v Boga.

Hiti, o Gospod! pokrepčat moje serce, stori močno mojo dušo in otmi me obupnosti v vsih mojih djanjih. Podaj mi, o Bog! če me skerbi tarejo, svojo očetovsko roko. Uči me sebe in tebe dobro poznati. Vsih težavnih

misel prost, se hočem h tvoji dobrotljivosti zateči, in če me vsi prijatli zapusté, hočem v tvojo previdnost zaupati. Vse terpljenja tega sveta hočem ko dedšino sprejeti voljniga duha, ktera našimu človeštvu gré. Če mi ravno zakladov nisi odločil, meni, o Bog! je vse eno; samo napravi me zadovoljniga, in več kot bogat bom. Prevzetnost in jezo od strani delječ proč od mene. Daj, de mi tudi takrat po sreči izide, kedar mi — o težka beseda — smert, ko nar strašnejši stvar, žugati jame. Bog! o tej težavni uri daj mi edino to misliti: de je smert le sprememba, ne pa moj konec.

Litanije

od vdajenja v voljo Božjo.

Bog Oče, Sin in sveti Duh,	} v te zau-
Bog, naš nar boljši oče,	
Vsigamogočni, sveti Bog,	
O Bog, naš nar boljši prijatelj	
in oskerbnik,	panoi

O Bog, naš pomočnik in tolažnik,
Ti vkažeš vse z neskončno mo-
drostjo in ljubeznijo,
Ti rediš ptice v zraku,
Ti oblačiš cvetlice na polji,
Ti skerbiš za vse, kar si stvaril,
Ti veš, kaj je tvojim otrokam do-
bro in koristno,
Ti vodiš osodo človeka posamez-
niga ravno tako modro, ko vo-
diš vsoljni svét,
Od obupnosti v zopernosti,
Od nepoterpežljivosti v terpljenji,
Od pritožb in godernjanja zoper
tvoje svete zapovedi,
Od nepotrebnih skerbí za časne
reči,
Od preveliciga zaupanja v boga-
stvo in veljanje pri ljudeh,
V vsih rečeh in dogodkih,
V vsih okoljšinah in naključbah,
V mojim stanu in moji službi,
V mojih opravkih in delih,
V mojim djanji in nehanji,
Pri mojim premoženji,

v te zaupamo!

obvaruj nas, o
Gospodi!zgori se tvoja
volja, o Bogi!

Pri moji časti in mojim veljanji,
 Pri mojim zdravji in mojih močeh,
 Pri mojim telesu in moji duši,
 Pri mojim življenji in moji smerti,
 Pri meni in mojih,
 Pri vsih ljudéh in angeljih,
 Pri vsih stvareh sveta,
 Na vsih krajih sveta,
 Vsak čas,
 Vso večnost,
 Če tudi moja natura temu nasprotje,
 Če je ravno moji samoljubnosti in
 poželnosti težko,
 Samo zavoljo tebe in tvojiga dopa-
 denja,

zgodi se tvoja volja, o Bog!

Z vsimi pravičnimi in angelji kličem:
 Zgodi se tvoja volja, o Bog!

Z deviško materjo Marijo kličem:
 Zgodi se tvoja volja, o Bog!

Z Jezusam na Oljski gori kličem:
 Zgodi se tvoja volja, o Bog!

Jagnje Božje, ki i. t. d.
 Gospod, usmili se nas i. t. d.

Blage misli za podložne.

Ti, vsih bitij Gospod in učenik, telesa stvarnik, duh duhov, moj stvarnik, oče, ves sim tvoj! Ti, vsigamogočnost, si mene stvaril, postavil si mene, svojiga otroka, na zemljo, in tebe se ima moje serce veseliti. Ukasal si mi ljudem služiti. Ker ti češ, jih slušam, in tebi sledim, moj Gospod in moj Bog! Torej pomagaj mi voljo gospodarjev vestno in svesto spolnovati, ko tvojo voljo in zapoved. Obvari me britkih pritožb, uči me, moj jarm voljno nositi, in vedno le nate gledati. Gospod, uči me govoriti, uči me molčati, se stanovitno zvestiga skazovati, in samo po ravnih potih hoditi. Mojih gospodarjev sreča naj me veseli; daj mi se slednjiga greha skesati in zmiram pobožnejšimu postajati mojimu sercu. Obvaruj me ošabnosti, nevošljivosti in nepoterpežljivosti, o Gospod! bodi moja pomoč v mojih terpljenjih in bolečinah. O daj mi modrost, voljno se vdati; po-

koršina, **Gospod**, bodi moja radost, in veselje moje bodi sleherna dolžnost. Če sedim, ležim ali stojim, govorim ali molčim, delam ali hodim, vse naj se zgodi pred tvojim obličjem. Ti si pravič- ni, zvesti gospod gospodov in hlapcov, ubozih in bogatih gotovo zveličanje. Nar nižji na semlji zna postati nar veči v tvo- jim kraljestvu; knez in berač imati enaki delež pri tebi. Večno me boš oblagro- val, v tvojih nebesih bom prebival, tamkej večno zveličan pri tebi. Ah **Go- spod**, daj mi vedno to premišljevati in tebe in tvojiga kraljestva nikdar ne pozabiti.

M o l i t e v

predstojnikov za podložne.

Svojiga namestnika si me storil pri mojih podložnih. Razsvetli me, de prav spoznam vse svoje dolžnosti do njih; daj, de se vselej po očetovsko (materno) do njih obnašam, jih sva- rim, kasnujem, podučim in tvoje lju-

bezni spomnujem. Stori me poterpežljiviga z njih slabostmi, vodi me, de vedno tako govorim in delam in jim vselej tvojimu Sinu enako kličem: Pridite, glejte in učite se od mene v Boga verovati, vanj saupati in ga iz vsiga serca ljubiti, de bi enkrat jest ne bil od njih tožen pred tvojim sodnjim stolom, temuč de bi šel ž njimi in zavoljo njim skazane ljubezni v večno življenje, ki si ga tem namenil, kateri so ti v ubozih in sirotah ponižno služili, ki s Sinam in svetim Duham živiš od vekomaj do vekomaj. Amen.

Popotna molitev.

V imenu Jezusovim hočem to pot nastopiti. Njega vsigamogočnost naj me varje, — njega modrost naj me vodi, — njega usmiljenost naj mi pomaga, — njega ljubezen naj me vterdi; — in njega dobrotljivost naj me sprem-ljuje, de bom to potovanje v njegovo čast, v svoje dušno zveličanje, v to-lažbo in omiko bližnjiga nadaljeval in dokončal. Amen.

Molitev učenca.

Vsigamogočni, večni Bog! od kteriga pride vsaka dobrota, in vsak popolni dar, dodeli tudi meni pravo spoznanje svojiga bistva in svoje besede, vpelji me zmiram globokejši v razume-nje svoje svete volje. Ostani pri meni slednjo uro, in ne pripusti, da bi bil zapeljan od napčne učenosti, ki raz-cvetuje, in bi se jest v čim družim hvalil, ko v Jezusu Kristusu — križanim. Ob-varuj me slednje lahkomišelnosti in za-peljivosti, vlij v mé pravo ljubezen do svoje svete cerkve in daj mi vselej ho-diti po potu prave modrosti ter deležni-ga biti obljub, ki si jih tem dodelil, ki so s sebi poverjenim blagam zvesto de-lali do konca, tega te prosim po Je-zusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Ob rojstnim dnev.

Ponovljenje kerstne obljube.

Rojstni dan naj ti bo posebno praz-ničen. Misli ta dan na sveti zakrament

kersta, ki si ga prejel. — Po njem ti je bil izvorni greh odpušen; postal si otrok Božji in dedič večniga zveličanja, po njem si šel v pravo cerkev. Kako serčno imaš sa te gnade Boga zahvaliti! Ako ti okoljšine pripuste, pojdi ta dan ali naslednjo nedeljo k sveti spovedi in k svetimu obhajilu in ne pozabi kerstne obljube ponoviti.

Kerstna obljuba.

Presveta Trojica! En Bog v treh osebah, na čigar ime sim keršen! Kako se ti čem zadosti zahvaliti, ker si me zmed toliko milijonov, kateri v tamoti ajdovstva ali krivoverstva tapajo, k pravi, edino zveličavni veri poklical, od madeža perviga greha očistil, me za svojiga otroka vzel in sveti rimski katoljški cerkvi perdružil! O, de bi nikoli ne bil beliga oblačila nedolžnosti po kerstu s smertnim greham omadeževal! — O Bog! iz serca mi je žal, de sim te tolikrat po svetim kerstu razžalil, in de sim tako nevredno nosil ime

kristjana. Terdno tadaj ponovim za-
vezo, ktero sim takrat naredil. Pričo
svojiga svetiga angelja varha in sveti-
ga patrona, kakor tudi v obličji ka-
toliške cerkve terdno obljubim:

Odpovedati se hudiču in njegovimu
napuhu, in vsim njegovim delam. —
Odpovedati se svetu, njegovi nečimer-
nosti in njegovim zapeljivim naukam. —
Odpovedati se mesu in njegovi pože-
ljivosti in vsim greham. — Bogu sami-
mu hočem služiti in prav keršansko
živeti, kakor sveti evangeli uči. Bog,
uterdi moj sklep s svojo gnado! — Ve-
rujem v trojediniga Boga Očeta, Šina
in svetiga Duha. Verujem v Jezusa
Kristusa, edinorojeniga od Očeta, kateri
je Bog in človek, ki je s svojo smertjo
na križi človeški rod odrešil. Verujem
vze, kar je Bog razodel, kar je Je-
zus Kristus učil, kar so aposteljni pri-
digovali in kar sveta rimska katoljška
cerkev verovati zapove. V tej sveti
veri hočem živeti in umreti.

Požegnaj me, Bog Oče, Bog Sin

in Bog sveti Duh, de ti kerstni zavezi zvest ostanem do konca svojiga življenja in večno zveličanje zadobim. Amen.

Prošnja svetiga Bernharda k presveti Marii Devici za njeno pripomoč, kerstno obljubo spolnovati.

Premila Devica! pomisli, de je neslišano, de bi ti koga zapustila bila, ki je pred tvojo brambo pribežal, te pomoči prosil ali tvojo priprošnjo klical. Tega saupanja nadušen perbeshim h tebi, o devic Devica, Marija, Mati Jezusa Kristusa! h tebi pridem, h tebi hitim, pred tabo stojim zdihujoči in proseči grešnik. O ti Gospa sveta in Mati večne Besede! ne zaverzi mojih besedi, temuč poslušaj me milostivo in usliši me ubožica, ki iz te doline solz h tebi kličem; pomagaj mi v vsih mojih potrebah, zdaj in vselej in posebno ob uri moje smerti, o dobrotljiva, o mila, o nar sladkejši Devica Marija! Amen.

Molitev v čast svetiga patrona.

Ti, o zvoljeni prijatelj Boga, sveti I., čigar ime mi je pri svetim kerstu dano bilo, si vero ohranil, svet premagal, hudiča vžugal, in zdaj posedeš nezvenljivi venec večniga življenja. Poznaš nevarnosti tega sveta in sovražnike zveličanja, dobro veš, kolike sile je treba, potegniti nase nebeško kraljestvo. S toliko večim zaupanjem se torej h tebi obrnem, sprostiti tvojo močno priprošnjo. Ostani pri meni, de ne hodim po širokim potu pogubljenja, ampak se oske steze zveličanja deržim vse dni svojiga življenja. Moje ime naj me vsako uro opomne kerstne obljube in zgleda Jezusoviga, kterimu si živel in umerl. Če me bo težko stalo, ta svet premagati, si hočem reči: tudi svetnik, čigar ime nosiš, je bil slab, k hudimu nagnjen človek, tudi on je napotke imel, in jih je srečno premagal. In kar je on zamogel, zakaj bi tega neki tudi ti ne zamogel? Nadjaje

se tvoje mogočne priprošnje, upam
enkrat se s teboj in s svetim Duhom
večno veseliti. Amen.

Molitev v čast svetnikov mescov.

O Bog! čigar previdnost mi je
slednji mesec posebniga patrona dala,
dodeli mi gnado, de bom s svojimi pri-
jatlji in sovražniki vred po prošnji svoji-
ga svetiga patrona deležen postal vedne
pomoči tvoje ljubezni in po zgledu ravno
tega svetnika se v posebno priporočē-
nih čednostih neprenehama vadi. Tega
te prosim po Jezusu Kristusu, Sinu
tvojim. Amen.

Molitev za srečno smert.

O veliki Bog! vsak dan mi ozna-
nuje, de ne bom ostal na tem svetu,
temuč de se bližam grobu in tvojimu
sodnjimu stolu. Kmalo, prav kmalo bom
zaslišal tvojo besedo, ktera čez vso
mojo večnost razsodi. Tresem se grozno,
ko na to mislim. O Oče! neпусти

me brez perpravljenja umreti. Ne daj mi v življenji nikoli pozabiti, de mu je treba po keršansko živeti, kdor hoče zveličan postati. Tolaži me v moji smerti, kakor si tolažil svojo ljubo mater in svojiga draziga učenca Janeza; uterdi me, kakor si uterdil svojiga aposteljna Petra in svojo služabnico Barbaro; pridi k meni na mojo smertno posteljo in obvaruj me tolike nesreče, umreti brez prijeme svetih zakramentov. Daj, de bojo moje poslednje besede: Jezus, Marija in Jožef in de potem z veseljem zročim svojo dušo v tvoje roke in v tebi večno počivam. Amen.

*Molitev, kedar umerajočimu
zvoni.*

Že spet se eden mojih bratov s smertjo vojskuje. Daj mu, o usmiljeni Oče! umreti v veri v té, v vpanji v té in v ljubezni do tebe. — Tudi jest bom kmalo na versti. Daj mi, o Bog, tako živeti, kakor si bom enkrat vo-

šil, de bi bil živel. — Gospod Jesus! po svoji smertni britkosti in svoji prestani smerti dodeli tudi meni srečno smertno uro. Amen.

Djanja milosti

za bolnike, umerajoče in mertve.

Če kdo vas zboli, naj se cerkveniga duhovna pokliče. — Tako uči sveti apostelj Jakob. Če je tedaj kdo nevarno bolan, se mora to dušnemu pastirju zglasiti. Če se bolnik tega ustraši in se noče k smerti perpravljati, je to tolikanj več potrebno, ker ima slednji človek vsak dan k smerti perpravljen biti. Za dušne pastirje in znance je ne more biti večji tolažbe, kot kedar bolnik so-pet ozdravljen zamore reči, „V tej bolezni sim bil k smerti pripravljen.“ Ako je pa že to veliko veselje, če zopet ozdravljen tako govoriti more; kolikanj več pa potolaži še to, če bolnik, k smerti dobro perpravljen, svojo dušo izdihne. — Saj je to nar važniši trenútek!

Nasledki prijeme svetih zakramentov mertvih so neizrečeno koristni gledé duše in telesa. Ne obotavlaj se torej kar nič, bolnikam te gnade, to nebeško tolažbo preskerbeti, zakaj ta zamuda se vekomaj nikdar več popraviti ne da. Veliko se jih je že grozno kesalo, de so v tem prekesni bili.

Pa ne nadjaj se koj čudežev, ampak potrebuješ pomoč zdravnikov, ker jih je v to Bog dal. Bog stori svoje, ali opravi tudi ti svoje.

Moli z zanesljivim zaupanjem v Jezusa, z vdajenjem v voljo Božjo, in tvoj up te ne bo goljufal. Vsak dan ima bolnik mašne molitve sam opraviti, alj se jih glasno brati reči. Časne skerbi naj zginejo iz njegoviga serca.

Ako bolezen raste, naj bolnik vedno v Zveličarja misli. Če se že smert približuje in duhovna zraven ni, mu lahko, kakor sledi, kdo drugi počasi, ne kričé, pa tudi ne pretiho, na glas moli vero, upanje in ljubezen — očitni kès ali grevengo, litanije presvete Device i. t. d.

Molitev sa bolnika.

Zaupaje v tvojim aposteljnám, o Jezus! dano obljubo: Vse, kar boste Očeta v mojim imenu prosili, bo vam dal; zdihujem danas h tebi za bolnika (bolnico) I., in te ponižno prosim, naj mu (ji) dodeliš poterpežljivost v terpljenji, njegovo (njeno) vero pomnožiš, njegovo (njeno) upanje uterdiš in njegovo (njeno) ljubezen do sebe vedno bolj in bolj vžgeš, de mu (ji) bo ta bolezen v dušno zveličanje, in se on (ona), ako je tebi všeč, zopet osdravi, storiti še več dobriga na tem svetu in zadostiti popolnoma za svoje grehe, de bo enkrat, z dobrimi deli bogat (bogata) zamogel (zamogla) v kraljestvo iti, ki si ga tem pripravil, kateri v tvoji službi do konca ostanejo. Amen. *)

*) Če srečaš duhovna, ki gre s svetimi zakramenti h kakimu bolniku, poklekni in terkaj se ponižno na svoje persi rekoč: Usmili se, o Gospod! mene in bolnika, ki zdaj k njemu prideš, de bomo sdravi na duši in telesu. Amen.

*Molitev za bolniga brata ali
bolno sestro.*

Danas, o moj Bog! pridem z žalostnim srcam h tebi, prosit te tvoje mogočne pripomoči. **Ki** ga (jo) ti, o Oče! ljubiš in ki ga (jo) jez sosebno ljubim, moj brat (moja sestra) je bolan (bolna). **Usmili** se ga (je), dodeli mu (ji) poterpežljivost v terpljenji in popolnoma vdajenje v svojo sveto voljo; podari mu (ji) kmalo kmalo poprejšnje zdravje. **S** pravim, serčnim veseljem te bomo potem združeni v tvoji hiši zahvalili, in se vse dni svojiga življenja opominjali, dragi čas po tvoji sveti volji obračati, de bi enkrat, z zasluženjem bogati, veselo sledili tvojimu klicu in deležni postali vezhniga poveseljenja s tvojim Sinam in svetim Duham. Amen.

Molitev sa bolno mater ali bolniga očeta.

O preljubeznjivi Oče dobrih otrok!

z otročjim zaupanjem se približam danas k sedežu tvoje milosti, prosit za svojo bolno mater (svojiga bolniga očeta). Ozri se na nje (njega) tužno posteljo in polajšaj nje (njega) bolečino, tolaži jo (ga) v njenim (njegovim) terpljenji, stori jo (ga) popolnoma vdano (vdaniga) v svojo sveto voljo in daj ji (mu) kmalo zaželeno zdravje. Ne pusti me sirote postati, marveč vsaj se toliko časa naj te moji stariši nadomestujejo pri meni, dokler tebe prav natanjko ne poznam, in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal; tega te prosim po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev bolnika.

Moj Bog! ti si mi to bolezen poslal. Ti me vidiš in poznaš moje bolečine; in tvoja ljubezen tudi zdaj nad menoj čuje. Iz ljubezni mi pošiljaš te terpljenja, de bi minljivost vsiga posvetniga prav spoznal in svoje serce h tebi povzdignil!

Kako se mi zdaj ves drugačin svet zdi, kot v zdravih dnovih! Kaj mi pomagajo vse časne veselice! Mojiga zdravja mi ne morejo dati. Marsiktero željo in delo si moram zdaj očitati, ki sim ga v zdravih dneh lahko mižljivo doprinesel. Glasno mi vest govori, in moja nadloga me žene k molitvi. — Kaj dobro spoznam, de me je tvoja ljubezen, o Bog! na bolno posteljo položila. Kaj bi bilo iz mene postalo, ko bi bil v stanovitnim rastresenji živel! Umerl bi bil, pa morde ne enkrat bi ne bil prav živo na smert pomislil! — Po ti bolezni me učiš časne dobrote zaničevati in sa dušni prid skerbeti. Sahvalim te, ljubi Oče nebeški! za tvojo ljubezen, in nočem godernjati čez tvoje naredbe, ampak se veseliti, de sim vstani iz ljubezni do tebe terpeti. Saj sim že toliko zdravih dni iz tvoje dobrotljive roke prejel, ali bi ne imel tudi bolnih s hvaležnostjo prejeti? Nočem reči: Moliti ne snam; zakaj zamorem na te misliti, si samo-

rem terpljenje tvojiga Sina pred oči postaviti, po zgledu svojiga Zveličarja terpéti s tiho poterpežljivostjo in se vsiga tebi darovati.

Ljubo ti je, če se z otročjim zaupanjem vdam voljno v tvoje naredbe, in to čem tudi storiti. Tvoja milost čuje nad menoj, in če moja molitev iz bolne postelje gori h tebi pripuhtí, naj tvoja pomozh k meni pride.

Daj mi gnado, de te dni obiskovanja v tvojo čast in v svoje zveličanje obernem.

M o l i t e v

k svetim štirnajsterim pomočnikam v potrebah.

Ne savorzi me, o Gospod! ki se h tebi bližam z zaupanjem v prošnje svetih štirnajsterih pomočnikov v potrebah, ss. Jurja, Blazja, Vita, Djonizja, Ahacija, Evstahja, Margarete, Barbare, Egidja, Katarine, Kristofa, Erazma,

Pantaleonta, Diriakaa, ter dodeli mi milo pomoč v moji neizrečeno veliki potrebi. Gospod! h komu mi je iti, kakor h tebi, kterimu nič nemogoče ni; pri kom mi je pomoči iskati, kot pri teh, kterih grosno pomoč jih je že veliko poskusilo! Se nadjam teraj, de ne boš spred svojiga obličja zavergel naše molitve; tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za zdravje.

Moj Bog in Oče! poglej me na postelji mojih bolečin, in usmili se me! Perzanesi mi to ponizno prošnjo mojiga serca, in dodeli mi skorej zdravje telesa. Rad ti bom s spokornim življenjem še delj časa na zemlji služil, se tako večniga plačila vredniga delal, in si s tvojo gnado pravih zakladov nabiral; zakaj dosihmal sim zares še malo taciiga storil, kar bi me utegnilo zgovoriti in rešiti pred tvojim sodnjim sedežem. Usliši torej klicanje mojih in zdihovanje mojiga serca in daj mi prav kmalo zdra-

vimu biti, v tvoji hiši tebi služiti in te z mojimi brati hvaliti. Vendar ne, kakor jest hočem, temuč kakor ti hočeš. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za poterpežljivost.

S otročjim zaupanjem kličem v te, o Bog! v svoji nadlogi, in te prosim usmiljenja. Saj veš, kolikokrat se imam z nepoterpežljivostjo boriti, in kolikrat sim od nje premagan. O Jezus! ti veš, kako sim slab in kako lahko se dam zapeljati k pritoženju in godernjanju, k žalovanju in obupanju.

Nar milši Zveličar! daj mi moč, tvojimu zgledu slediti. Ves vdan v voljo nebeškiga Očeta, brez godernjanja in pritožb si voljno terpel nar večji britkosti. Dodeli mi vendar moč to bolezen poterpežljivo iz ljubezni do tebe prestati; vterdi me, de s vdajenjem tvoje pomoči čakam, in me premišljevanje tvojiga terpljenja spodbode, sa

tabo svoj križ nositi, ker si zavoljo mene križ na Golgato nesel.

Iz ljubezni do tebe, o Jezus, hočem voljno terpeti, in če se v meni nepoterpežljivost zbudi, se bom urno h tvojim svetim ranam zatekel in svoje serce tebi daroval, de v tvoji ljubezni ostanem in bom z noviga pokrepčan.

K poslednjimu pa odvzameš vse terpljenje, in daš zmagovavcu, stanovitnemu borivcu krono večniga življenja! **O** kako se razveselim, kedar tje pomislim, kjer boš vse solze naših oči oterl in terpljenja tega sveta v večno zveličanja spremenil! **V** poterpežljivosti boste svoje serza posedli, pravi večna resnica. — In poterpežljivo hočem terpeti, de bo tamkaj moji duši večno zveličanje v vlast.

S poterpežljivostjo hočem dostati, ker to stori človeka dobriga in srečniga. **Gospod!** dodeli mi svojo gnado in ne zapusti svojiga slabiga otroka. **Ve**zhno hočem tvoj biti v življenji in v smerti. **Amen.**

Molitev za polajšanje bolečin.

„Glejte, če je ktera bolečina enaka moji! Zakaj vendar terpi moje terpljenje tako dolgo!“ — Tako bi jest s Davidom tožil, vsigamogočni, dobrotljivi **Bog in Oče!** Noč in dan terpim in sim zapušen brez tolažbe, brez pomoči. Večkrat bi jest klical: „**Moj Bog, moj Gospod!** zakaj si me zapustil? Tolikrat si me vslušal in mar bi ne imela tudi zdaj moja molitev h tebi priti?“

Brez tolažbe je moje serce in žalostna je moja duša. **Predobri Oče!** nočem tožiti in ne godernjati čez tvoje naredbe; v svoji nadlogi pa kličem h tebi: **Usmili se me!** — **Zaupaje** v tvojo milost, zanesé se na **Jezusa**, te prosim, usmili se in polajšaj mojo bolečino. — Pri tebi je vse mogoče, ti zamoreš in hočeš pomagati, si poln ljubezni in usmiljenja. Polahkaj moje težave, de tebe, o **Oče!** z nepoterpežljivostjo ne žalim.

Saj nas tvoj **Sin** uči: „**Kar bote**

Očeta v mojim imenu prosili, to bo vam dal.“ — Glej, o Oče! v imenu Jezusovim te prosim, usliši me in polajšaj mojo britkost.

Ali vse iz ljubezni do tebe, tvoja presveta volja naj se zgodi! Prizanesi moji duši, in pokrepčaj me v tej vojski.

Sveti Bog! pravični Bog! usmili se me. Amen.

Duhovni testament.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetiga † Duha. Amen.

Jez I. dam svojo dušo Bogu, svojimu stvarniku, in svoje telo zemlji, iz ktere je narejeno. Prostovoljno zapustim vse veselje tega življenja in vse posvetne reči. Grehe obžalujem vse iz celiga serca. Zaveržem in sovražim jih vse, ker jih ti, o nar dobrotljivši Bog! sovražiš. Iz ljubezni do tebe odpustim vsim sovražnikom iz dna svojiga serca. Verujem v trojediniga Boga Očeta, Sina in svetiga Duha, svojiga

stvarnika, odrešenika in posvečevavca, svojiga neskončno mogočniga, ljubeznjiviga in modriga Boga in Gospoda. Verujem terdno, kar mi prava katolijska cerkev verovati zapoveduje. Zvesto upam od Božje dobrote odpušenja svojih grehov, gnade k dobrimu in večniga življenja. Ljubim Boga iz vsiga serca, iz vse duše in vse svoje moči. Podveržem se vsiga in popolnoma nar sve-tejši, nar modrejši in nar bolj častitljivi volji Božji. Perpravljen sim vse od tebe vzeti, o Bog! bolezin ali zdravje, življenje ali smert, kar tebi dopade; tvoja volja naj se izide nad menoj. Amen.

Svoje telo in svojo dušo perporočim prošnji prečastite device Marije; svoje ljube matere, prošnji svetiga Jožefa, svojiga zvestiga angelja varha in vsih svetnikov, ktere zdaj ves ponižen prošim, de bi mi pomagali v moji smertni uri. Moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, Jožef! v vaših rokah hočem živeti in umreti! — O moj Bog! v tvoje roke, v tvoje svete rane, ktere

si iz ljubezni do mene, uboziga grešnika, na svojim svetim telesu prejel, zročim svojo dušo, svoje serce in svoje telo. **O Bog!** bodi mi, ubogimu grešniku, milostljiv! **Amen.**

Darovanje.

O Jezus, moj **Odrešenik!** s hvaležnim sercam ogledujem tvoje rane in premišljudem tvoje britkosti. **Kako** si objél svoj križ in se voljno vdal, de so ti roke in noge perbili; kako so žebli tvoje žile prederli, kako ne usmiljeno so **Judje** tvoj križ postavili, de si med zemljo in nebam visel, ko velikonočno **Jagnje,** ki je za grehe sveta zaklano bilo.

Božji Zvelizhar! tako popolnoma vdan v voljo tvojiga nebeškiga **Očeta,** kakor ti, bi tudi jest hotel biti. **Brez** izjemka, brez zaderžka bi tvojo voljo spolnoval, in bil ves tvoj.

Moje preslabo serce poznaš; veš, kolikanj se kesam, de sim te toliko razžalil. **Ne** kaznuj me po svoji pravici, ker si poln ljubezni in milosti. **Poglej**

milo doli na me, in odpusti mi moje grehe, ter zbrisi moj dolg.

Tebi priporočim svojo dušo, tebi darujem vse trenutja svojiga življenja, slednjo bolečino, slednje terpljenje. — Tebi darujem svojo dušo in svoje telo, in želim iz ljubezni do tebe živeti in umreti.

V te verujem, o Bog! ki si trojni v osehah in edini v bitji. V imenu presvete Trojice želim v sveti katoljski veri živeti in umreti.

V té upam, usmiljeni Bog! po zasluženji svojiga Odrešenika upam odpusšenje svojih grehov in večno zveličanje zadobiti, in zanesé se na svojiga Jezusa hočem živeti in umreti.

Tebi, presveti Oče! so znani vsi moji grehi, in spoznam, de sim, ko veliki grešnik, nevreden tvoje ljubezni. — Ali studim sleherni greh in iz serca se ga kesam, ker je nar večí nehvaleznost proti tebi. — Odslej ti obljubim rajši umreti, kakor še enkrat grešiti. — Le nobeniga greha več. S tem kesam in s tem sklepam hočem živeti in umreti. Amen.

Molitev bolnika

k presvėti devici Marii.

Te dni, ko tako jasno spoznam, de ves od gnade BoŹje odvesim, ko tako zlo Źelim, de bi nebesa in zemlja prosile zame, se zatečem po Bogu h tebi, deviška mati, sveta Marija! Pač si polna gnad, Gospod je s teboj, ti si tolaŹnica revnih, perbeŹališe grešnikov, perporočnica umerajočih. Oberni, o mati BoŹja, svoje milostne oči k meni, ubozimu grešniku, in usliši mojo molitev. Saj sim štet med tvoje otroke, ki ti jih je umerajoči Zveličar perporočil. — Kličem te z otročjim zaupanjem v tvojo priprošnjo; ne saversi moje molitve v moji strašni nadlogi in skaŹi se mi mater! Sprosi mi od Boga gnado, de me terdna vera v odpušenje mojih grehov obvaruje vse obupnosti; daj, de me upanje vstajenja telesa tolaŹi ob uri teŹave, in de mi goreča ljubezin BoŹja trenutek ločenja stori perjeten in vesel. Prosi zame

Boga, de mi gnado dodeli, v moji bolezní biti poterpežljivimu, pohlevnimu in popolnoma vdanimu v njegovo voljo. Po tem terpljenji pa pokaži mi Jezusa, česeni sad svojiga telesa, ki z Bogam Očetam in s svetim Duham živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

M o l i t e v

kedar se smert bliža.

Presveti Oče! tebi je znana moja zadnja ura! Konec mojiga življenja si odločil, in tega se veselim. Hvala, čast in slava bodi tebi, vsigamogočni Bog! za brezšteviline dobrote, ki si mi jih v mojim življenji skazal, zlasti pa te zahvalim za tvojiga Sina, svojiga Odrešenika.

O Jezus! ti si moja nada, v te zaupam, tebe ljubim, v tvojih svetih ranah išem tolažbe in brambe v svoji poslednji uri; pomnoži mojo vero, uterdi moje upanje, vžgi mojo ljubesen. Tebi, o Gospod! darujem svojo dušo in svoje telo.

Božji, sveti Duh! tolaži me, očisti in posveti mojo dušo, de se sme pred Boga pokasati. Vpelji me v večno življenje.

O moje nar veči dobro! umreti želim in večno pri tebi biti. — Prečisto, presveto bitje! ne šteje mojih grehov, temuč poglej Jezusa, ki je za me na križi umerl. Veseli in raduj se, moja duša, tvoj Odrešenik shivi, in te pri-nesse s svojo smertjo v večno življenje. Veseli se, moja duša, in upaj v Boga, ki je poln ljubezni; on te odreši pogubljenja in te vzame k sebi v nebesa.

Sveta Marija! prosi zame zdaj in ob uri moje smerti. Sveti angelj varh, sveti patron in vsi svetniki Božji! prosite zame, de bo Bog milostiv moji duši.

Tolažba za umerajoče.

Ako je več ljudi zraven umerajočiga, naj pokleknejo in molijo, kar se lahko tudi v bližnji stanici na glas godí. Umerajočimu se težko zdi, če jih je veliko okoli njega, in ga morebiti se

vprašajo: „Ali me še poznaš?“ Ako pa zanj molijo, je to za umeričiga tolažba in pripomoč. Kdor umerajočimu tolažljive besede govori, mora to z milim glasam storiti, in ne odveč na enkrat vkup spraviti. Podaj umirajočimu krish v roke ter reci:

Oče! ti me kličeš, glej, h tebi pridem.

V tvoje roke zročim svojo dušo. Bodi mi milostiv!

V tvojo milost zaupam, o moj Gospod in moj Bog!

Bodi vesela, moja duša! Gospod je usmiljen in poln ljubezni.

O Jezus! tudi za me si terpel; ti si moj Odrešenik.

V té verujem, o Jezus! — v té zaupam, tebe ljubim.

Jezus! po svoji smerti me otmi; ti si moje upanje.

O Jezus! ostani pri meni v moji zadnji vojski. Usmiljenje, Jezus, usmiljenje!

Pelji mojo dušo tjè k svojimu in mojimu Očetu.

O Jezus! po svoji kervi me odreši; sprejmi mojo dušo.

Veseli se, moja duša, tvoj **Odrešenik** te ne sapusti, kmalo boš k njemu peršla.

Gospod Jezus! Sin živiga Boga! usmili se me.

Sveti Duh! daj, de večni tempelj tvoje ljubezni postanem.

Dostati čem do konca, potem bom zveličan.

Veseli se, duša, kmalo boš prestala in k svojimu Bogu peršla!

Sveta Marija! prosi zame pri svojim Sinu!

Sveti angelj varh! ostani pri meni. Pridite mi na proti, sveti angelji!

Keršanska duša, kmalo boš vidila svojiga **Odrešenika,** svojiga Boga!

O Jezus! tebi živim — **Jezus!** tebi umerjem — **Jezus!** tvoj čem biti mrtev in živ.

Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo.

(Te tolažljive besede znaš ponoviti.)

Zapusti ta svet, keršanska duša!

v imenu Očeta, ki te je stvaril, — v imenu Sina, ki te je odrešil, — v imenu svetiga Duha, ki te je posvetil. — Po-
daj se tje z Božjim žegnam, posedi veselje svojiga Gospoda, svojiga Boga.

Jezus Kristus! tebi perporočimo dušo tega umerajočiga, odreši jo po svoji smerti od njenih grehov, in pusti jo večno pri sebi biti. O Jezus! usmili se uboge duše. V tvoje roke sročimo to dušo.

Sveti angelji Božji! pridite in peljite njegovo (njeno) dušo v stanovanje večniga miru, de bo tam v nebesih z vami Boga molila, hvalila in slavila v večnim zveličanji. Gospod! dodeli ti duši našiga brata (ali očeta, matere, sestre i. t. d.) večni mir pri sebi v nebesih, v družbi vsih svetnikov. Amen.

Molitev po smerti.

Dopolnjeno je, sveti, vsigamogočni Bog, bodi milostiv tej duši, ki se je zdaj v zaupanji v tvojiga Sina od nas ločila. Ona že stoji pred tvojim veli-

častvam in sliši tvojo sodbo. Milostni Oče! ne ravnaj ž njo po ožstrosti svoje pravice, temuč po svoji dobrotljivosti, in daj ji po Jezusu v nebesa priti.

Usmili se tudi nas, ki ginjeni mislimo na svojo smertno uro. Daj, de se resnično spreobrnemo, nečimurni svet zaničujemo in po spokornim življenji zadobimo srečno smertno uro. — Daj nam vsim, se tamkej zopet viditi, de bi te z vsimi svetniki v nebesih večno molili. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! stvarnik in odrešenik vsih ljudi, dodeli duši tega rajnciga (te rajnce) popolnoma odpušenje vsih zasluženih kazinj, de bo rešena terpljenja vic, tebe, svoj edini konec in namen, gledala in ljubila, hvalila in vshivala vekomaj. Amen.

Gospod! daj mu (ji) večni mir in pokoj in večna luč naj mu (ji) sveti. Njegova (njena) in vsih mrtvih duše naj po Božji milosti v miru počivajo. Amen.

*Premišljevanje per spremljenji
merliča.*

1. Kdo je bil ta, ki zdaj v mertvaški trugi leži? Bogat človek (bogata žena). Imel je hišo, veliko zemljiše, lepe dohodke; vžival je vse zložnosti človeškiga življenja.

Kaj mu (ji) pomaga, če je tudi ves svet posedel (posedela), na svoji duši pa škodo terpel (terpela?) Koliko jih zdaj zanj (-njo) moli?

2. Bil je to ubog rokodelnik (revna žena), ki si je s potam v obrazu svoj kosček kruha služiti mogel (mogla), ki je marsikterokrat od kakiga terdoserčniga bogatina prav pičel milidar z gerdim očitanjem prijel (prijela).

Kaj mu (ji) škodje zdaj njegova (njena) revšina? On (ona) v miru počiva.

3. Bil je to mnogočislán gospod (-čislana gospá), njegova (njena) prebri-

sana glava je bila v časti; po časopisih se je razglaševalo njega (nje) zaslužnje in povišanje; svet mu (ji) je veliko hvalo skazoval, in ga (jo) obzaljševal z minljivimi, šumečimi naslovi do groba.

Kaj mu (ji) zdaj pomaga, ako je vsimu svetu dopadel (dopadla), Bogu pa ne? Koliko jih bo v malo času še nanj (-njo) mislilo?

4. To je bil človek, ki ga je svet savoljo njegove bogaboječnosti zaničeval, — preganjal — in zasramoval.

Njegova smert je draga v očeh Božjih.

5. Bil je to mogočen mož (mogočna žena); pred njegovimi (njenimi) besedami so se kraljestva tresle; njegovo (njeno) maševanje jih zdaj veliko nesrečnih objokuje in obžaljuje; njegova (njena) volja je bila tavžent ljudem ojstra postava.

Kaj mu (ji) pomaga zdaj njega

*(nje) mogočnost? nar revniši
berač bo kmalo kmalo stopal
čez njegov (njen) grob.*

6. To je bil mož, skušen po dolsim, strašnim terpljenji! kateri, zapuščen od ljudi, je hrepenel po smertni uri. *Od svojiga terpljenja se bo zdaj odpočil.*

7. To je bil človek, ki je ves čas svojimu telesnimu poželenju služil, se smerti bolj bal, kot nar ostudnižiga greha, ki se je s svojo telesno lepoto mladim in starim prikupoval; ki je derzno zaničeval sodbo in pekel, in jih neumne štel, ki niso ljudem, temuč Božjim besedam verjeli; ki je za vse čas imel, samo za svojiga stvarnika in njegovo sveto voljo nikdar, ki mu je večnost bila bazen.

Kam je zdaj njega veličastvo in gospostvo? — Zdaj gotovo vé, kdo je njegov sodnik, — kaj njegova sodba, kako rés je večnost! —

8. Bil je to pobožen katoljšk kristjan, ki je v Boga zaupal, z Božjo pripomočjo dobro delal, kolikor je nar več mogel; ki je Bogu služil is vsih moči, Jezusa Kristusa s besedo in djanjem hvalil in je v Gospodu umerl.

Blagor njemu, zakaj njegove dela mu sledé.

Blagor njim, ki v Gospodu umerjejo; ker oni, pravi Duh, se od svojiga terpljenja odpočijejo, in njih dela jim sledé.

Premišljevanje,

kedar se mertvim poslednjo čast skaže.

1. Hvaljen bodi Jezus Kristus vekomaj! Tudi nad našimi pokopališi čuje on; Gospod je v grobéh kot v naših hišah.

2. Trohnenju so le telesa podveržene; duša ne strohni! ona večno živi.

3. Telo ne bo večno mertvo; naš odrešenik živi, on bo naš zopet obudil.

4. Kakor stoji zdaj pogrebec z

lopato tukaj, tako bo angelj enkrat s trombento tamkaj stal.

5. Blagor mu, kdor v Gospodu zaspi; jedel je z nami telo Gospodovo in pil njegovo kri. Njega je pokrepčal angeljski kruh na poti v večnost.

6. Kakor križ na tružnim sagri-njalu, tako je upanje vstajenja na obrazu merliča.

7. Perjatel! saj se ne ločimo — saj se ne ločimo. Kmalo, kmalo in prav kmalo bomo tudi mi per njem.

Molitev ozdravljeniga bolnika.

Zahvalim se ti, o Bog! de si mi spet zdravje dal. Ne dovoli, de bi kedaj veliko dobrih sklepov pozabil, ki sim jih storil na kraji groba pred tvojim obličjem. Spominjaj me, de bo enkrat gotovo tisti čas prišel, ko se bom pred tvoj sodnji stol pokazati mogel, de nikoli več ne pričnem svetá in njegoviga poveseljenja ljubiti, in verh tega tebe ne pozabim, ki s Sinam in svetim Duham večno živiš in kraljuješ. Amen.

M o l i e v,

*če se je ta zopet ozdravil, za
kteriga si molil.*

Uslišal si me, o Oče! in mi nisi odvzel očeta (brata, prijatla, moje matere, sestre). Zahvalim te zato iz vsiga serca v imenu Jezusa Kristusa, Sinu tvojiga. Dodeli mu (ji) gnado, ktere potrebuje, zvesto dopolniti v prvih trenutkih storjene sklepe, de bo enkrat zamogel (zamogla) srečno v tebi umreti. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Napeljevanje k pobožnimu življenju.

Samo ena vera je, ktera zveliča; sakaj kakor je en Bog, tako je tudi ena vera. (Efes. 4.), brez ktere ne more nihče zveličan biti. Ta vera je le v od Jezusa Kristusa postavljeni katoljški zerkvi. Tej cerkvi je Jezus obljubil, pri nji ostati do konca svetá; in nji je

svetiga Duha obljubil, de jo vso resnico uči, in jo vsiga spomni, kar je on rekel. V tej cerkvi uči Jezus po svetim Duhu resnico; ona je steber in terdnjava vse resnice: „Poprej bo ogenj solnca vgasnil, kakor bo rimska katoljška cerkev od prave vere odstopila,“ pravi sveti Krizostom. — Tega se je sveta Terezija tolikanj veselila, de je večkrat z nepopisljivo velikim veseljem rekla: „Jest sim otrok katoljške cerkve! In ktera čast utegne biti veči, in ktero veselje popolniši, zunaj tega, ud biti cerkve, ki je med svojimi otroci slednje stoletje svetnike imela!“ — Uči se tedaj, nauk katoljške cerkve zmiram bolj spoznovati, veruj terdno in nedvomno, kar Jezus Kristus v katoljški cerkvi po svetim Duhu verovati zapové, naj je v svetim pismu zapisano ali ne. Ne veruj nikdar sami pameti, ki se tako lahko zmoti, ampak veruj cerkvi; ker cerkev ni ne papež, ne kak škof, ne kak fajmošter, temuč vsi katoljšcanje po vsim svetu s svojo nevidno glavo, Jezusam

Kristusam, z vidno glavo, rimskim pa-
pežem in z škofi; v nji govori Bog, ki
ne more ne goljufati ne goljufan biti.

V nedeljo moli trojediniga Boga,
in počasti vse svetnike.

V pondeljek moli za uboge duše.

V torik časti svojiga svetiga an-
gelja varha, ali pa časti svetiga Jo-
ahima in sveto Ano.

V sredo časti svetiga Jožefa ali
svetiga Janeza in Frančiška.

V četertik moli presveto rešnje
Telo, ali počasti sveto Barbaro.

V petik premišluj terpljenje Je-
zusovo ali žalostno mater.

V saboto časti presveto devico
Marijo ali svetiga Jožefa.

Z neverniki, s posvetnimi modri-
jani, z zaničevavci vére ali s takimi,
ki so druge vere, se preveč ne pečaj.
Ne priččaj se nikdar z ljudmi družih
misel, če nisi kaj dobro podučен v
véri. Hodi rajši k dobrim ka-
toljškim duhovnam, in daj se
jim podučiti. Uči se pridno svojiga

katehizma, in ponavljaj ga tudi potem, ko si že odrasen. — Ne prebiraj nikoli slabih bukev, zlasti tako zvanih romanov ne; ker te storé človeka neverniga, brezbožjiga, nezadovoljniga, zanikerniga v njegovim opraviilu, nezvestiga v dolžnostih in nepripravniga k boljemu berilu; mu pristudijo življenje. Beri rajši vsako nedeljo in praznik s. evangeli, dobre vérske in molitne bukve, ki ti jih bo tvoj spovednik nasvetoval.

Gorjé mu, kdor iz zanikernosti v naukih s. vere neveden ostane; trikrat gorjé pa predstojnikom in sosebno starišem, ki, sami nevedni, svoje podložne in otroke v nevednosti pusté rasti, in njem po tem takim edini zaklad tega življenja prikraté (ki je zares zaklad imenovati), kateri nas nikoli ne zapusti, namreč sveto vero z njenimi zveličavnimi skrivnostmi.

Ne misli, de je že vse opravljeno, še si katoljško keršen, katoljško zrejen, v katoljški véri podučen in če v edino zveličav-

ni cerkvi ostaneš; volje božje pa ne spolnuješ. Tebi je po svoji véri živeti in jo zvananje spoznati, sicer nimaš upanja ob dnevu sodbe. Samo ime ne zveliča. (Jak. 2, 26.) Prosi večkrat, naj bi Gospod tvojo véro pomnožil, in obujaj pridno čednost vére. Posebno je v začetku bogaboječiga življenja priporočiti vsoljna spoved. Taka vsoljna spoved je tudi tem koristna, kateri nov stan nastopijo. V drugim bo pa sleherniga njegov spovednik podučil.

Od nar potrebnejših resnic vére.

Vsak človek, kedar se pameti savé, mora vediti in verovati, de bo zveličan:

1) De je en Bog. 2) De je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje in hudo kaznuje. 3) De so tri Božje osebe eniga bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh. 4) De je druga Božja oseba človek postala, nas s svojo smertjo na križi odrešiti, in večno zveličati.

Zraven téh resnic keršanske katoljske vére ima vsak katoljski kristjan še vediti in verovati :

1) De je človeška duša neumerjoča. 2) De je gnada Božja k zveličanju potrebna, in de brez gnade Božje človek nič za večno življenje zaslužljiviga ne more storiti.

Dalje je zapovedano te reči vediti, in velik greh bi bil, če bi jih kdo iz zanikernosti ne vedil :

1) Apostoljsko vero. 2) Gospodovo molitev. 3) Deset Božjih zapoved in pet cerkvenih zapoved. 4) Sedem svetih zakramentov.

(Verujem v Boga Očeta i. t. d. in Česena si Marija i. t. d. Poglej zgoraj per jutranji molitvi st. 12).

Sedem svetih zakramentov.

1) Sveti kerst. 2) Sveta birma. 3) Sveto rešnje telo. 4) Sveta pokora. 5) Sveto poslednje olje. 6) Sveto mašnikovo posvečenje. 7) Sveti zakon.

Sedem poglavitnih grehov.

1. **Napuh.** Napuhnjen zaničuje bližnjiga — cerkev — Boga — ljubi samo sebe in svoje (samopridnost, sebičnost), iše le lastne hvale, govori prav rad od svojih prednost in djanj — večkrat obrekuje, se rad prepira — hlini, je nepokoren, zabavlja, in neredko celo od vere odpade. (Nasprotna zhednost je ponižnost.)

Daj mi, o Gospod! prav jasno spoznati, de sim vse od tebe prejel, in de prav nič ne posedem, česar bi se bahati zamogel, de bi ne bil od tebe prejel. Kdo si bo od ptujih, posojenih reči kaj domišljeval!

2. **Lakomnost.** Lakomin misli posebno le na denar in premoženje — ne želi drugega zunaj posvetnih reči, je krivičen in neusmiljen, in se neredko zapeljati da, krive prisege delati, de bi bogateji postal in pridobljeniga blaga ne zgubil. (Nasprotna čednost je blagodarnost.)

O Bog! kaj mi pomaga, če ves svet dobim, na svoji duši pa škodo terpim! Kako dolgo bom še neki te reči posedel!

3. **Nečistost.** Nečistnik pozabi večnosti, sodbe in Boga — ne umé, kar je duhovniga — njegovo serce je oterpnjeno, ljubi preveč minljivo življenje in njega razveseljenje, govori rad nesramnosti in vzadnje celò obupa nad večnim življenjem. (Nasprotna čednost je čistost.)

O moj Bog! uči me, kako lep je čist rod, in kako srečno je neoskrunjeno sercé!

4. **Nevošljivost.** Nevošljivec sodi krivo čez druge, jih sovraži, se veseli, kedar se jim slabo godí, je žalosten, kedar jim po sreči gré — je zavidljiv in obrekovaven, — ravna hudobno z družimi in neredko postane ubijavec. (Nasprotna čednost je ljubesen.)

Ojstri sodnik, koliko terjaš od tega, ki si mu veliko dal!

5. **Požrešnost.** Kdor je ti hudobii vdan, lahko celò neumen in nečist postane, je v govorjenji in vedenji nesramen; se rad prepira, potratí čas in premoženje, in pohabi svoje telesne in dušne moči. (Nasprotna čednost je zmérnost.)

Kaj mi pomaga veliko jedi — ve-

liko dražih pijač — oné le moje življenje krajšajo.

6. **Jéza.** Jezin misli zmešano, sovraži, zaničuje, preklinja druge, se mašuje, pretepa, preganja in večkrat celò druge umorí. (Nasprotna čednost je pohlevnost.)

Gospod! odpusti mu, ker ne vé, kaj govori ali dela.

7. **Lenôba.** Lén zaničuje in zasramuje pridniga, postane kmalo malodušen, je zanižnik v službi Božji, opuša lahkomiseljno sredstva zveličanja, in nazadnje celò obupa. (Nasprotna čednost je pridnost.)

Kako kratko, kako minljivo je vendar človeško življenje! Kako negotova je tudi moja zadnja ura! — Morde že jutri! O Bog! in potem se ne da nič več popraviti!

Gospod, jest verujem, — Gospod, jest upam, — Gospod, jest te iz serca ljubim! Mar nisi ti, o Bog! moj stvarnik, moj odrešenik, moj Oče, in jest tvoj otrok!

Devet ptujih grehov.

1) V greh svetovati. 2) Grešiti velevati. 3) V drugih greh pervoliti. 4) Druge v greh napeljevati. 5) Druzih greh hvaliti. 6) H grehu molčati. 7) Greh pregledati. 8) Greha se vdeležiti. 9) Greh zagovarjati.

Šest grehov zoper svetiga Duha.

1) Prederzno v Božjo milost grešiti. 2) Nad Božjo milostjo obupati. 3) Spoznani keršanski resnici se ustavljati. 4) Svojimu bližnjimu zavoljgnade Božje nevošljiv biti. 5) Do lepiga opominjevanja oterpnjeno serce imeti. 6) V nespokornosti terdovratno ostati.

Telesne dela usmiljenja.

1) Lačne nasitati. 2) Žejne napojiti. 3) Popotnike sprejemati. 3) Nage obleči. 5) Bolnike obiskati. 6) Jetnike rešiti. 7) Merliče pokopavati.

Duhovne dela usmiljenja.

1) Grešnike svariti. 2) Nevedne učiti. 3) Jim prav svetovati, kateri dvomijo. 4) Žalostne tolažiti. 5) Krivico voljno terpeti. 6) Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo. 7) Za žive in mertve Boga prositi.

Ako je stariše in predstojnike zares skerb, svoje otroke in podložne, kakor je Gospod Bog v četerti zapovedi zaukazal, s sveto vero soznani, naj merkajo, de ti vsako jutro razun vere, očenaša in češena si Marije, tudi deset Božjih in pet cerkvenih zapoved in sedem svetih zakramentov glasno molijo.

Edino potrebno.

Preimenitne opominjevanja.

Samo eno je treba, namreč: naše duše zveličati! Kaj pomagajo nam vsi zakladi svetá? — Čímu krone in žesla? — če pa na svoji duši škodo ter-

pimo! — To veliko resnico zamoreš narložej pri postelji umerajočiga bogatina umeti. Nič ne vzamemo seboj v večnost! — Noben prijatelj nas dalj ne sprime, ko do groba, in že v prvi polovici leta so nas vsi pozabili. V dvajsetih letih že komej kaj od našiga imena vejo, ali pa od kraja, kamor je bilo naše truplo položeno. Taka se je godila z nar slavnimi umetniki in knezi svetá. Vendar česa se še nadjaš? — Premisli to resniso resno, hodi pred Bogam! Le eno dušo imaš, in če si to zgubil, si — vse zgubil. Pa ni ravno težko, to dušo zgubiti. Povsod te obdavajo sovražniki, hudič, hudobni ljudje, tvoje lastno meso. Čuj in moli, de v skušnjavo ne padeš. Kako skerbi bogatin, de svojih zakladov ne zgubi! kako želi bolnik, svoje zdravje zopet zadobiti! in nam bi li nič mar ne bilo, če gnado Božjo zapravimo? Ali bi mi zamogli lahkomišeljno v grehah živeti in večni — premisli dobro — večni smerti nasproti iti? Bi mar smeli

dušo zaničevati, ki je s kervjo Kristusovo odkupljena? Sa nečimurno, kratko veselje bi mi večno veselje dali? Ali bi utegnili više ceniti telo, memo duše? — više čas, memo večnosti? Če pobožno živiš, si v nar veči revšini bogateji od nar bogatejiga hudobnika. — Če pobožno živiš, si srečnejši, ko knez v svojim slatovdelanim poslopji s vso svojo družino. Delaj tedaj, kolikor moreš, in napenjaj vse svoje moči, svojo dušo rešiti in srečno večnost si perpraviti, ker nebesa so vsi-ga vredne. Koliko potratijo pozemeljski otroci, priskerbeti si nečimurno poveseljenje, ktero jih kmalo kmalo neizrečeno peče! Ko bi mi to le na pol za Boga storili, bi bili veliki spokorniki, in enkrat veliki svetniki. Kristjani, zdaj so dnevi zveličanja. Delajte, dokler je dan; zakaj noč pride, de ne bo nihče več delati môgel. Kdor v solzah seja, bo v veselji žel. Nikar ne ljubimo svetá, ker prijaznost tega sveta je sovražnost Boga. Vse,

kar je na svetu, je sladnost mesá, sladnost očí in napuh življenja, in konec tega je — pogubljenje in večna smert. Kdor pa spolne voljo Gospodovo, ostane v večnosti.

Od posta.

Žé pervima človekama v raji je Bog postno zapoved dal, ker jima je zapovedal, sadja eniga drevesa ne jesti. Po storjenim grehu je bil post navadna pokora. Judje so imeli svoje postne dni; Jezus in aposteljni so se postili. Pervi kristjani so se sosebno oestro postili, zlasti pa tisti, ki so se pokorili. Zdaj je cerkev postno zapoved zlo olajsala, pa vendar je ljudje ne spolnujejo. V veliko keršanskih hišah se še o petkih mesá ne zderžé. Oh, ali so taki celò pozabili, de mora vse življenje kristjana pokora biti? Ali mar menj grešimo, kakor so prvi kristjani grešili? Ali smo morebiti preslabi, de bi nar manjšiga posta prestatu ne môgli? Pa

skušnja uči, de ne post, ampak nezmernost toliko ljudi pomori. Jezus je mogel na križi tolikšno žejo terpeti, ti pa bi si ne hotel nič pertergati, kar se tvojimu gerlu perleže? O mehkužni človek! zakaj si tako močan v grehah, in tako slab v postu?

Nihče ne sme reči: „To je le cerkvena zapoved;“ zakaj cerkev ima od Kristusa oblast, vernikom več reči prepovedati; kar tadaj ona zapové, stori v Božjim imenu. „Kdor vas poslušá,“ je rekel Jezus aposteljnám, „mene poslušá, in kdor vas zaničuje, mene zaničuje.“ In na drugim kraji govori Kristus: „Kdor cerkve ne poslušá, ga štej ajda in colnarja.“ Gorjé tistim staršem, gorjé tistim gospodarjem in gospodinjam, ki iz nemarljivosti po ajdovsko gospodarijo! Ne pogubljujejo samo sebe, temuč tudi duše svojih otrok, sorodnikov in podložnih. Gorjé vsim, kateri s prelomljenjem postne zapovedi celo družim očitno pohujšanje dajajo, in cerkev zaničujejo! Kdor ne more cele

postne zapovedi spolniti, kakor je postavljena, mora saj toliko storiti, kolikor zamore, in druge pobožne dela mora opravljati (molitve, djanja ljubezni, milodari ali almožine), ktere mu spovednik naloži. Tudi se kristjanu spodobi, slednji postni dan si kaj pertergati, in usta, ki jih le po dobrih in zvoljenih jedéh mika, s tem premagovati, de je s prosto in menj dišečo jedjo zadovoljen. S tem telesnim postam se mora tudi dušni post sdružiti, namreč, hude nagnjenja in strasti se morajo zaterati; jeza, jesičnost, oči se morajo berzdati; z eno besedo, greha se je varovati.

Sosebno se ne smejo kvaterni postni dnevi prelomiti, kteri so zato postavljeni, ker kvaterni čas mašnike blagoslové ali žegnajo. Koliko mora biti vernim na tem ležeče, de dobre duhovne imajo! Mašniki so nar veči blagor, pa tudi nar huji kaznen za ljudstvo. Prosite tedaj Gospoda, de pošlje dobre delavce v svoj nograd.

Duhovne orožja.

- 1) Sprašaj slednji dan svojo vest, in obudi popolnoma kes ali grevengo.
- 2) Spovej se skorej vsak mesec svojih grehov rednemu spovedniku. (Pa vselej se imaš dobro perpraviti, in pojdi k svetimu obhajilu).
- 3) Varuj se postopanja in hudih družin.
- 4) Poslušaj pazljivo pridige in prebiraj duhovne bukve.
- 5) Moli pridno in kliči tudi podnevu večkrat Boga.
- 6) Spominjaj se vedno pričijočnosti Božje in svetiga angelja varha.
- 7) Premišljaj večkrat terpljenje Kristusovo, in ogleduj pobožno britko martro.
- 8) Posti in premaguj se tudi proustvoljno.
- 9) Opravljaj pridno dela ljubezni.
- 10) Zoperstoj skušnjavam koj v začetku; zatri hudobne misli; ker „Nič nečistiga ne more v nebesa priti.“
- 11) Ne pripevaj dvoumnih pesem.

- 12)** Bodi pošteniga zadržanja. Veruj se vsake perložnosti k grehu. Bodi sramožljiv sam seboj; z osebami družiga spola se ne pečaj v samoti; počasti sveto Marijo in svetiga Alojzja. Premišljuj večkrat imenitnost nedolžnosti, ki je pri ljudeh in pri Bogu spoznana.
- 13)** Zmislj se večkrat na štiri poslednje reči: smert, sodbo, pekel in nebesa. Blagor jim, ki so čistiga serca, ker bojo Boga gledali. Kaj važno je pa posebno spraševanje vesti. — Ali kako se mora vest posebno spraševati? — Zjutrej, kedar vstaneš, skleni, tisti greh, v kteriga večkrat padeš, posebno bežati, in se v čednosti vaditi, ki mu je nasproti. Prosi Boga gnade in pomoči v to. Ponovi tudi podnevi ta svoj sklep, in opoldne se sprašuj ob kratkim. Pomisli, kolikrat nisi svojimu sklepu zvest bil, in perzadeni si, de se število tvojih grehov od dné do dné manjša, čednost pa se naraša. Perličj ali per-

gihaj današnji dan s včeranjim, ta teden s pretečenim, in glej, če si se kaj poboljšal ali niš. Če si se kaj poboljšal, zahvali Boga, in njegovi gnadi to perpiši; če se nisi, obžaluj svojo mlačnost, in terdno skleni, se poboljšati. Naloži si kako pokoro, ako bi ne bil svojiga sklepa spolnil. Poslednjiš se sez vse s svojim spovednikom pogovori.

Premišljuj večkrat per grobu svojiga prijatla ali svoje prijatlice naslednje besede:

- 1) Tukaj, o človek! kukaj se uči, kaj si! Uči se tukaj, kaj je naše življenje! Ena truga in eno mertvaško oblačilo nam ostane od vsiga veličastva.
- 2) Na zemlji so eni revni, eni bogati; v grobu pa smo vsi enaki. Studi ošabnost in nevošljivost, bodi visok ali nizek.
- 3) Kdo ve, kako kmalo zna Gospod življenja in smerti tudi tebe sem

- poklicati? — Zatorej bodi vedno perpravljen k smerti in za večnost.
- 4) **Gospod!** bodi milostiv, kedar prideš svet sodit! Tvoj hočem biti, tvoj večno v življenji in v smerti.
- 5) **Pravični Bog!** pred tvojo sodbo mora ves svet priti; vpričo vsih boš tudi mene sodil. Iz svojiga visokiga sedeža gledaš doli na človeške otroke, ter odločiš slednjimu svoje, pravičnimu in krivičnimu.
- 6) **Uči me, o Gospod!** visoko umetnost, pri grobéh moder postati. Kaj je šloveško življenje? Nečimurnost čez nečimurnost. Veliko je ležeče na dobri smerti, ali veliko več na dobrim, pobožnim življenji; to naj povzdigne pri tem grobu moje serce h tebi, o **Bog!** „Kdor do konca obstoji, bo zveličan.“ **Mat. 10, 22.** „Oko ni vidilo, uho ne slišalo in človeško serce ni občutilo, kar je Bog tem perpravil, ki ga ljubijo.“ **1. Kor. 2, 9.**

Sedem nar večih britkost Marije.

1. Prerokba Simeona.
2. Bég v Egipt.
3. Zguba Jezusa v tempeljnu.
4. Bičanje Jezusa.
5. Križanje Jezusa.
6. Snetje Jezusoviga telesa s kriča.
7. Položenje v grob.

Tako imenovanih sedem pripomoč.

1. Presveta Trojica.
2. Presveto rešnje Telo.
3. Križani Jezus.
4. Mati Božja.
5. Sveti angelji.
6. Svetniki Božji.
7. Terpeče duše v vicah.

Cerkvene pesmi.

Mašna pésem I.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolénih
 O Bog, te mólimo ;
 In polni želj ognjénih
 K tebi zdihujemo.

Daritev svete maše
 Si daj, o Bog dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominju
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;

Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umréti
 (O človek pomni tó!)
 De da ljudem živéti,
 De jim odpré nebó.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdiňovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

H glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam mirú, in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 U teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš,
 Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud' njemu čast gré se,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem vžgé.

Pred evangeljem.

1.

Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V sercé se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večén,
 Per Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kteri se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pót,
 Gotovo stezo, ktera
 Gré v nebesa od tód'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas,

Daj nam potem veselje
Seboj na večni čas.

H Kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobrote tvoje dar.
Od tebe, Oče, ide
Sin rojstva večniga,
Spočetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To Božje detice,
Devištva ni zgubila,
Ne pred', tud' potlej ne.
Naš greh je njega umoril,
Za greh je bil prodán,
In kakor je govoril
Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
Je v svetim raji zdaj,
Še pride, to obeta,
Samo ne vemo, kdaj.

Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud občestvo svetnikov,
 Zedinstvo v en telo.
 Tud grehov odpušenje,
 Na temu svetu zdaj,
 Živôta res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo,
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa s kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Teló in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;

Vse misli in vse djanje,
 Vse serca v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečéh,
 Odvzem' z' nad naše vesti
 Težilo vsih pregréh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živeš in teló,
 Blagó in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapojmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji,
 Ovzem' jim uma moč!

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebó ga da med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angeljci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog razgernjen bil,
 Zdaj vera nas previša,
 De človek tud' s' je skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,

Opomni misli moje,
De Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
O Jezus! tvoja kri,
Dodeli milost svojo,
Ti morje milosti!
Kar zdaj te nam zagerne,
Naj zgine, o Bog! spred nas,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat' tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
Vel'k čudež se godi,
Gospod se zdaj uživa,
Tud' vera 'ma oči.
Podoba je scer vina,
Podoba kruha vsa,
Ne vid' se nič spremina;
Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,

Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduči,
 (Ljubezni neizmera!)
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodedo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Katermu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč res dal.

4.

O Jezus! čast in hvala,
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezin nam je dala,
 Ljubezin tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje té kerví;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!

Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 De bodemo s taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam tistim
 V nebesa enkrat šli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpéto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' to darovanje,
 Nam dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' božje
 Se ven in ven terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Mašna pesem II.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči :
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat lastne dolgé.
 Odpusti oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin :
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al Oče vsiga usmiljenja
 Na serca polne skesanja
 Z dopadajenjem dol poglej
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti velki Gospodar!
 Za spravo zdej darujemo,
 Tvojiga sinu zročujemo,
 O Bog, po ti sveti kervi
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgol prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um,

Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s terpetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In verje z živim spoštovanjem
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetji je scvedla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz gol ljubezni,
 Ljudi, nas spraviti, Bog! s tabo
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križi kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnim tebi zdaj sedi;
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vedno z njo:

De kdor se k njim' v solzah perbliža
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej uživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí,
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K' tvojiga Sina spomnimo,
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem' Bog, leto darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš,
 Omeči te zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sina
 Nam da up, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot,
 V nebesih, in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo,
 Njega, svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves spet se h časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti nanj postavmo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:

Ta dar je sam tvoj sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan,
 Za nas, persojen umornini,
 Strašno na križi bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj,
 On per Očetu za nas prosi,
 De b' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Po prošnjah, Jezus, omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte božje jagnje,
 Kak' toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobè. (dvakrat.)

K obhajilu.

Gospod, jest nisim vreden, (dvakrat.)
 De b' tebe dans savžil,

Al reci de bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz sereca jez želim,
 Daj z enim, naš prezveti,
 De gnado zadobim. (dvakrat.)

Per koncu svete maše.

Ta dar smo dokončali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin,
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Po njemu smo prejeli
 Rešenje s svojih vez;
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Mašna pesem III.

Kirje.

1.

Bog! pred tvojim veličastvam
 Molimo iz praha te;
 S svoje milosti bogastvam
 Se ozri v nas grešnike,

Darta naš naj ti dopade,
 Jagnje je brez madeža:
 Jezus, vir nebeške gnade,
 Ki odjemplje greh sveta.

2.

Jezusovo zasluženje
 Nam je grešnim upanje,
 In po njemu odpušenje
 Tvoja milost nam daje.
 Res, veliko smo grešili,
 Te žalili slehern čas;
 Ti, o Kristus, se usmili!
 O Gospod, usmil' se nas!

Glorija.

Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njegovo ime;
 Po stvarjenja širokosti
 Naj ga vse stvari časté.
 Bodi hvaljen! bodi moljen!
 Večni, trojedini Bog!
 V tvojo večno čast odvoljen,
 Naj ti služi zemlje krog.

Evangelium.

Evangeli je resnica,
 Varuje nas grešnih zmot;

Nam je luč, nam je vodnica
 Po življenja temni pot'.
 Nauk večniga življenja
 Ti, o Jezus! sam imaš;
 Luč modrosti, rasvetljenja,
 Učenik, nam vernim daš.

Kredo.

Verujem v Boga Očeta,
 Néba, zemlje stvarnika;
 V Sina, odrešnika sveta,
 Ino v Duha svetiga.
 Verjem tudi vse resnice,
 Ktere Jezus je učil;
 Če se prav deržim pravice,
 Bom v nebesih ga častil.

Offertorium.

1.

Večni Oče vse dobrote!
 Mil poglej na ta altar,
 Za brezkončne grehov zmote
 Ti damo prijetin dar:
 Svet'ga kruha ino vina
 Dar, ponižno darovan,
 To je dar res tvoj'ga Sina,
 Za žive in mertve dan.

2.

Tudi naše premoženje
 Naj ti posvečeno bo,
 Darimo ti vse življenje,
 Svojo dušo in telo.
 Dar ta za dolgé človeške
 Prinesem s ponižanjem,
 Bodi gnade vir nebeške
 Nam nevrednim grešnikom.

Sanktus.

S angelci na glas pojemo,
 Sveto pesem, o Gospod!
 Vse čiščenje ti dajemo:
 Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
 De b' za tvojo čast se vnéli,
 Nam, o Bog dobrotljiv, daj!
 Bomo tvojo hvalo péli
 Tù in tam na vekomaj.

Benediktus.

Bodi moljeno, čiščeno!
 Rešnje Jezusa Telo!
 Nam v zveličanje rojeno,
 In na križ' umorjeno
 Bodi moljena častita
 Jezusova rešnja Kri!

Ki si za naš greh prelita,
In za grehe vsih ljudi.

Agnus Dei.

Mili Jezus! božje Jagnje!
Nosiš grešnikov dolgé,
Naj se tvoja milost nagne,
Svoj svet mir mi daj v sercé;
De se sklenem z vernim duham
V Zakramentu zdaj s teboj;
Poživljen z nebeškim kruham
Bodem živ in mertev tvoj.

Ite missa est.

Žegnaj Bog, nas trojedini,
Z močno, milostno roko,
V greha in skušnjav dolini,
Varuj nas nesreče z njo.
S svojo milostjo ostani
Vselej, o Gospod, pri nas,
Konc življenja nas ohrani,
Nam odkri svoj svet.

Pesem pred pridigo.

1.

O Jezus, duša moja
Je žejna slišat' te,

Ker le beseda tvoja
 Resnica večna je;
 Oznani nam povelje
 Življenja večniga,
 Besedo, k' nam veselje,
 Neskončno srečo da.

2.

Tvoj nauk nam tamôto,
 Duš naših razsvetlí,
 In pameti slepôto
 Z resnizo razjasni.
 Slep človek sam od sebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga brez tebe
 Poznal nikol' ne bo.

3.

Beseda tvoja kaže
 V nebesa pravo pot;
 Če naša pamet laže,
 Nas ona varje zmot.
 Le ona da spoznanje,
 De vidimo svetost,
 Odverne grešno djanje,
 Podpira nam slabost.

4.

Oh, ojstra je, boleča,
 In dušo v živo skli,

Ognjena je, goreča ;
 Pa vender tud' hladi ;
 Poterdi vero našo,
 Oživljaj jo povesod ;
 Daj vselej nam to pašo,
 Te prosimo, Gospod !

5.

Je grešnik marskateri
 V nesrečo sam goljfan,
 Miru ne iše v veri,
 Tiči v pregreh' zaspan,
 Ti k duši greš zaspani,
 Ter grešnika zbudiš,
 Mu praviš: grešnik vstani,
 De večno ne zaspiš !

6.

O de b' beseda tvoja
 Ne vtihnula nikdar.
 O daj, de duša moja
 Prejema ta tvoj dar ;
 Daj v križih, daj v skušnjavah,
 V skerbeh nam, Bog, ga daj,
 Nas veseli v težavah
 Nas pelji v sveti raj.

Pesem

pred svetim rešnjim Telesam.

1.

Tukaj duša, se ponižaj
 Molit svoj'ga Jezusa,
 S terdno vero se približaj
 In sprejmi v ljubezni ga.
 Sej v ljubezni svoji sveti
 Se ti samiga dari,
 S svojo milostjo objeti
 V Zakramentu te želi.

2.

Dal za tebe je življenje,
 Je na križi kri pretil,
 De bi tebi odrešenje
 In zveličanje dobil.
 Tukaj pa želi skleniti,
 O nevesta, se s teboj,
 Tebi vir življenja biti,
 Biti večno ženin tvoj.

3.

Toraj, duša, se ponižaj
 Tukaj pred Zveličarjem,
 S spoštovanjem se približaj
 In serčnim zaupanjem,

De zaceli tvoje rane ,
 De podpera ti slabost ,
 Vekomaj s teboj ostane
 Vse veselje , vsa sladkost .

Adventna pesem.

1.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve, nebesa, ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V greh in v tamni ječali;
 Bog je bil zemljo preklel,
 Greh nebo človeku vzal.

2.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tolko bolečin.
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 Dvico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je sercé
 Kar Gospod mi zapové.

3.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

4.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo.
 De preide grehov noč,
 In nas vodi božja moč.

5.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kterga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim srcem vsak
 Le Zveličarju enak.

6.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti prinesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

Oznanjenje Marije Device.

1.

Bod', Marija, počešena!
 Pravi angelj k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Danes, ta svoj velki dan!
 Milost božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari;
 Dvico te je posvetila,
 Med ženami take ni.

2.

Kaj se boš, Marija, bala?
 Bog sa tvojo čistost vé;
 Sina bodeš svetu dala,
 Jezus bo njegov' imé.

Velik bo po celim svetu,
 Božji sin se bo imenval;
 In po Davidu, očetu,
 Vekomaj bo kraljeval.

3.

Kak se to zgoditi hoče?
 Mi, Marija, govoriš!
 Al pri Bog' je vse mogoče,
 Tud če dvica bit' želiš.
 Lej, Marija, svojo teto,
 Dolgo ni bla vslišana,
 Le poglej Elizabeto,
 S sinam je požegnana.

4.

Slišala je to povelje,
 Ostermelo je serce;
 Pa storit' ji je veselje,
 Kar Gospod ji zapové.
 Lej, Gospodova sim dekla,
 Kar želi, zgodi se naj!
 Je Divica čista rekla;
 Angelj se poverne v raj.

5.

Lej, Divica je spočela,
 Ohranila dviski cvet;
 Mater' božje čast prejela,
 In osrečila ves svet.

Božje čuda zdaj molimo,
 Božjo skrivno premodrost,
 Njega milost zahvalimo,
 Predobroto in svetost.

Sveti večer. I.

1.

Kar je že dolgo želel svet,
 Nocoj se dopolnuje,
 Odrešenik, Marije cvet,
 Do nas se ponižuje;
 Pastirjem angeleci pojo,
 Veselje prinesejo;
 Prišel Zveličar na zemljo,
 Zato mu čast dajejo.

2.

On, Bog, ima čez vse oblast,
 Pa vender lej ljubezni!
 Zakril je z mesam svojo čast,
 Ozdravit' nas v boleznih.
 Nebesa vse so njega dom,
 Pa hoče v jasli priti:
 De jest prevzeten več ne bom,
 Me mora to učiti.

3.

Le greh Adamov ino moj
 Ga je na zemljo spravil;
 Odrešit' svet se je nocoj
 Med grešnike postavil.
 Iz serca z angelci bom pel:
 Bogu čast po višavah!
 De nas je grešnike sprejel;
 Zveselil v vsih težavah.

4.

O Jezus, moj Odrešenik!
 Serce ti hvalo poje,
 In preden si serdit sodnik,
 Poslušaj prošnje moje:
 S pastirji pred teboj klečim,
 De me ne boš pogubil;
 Le tebe jest ljubit' želim,
 Ker si me ti pred ljubil.

5.

Za me si se nocoj rodil,
 In hočeš same vmreti;
 O daj, de več ne bom grešil,
 O daj sveto živeti!
 Scer zdaj zastonj zame terpiš,
 Zastonj boš zame križan,
 Če me v slabosti zapustiš,
 Sim vekomaj ponižan.

6.

O Jezus, milost le mi daj,
 Ne bom Boga pozabil,
 Prišel bom k tebi v sveti raj,
 Ki si me v vanj povabil.
 Ljubezen te je na zemljo
 Nevrednemu mi dala;
 Ljubezen, upam, bo v nebo
 Me k tebi pripeljala.

Sveti večer. II.

1.

Poglejte čudo se godi!
 Kaj more nek' to biti?
 Nebeški dan o polnoči!
 To mora kaj pom'niti;
 Lej angelja pred nami stat'!
 Luč svetla ga obsega;
 Od groze moram trepetat',
 Povejte kaj bo s tega?

2.

Tako pastirji govoré,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!

Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba se nič bati;
 Je vbožin, v jaslicah leži,
 Lahko ga je poznati.

3.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebi,
 Vesele mu ženejo šum,
 De svet otme v potrebi.
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah:
 Mir vam, ki dobre volje ste,
 Bogu čast po višavah!

4.

Pastirji se razveselé,
 Ko slišijo to novico,
 Do Betlehema hrepené,
 Spoznat' želé resnico.
 Pogledat' pojdmó, pravijo,
 Kar angelji so rekli;
 Teko, in se ne vstavijo,
 De k jaslam so pritekli.

5.

Tam dete vglédajo lepo,
 De ni se moč nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto!
 Želé mu dopovedat',

De ljubijo ga iz serca,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, katere da,
 De bodo spolnovali.

6.

Tud' mi zdaj k jaslicam pojdemo,
 In bodmo ga veseli,
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 De smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', Zveličar moj!
 Vsak reci sam pri sebi,
 De si prišel do nas nocoj,
 De b' večno bli pri tebi.

Razglašenje Gospodovo.

1.

O kdo bi dans vesel ne bil,
 K' mu pride tolka sreča!
 Boga hvaležno ne častil,
 Ker jenja tamna ječa!
 Ljudstvo, k' je v tmi hodilo,
 Svetlobo je dobilo;
 V deželi smertne sence
 Se sveti luč.

2.

Pastirjem angelj is nebá
 Mesija oznanuje;
 Poslana zvezda od Boga
 Neverne razsvetljuje.
 K' so Modri jo spoznali,
 Za njo so se podali,
 Želeli so častiti
 Zveličarja.

3.

O vstani zdaj, Jeruzalem!
 Bod' mesto razsveljeno!
 Ozri se v srečen Betlehem,
 Kaj ti je tam rojeno!
 Lej, ptujci iz iz-hoda
 Še išejo Gospoda:
 Povejte, kje je rojen
 Častljivi kralj!

4.

Na tanjko se spolnuje zdaj
 Nebeško prerokvanje,
 Prerokov božjih vekomaj
 Resnično oznanvanje:
 De pridejo kamele
 Iz jutrove dežele
 Neso zlata, kadila
 Gospodu v dar.

5.

Povzdigni, mesto, zdaj oči,
 Lej, ljudstva so se zbrale,
 Od poldne in od polnoči,
 De b' k tebi se podale;
 Kraljestvo ti bo dano,
 Bo vse človeštvo zbrano,
 Mesija, kralj nebeški,
 Bo kraljeval.

6.

Ker se je dans nebeška luč
 Tud nam vsim prikazala,
 Prinesla nam nebeški ključ,
 Častimo nov'ga Krala;
 Serce mu prinesimo,
 Ponižno ga prosimo,
 De v sercih nam kraljuje,
 Naj vekomaj.

Terpljenje Jezusovo.

1.

Daj mi, Jezus, de žaljujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.

Jezus, daj de tvoje rane
 Nas presunejo Kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

2.

Nas odrešit', smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

3.

Tolovaj' te so obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roké,
 Ktere celi svet deržé,
 Jezus, daj i. t. d.

4.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

5.

Ternje bôde čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,

Tebi, Jezus, kralj svetá!
 Žeslo, terst se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

6.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križi te še kleli,
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe vmerl.
 Jezus, daj i. t. d.

7.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali,
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križi kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

8.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Žalostna Mati božja.

1.

Žalostna je mati stala,
 Se pod križem mil' jokala;
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je serce vtopljeno,
 Vse pobito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

2.

O kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta mati,
 Ktere sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje,
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj njen sin terpi razpet.

3.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo vglada biti
 U brikosti, kdo je ta?
 Kdo preserčno ne žaljuje,
 Če to Mater preišljuje,
 Ki terpeti tolk' ima?

4.

Grehe ljudstva nase vzeti,
 Vidi, Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

5.

Mati! zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Stori mi serce se vneti,
 In za Jezusa goreti,
 De mu bom prijetna stvar.

6.

Sveta Mati! to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni mi jih v serce.
 Naj te rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tudi mene v živo sklé.

7.

Daj, de s tabo rad žaljujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim,

Poleg križa de prebivam,
 In s teboj solze prelivam
 Z cel'ga serca jest želim.

8.

O devic usih devica,
 V žalosti nam tovarsica,
 Daj, de jokam se s teboj;
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

9.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves unamem,
 Kristusu de bom udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati, u nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

10.

Tvoj'ga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert telo zadela,
 Daj, de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Velikonočna pesem.

1.

Zveličar gre iz groba
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil
 Je zame drago kri prelil.
 Alleluja!

2.

Otet je človek, rešen!
 In v brezdno satan trešen!
 Smert nima svoj'ga zêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Alleluja!

3.

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z greham pred nebo!
 Alleluja!

4.

O, kak se svet'jo rane
 Nevsmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 De smert je mertva, nas uči!
 Alleluja!

5.

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera:
 Zveličar je od smerti vstal;
 Tud' nas ne bode grob končal.
 Alleluja!

6.

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' satrobi;
 Telo tud' potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Alleluja!

7.

Dopolnit naše želje,
 Pripraviti nam veselje,
 Greš ti, Zveličar, pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud' za t'boj.
 Alleluja!

8.

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 Pravičnimu plačil' deliš,
 Alleluja!

9.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,

S kervjo bom jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.
Alleluja!

10.

Alleluja! Alleluja!

Alleluja! Alleluja!

Po svoje, Jezus, bratam brat,
Daj tudi nam od smerti vstat'.

Alleluja!

Križev teden.

1.

Bog, k'ter grešnike kasnuješ,

In pravične zveseljuješ,

V nebu ti nad nam' živiš,

Žugaš, tepeš in krotiš.

Sliši nas, stvari uboge,

Odverni nam vse nadloge,

Zdrave, v miru nas ohran',

Daj nam kruha vsaki dan!

2.

Slednji dan nas iz dobrote

Preskerbiš lahko sirote;

Si mogočin gospodar,

In skerbiš sa vsako stvar.

Sliši nas, i. t. d.

3.

Ti daješ stvarnem živeti,
 De gre dež, in solnce sveti,
 De polje lepo cvete,
 Žito upanje daje.
 Sliši nas, i. t. d.

4.

Če živali nam škodljive
 Pridejo na vert, na njive,
 Tvoja volja je tako,
 Služimo si z greham to.
 Sliši nas, i. t. d.

5.

Če od neba le dežuje,
 De nam živež potonjuje,
 Pride to iz tvojih rok,
 Zavolj spačenih otrok.
 Sliši nas, i. t. d.

6.

Če poleti za vročino
 Vzame toča nam poljnino,
 De zelen'ga vidit' ni,
 Smo pregrešili sami.
 Sliši nas, i. t. d.

7.

Če gromi, se križem bliska,
 De se vsak ostrašen stiska,
 Grešnik tvojo moč spozna,
 V svojih grehah trepetja.
 Sliši nas, i. t. d.

8.

Svojo moč prav pokazati,
 Hotel si Egiptu dati
 Rodovitnost sedem let
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, i. t. d.

9.

Izraelce si posvaril,
 Z dolgo sušo jih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 Dež tri leta ni rosil.
 Sliši nas, i. t. d.

10.

Je nebo zaperto bilo,
 Polje ni dežja dobilo,
 Izrael je malikval,
 Ti pa Bog ga obiskval.
 Sliši nas, i. t. d.

11.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 Ki je zatirala strašno
 Celo Judovsko zemljo.
 Sliši nas, i. t. d.

12.

Ker se ljudstvo spreoberne,
 Šibe tvoje si odverne,
 Ko Elija pros' za nje,
 Kmalo dost dežja dobé.
 Sliši nas, i. t. d.

13.

O Bog, tud' nas se vsmili!
 Ki smo te močno žalili,
 Kader bodeš tepel nas,
 Vsliši prošnjo tisti čas.
 Sliši nas, i. t. d.

14.

Tebi v voljo se čmo zdati,
 Svoje polje obdelvati,
 Ti odpri roko, Gospod,
 In napolni nas dobrot.
 Sliši nas, stvari uboge
 Odverni nam vse nadloge,

Zdrave, v miru nas ohran',
Daj nam kruha vsaki dan.

Binkošti.

1.

Prid' sveti Duh, aposteljnam dan,
Ker si bil dansi vanje poslan,
De čuda božje pravijo,
Sovražnikam se vstavijo.
Prid' sveti Duh! te prosi kristjan.

2.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
In jih med svoje verne razli;
Resnico de poslušajo,
In nje sladkost okušajo.
Prid', sveti Duh! razsvetli nas.

3.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
Zažgi nam v sercih svete želje;
Ljubit', kar je pravičniga,
Se varvati krivičniga.
Prid', sveti Duh! ljubezni svete.

4.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
Poterdi v sercih pravo svetost;

Daj, de se ne spotaknemo,

V ljubezni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh! ti naša krepost.

5.

Prid', sveti Duh, ti zvesti vodnik!

Veselje naše, naš pomočnik!

O vodi nas do večnosti,

Pripelji nas do srečnosti.

Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto rešnje telo.

1.

Pridi molit, o kristjan,

Od ljubezni svete vžgan,

Kjer je Jezus v Zakramentu

Iz ljubezni dan.

2.

Tukaj so sveté reči:

Jezusa telo in kri;

Duša, ktera njega vživa,

Se ne pogubi.

3.

Bod' češen Odrešenik!
 U nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik.

4.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vsih nevarnost
 Duš ino teles.

5.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj u nas gore.

6.

Kader umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomaj s teboj.

Pri svetim obhajilu. I.

1.

Ljuba duša, zbudi se!
 Lej, kaj boš prejela!

Jezus sam se ti daje!
 Bodi ga vesela.
 Naj se zdaj odpre serce,
 Kralj časti de v njega gre,
 In ponižaj se do tal,
 Stvarnik se t' bo vživat' dal.
 O, zares presrečni dan!
 Stvar Boga sme vžiti!
 Zdaj premisli prav, kristjan!
 Kakšnin moraš biti.

2.

Skrinja božja je bila
 Prav lepo storjena
 Iz nar dražiga lesa,
 Z zlatam obložena;
 Ker leviti jo neso
 Z glasnim petjem vsi pojo;
 David, kak je bil vesel!
 Poskakoval pred njo in pel:
 Alj serce je dansi več,
 Ko je skrinja bila;
 Sreče tvoje ni izreč',
 K' se ti bo zgodila.

3.

Jezus, ljub' Zveličar moj!
 Če premislím grehe,
 Mislím, oh, kaj bo z menoj
 Vrednim večne kehe?

Ti pa k sebi me želiš,
 Ljubeznjivo govoriš :
 Pridi k meni, jej in pi
 Mene sam'ga, mojo kri.
 O jest slaba, revna stvar!
 Tebe kdaj prejeti
 Ne prederznil b' se nikdar ;
 Pa češ sam imeti.

4.

Takej pred teboj klečim,
 In se ponižujem,
 Tebe vredin bit' želim,
 Milo v te zdihujem ;
 Milost svojo mi daruj,
 Mene slab'ga poterduj,
 Dušo mojo pokrepčaj,
 Večno umreti ji ne daj.
 Revin človek in ubog,
 Brez pomoči tvoje
 Sam ne morem iz nadlog
 Rešit' duše svoje.

5.

Daj mi terdno stati moč',
 Varuj me v skušnjavah,
 De premagam greha noč,
 Reši me v težavah.
 Daj se vredno vžiti spet,
 Kadar bom sapušal svet ;

Priti k sebi v nebo,
 Ljubi Jezus, daj mi to.
 Ker te tukaj vživat' smem,
 Daj mi vmreti srečno,
 De v veselje tvoje grem,
 In te vživam večno.

Pri svetim obhajilu. II.

1.

Moj Zveličar! tebe vžiti
 Moja duša zdaj želi,
 Terdno se s teboj skleniti
 Od ljubezni hrepeni;
 O de b' vredin in pripravljen,
 Te pod svojo streho vzel!
 De b' očišen in ozdravljen,
 Dansi, Jezus, te prejel!

2.

Če svetost premislim tvojo,
 Trepetam in se bojim,
 Ker spoznam nevrednost svojo,
 Ves ostrašen ostermim;
 Ti si pod podobo kruha,
 Stvarnik, moj Odrešenik!

Verjem z lučjo svet'ga Duha,
De boš tudi moj Sodnik.

3.

Ljubi Jezus, nisim vredin,
De pod mojo streho greš,
Ti, moj Bog, si vsigavedin,
Vse slabosti moje veš;
Daj mi, Jezus, to zdihujem,
Predin k tvoji mizi grem,
De jih serčno obžaljujem,
De očišen te prejmem.

Čast Marije.

1.

Glas iz serca poženimo,
Mater božjo prav hvalit';
Vsi ponižno zapojimo,
Jo spodobno počastit';
Ona je nebes kraljica,
Ino naša pomočnica.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' češena, Dvica ti!

2.

Je prišla, za nas rojena,
Lepšat in osrečit svet,

Kakor limbar zasajena ;
 Lepšal jo je dviški cvet.
 Je živila le v samoti,
 Le v ponižnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

3.

Z božjo milostjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati božja bila zbrana,
 In veselje nas, sirot.
 Jezusa nam je rodila,
 Nam Zveličarja zredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

4.

Zdaj je ona naša Mati,
 Ino Jezus sin je nje ;
 Nam zamore pomagati,
 Če pred sedeš Sina gré.
 Naše prošnje predinj nosi,
 In za nas nadložne prosi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

5.

Kakor je svetla danica,
 V nji gorí tako svetost ;
 Je ostala vselej Dvica,
 V nji se božja vid' modrost.

Kristijani jo hvalimo,
Svojo Mater počastimo.
Naj jo hval'jo i. t. d.

6.

O poslušaj zdaj, Marija!
Mile prošnje nas, otrok,
Nas zatira hudobija,
O, poslušaj ti naš jok:
Daj Boga za nas prositi;
Vselej te žel'mo častiti.
Naj te hval'jo i. t. d.

Sveta Ana.

1.

Počēšena! sveta Ana!
Z božjo milostjo obdana!
Mati božje Matere!
Lepo zar'jo si rodila,
Zemljo z lučjo razsvetlila,
Zveselila gresnike.

2.

Dala svetu pomočnico
In nebesam si Kraljico,

Mater Sinu božjimu,
 Bodi serčno počešena,
 O presrečna, sveta žena!
 Ljuba svoj'mu Stvarniku!

3.

On, k' se je za nas včlovečil,
 Te je, mati, res osrečil,
 Zročil ti je lep zaklad:
 Sebi vselej dopadljivo
 Mater milo, ljubeznjivo,
 K' je zravnila Eve pad.

4.

Slast nebeško si vživala,
 Ko v naročji si zibala
 Lepo hčerko, tak sveto;
 Tvoja duša je vesela
 Čast Zveličarjevo pela
 K' se je bližal na zemljo.

5.

Ko življenje si sklenila,
 Ti je hči na strani bila,
 Te spremila v srečnih kraj!
 Kadar ura nam odbije,
 Spros' tud' nam pomoč Marije,
 De nas pelje v sveti raj.

Sveto serce Jezusovo.

1.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru.
 Spoznamo, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo serce
 Od vsih nas vedno bo.

2.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznamo, i. t. d.

3.

Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno serce;
 Spokorno in rasterto
 Tud' milost upat sme.
 Spoznamo, i. t. d.

4.

V serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,

Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznamo, i. t. d.

5.

V to serce zakleniti
 Se hoč' mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznamo, i. t. d.

6.

O Jezus! naj omije
 Nas serca tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznamo, i. t. d.

Vera, upanje in ljubezen.

1.

Živo verjem, terdno upam,
 Serčno ljubit' te želim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti:
 Zmotam pa serce zapreti;
 Sej iz rok ljubezni tvoje
 Je prišlo življenje moje.

Vero, upanje povikšaj,
De v ljubezni ves gorim.

2.

Živo verjem i. t. d.
Če tud' cel svet v zmote zajde,
V tebi se resnica najde;
Teb' ni skrit'ga Bog presveti,
Brez skerbi ti smem verjeti.
Vero, upanje i. t. d.

3.

Živo verjem, i. t. d.
Tri osebe so v skrivnosti;
Le en Bog v svoj' svetosti;
V bistvu so moči enake,
Čudne dela so od vsake.
Vero, upanje i. t. d.

4.

Živo verjem, i. t. d.
V tebe, Oče na višavah,
Bom zaupal v težavah;
Tvoja roka me podpéra,
Če me svét, pekel zatéra
Vero, upanje i. t. d.

5.

Živo verjem, i. t. d.
Jezus, tvoje odrešenje

Naj me varje v pogubljenje;
 Je nebesa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo
 Vero, upanje i. t. d.

6.

Živo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj,
 Strah v sercu mi zatéraj;
 De se vterjen, ne preganem,
 Živ ud Jezusov ostanem.
 Vero, upanje i. t. d.

7.

Živo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, se veseliti,
 Tebe vekomaj častiti,
 V dobrih delih hočem rasti,
 Tebi v vsih rečeh dopasti.
 Vero, upanje i. t. d.

8.

Živo verjem, i. t. d.
 Tebi hočem zvest ostati,
 Svet naj žuga me končati,
 Le do tebe čem hiteti,
 In z veselim sercam peti:
 Ljubi Oče, tebe ljubim,
 Te ljubit' hrepenim.

9.

Živo verjem, i. t. d.
 Kader ura mi odbije
 In me temni grob zakrije,
 Ko trohljivost ž'vot razdere,
 Naj se v mojim sercu bere:
 Ljubi Oče, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Zahvalna.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

2.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale,
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

3.

Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin
 Je zapustil ga v spomin.

4.

O preljub' Zveličar naš!
 Kolka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bla duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

5.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

6.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika,

Milost, grešnik, le dobiš,
Dokler še na svet' živiš.

7.

Jezus bod' usmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani,
Kri si svojo dal za nas,
Greh končaj, pri nas ostani;
Pelji naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj.

8.

Svoje ljudstvo srečno stor'
Zdaj in vselej nas obvari;
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvari;
Hvalo homo peli ti
Tukaj in u večnošti.

9.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj de stor'mo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
De ne boš zaverigel nas.

Hvalimo Očeta, Sina s svetim Duham. Hvalimo in povikšujmo ga vsak čas.

M o l i t e v.

O Bog! čigar usmiljenja je brez števila, in čigar dobrotljivosti brez konca, sprejmi našo zahvalo za vse dobrote, ki jih je nam tvoje neskončno veličastvo dodelilo, ki tvojo milost vsak čas kličemo, de nam, prosečim zaželeno podari, in nas nikdar ne zapusti, temuč blago podpera, de vse od tvoje milosti prejete dobrote tako obračamo, de bomo enkrat od tega pred tvojo pravično sodbo brez strahu z veseljem odgovor dati zamogli. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.**

Razlaga okrajšanj

v pratiki Svetnikov.

Ab.	„	pomeni abat ali opat.
Ap.	„	apostelj.
D.	„	devica.
Ev.	„	evangelist.
Kar.	„	kardinal.
Kr.	„	kralj - ljica.
M.	„	marternik.
Mm.	„	marterniki.
Maš.	„	mašnik.
P.	„	papež.
Puš.	„	pušavnik.
Š.	„	škof.
Sp.	„	spoznovavec.
stol.	„	stoletje.
Vd.	„	vdova.
c. u.	„	cerkveni učenik.
†	„	umerl.

Neprestopni prazniki leta.

- 1 Novo leto, obr. J. K.
- 2 Makari Ab. † 394,
- 3 Genovefa D. † 512.
- 4 Tit. Šk. † 94.
- 5 Telesfor P. M. † 154.
- 6 SS. 3 Kralji, Razgl. J.
- 7 Rajmund Maš. Sp.
- 8 Erhard Š. † 750.
- 9 Julian in Bazilisa Mm.
- 10 Pavl Puš. † 342.
- 11 Higin P. M. † 142.
- 12 Ernest Ab. † 1096.
- 13 Hilari Š. c. u. † 368.
- 14 Feliks. Maš. † 256.
- 15 Maver Ab. † 584.
- 16 Marcel P. M. † 310.
- 17 Anton Puš. † 356.
- 18 Priska D. M. † 375.
- 19 Kanut kralj M. † 1086.
- 20 Fabian in Boštian Mm.
- 21 Neža D. M. † 304.
- 22 Vincenci Diakon M.
- 23 Zaročenje Marije D.
- 24 Timotej Š. M. † 97.
- 25 Spreobern. S. Pavla.
- 26 Polikarp Š. M. † 166.
- 27 Joan Krizostom Š. c. u.
- 28 Karol velki, cesar † 814.
- 29 Franc Salezi Š. † 1622.
- 30 Martina D. M. v III. stol.
- 31 Peter Nolaski Sp.

1	Ignaci Š. M. † 107.	1
2	Svečnica.	2
3	Blaž Š. M. † 316.	3
4	Rembert Š. † 888.	4
5	Agata D. M. † 251.	5
6	Dorotea D. M. v III. stol.	6
7	Romuald Ab. † 1027,	7
8	Janez od Mate Sp.	8
9	Polona D. M. † 249.	9
10	Školastika D. † 543.	10
11	Dezideri Š. M. 612.	11
12	Evlalia D. M. † 304.	12
13	Fuska M. † 250.	13
14	Valentin Maš. M.	14
15	Faustin in Jovita Mm.	15
16	Juliana D. M. v III. stol.	16
17	Teodul in Flavian Mm.	17
18	Simeon Š, M. † 106.	18
19	Konrad Puš.	19
20	Evheri Š. † 743.	20
21	Eleonora in Verda.	21
22	Petra stol v Antiohii.	22
23	Marjeta Kortonska.	23
24	Matija Ap. † 80.	24
25	Valburga abatnja.	25
26	Nestor Š. M. † 250.	26
27	Leander Š. † 596.	27
28	Roman Ab. † 460.	28

V prestopnim letu se S. Matija in Svetniki za njim en dan naprej premaknejo.

1	Albin S. † 549.
2	Simplizi P. † 583.
3	Kunigunda Kr. D.
4	Kazimir Princ Sp.
5	Adrian M., Foka M.
6	Koleta D. † 1447.
7	Tomaš Akvin Maš. c. u.
8	Janez od Boga Sp.
9	Frančiška Rimlj. Vd.
10	40 Marternikov † 316.
11	Konstantin Ab. M.
12	Gregor P. c. u. 604.
13	Evfrazia D. † 410.
14	Matilda kralj. † 968.
15	Longin. Š. M. v I. stol.
16	Heribert Š. † 1022.
17	Jedert D. † 659.
18	Eduard Kr., Ciril c. u.
19	Jožef rednik J.
20	Joahim oče Mar. D.
21	Benedikt Sp. † 543.
22	Oktavian, Lea Vd.
23	Akvila in Pelagia Mm.
24	Gabriel velki angelj.
25	Oznanjenje D. M.
26	Ludger Š. † 809.
27	Rupert Š. † 723.
28	Guntram Kr. † 593.
29	Evstahi Ab. † 628.
30	Kvirin stotnik M. † 130.
31	Amoz prer., Balbina D.

1	Valerik Ab., Hugo Šh.	1
2	Franc od Pavla † 1508.	2
3	Rihar Š. † 1258.	3
4	Isidor Š. c. u. † 636.	4
5	Vincenci Fereri Maš.	5
6	Sikst P. M. † 117.	6
7	Herman, Jožef Sp.	7
8	Dionizi Š. † 96.	8
9	Valtruda abatnja.	9
10	Ecehiel prerok.	10
11	Leon P. † 461.	11
12	Juli P. † 352.	12
13	Justin M. † 167.	13
14	Tiburci in Valeri Mm.	14
15	Helena kraljica.	15
16	Drago patron ovčarjev.	16
17	Anicet P. M., Rudolf M.	17
18	Elevteri Š. M. † 130.	18
19	Ema Vd. † 1040.	19
20	Viktor M. † 300.	20
21	Anzelm Š. c. u. † 1109.	21
22	Kaji in Zoter Pp. Mm.	22
23	Honori Š., Adalbert Š. M.	23
24	Juri vojš. M. †. 303.	24
25	Marka Ev. † 68.	25
26	Kletus P. † 84.	26
27	Peregrin Maš. † 1345.	27
28	Vital in Valeria Mm.	28
29	Peter Maš. M. † 1252.	29
30	Katarina Sienska D.	30

- 1 Filip in Jakob Ap.
- 2 Atanazi Š. c. u. † 373.
- 3 Znajdenje S. Križa.
- 4 Florian M., Monika Vd.
- 5 Pius V. P. † 1573.
- 6 Jan. Ev. pred vrat. v Rimu.
- 7 Štanislav Š. M.
- 8 Mihaela perkazen.
- 9 Gregor Nac. Š. c. u.
- 10 Izidor kmetovavec.
- 11 Mamert Š. † 472.
- 12 Pankraci M. † 304.
- 13 Servaci Š. † 384.
- 14 Bonifaci M. † 307.
- 15 Viktorin M. v Rimu.
- 16 Janez Nepom. M.
- 17 Paškal Sp., Bruno Š.
- 18 Feliks Sp., Venanci M.
- 19 Celestin P. † 1296.
- 20 Bernardin Maš. † 1444.
- 21 Valenz Š. in M.
- 22 Julia D. M. † 450.
- 23 Evsebi Š.
- 24 Maria Pomaj, Joana.
- 25 Urban P. M. † 230.
- 26 Filip Neri Maš.
- 27 Magdalena od Paci.
- 28 German Š. † 576.
- 29 Maksimus Š. M. † 250.
- 30 Ferdinand Kr. † 1252.
- 31 Kancian M., Angelja D.

1	Juvenzi M.	1
2	Erazem Ab. M.	2
3	Klodilda Kr. † 534.	3
4	Kvirin Š. M., Optat Š.	4
5	Bonifaci Š. M. † 755.	5
6	Norbert Š. † 1134.	6
7	Robert Ab. † 1159.	7
8	Medard Š. †. 545.	8
9	Primaž in Felician Mm.	9
10	Marjeta Kr. † 1093.	10
11	Barnaba Ap. † 70.	11
12	Janez od Fakunde.	12
13	Anton Paduanski.	13
14	Bazili Š. c. u. †. 379.	14
15	Vit in tovarši Mm.	15
16	Beno Š. 1106.	16
17	Rajnar Sp., Avit. Ab.	17
18	Marka in Marcellin Mm.	18
19	Gervazi in Protazi Mm.	19
20	Silveri P. M. † 539.	20
21	Alojzi patron mladosti.	21
22	Ahaci M., Pavlin Š.	22
23	Edeltruda Kr. † 679.	23
24	Janez Kerstnik.	24
25	Prosper Š. c. u. † 462.	25
26	Janez in Pavl Mm.	26
27	Ladislav Kr. † 1095.	27
28	Irenej Š. c. u. † 202.	28
29	Peter in Pavl Ap.	29
30	Spominj S. Pavla Ap.	30

1	Teobald Puš. † 1066.	
2	Obiskanje Marije D.	
3	Heliodor Š. † 400.	
4	Urh Š. † 973.	
5	Filomena D., Domici M.	
6	Izaia prerok.	
7	Vilibald Š. † 726.	
8	Elizabeta Kr. † 1336.	
9	Anatolia D. M.	
10	Amalia D., Felicitas in 7 sinov	Mm.
11	Pius I. P. † 155.	
12	Mahor in Fortunat	Mm.
13	Anaklet P. M. † 110.	
14	Bonaventura Š. c. u.	
15	Henrik Ces. † 1024.	
16	Maria Škapulir.	
17	Aleš Sp. † v V. stol.	
18	Friderik Š. M. † 838.	
19	Vincenci od Paule.	
20	Marjeta D. M. † v. III. stol.	
21	Daniel prerok.	
22	Maria Magdalena.	
23	Apolinar Š. M. † v I. stol.	
24	Kristina D. M. † 300.	
25	Jakob Ap., Kristof M.	
26	Ana mati D. Marije.	
27	Pantaleon zdravnik M.	
28	Inocenci I. P. M.	
29	Marta D., učenka Kr.	
30	Abdon in Senen	Mm.
31	Ignaci Lojolan † 1556.	

1	Petra ketna, 7 Mak. brat.	1
2	Porcijunkula, Liguori Š.	2
3	Najdenje S. Štefana M.	3
4	Dominik menih Maš.	4
5	Maria Snežnica.	5
6	Spreminjenje J. K.	6
7	Kajetan menih Maš.	7
8	Cirijak M. † 303.	8
9	Roman vojak M. † 258.	9
10	Lavrenci Diak M. † 258.	10
11	Suzana D. M. † 295.	11
12	Klara D. † 1253.	12
13	Kasian in Hipolit Mm.	13
14	Atanazia Abt. † 860.	14
15	Velki Šmaren.	15
16	Rok Sp., Hiacint. Maš.	16
17	Liberat Ab. † 483.	17
18	Helena Kr. † 328.	18
19	Magnus M., Ludoyik Š.	19
20	Bernard c. u. † 1153.	20
21	Joana Franciška Vd.	21
22	Timotej, Simforian Mm.	22
23	Filip Benici Maš.	23
24	Jernej Ap.	24
25	Ludovik Kr. † 1776.	25
26	Ceferin P. M. † 218.	26
27	Jožef Kalasanci.	27
28	Augustin c. u. † 436.	28
29	Janeza obglavljenje.	29
30	Roza D. † 1617.	30
31	Rajmund Kard. † 1240.	31

1	Tilen Ab., 12 bratov Mm.
2	Štefan vogerski Kr.
3	Serafia D. M. † v II. stol.
4	Rozalia D., Mojz. prerok.
5	Justinian Š. † 1455.
6	Donacian in Let. Š. Mm.
7	Regina D. M. † 251.
8	Rojstvo D. M., Gospod.
9	Korbinian Š. † 730.
10	Nikolav Toletanski.
11	Prot. in Hiacint Mm.
12	Silvin Š. v Veroni.
13	Maurili Š., Evlogi Š.
14	Povišanje S. Križa.
15	Nikomede M. † 572.
16	Ljudmila gospa † 927.
17	Lambert Š. † 708.
18	Jožef Kopertin Sp.
19	Januari Š. M. † 305.
20	Evstahi in tovarši Mm.
21	Matevž Ap. in Ev.
22	Maurici M. † 286.
23	Tekla D. M. † v I. stol.
24	Maria rešenje jetnikov.
25	Kleofa M., Aurelia D.
26	Ciprian in Justina Mm.
27	Kozma in Damian Mm.
28	Venceslav vojvoda M.
29	Mihael velki angelj.
30	Hieronim c. u. † 420.

1	Remigi S. † 533.	1
2	Leodegar Š. † 678.	2
3	Kandid M., Evald M.	3
4	Franc Serafin Sp.	4
5	Placid M. † 546.	5
6	Bruno menih † 1101.	6
7	August Maš. † 560.	7
8	Brigita Vd. † 1373.	8
9	Dionizi Š. M. † 272.	9
10	Franc Borgia Maš.	10
11	Nikazi Š. M. † v II. stol.	11
12	Maksimilian Š. M.	12
13	Koloman M., Edvard Kr.	13
14	Kalist P. M. † 222.	14
15	Terezia D. † 1582.	15
16	Gal Ab. † 614.	16
17	Hedviga Vd. † 1243.	17
18	Lukež Ev.	18
19	Peter Alkantara Maš.	19
20	Felician Š. M.	20
21	Uršula D. M. † 383.	21
22	Kordula D. M. † 383.	22
23	Janez Kapistran Sp.	23
24	Rafael velki angelj.	24
25	Krizant in Daria Mm.	25
26	Evarist P. M. † 112.	26
27	Frumenci Š. † v IV. stol.	27
28	Simon in Juda Ap.	28
29	Narciz Š. † v II. stol.	29
30	Klaudi M., Cenobia M.	30
31	Voljbenk Š. † 994.	31

1	Vsi Svetniki.
2	Spominj vsih vernih duš.
3	Hubert Š. † 727.
4	Karol Boromej Kar. Š.
5	Caharia viši duhoven.
6	Lenart Sp. † 559.
7	Engelbert Š. M.
8	Bogomir Š. † 1115.
9	Bogodar vojak M.
10	Andrej Avelin Sp.
11	Martin Š. † 397.
12	Kunibert Š. † 663.
13	Stanislav Kostka Sp.
14	Veneranda D. M.
15	Leopold knez † 1136.
16	Otmar Ab. † 759.
17	Gregori čudodelec Š.
18	Odo Ab., Hilda Abt.
19	Elizabeta Vd. † 1231.
20	Feliks Valovan Maš.
21	Darovanje Marije D.
22	Cecilia D. M. † 232.
23	Klemen P. M. † 102.
24	Janez od Križa Sp.
25	Katarina D. M. † 307.
26	Konrad Š. † 974.
27	Virgili Š. † 750.
28	Papinian Š. M.
29	Saturnin M. † 250.
30	Andrej Ap.

1	Eligi S. † 659.
2	Bibiana D. M. † 363.
3	Franc Ksaveri Sp.
4	Barbara D. M. † 240.
5	Sabaz Ab. † 532.
6	Nikolav Š. † 327.
7	Ambrozi Š. † 497.
8	Spočetje D. Marije.
9	Leokadia D. M. † 304.
10	Melhiad P. M. † 314.
11	Damaz P. † 384.
12	Maksenci M., Sinezi M.
13	Lucia D. M. † 304.
14	Spiridion Š. † 348.
15	Cecilian in Fortunat Mm.
16	Evzebi Š. M. † 370.
17	Lacar Š. brat Marte.
18	Auksenci Š.
19	Nemezi Š. † 250.
20	Amon, Ceno Mm.
21	Tomaz Ap.
22	Flavian M. † 263.
23	Viktorija D. M. † 253.
24	Adam in Eva.
25	S. Dan — Božič.
26	Štefan I. M.
27	Janez Ap. Ev.
28	Nedolžni otroci.
29	David kralj in prerok.
30	Nicefor M.
31	Silvester P. † 335.

Nar snamenitiši deželni Pa- troni so:

- S. Ciril in Metod, deželna Patrona na Moravskim (Š.) 9. Sušca.
- S. Jožef 19. Sušaa, deželni Pat. na Krajnskem, Štajerskim in Tiroljskim.
- S. Rupreht, Škof 27. Sušca, dežel. Pat. na Salisburškem.
- S. Juri, 24. Malotravna, dežel Pat. na Krajnskem.
- S. Marka, 25. Malotravna, dežel. Pat. na Benežkim.
- Š. Stanislav Škof, 7. Velkotravna, dežel. Pat. na Poljskim.
- S. Janez Nepom., 16. Velkotravna, dežel. Pat. na Češkem.
- S. Ladislav Kralj, 27. Rožnocveta, dežel. Pat. na Erdeljskim.
- S. Elija prerok, 20. Maloserpana, dežel. Pat. na Hrovaškem.
- S. Štefan Kralj, 20. Velkoserpana, dežel. Pat. na Vogerskim.
- S. Egidi, 1. Kimovca, dežel. Pat. na Koroškim.
- S. Venceslav kralj, 28. Kimovca, dežel. Pat. na Češkem.
- S. Mihael, 29. Kimovca, dežel. Pat. na Gališkem.

- S. Leopold, 15. Listopada, dežel. Pat. na Avstrijskim.
 S. Karol Boromej, 4. Listopada, dežel. Pat. na Lombardiškim.
 S. Spiridion Škof, 14. Grudna, dežel. Pat. na Dalmatiškim.

Premakljivi prazniki.

V letu	Velika noč	Binkoši	S. rešnje Telo
1850	31. Sušca	10. Velkotravna	30. Velkotrav.
1851	20. Malotravna	8. Rožnocveta	19. Rožnoc.
1852	11. Malotravna	30. Velkotravna	10. Rožnoc.
1853	27. Sušca	15. Velkotravna	26. Velkotrav.
1854	16. Malotravna	4. Rožnocveta	15. Rožnoc.
1855	8. Malotravna	27. Velkotravna	7. Rožnoc.

Svetnik — nica se isobrazi ali mala:

- Adelhajda*, 1000, s cesarsko krono, žena Oto I.
Agata, 251, s posodico polno oglja na strani, s klešami in škarjami.
Alojzi, 1591, z britko martro v rokah in lilijo. Jezuit.

Ambrozi, 397, z uljem (pomeni učenost),
bukvami in bičem.

Andrej Ap., s križem po strani.

Ana, s presveto Devico, ko detetam, pred
seboj; ali Devica z detetam Jezusam v
naročji.

Anton od Padue, 1231, dete Kristusa ne-
soč, ali pred njim ko klečeč Franciš-
kanar; z lilijo v rokah; ali ribam pri-
digajoč.

Augustin, 430, f postojno (ko Patron bo-
goslovcov), ko škof, s gorečim s pšico
prebodenim srcem v rokah.

Barbara, 230, s kelham, s hostijo, s stol-
pam ali s turnam in mečem. Pomoč-
nica umerajočih.

Benedikt, 543, s kozarcem in s kačjo;
— s kozarcem vbitim, de iz njega te-
če, ali z celim v roci; s krokarjem,
ki derži kruh v klunu. Tudi ko škof
z ognjeno kroglo.

Bernhard, 1153, z uljem, s psam ko abat.
Ko Cisterejenzar, orodja terpljenja Kri-
stusoviga nesoč.

Blaž, 250, s mašnim služabnikom, ki vo-
šeno svečo derži, z mikavnikom, ko škof,
— ali s svinsko glavo, z živalmi. (Ču-
dež, ki se je po njegovi molitvi sgodil.)

Bonaventura, s franšiškansko obleko, z
bukvami. Angelj ga obhaja.

- Boromej Karol*, 1587, s kužnim, ga obhajajoč.
- Bruno*, z zvezdo na persih, glavo s svitlobo in z zvezdami obdano. Z belim križcem ko Kartajzar.
- Cecilia*, 220, z orglami, mečem; včasih tudi z angeljem varham. Svetnica godeov.
- Egidi*, 980, s košuto in s serno, s pšico prestreljeno, ko ji hrane prinese.
- Jernej Ap.*, svojo kožo v rokah in s nožičem; alj pa de ga deró. Tudi s sulico. On je bil križan.
- Katarina*, z bukvami, s krono, zlomljenim roglatim kolesam, z mečem.
- Katarina od Siene*, 1380, s perstanam v roci, alj pa de ga ji dete Jezus na perst natika, z britko martro. Ternjevo krono na glavi, ko Dominikanarca.
- Kristian*, 300, s klešami, mlinskim kamnjem, s pšico, kočó.
- Klara*, 1253, z monštranco ali s kelham; z opaško palico.
- Konrad*, 976, s kelham, čez kateriga pajk prede, ali s kačo v kelhu. Ko škof.
- Ciril*, 870, spreobrnjene Bulgarce per sebi. Ko škof.
- Daniel*, med oroslani ali levi.
- Dominik*, s psam, baklo, kroglo. Osnovavec družbe Dominikanarjev.

Dorotea, cvetlično mladiko v rokah, z dečkam bosim in v rudeče oblečenim, ki nese v jerbasčiku 3 jabelka in 3 cvetlice zraven nje. Obglavljena.

Elizabeta, 1231, z jerbasčikom polnim kruha in rož, z verčem vina, obdana od beračev; s eno ali s tremi kronami.

Fabian, 250, z mečem, golobam na strani, ko papež.

Florian, 300, gorečo hišo z vodo gaseč. Rimski vojak. Patron ognja.

Francišk od Paule, 1508, z besedami Kristusa v svitlobi obdan, ko menih na morji na razširjenim plajši stoječ.

Francišk od Sales, 1622, z križem in s ternjevim vencam ali krono ovitim prebodenim sercam, s svitlobo nad seboj, ko škof.

Francišk Ksaver, s križem v roci ko Jezuit stoječ.

Francišk od Asisi, 1226, z britko martro s perutnicama; is peterih ran Jezusoviga telesa grejo žarki na ravno tolikere znamenja ran na telesu svetnika; s kroglo zemlje; pri nogah poderta hiša; ali v nebo gredoč na ognjenim vozu.

Genofefa iz Pariza, s hudim pri nogah, lučjo v roci. Večkrat tudi s pihavnim mehram, z vretenam in ovcami.

Juri iz Kapadocie, 303, viši vojak se z

zmajem boreč, kateri zmagani zraven njega leži, z belim banderom in rudečim križem. Zraven kleči devica, ktera moli. (Rešenje kraljeve hčere v Sileni od smerti.)

Helena, s cesarskim vencam ali krono, cerkvice in verč z žebli nesoč.

Hieronim, 290, 420, z oroslanam zraven sebe, kardinalska kapo, mertvaško glavo, s kamnjem v roci.

Jakob Ap., z romarskim orodjem, romarsko palico, mavho, z mušelni na klobuku in vencam na meči.

Ignaci Lojolan, 1556, s IHS na persih (perkazen) ali v solncu. Jezuit.

Ignaci, z oroslanam zraven sebe, škof.

Janez Kerstnik, v kožo oblečen z Agnus Dei na traku ovitim okoli križa ali z oroslanam.

Janez od križa, 1596, podoba Device v rokah. Karmelitar.

Janez od Boga, s perberačenim kruham v vreči, 2 piskrama na vratu.

Janez Nepomučan, 1383, na mostu, reko zraven sebe, britko martro v roci in z zvezdnim vencam okoli glave; tudi s sijavnim jezikom.

Jožef, s tesarskim orodjem, dete Kristusa vodef ali nesoč, in palico z lilijskim cvetjem, patron mizarjev.

- Leonard*, 520, jetnik, z zraven sebe ležečim volam. Škof, patron jetnikov.
- Leopold*, 1136, v knežki opravi s cerkvičco v rokah.
- Lukeš*, z volam, podobarskim orodjem in Marijno podobo.
- Ludovik* kralj, 1270, s krono, žeslam, knežkim plajščem, s palico, z vencam, in s križem na rokavu.
- Marka*, z oroslanam.
- Marjeta*, 275, z britko martro v rokah, z overiženim zmajem, vencam in mečem.
- Marija*, na luni stoječ (zmagovavka Turkov), s kačo z jabelkam (zmagovavka hudiča). S plajščem, pod kateriga uboge sprejema. (Priporočnica in srednica.)
- Marija Magdalena*, z dolzimi lasmi, mertvaško glavo in mazilno posodico.
- Matija Evang.*, s sulico ali mešnjo.
- Matej Ap.*, s sulico, angeljem, in včasih z mošnjo.
- Neža*, 300, z bodalcem, jagnjetam v naročji. Verh kupa derv.
- Mikolavš is Mire*, 209, z akam, barko, za seboj, z bukvami, ki so s 6 krogli zaznamvane, s 3 ledjami in zlatimi krogli na roci, ali z denarno mošnjo, ki jo skoz okno v stanico deva, v kateri so tri deklice. Tudi s kerstnim kamnjem, s

- otroci in zerkvico. Škof. (Patron brodnarjev zavolj njih prečudniga rešenja.)
- Pavl*, 202, z mečam.
- Peter Alkan*, z golobam per ušesu, (znamnje darú prerokovanja in jezikov) s križem v rokah, in pred seboj orodja pokore. (Franciškanar.)
- Peter Ap.*, z enim, dvema in tremi ključi (nebes, zemlje in pekla) v roci, z navdoli obernjenim križem in petelinam.
- Filip Ap.*, z latinskim križem ali romarsko palico, na kateri je majhen križ.
- Rafael*, z romarsko steklenico in palico, ribo, spremljajoč Tobijata.
- Rok*, na svoje zgornje stegno kazaje, romar, s psam, ki nese kos kruha (Patron kužnih), večkrat tudi z angeljem.
- Sebastian*, pervezan k drevesu, s pšicami preboden; ali veržen v šterno. Tudi z majhnimi berkljami. (Rim. vojak, Patron strelcov.)
- Stanislav Kostka*, 1586, z lilijo in hostijo, ki mu jo angelj da; Jezuit, 18 let star †.
- Štefan*, diakon, ki ga kamnjajo, ali s kamnjem v roci ali na glavi; z oljko v roci.
- Tekla* (učenka Pavla), od divjih žival obdana. Včasih tudi na germadi.
- Terezija*, z britko martro s 4 žlahtnimi kamnji ali 4 ranami; s gorečo svečo v rokah, Karmelitarca. (Čudna perkazenz.)

Tomaž Ap., s sulico in kotnim merilam (Winkelmass).

Uršula, 440, s vencam na glavi, pšico v roci in barko zraven ali za sabo, od devic obdana, tudi z golobam pod nogah.

Venanci, 250, z sidam zraven sebe, v oklepu z banderam.

Vincenci Fereri, 1419, s plamenam nad glavo in solncam s I. H. S. v roci; spreobrnjene Saracenske bolnike zraven sebe. S svitlobo okrog glave, z žarečim obličjem, tudi s 5 trobentami in 2 perutnicama; Dominikanar.

Vit, z bukvami, na katerih ptica sedi. Tudi volka ali petelina zraven sebe, ko otrok, kotliček za olje nesoč, s knežko opravo.

Venceslav, 908, v oklepu, ko kralj z banderam (postojno na škitu), z mečem.

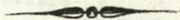
Gviliel, 1153, z oklepam zraven sebe, mečem, ko Benediktinar, ali v vitežki napravi.

I. H. S. V latinskim jeziku, po naše pomeni: v tem znamenji boš zmagal, ali pa: Jezus Odrešenik ljudi (In hoc Signo vinces. Jesus hominum salvator.)

P

X pomeni *Kristusa*, in od časa Konstantina X. = Ch. P. = R.

Opomba. Vzadnje je opomniti, de se nikoli vsi rasni pristavki eniga svetnika ne pridejejo, ampak posamezni. Nar več taci pristavkov pomeni posamezne dela svetnikov in čudne razodenja in perkazni, ki so se jim pergodile.

Kazalo.

	Stran
Od molitve	3
Od jutranje molitve	6
Zjutraj	8
Tri Božje čednosti	13
K angeljskimu češenju. Zjutraj, opol- dne in zvečer	16
Od premišljevanja ali notranje mo- litve	18
Zgled premišljevanja	21
Od duhovniga branja	26
Povzdigovanje serca podnevu	29
Molitev pri jedi	35
Od večerne molitve	37
Vsakdanje spraševanje vesti	39
Večerna molitev	39
Prošnja k Materi Božji	40
Od poslušanja pridige	41
Molitev pred pridigo	44
Molitev po pridigi	45
Od svete maše	45
Molitve pri sv. maši.	
<i>I. Mašna molitev.</i> Molitve, ka- kor jih mašnik moli	50

Pomen altarske priprave in mašnih ob- lačil	73
II. Mašna molitev s premišlje- vanjem terpljenja Jezusa Kri- stusa	74
III. Kratka mašna molitev , kedar želiš prijeti sveto obhajilo	96
Občutljeji pred Jezusom v presvetim reš- njim Telesu	108
Od svetiga zakramenta pokore	109
Zgled spraševanja vesti	113
Spovedne molitve.	
Pred spraševanjem vesti	126
Po spraševanju vesti	128
Molitev po s. spovedi	130
Obujenje kesà ali grevence	130
Sklep resničniga poboljšanja svojiga živ- ljenja pred križem Jezusovim	132
Kratke litanije k uterjenju dobrih sklepov	134
Od svetiga obhajila	138
Zdihljeji pred s. obhajilam	141
Po svetim obhajilu	144
Prosnje po s. obhajilu ali tudi pred s. rešnjim Telesam	145
Splošna molitev po s. obhajilu	151
Od odpustka	154
Molitev sa odpustek	157
Častenje presvete Trojice	159
Od angeljskiga rožniga kranca	160

	Stran
Molitev pred rožnim krancem	161
Molitev po rožnim krancu	162
Molitev k svetimu Duhu	163
Od presvetiga rešnjiga Telesa	164
Molitev od presvetiga rešnjiga Telesa	168
Od duhovniga obhajila	169
Molitev pri duhovnim obhajilu	170
Kristusovo terpljenje	171
Sveti križevi pot	173
Molitev s križem v rokah	
V čast svetih peterih ran Jezusovih	192
<i>Litanije</i> od terpljenja in smerti Jezusa	
Kristusa	193
Molitev o velikim petku	197
Premišljevanje ob četrtekkih, kedar v	
spominj Kristusove smertne britkosti	
zvoni	198
Premišljevanje ob petkih, kedar v spo-	
minj Kristusove smerti zvoni	198
<i>Častenje Marije</i> , presvete Device	199
Marijni rožni kranc	204
Zahvaljenje po rožnim krancu, ki ga	
zjutraj moliš	207
Zahvaljenje po rožnim krancu, ki ga	
zvečer moliš	208
Častenje svetih angeljev	210
Molitev k svetimu arhangelju Mihaelu	212
Molitev v čast svetih angeljev	212
Molitev k svetimu angelju varhu	213
Častenje svetnikov Božjih	213

Molitev v dan svetiga Vincencja mu- čenca	215
Molitev v dan svetiga aposteljna Matija	215
Častenje svetiga Jožefa	216
<i>Litanije k svetimu Jožefu</i>	217
God svete Eleonore	221
V dan svetiga Viktorina	222
Častenje svetiga Vincencja Fererja	223
V praznik svetiga Julja	224
Molitev o godu svetiga Jurja	225
Ob godu s. Katarine od Siene	226
Molitev v dan svete Sofije	226
Praznik s. Janeza Nepomučana	227
V praznik s. Antona od Padue	228
V dan svetige Adolfa, škofa	228
Češenje s. Alojzja	229
<i>Litanije</i> od angeljskiga mladenča	
Alojzja	230
Molitev	233
Praznik s. Petra, ki so ga v Rimu kri- žali, in s. Pavla, ki so ga v Rimu ob glavo déli	233
God svete spokornice Marije Magdalene	234
Molitev v praznik svete Ane	235
Molitev v dan svetiga Ignacija	236
V praznik svetiga Dominika	236
God svete Klare	237
V dan svetiga Ludvika	237
V praznik svete Ide	238
Molitev ob godu s. Frančiška od Asisi	238

<i>Litanije</i> v praznik svete Terezije	239
Godovanje vsih svetnikov	242
<i>Litanije vsih svetnikov</i>	242
69 Psalm	248
Molitve po litanijah	250
Molitev	256
Prevdarki vsih duš dan	257
V čast sv. Karola Boromeja	259
Praznik svetiga Leopolda	259
Keršansko Praznovanje nedelj	260
Molitev v saboto	261
„ v nedeljo	262
Advent	262
Kvaterni dnevi	264
Molitev za bogaboječe mašnike	265
Red molitev ob kvaterni molitni uri	266
Božič	266
Molitev	267
Poslednji dan leta	268
Molitev	269
Novoletni dan	269
Molitev	270
Razglašenje Gospodovo	270
Molitev	271
V praznik presvetiga imena Jezusoviga. <i>Litanije</i> od imena Jezusoviga	272
Molitev	275
Sveti postni čas	276
Molitev	277

	Stran
Cvetna nedelja	278
Molitev	278
Premišljevanje v velikim tednu	278
Prošnje pred križem	280
Molitev ob velikonočni nedelji	281
V dan svetiga Marka	281
Molitev za dež	282
Molitev za suho vreme	283
Križev teden	284
Kristusov vnebohod	284
Molitev	285
Binkoštni praznik	286
Molitev	286
Prošnja do svetiga Duha	287
Praznik presvetiga rešnjiga Telesa	288
Molitev pred cerkvenim obhodam	289
<i>Litanije</i> od presvetiga rešnjiga Telesa	290
Cerkveno blagoslovljenje ali žegnanje	294
Molitev	295
Marijni prazniki.	
Praznik čistiga spočetja Marije	296
Molitev	297
Svečnica	298
Molitev	299
Oznanjenja Devici Marii god	299
Molitev	300
Velika Gospodnica, ali god vnebovsetja Marije device	300
Molitev	301

Mala Gospodnica, ali god rojstva Ma- rije device	301
Molitev	302
Praznik imena presvete Device Marije	302
Molitev	303
<i>Litanije</i> od presvetiga serca Jezusoviga	303
Molitev po litanijah	306
Molitev k svetimu sercu Marije	307
<i>Lavretanske litanije</i> v čast presvete device Marije	307
K sveti devici, materi Marii	310
Molitev	310
Češena si kraljica	311
Molitev	312
Od deviškiga stanu	312
Molitev	313
Od zakonskiga stanu	314
Molitev zakonskih	315
Molitev staršev za otroke	316
Molitev otrok za starše	316
Molitev ubozih sirot	317
Molitev za škofa	317
Molitev za spovednika	318
Molitev ubožica	320
Zaupanje v Boga	320
<i>Litanije</i> od vdajenja v voljo Božjo	321
Blage misli za podložne	324
Molitev predstojnikev za podložne	325
Popotna molitev	326
Molitev učenca	327

Ob rojstnim dnevu. Kerstna obluba	327
Prošnja s. Bernharda k presveti Marii Devici za njeno pripomoč, kerstno obljubo spolnovati	330
Molitev v čast svetiga patrona	331
Molitev v čast svetnikov mescov	332
Molitev za srečno smert	332
Molitev, kedar umerajočimu zvoni	333

Djanja milosti

za bolnike, umerajoče in mertve	334
Molitev za bolnika	336
Molitev za bolniga brata ali bolno sestro	337
Molitev za bolno mater ali bolniga očeta	337
Molitev bolnika	338
Molitev k svetim štirnajsterim pomoč- nikom v potrebah	340
Molitev za zdravje	341
Molitev za poterpežljivost	342
Molitev za polajšanje bolečin	344
Duhovni testament	345
Darovanje	347
Molitev bolnika k presveti devici Marii	349
Molitev, kedar se smert bliža	350
Tolažba za umerajoče	351
Molitev po smerti	354
Molitev	355
Premišljevanje per spremljeni merliča	356
Premišljevanje, kedar se mertvim po- zlednja čast skaže	359

	Stran
Molitev ozdravljeniga bolnika	360
Molitev, če se je ta zopet ozdravil, za kteriga si molil	361
Napeljevanje k pobožnemu življenju	361
Od nar potrebnejših resnic vere	365
Sedem svetih zakramentov	366
Sedem poglavitnih grehov	367
Devet ptujih grehov	370
Šest grehov zoper svetiga Duha	370
Telesne dela usmiljenja	370
Duhovne dela usmiljenja	371
<i>Edino potrebno.</i> Preimenitne opomi- njevanja	371
Od posta	374
Duhovne orožja	377
Premišluj večkrat per grobu svojiga prijatla ali svoje prijateljice naslednje besede	379
Sedem nar večih britkost Marije	381
Tako imenovanih sedem pripomoč	381
 Cerkvene pesmi.	
Mašna pesem I.	382
Mašna pesem II.	392
Mašna pesem III.	398
Pesem pred pridigo	402
Pesem pred svetim rešnjim Telesam	405
Adventna pesem	406
Oznanjenje Marije Device	408
Sveti večer I.	410

	Stran
Sveti večer II.	412
Razglašenje Gospodovo	414
Terpljenje Jezsuovo	416
Žalostna Mati božja	419
Velikonočna pesem	422
Križev teden	424
Binkošti	428
Sveto resnje telo	429
Pri svetim obhajilu I.	430
Pri svetim obhajilu II.	433
Čast Marije	434
Sveta Ana	436
Sveto serce Jezusovo	438
Vera, upanje in ljubezen	439
Zahvalna	442
Molitev	445
<i>Razlaga okrajšanj v pratiki svetnikov</i>	446
<i>Neprestopni prazniki leta.</i>	
Nar znamenitiši deželni Patroni	460
Premakljivi prazniki	461
Svetnik — nica se izобрази ali mala	461

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

2 55180

00000195769

